LIBRARY
OF THE
Theological Seminary.
PRINCETON, N. J.

Case ... Division PJ5425
Shelf ... Section E63
Book ... No.

CHRESTOMATHIA SYRIACA

SIVE

S. EPHRAEMI CARMINA SELECTA.

EDIDERUNT NOTIS CRITICIS PHILOLOGICIS HISTORICIS ET GLOSSARIO LOCUPLETISSIMO

ILLUSTRAVERUNT

AUGUSTUS HAHN,

PHILOS. ET THEOL. DOCTOR, IN ACADEMIA REGIOMONTANA P. P. O.

ET

FRIEDRICUS LUDOVICUS SIEFFERT,

PHILOS. DOCTOR ET THEOL. CANDIDATUS.

PRAEMISSAE SUNT OBSERVATIONES PROSODICAE.

LIPSIAE, MDCCCXXV

SUMTIBUS FRID. CHR. G. VOGELII.

VIRO

SUMME VENERABILI ET CELEBERRIMO

E. F. C. ROSENMÜLLER,

PHILOS. ET THEOL. DOCTORI,
LITERARUM ORIENTALIUM IN ACADEMIA LIPSIENSI
PROFESSORI ORDINARIO ET REL.

PRIORIS EDITORUM ORE, UTRIUSQUE SCRIPTIS ET
EXEMPLO, DOCTORI CARISSIMO,

HUNC LIBRUM

CONSECRAVERUNT

EDITORES.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

AUGUSTUS HAHN.

Non est profecto, quod editionem hujus *συλλογῆς* excusemus, quum, quod quidem nos sciamus, nulla hucusque Syrorum carmina hunc in usum typis expressa sint. Quare benigne Te opusculum nostrum excepturum esse fidenter speramus. Neque id agimus, ut alias, quae in manibus Tuis forte sunt, v. c. *H. A. Grimmii* *G. Guil. Kirschii* (cujus opus denuo a *Bernsteinio*, Viro clarissimo nobisque amico, edi comperimus), *Knösii* chrestomathias negligas; dif-

fert enim, licet Syrorum poëtae a consueta cogitandi scribendique Orientalium ratione haud magnopere recedant, prosa oratio aliquantum a poësi. Usui tamen juvenibus Syriacarum literarum studiosis fore hanc Ephraemicorum carminum ἀνθολογίαν, graves sunt rationes, quae nobis persuaderent. Quarum princeps est ea, quae viros doctos dudum commovit, ut carmina Arabum, Persarum aliorumque Orientis populorum, quorum linguas discere juvat, seligerent et quotidie seligant atque adolescentibus erectioris indolis commendent, qui ad haec studia animum converterunt. Huc accedit, quod hucusque praeter ea, quae Viri S. VV. et Clarissimi *I. G. Eichhorn* in *praefatione*, quam *Guilielmi Iones* Poëseos Asiaticae Commentariorum libris sex praemisit (Lips. 1777. 8.), et *Iohannes Chr. Guil. Augusti* in diss. *de hymnis Syrorum sacris* (Vratisl. 1814. 8.) ex *Assemani Bibliotheca Orientali* excerpserunt, et quae ipsi scripsimus in commentatione *de Bardesane Gnostico, Syrorum primo hymnologo* (Lips. 1819. 8.) et in diss. *de cantu in ecclesia Syriaca* (*Ueber den*

Gesang in der Syr. Kirche, ein Beitrag zur Geschichte des heil. Gesangs — in: Kirchenhistor. Archiv von *K. F. Stäudlin*, *H. G. Tzschirner* u. *I. S. Vater* für 1823. 3. Heft p. 52—106.), nulla subsidia juvenibus tradita sunt ad Syrorum poësin cum universam tum sacram hymnodiam cognoscendam, nisi adire velint ipsa Ephraemi opera, ubi tamen tirones carmina vix invenient, quum versus praeterquam in duabus precationibus (Opp. Gr. Lat. T. III. p. 605.) separatim non sint descripti. *Assemani* vero *Bibliotheca*, egregium quidem opus, et rara est inter juvenes et hujus generis parum habet. Sed, si quam aliam, Syrorum hymnodiam, celebratissimam olim, antiquissimam certe inter Christianos, noscere nostra interest. Deinde haec hymnorum collectio hoc efficiet, ut juvenes, qui ea utentur, celeberrimo Patrum Syrorum legendo assuescant et scripta intellectu difficillima intelligere discant. Quod quo certius assequeremur ita librum instruximus, ut ii, qui prima grammatices elementa cognoverunt, vel sine praeceptore eum adire possint, quum et annotationes textui subjectae

(quarum nonnullae e *P. Benedicti* versione s. potius paraphrasi petitae sunt) et glossarium locupletissimum lectionem promoveant. Suademus tamen tironibus, ut initium lectionis faciant ab hymnis VI—IX, quos excipiant XV. XVI. V. XIII.; sequantur denique reliqui. Qui duce linguae rerumque perito gaudebunt, hoc consilio non egebunt, omnes vero intelligent, cur eum, quo collocata sunt carmina, ordinem secuti simus. Nullum hucusque, ne *Kirschii* quidem chrestomathia excepta (novam editionem nondum vidimus), librum Syriacum, quippe qui locos contineat non e versionibus S. S. repetitos, novimus ita adornatum, ut tirones sibi relicti facile eum intelligere possint. — Cognoscent, quibus cordi sunt hae literae, quantum lateat in Syrorum carminibus ad historiam religionis et ecclesiae Christianae, maxime Orientalis, illustrandam et existent forsitan plures, quod quam maxime optamus, qui donea linguae cognitione muniti ex hoc fonte uberrimo haurire possint. Plurimi quidem hymni adhuc in Bibliotheca Vaticana alibique la-

tent et quantum inde sperare possimus, ante aliquot annos amicus Romae versatus per *Scholzium* Theologum S. V. (utrique gratias habemus) nobis significavit. Scimus vero, ubi sint multi, qui velint et valeant, fore tandem, ut contingat nonnullis illos thesauros effodere et publici juris facere.

Quo rariores etiamnum sunt juvenes hujus ingenii et indolis, qui et vires suas et tempus his literis dicare velint, eo magis laetor juvene clarissimo *Friedrico Ludovico Sieffert*, Elbingano, quem vix discipulum, mox amicum et studiorum socium nactus sum et cujus assiduis laboribus et horum carminum editionem magna ex parte debeo et alios fructus mox acceptos feremus. Etenim quartam fere hymnorum partem criticis et exegeticis annotationibus illustravit et glossarii dimidiam confecit, ut alias curas taceam circa textum recte exprimendum, quas ii juste aestimabunt, qui unquam tales libros ediderunt. Eundem favorem, quem studiis nostris hucusque haud pauci significarunt, Tu,

B. L., in hoc junctarum virium opus ut conferas rogamus. Vale. Scripsi Regiomonti Borussorum d. IV. Calendarum m. Octobris anno MDCCCXXIV.

OBSERVATIONES PROSODICAE.

Egimus in commentatione de *Bardesane, Syrorum primo hymnologo*, ante hos quinque annos *de metris Syrorum* et de *scansione* et *licentiis metricis* (de his p. 39 sqq.), neque animus est denuo vendere, quae tunc communicavimus. Quum vero, quantum per negotia multa interim suscepta licuit, hoc lustro haud pauca carmina Syriaca legerimus, fieri non potuit, quin certius et accuratius nonnulla cognosceremus, quae huc pertinerent. Faciunt ea multum et ad carmina Syrorum legenda et ad metrorum rationes intelligendas, quare his, quae jam edimus, carminibus praemittere non dubitamus.

Est locus in grammatica Syriaca, cui inscribitur de lineolis *Marhetono* et *Mehagjono* (*J. D. Michaël.* grammat. §. XV.), et alius de iis, *quae vocalibus accidunt vel abjiciendis vel adsumendis vel transponendis et permutandis* (l. c. §. XXXII sqq.), neque tamen grammaticae Syr. etiamdum ea est ratio, ut lectores carminum, quorum nullus fere hucusque respectus habitus est, ad eam ablegare possimus. Non vero alia jam attingemus, quam *syllabas vel contrahendas vel*

distrahendas, neque etiam omnia, quae ad hos Grammatices locos, pertinent, complectemur, sed ea tantum exhibebimus, quae maxime necessaria videntur, ne lectores in carminibus recitandis haereant, reliqua vel aliis viris doctioribus vel nobismet ipsis, ubi melius informati de omnibus fuerimus, exponenda relinquentes, quum non *lexico* solum, sed *grammatica* quoque Syriacae linguae studiosi quam maxime indigeant. Erunt igitur observationes nostrae, et juvenum usui et eruditorum examini jam exponendae, bipartitae, aliae, quae ad *Synaeresin*, aliae, quae ad *Diaeresin* attinent, quarum haec lineola *Mehagjono* (ܡܗܓܝܢܐ, *in syllabas dispescens*), illa lin. *Marhetono* (ܡܪܗܛܢܐ, *currere faciens, corripiens*) in libris scriptis significari solita est.

I. De Synaeresi, qua duae syllabae in unam contrahuntur ita, ut voces bisyllabae fiant monosyllabae, trisyllabae bisyllabae et s. p., quod Syri *lineola supra literam, quam vocali carere volunt, posita* significaverunt.

Solet vero Synaeresis auferre *non nisi vocales serviles*, id est eas, quae *loco Schva* in *primis*, *mediis* et *finalibus* vocum literis, vel *radicalibus* vel *servilibus*, et in literis *praeformativis* et *praefixis*, atque, quamvis rarius, in *afformativis* positae sunt, aufert tamen etiam *vocales radicales*, neque tamen omnes, neque promiscue. E carminibus sequentibus enotavimus haec exempla, quae rem illustrabunt.

1. Synaeresis aufert vocales initiales,

a) imprimis literae Olaph, easque

α) serviles v. c. ܐܢܘܢ ܬܠܐ (Thlē-nun) IV, 1, 8. cll. 7, 11. V, 47. 55. IX, 7. 5. XII, 6. 4. XVIII, 3. 4. 5. 7. 12. 14. 15. XIX, 4. (ubi vel ܐܢܘܢ, vel ܐܢܝܢ, vel ܐܢܐ *μονοσυλλάβως* enuntiandum). — ܕܠܐ ܐܡܪ (Dlo-mar) V, 25. cll. 39. (in initio versus ܐܡܪ [e]mar) 41. XI, 4. 1. XV, 42, 1. — ܐܒܝܕܐ ([a]bido) XI, 8. 6. — constanter in vv. ܐܢܫܝܢ, ܐܢܫܝܘܬܐ, ܐܢܫܝܐ (III, 15.), ܐܢܫܐ, cll. XI, 1. 2. ܒܐܢܫܘܬܐ ܢܢܒܐ, (Neneb dnoschutho). — ܐܣܟܡܐ (*σχῆμα*) X, 13. 6. cll. XIII, 2, 9. 5, 6. ܐܦܢܝܢ (*μονοσυλλ.*) XI, 8, 6. ܐܦܘܠܘܓܝܐ ([a]poloje) XVIII, 5. cll. ib. ܕܐܦܘܠܘ ܒܫܡܥܐ (Baschmod [a]polu) it. 6. — ܢܒܥܬ ܐܠܡܠ (nba'th mol) XVIII, 14. — ܐܦ ܐܘܢܐ (Oph [a]vone) XIX, 1, 9. ܐܬܐ ܠܝܘܕܝܐ (Ljudoje 'tho) XIX, 5, 2. — ܕܗܘܐ ܐܚܐ (dahwo [a]chho) XII, 1, 4. cll. XIX, 8. 13.

β) radicales, quod hucusque in sola particula ܐܦ animadvertimus v. c. ܗܟܢ ܐܦ (hochan'ph) X, 9, 3. cll. XI, 3, 4. 11, 3. (cf. *Bardes. gnost.* p. 40.)

b) alias aliarum literarum, easque

α) serviles:

ℵ) in literis *radicalibus* v. c. ܕܒܘܪܗ (D[o]búreh) VI, 1, 5. ܒܪܘܟܢ XVIII, 13, 5. — ܕܒܘܬܟ XI, 2, 4. XII, 8, 2. 6. — ܡܢܒܝܐܬܐ XI, 2, 5. ܕܡܢܒܝܢ

ibid. 4, 4. ܡܪܝܪܐ XII, 10, 7. — ܦܫܝܛܐ XI, 9, 5. ܪܘܚܐ XIX, 8, 6. ܗܘ ܕܚܫܝܟܐ ܬܘܒ (Thubd'chh'tójauh). XI, 1, 5. — ܡܕܒܪܬܐ XII, 5, 2. ܢܟܒ XVIII, 23, 8. — ܫܒܝܐ ܢܫܒܢ ܠܫܢܗ (L^e^schóneh) XI, 11, 2. cll. 5, 2.

ב) in literis *servilibus* v. c. ܣܩܘܒܠܗ (s^a^kúbloh) II, 8, 3. ܬܬܒܠܥܢ XI, 4, 2. 10, 3. 11, 3. XII, 4, 2. ܡܬܒܠܥܢܐ XI, 7, 6.

ג) in literis *praeformativis* et *praefixis* v. c. ܫܒܪܐ ܢܒܪܐ (Schabron'chres) XI, 2, 6. ܠܐ ܢܗܘܐ (Lon'hwe) ib. 11, 5. — ܡܢܘܕ ܕܢܙܘܪ (Manud n'zur) X, 13, 1. et ܘܐܢܫܐ ܕܢܦܠܘܢ ibid. 4. conf. XI, 5, 4. 7, 5. 8, 4. XII, 1, 6. — ܡܪܝܐ ܕܙܒܐܘܬ (Morjod'zbáuth) V, 39. ܐܡܪܐ ܢܩܘܒܘܬܐ (Emreu - n'kawótho) ibid. 57. ܪܒܐ ܕܠܐ (rabod dlo) XI, 5, 5. cll. XII, 9, 4. ܠܡܟܗܢܘ ܘܠܡܡܥܡܕܘ (Lamchahonuv - l'mamodu) XVII, 21, 7. Durior est pronunciatio vv. ܡܚܫܒܬܗܢ ܒܙܘܬܐ (machhschabthanb bzotho) XI, 10, 2. coll. 6, 2. 4. XII, 11, 2.

β) radicales v. c. ܟܣܝܘ et ܟܣܝ (Ch^a^si) XII, 3, 5. 6. (Unicum tamen hoc exemplum in *Pael* deprehendimus, plura in *Ethpaal*, quae v. sub 2.) — ܕܡܢܗ (dm^e^neh) XII, 6, 6. ܡܢܘܚ (m^e^noch) 10, 2. (conf. *Bardes. gnost.* l. c.)

Not. 1. Huc etiam pertinent versus ὑπέρμετροι (de quibus v. *Bardes. gn.* p. 41.) v. c. XI, 3, 5. 6. cll. 8, 5. 6. XII, 1, 1. 2. (?)

Not. 2. Neminem offendat, audiri nonnunquam vocales, quae absorberi soleant, v. c. ܐܢܘܢ ܒܢܝܐ. I, 10. ܐܢܘܢ ܦܘܩ. XVIII, 8. — ܗܘ ܐܠܗܐ (vulgo ܗܘ ܐܠܗܐ h. l. trisyll.) XVIII, 12. coll. XI, 6, 5. IX, 2. 4. 6. 10. ܗܘܢ ܕܡܫܝܚܘܬܐ (quadrisyll.) XIX, 9, 2. — ܐܬܡܠܠ ܠܐ XV, 44, 3. ܐܝܟ ܕܐܪܥܐ XVIII, 12.

2. Synaeresis aufert vocales medias

a) in *verbis* conj. *Ethpaal* v. c. ܢܬܒܪܟ XI, 9, 2. ܢܬܟܠܠܘܢ ib. 3. coll. XII, 10, 4. ܐܬܬܩܢܬ XII, 8, 4. 6. ܡܬܬܪܝܢ 9, 2. ܐܬܬܟܠܘ XIII, 1, 5. Huc etiam refer ܕܬܬܒܟܐ ܕܡܙܝܕ ܕܠܐ XI, 10, 4., de quo versu pronunciando dubitavimus prius, pronique eramus ad enunciandum *Dlom'zjod thethbake*, jam vero tanta exemplorum copia edocti sumus, enunciandum esse *Dlo mazjod thethb^{a}ke.*

b) in *nominibus* et quidem prae ceteris vocalem *Zekopho.* Exempla haec habe: ܡܫܡܫܢܐ X, 4, 3. ܙܕܝܩܐ 8, 2. 10, 1. ܠܐܠܗܘܬܟ (Lal°húthoch) XI, 2, 2. cll. XII, 2, 4. ܒܠܗܘܢ (bal°han) XI, 3, 2. ܦܘܠܚܢܟ XII, 3, 2. ܕܝܢܐ 7, 6. ܫܘܠܛܢܟ 11, 4.

3. Synaeresis aufert vocales finales.

a) in *verbis*: conj. *Pael* (forte etiam Aph.) v. c. ܕܠܦ (dal^{e}ph) XII, 1, 2. ܓܪܓܬܗ (garg^{e}thoh) ibid. 11, 5. — *saepissime* in *partic. Peal act.* v. c. ܣܒܪ ܐܢܬ (Sob'rath cf. *Mich.* gramm. §. XLI.) XI, 4, 5. — et *pass.* stat. emphatici v. c. ܦܝܐܐ (ܦܐܝܐ) pronuncia *Paj°*

XII, 3, 4. ܟܣܝܐ (casj°) 7, 2. ܓܠܝܬܐ (glith°) ibid. 4. ܪܦܝܐ (raphj°) 9, 3.

b) in *nominibus* status emphatici v. c. ܒܝܫܐ (bisch°) XI, 11, 6. (quam pronunciationem prius dubitavimus, quam plura exempla et nominum et adjectivorum participialium, quae sub a) collegimus, nobis occurrerent). ܦܓܪܐ (pagr°) XII, 7, 5. cll. 11, 5. (dlil^e). — Dubitamus de enunciatione vocis ܣܒܐ, quia *legendum* esse putamus ܣܝܒ XI, 5, 6. et lectio v. ܠܒܠܒܗ 7, 4. etiam incerta videtur. Quod si negaveris, utraque huc referenda et *μονοσυλλάβως* pronuncianda erit.

II. D e D i a e r e s i, qua literae cum una vocali in duas syllabas distrahuntur ita, ut voces monosyllabae fiant bisyllabae, bisyllabae trisyllabae, trisyllabae quadrisyllabae, quod Syri *lineola literae movendae* (vocalizandae) *subjecta* significaverunt.

Exempla pauca quidem sed certa haec sunt: ܟܠܝܠܗܘܢ II, 6, 8. coll. XI, 9, 4. XV, 29, 3. — ܟܪܘܒܐ IV, 4, 2. — ܫܒܒܘ XV, 11, 3. it. ܓܒܘ ibid. 4. — ܟܢܝܠܢ ib. 26, 4. — ܠܗܘܢ XVI, 14, 2. — ܡܠܝܢ̈ܐ 31, 4. cll. ܡܠܝܢܗܘܢ XVIII, 14, 6. — ܫܠܝܛܐ ibid. 23, 6. — ܕܒܘܣܪܐ XIX, 4, 1. — ܫܘܡܠܝܐ ibid. 6, 3. — Huc referendum etiam est ܟܪܝܗܘܢ II, 1, 10. nisi legere mavis ܒܪܝܗ.

Benigne has observationes suscipiant lectores et ad eas exigant illas notas, sequentibus carminibus subjectas, quae probant, nos, Syrorum institutione prorsus destitutos, nec illico nec simul omnia vidisse. Scripsimus enim haec, quum carmina dudum Lipsiam delata essent.

Pag. 169 lin. 2 lege ܐܝܠܦ.
— 170 — 21 — *senio.*
— 175 — 5 — *nota.*
— 177 — ult. — ܗܕܝܐ.
— 180 — 20 — ܐܝܟܢ
— 182 — 14 — ܚܘܒܐ.
— — — 17 — ܚܘܒܠܐ i. q. ܚܘܒܐ plur. XV. 35. debita, peccata.
— 183 penult. — ܚܝܠܐ.
— 187 — 2 — ܚܠܢܐ.

Pag. 152 lin. 2 lege ܠܒܫܗ.

— — — 4 — ܕܢܣ.

— 155 — 2 — ܫܘܠܕܐ.

— 156 — 1 — ܒܬܘܪܝܗ.

— 157 — 7 — ܠܡܬܢܒܘ.

— 159 — 18 — ܕܣܢܐ.

— 161 — 11 — ܒܢܡܐ.

In notis textui subjectis et in lexidio.

Pag. 3 col. 2 lin. 2 lege *conentur.*

— 15 — 1 — 14 — *templum.*

— 18 — 2 — 3 — *contrahendus.*

— 52 — 1 — 2 — *inertis.*

— 61 — 1 — 4 — *imminuuntur.*

— 67 — 2 — 3-5 ordo vocum Syriacarum prorsus turbatus est, potest tamen e latina, quae sequitur, explicatione cognosci.

— 74 — 1 lin. 4. 5. l. *Metüld'.*

— — — 2 l. 13 l. XV, 29.

— 93 — 1 l. 1 l. *procederat.*

— 94 — 1 l. 2 l. *pelagi.*

— — — — l. 10 l. *praegravatam.*

— (97 inscr. lin. 4 l. *quae.*)

— 107 — 2 — 11 l. voces hebr. transponendae.

— 123 — 1 — 1 l. Str. 38, 1. 2.

— 134 — 1 post alteram lineam supple: *non pernoscere valet, naturam et dignitatem.*

— 137 col. 1 lin. 1 l. h. V.

— — — — — 8 dele comma.

— 139 — 2 — 2 — *par.*

— 149 — 2 — 3. 4. — *viden'.*

Pag. 63 lin. 13 lege ܠܟܪܝܗܘܢ.
— 65 — 14 — ܕܢܝܚܘܬ.
— 77 — 9 — ܠܒܪܘܗܝ.
— 81 — 1 — ܕܐܬܐ.
— 82 — 1 — ܗܘܐ.
— 95 — 4 — ܒܠܒܗ.
— — — 8 — ܕܢܦܫܗ.
— 101 — 3 — ܕܚܘܐ.
— 102 — 11 — ܕܒܪܚܝ.
— 103 — 3 — ܟܠ.
— 106 — 6 — ܠܩܒܪܐ.
— — — 11 — ܘܢܬܦܫܩܢ.
— 110 — 12 — ܫܘܝܪܐ.
— 111 — 8 — ܒܢ.
— 116 — 4 — ܦܠܚܝܐ.
— 124 — 10 — ܢܚܫܐ.
— 134 — 1 — ܘܡܪܕܘܬܗ.
— 135 — 10 — ܐܠܗܐ.
— — — 11 — ܒܪ ܗܘ.
— 140 — 9 — ܒܠܛܝܢ.
— 142 — 1 — ܡܫܠܡܢܐ.
— 143 — 7 — ܪܒܐ.
— 144 — 15 — ܬܘܦܫܗ.
— 147 — 17 — ܕܟܠܗܘܢ.

Pag. 32 lin. 17 lege ܐܣܝܪ.
— 33 — 2 — ܘܦܩܕܢ.
— — — 15 — ܒܫܢܝܐ.
— 35 — 9 — ܕܒܢܝܗ.
— — — 12 — ܕܢܦܬܠܗ.
— 41 — 13 — ܫܡܥ
— 43 — 5 — ܕܡܠܠܘ.
— — — 6 — ܡܠܠܘ.
— — — 10 — ܢܫܘܢ.
— — — 15 — ܘܠܡܬ.
— 44 — 4 — ܠܐ ܒܗ.
— 45 — 8 — ܕܢܬܦܢܐ.
— — — 18 — ܡܓܠܠܬܐ.
— 47 — 10 — ܒܬܝܒܘܬܢ.
— 48 — 2 — ܐܘܪܕܢ.
— 50 — 10 — ܕܡܫܝܚܢ.
— 51 — 9 — ܡܫܠܡܢ.
— — — ult. — ܡܠܘܓܝܗܘܢ.
— 55 — 1 — ܫܡܬܗ.
— 58 — 3 — ܕܐܡܢ.
— 59 — 11 — ܠܒܒܝܐ.
— 61 — 7 — ܢܬܩܦܐ.
— 62 — 1 — ܕܠܝܬܘܗܝ.
— 63 — 12 — ܝܓܘܪܢ.

Pag. 15 lin. 1 lege ܘܐܡܪܝܢ.
— 16 — 4 — ܐܡܪܝܢ.
— — — 5 — ܩܪܝܦ.
— — — 13 — ܟܣܝܘܬܐ.
— — — 15 — ܗܘ.
— 19 — 15 — ܕܒܠܘܗܝ.
— 20 — 11 — ܘܐܦ.
— — — 13 — ܟܘ
— — — 16 — ܐܘ
— 21 — 1 — ܕܡܟܠܝ.
— — — 3 — ܦܐܣܘܣܝܘܬܗ.
— — — 10 — ܒܟܪܝܢ.
— 23 — 7 — ܪܒܟ et in voce altera dele ultimum.
— 24 — 10 — ܕܡܟܪܝܢ.
— 25 — 2 — ܐܗܪܝܪܐ.
— 26 — 1 — ܐܢܕܪܐ.
— — — 3 — ܐܬܒܩܐ.
— — — 6 — ܬܪܘܫܠ.
— 27 — 10 — ܬܫܪܝܘܗܝ.
— 29 — 6 — ܬܒܢܐ.
— 31 — 8 — ܩܐܟܠܘ.
— — — 11 — ܕܢܒܩܐ.
— — — 13 — ܘܒܫܐ.
— 32 — 7 — ܒܗܝܫܢܬܐ.

Sphalmata typographica graviora

in vocalium signis, non justo loco positis, imprimis conspicua.

In textu.

Pag.	3	lin.	10	lege	ܫܒܘܩܘܗܝ.
—	4	—	1	—	ܢܦܫܐ ܗܢܘ.
—	6	—	11	—	ܒܟܠ.
—	7	—	4	—	ܘܒܪܫ.
—	—	—	6	—	ܒܩܢܝܢ.
—	—	—	8	—	ܬܩܢܘܢ.
—	8	—	1	—	ܐܒܝ.
—	—	—	2	—	ܕܗܢܐ
—	9	—	ult.	—	ܒܪܕܘܬܐ.
—	10	—	1	—	ܡܘܠܟ.
—	—	—	4	—	ܒܪܢܫܐ.
—	—	—	14	—	ܟܬܒܐ.
—	14	—	15	—	ܗܘܢܐ.

ܬܪܥܝܬܐ animus, mens, intellectus. X, 11. XI, 10. XIX, 9. plur. ܬܪ̈ܥܝܢ, ܬܪ̈ܥܝܬܐ operationes intellectus, agitationes mentis, ratiocinationes. X, 14. XI, 4.

ܬܫܒܘܚܬܐ laus, gloria, hymnus. XV, 61. XVI, 54.

ܬܫܡܫܬܐ famulitium, ministerium, efficacia, vis, effectus. XIII, 1. XVI, 48.

ܬܰܠܡܶܕ discipulos (Christianos) fecit. III, 5. (differt enim ab ܐܰܠܶܦ docuit).

ܬܰܠܡܺܝܕܳܐ discipulus. V, 112.

ܬܠܳܬ tres, tria.

ܬܡܰܗ obstupuit, miratus est (c. c. ܒ). VI, 7. XII, 3.

ܬܡܺܝܗܳܐ admirabilis. IV, 4.

ܬܡܺܝܡ, ܬܡܺܝܡܳܐ integer, simplex. V, 117.

ܬܡܺܝܡܳܐܺܝܬ integre, simpliciter. XIV, 3.

ܬܡܳܢ ibi. XIX, 7.

ܬܢܳܐ iteravit, repetiit. Ethp. repetitus, iteratus est (cogitatione et sensu). XV, 5.

ܬܠܫܐ labor, fatigatio inanis. VIII, 3. (ܬܠܫ laboravit, fatigatus est inaniter).

ܬܩܰܠ 1) pependit, appendit, ponderavit. 2) offendit, impegit. Ethp. ponderatus est. XIII, 1. Pa. 1) ponderavit, aequavit ponderando. 2) aequavit (viam vitae). XIX, 1.

ܬܩܶܢ dispositus, stabilitus, firmatus est. Pa. disposuit, paravit, aptavit, stravit (lectum). XV, 37. (viam) XIX, 10. Aph. instituit, creavit (regem). XIX, 2.

ܬܩܺܝܢ, ܬܩܺܝܢܳܐ (plur. ܬܩܺܝܢܶܐ) paratus, firmatus, compositus (mores bene compositi). XVI, 20.

ܬܪܶܝܢ duo. ܕܬܪܶܝܢ secundus, alter. ܕܬܰܪܬܶܝܢ secunda, altera. IV, 1.

ܬܪܺܝܨܳܐ rectus, integer. XIX, 8. (ܬܪܰܨ direxit).

ܬܰܪܥ, ܬܰܪܥܳܐ porta, janua. XII, 11.

ܬܪܰܥ aperuit, secuit. p. p. ܬܪܺܝܥܳܐ effusus, erumpens. XVI, 22.

ܬܰܓܰܪ negotiatus est, mercaturam exercuit. Ethpa. id. et negotiando lucratus est. XVI, 4.

ܬܗܰܪ admiratus est, obstupuit c. c. acc. et ܒ. VI, 7. c. ܥܰܠ. XI, 2.

ܬܶܗܪܳܐ admiratio, stupor. XV, 1. admirandum, stupendum. XIV, 15.

ܬܳܘܳܐ poenituit. Ethpe. ܐܶܬܬܘܝ id. I, 5. Pa. ܬܰܘܺܝ poenitere fecit, flexit, abduxit a sententia, abstinuit. XV, 30.

ܬܰܘܕܺܝ, ܬܰܘܕܺܝܬܳܐ gratiarum actio et confessio, celebratio, laudatio (ܝܳܐ). XII, 1. XVI, 54.

ܬܘܗ inanis (= תֹּהוּ). — Ubi construitur c. ܠ vim habet interjectionis v. c. XV, 41. abeat sibi s. „*dispereat mundus!*“ (*Bened.* propr. o vanitatem mundi!)

ܬܘܩܳܠܬܳܐ laqueus, offendiculum, scandalum. XVI, 32. (pl.)

ܬܘܗܪܳܐ stupor, admiratio, confusio. XV, 39. (r. ܬܘܗܪ stupuit, obstupuit, admiratus est).

ܬܰܘܪܳܐ bos, juvencus. pl. ܬܰܘܪ̈ܶܐ et ܬܰܘܪܳܬܳܐ. IX, 10.

ܬܘܪܓܳܡܳܐ interpretatio, explicatio. X, 7.

ܬܘܥܝܳܐ error, aberratio. XIX, 7.

ܬܚܘܡ inter. I, 4. (ܬܚܘܡܳܐ terminus).

ܬܚܶܝܬ, ܬܚܶܝܬ, ܬܚܘܬ sub, subter, infra. XVII, 5.

ܬܰܝܡܢܳܐ auster. XIII, 3.

ܬܟܬܘܫܳܐ bellum, certamen, altercatio. I, 11. XVI, 52.

ܬܠܳܐ suspendit, appendit. IV, 7. (part. ܬܠܶܐ, ܬܠܶܝܳܐ. III, 13. IV, 1.) IV, 7. retulit, pertinere voluit (rem, negotium ad ܒ). II, 7.

ܬܰܠܓܳܐ nix. XVI, 35.

ܬܠܺܝܬܳܝܳܐ tertius, trinus, triplex. XVIII, 4.

ܫܪܐ I. habitavit, mansit. XII, 3. 5. XIV, 6. Aph. habitare jussit, sivit, constituit, statuit. I, 20. XV, 59. XVIII, 15. Pa. incepit. XIII. 2. XV, 3. c. c. part. I, 1. — II. solvit, dissolvit, diruit, destruxit. II, 2. IV, 4. IX, 4.

ܫܪܒܬܐ familia, gens. XVII, 8.

ܫܪܓܐ lucerna, lumen. III, 6. XVI, 7. 49.

(ܫܪܓ) ܐܫܬܪܓ erravit, peccavit (*Bened.* in laqueos inextricabiles se induit). XVIII, 4. — ibid. 22. (*Bened.* susque deque permiscuerunt omnia).

ܫܪܝܪܐ verus, verax. IV, 6. XII, 10.

ܫܪܝܪܐܝܬ vere. XVII, 14.

ܫܪܝܪܘܬܐ veritas, firmitas. XVI, 11.

ܫܪܥ deflexit, aberravit (a scopo). XVII, 4. 9. 15. lapsus est, peccavit, deliquit. XVI, 18. Aph. labi, aberrare fecit, seduxit. XIX, 9.

ܫܪܪܐ firmitas. IX, 3. veritas. XV, 57. vera religio. IV, 3. 7. (Ephr. T. I. p. 79.).

ܫܬܩ siluit. XVII, 19. XIX, 4. part. ܫܬܝܩ mutus, silens. XV, 18. Pa. silentium imposuit. XV, 10. 18. interrupit (gressus). 24.

ܫܬܩܐ silentium. I, 4. 22. XI, 2. 5. VIX, 4.

ܬ.

ܬܐܓܐ et ܬܓܐ corona. III, 5. 8. VIII, 5.

ܬܐܓܪܐ mercator, negotiator. IV, 8. XVI, 4.

ܬܐܘܬܐ foramen, ansula. XVIII, 5.

ܬܒܥ vindicavit, exegit, retribuit. III, 15. XV, 13. 35. — Ursit, pressit, oppressit. XVI, 1. Ethpe. punitus est. XV, 15.

ܫܢܐ insanivit, deliravit. ܫܢܝܐ, ܫܢܐ part. insanus, stultus, errans. V. Ethpa. id.

ܫܢܢܐ cuspis hastae, arista (*Castellus* v. Deut. 32. 41.). XI, 9. — *Benedictus* vertit *ramus;* recte, ut videtur.

ܫܢܬܐ (ܫܢܐ) somnus. XVI, 37.

ܫܥ, ܫܥܐ, ܫܥܬ, ܫܥܬܐ momentum, tempus, hora. XV, 1. 4. ܟܠ ܫܥ quavis hora, semper, perpetuo. XVI, 50.

ܫܥܒܕ exaltavit. Escht. ܐܫܬܥܒܕ extulit se, superbivit, gloriatus est. XI, 6. XIV, 15. (part.) — ܠܐܒ.

ܫܦܐ limavit, purificavit, defaecavit, — everrit, ejecit. V, 82. Pa. id. et aequavit, complanavit, stravit. XIX, 10. — Part. Pe. ܫܦܐ, ܫܦܝܐ, ܫܦܝܬܐ purus, sincerus, — rectus, planus. I, 7. XI, 10. XII, 5. XVIII, 8. XIX, 1. 9.

ܫܦܝܪ pulcher, bonus. II, 1. XV, 32. 49.

ܫܦܠ, ܫܦܠܐ humilis, dejectus, imbecillus. XVI, 26. desidiosus, deses. ibid. 34. (ܫܦܠ humilis fuit).

ܫܦܥ affluxit, abundavit, inundavit. V, 118.

ܫܦܥܐ abundantia, copia, fluxus. V, 121. XVI, 22. XIX, 10.

(ܫܩܐ) ܐܫܩܝ potavit, rigavit. XVI, 35. 50.

ܫܩܘܠܐ portans, auferens, accipiens, particeps. XVI, 30.

ܫܩܝܐ potatio. I.

ܫܩܠ ponderavit. IV, 7. librando tulit, portavit, gravatus est, laboravit v. c. ܕܬܐܡܪܝܗ̇ ܫ laboravit s. nisa est, ut pronuntiaret (*es ward ihr schwer auszusprechen*). XV, 7. cll. 27. ܕܢܒܟܘܢ ܫ laborant, ut plorent, = graviter plorant. — accepit. XVI, 38. imposuit XV, 16. 19. XVI, 6. abstulit (v. c. e vita). VII, 4. IX, 6. XV, 40. 47. XVIII, 20.

ܫܪ confirmatus est. Ethpa. id. XI, 9. Pa. et Aph. confirmavit, comprobavit. IV, 6.

ܫܠܚ spoliavit, detraxit. III, 2. Pa. et Aph. exuit. III, 1. part. Pa. ܡܫܠܚ, ܡܫܠܚܐ f. ܡܫܠܚܬܐ nudatus, a. III, 1.

ܫܠܝܚܘܬܐ I.) (a verbo praeced.) nudatio, exspoliatio, nuditas. III, 1. 2. II.) (a ܫܠܚ *misit*), missio, legatio, — chorus Apostolorum, apostoli. XIX, 4. (cf. Ephr. T. III. 212. F. 218. A.).

ܫܠܡ et ܫܠܡ integer, perfectus fuit, expressit — (viam ܠ) incessit. XIX, 1. (exemplum, sententiam alicujus) consensit, concordavit, imitatus est. XVIII, 7. Pa. implevit, solvit, persolvit. XIII, 5. Aph. tradidit, prodidit. XVIII, 13. 19.

ܫܠܡܐ pax. XV, 58. (ܫܠܡ cessavit).

ܫܡ, ܫܡܐ nomen. XVIII, 3.

ܫܡܗ nominavit. XVIII, 14.

ܫܡܘܢܐ quadrans. XVIII, 9.

ܫܡܘܥܐ auditor. X, 14. XVI, 50.

ܫܡܘܥܬܐ, plur. ܫܡܘܥܬܐ questus, querelae (*Bened.* tristia nuntia). VII, 1.

ܫܡܛ eduxit, evaginavit (gladium, linguam). XI, 11.

ܫܡܝ nominavit. Ethpa. nominatus est. XVIII, 11.

ܫܡܝܢܐ coelestis (non *naturâ*, sed *metaphorice*, ita ut discrimen, quod Castellus inter hanc vocem et ܫܡܝܝܢܐ fecit, tollatur). XVI, 4.

ܫܡܠܝ perfecit, absolvit Ethpa. XIX, 3.

ܫܡܥܐ auditus, audiendi facultas. XV, 33.

ܫܡܫ ministravit. XII, 1. part. VI, 4. — fecit, perpetravit, — adumbravit, delineavit. XIII, 2. 4.

ܫܡܫܐ minister, diaconus. XVIII, 21.

ܫܘܦܪܐ pulchritudo. III, 9. 10. XV, 32. 46. 54. pl. XIX, 9.

ܫܘܢܩܐ cruciatus, tormentum. XV, 36. (ܫܢܩ cruciavit, vexavit, torsit).

ܫܘܩܪܐ mendacium, error. V, 82. (de haeresi).

ܫܘܬܦܐ socius, particeps, consors. IX, 9.

ܫܚܪ donavit. Pa. id. II, 5. (discrimen significationis Pe. et Pa. a Castello notatum vix probabile videtur).

ܫܚܛ corrupit, vitiavit. V. (ecclesiam = virginem).

ܫܝܚܪܐ grex praec. porcorum. 2) socii et asseclae haereticorum v. c. Bardesanis, Manetis. V. (cf. Ephr. T. II. 438. 469.)

(ܫܘܛ) ܫܛ contemsit, sprevit. VI, 8. XV, 52. *part. pass.* vilis, contemtus, insipiens. XIV, 15.

ܫܛܐ stultus, ineptus fuit. partic. XI, 3.

ܫܛܪ, ܫܛܪܐ, ܐܫܛܪܐ scriptum, chirographum. XV, 13. 35.

ܫܝܘܠ sepulcrum, orcus. VII, 5. VIII, 4. XV, 32.

ܫܝܢܐ tranquillitas, pax, mansuetudo animi. VI, 2.

ܫܝܛܐܝܬ temere. XVII, 19.

ܫܝܦܘܪܐ tuba. XIX, 4.

ܫܝܫܠܬܐ (שׁוּשְׁלְתָא), catena. XIX, 6.

ܫܟܒ jacuit, cubavit, accubuit. — Dormivit, obiit. XVI, 51.

ܫܟܚ, ܐܫܬܟܚ invenit, potuit. IV, 3. 7. Ethp. XV, 21.

ܫܟܝܪܐ absurdus, foedus, turpis. XVIII, 7.

ܫܟܠܠ perfecit. ornavit. XIX, 1.

ܫܠܐ, ܫܠܐ cessavit, requievit. XIX, 5. part. ܫܠܐ, ܫܠܝܐ quietus, pacatus. XIV, 10. 11. Pa. sedavit. XIV, 10.

ܫܠܝ, ܫܠܝܐ cessatio, quies, silentium. I, 4. XI, 2. ܡܢ ܫܠܝ subito. XV, 1. ܡܢ ܫܠܝܐ id. XVI, 7. 44.

ܫܠܕܐ f. cadaver. IV, 1. pl. ܫܠܕ̈ܐ. XV, 37.

ܫܗܐ refriguit, deferbuit. Pa. refrigeravit, cessare fecit, exstinxit. Aph. id. XVI, 7.

ܫܗܪ vigilavit. VI, 3.

ܫܗܪܐ vigilia, excubiae. XVI, 9, 34.

ܫܘܐ dignus, idoneus, par, aequalis fuit s. factus est. part. p. ܫܘܐ, ܫܘܝܐ dignus habitus. XIV, 6. par, aequalis, communis. VIII, 1. XIV, 1. XVIII, 12. Ethpe. dignus habitus est. XVI, 53. Pa. (idoneum, aequalem etc. fecit) tersit, abstersit, stravit (lectum). XV, 37. Aph. fecit s. habuit dignum etc. VI, 4.

ܫܘܐܠܐ (Castell. ܫܐܠ) 1) quaestio, interrogatio. 2) perscrutatio, scrutatio (*Speculation, Grübeley*). XIV, 2. XVII, 3. (ܫܐܠ).

ܫܘܒܗܪܐ gloriatio, superbia. XVII, 2. (ܫܒܗܪ glorificari).

ܫܘܒܚܐ gloria, honor, decus, ornatus. III, 2. XIII, 1.

ܫܘܕܝ, ܐܫܬܘܕܝ promisit, confessus est, enunciavit. XVII, 5. (v. ܝܕܐ).

ܫܘܕܥ signavit, nunciavit. Ethpa. cognovit, agnovit, intellexit. XIV, 10. XVII, 5. (v. ܝܕܥ).

ܫܘܙܒ eruit, eripuit, liberavit. XIII, 4. XV, 52.

ܫܘܚܕ segregavit. XVIII, 3.

ܫܘܚܕܐ munus. II, 5. XV, 31. 54.

ܫܘܚܠܦܐ mutatio, variatio, vicissitudo. ܠܒ̈ܘܫܐ ܕܫ vestes variae, diversae (Ephr. T. III. p. 363. ܦܠܓ̈ܐ ܕܫ partes variae, diversae), „vestes mutatoriae“ (Benedict.) XII, 3.

ܫܘܝܐܝܬ aequaliter, pariter. XV, 48. (ܫܘܐ).

ܫܘܝܘܬܐ aequalitas. ܪ̈ܥܝܢܐ ܫ consensus, eadem voluntas, idem studium. XVI, 29.

ܫܘܠܛܢܐ dominium, potestas, honores. XV, 55.

ܫ.

ܫܐܕܐ daemon, malus genius. X, 7.

ܫܐܠ petiit, postulavit. Pa. sciscitatus, perscrutatus est. IV, 1.

ܫܐܝܠܐ mutuus, commodatus, ascititius. XV, 47. XVIII, 3.

ܫܒܐ Saba, Arab. Sabaea. III, 6.

ܫܒܐ captivum cepit, duxit, deportavit. XVI, 5. XVIII, 3. — Irretivit, decepit. XV, 50.

ܫܒܒܐ, ܫܒܒܬܐ vicinus, a. III, 9. XI, 8.

ܫܒܝܐ captivans, captivum ducens. XV, 29.

ܫܒܝܠܐ semita, via. XV, 38. XIX, 3. 7. 8.

ܫܒܠ direxit, viam monstravit. XIX, 7.

ܫܒܥܐ septem. XVII, 8.

ܫܒܩ reliquit, deseruit, dimisit. III, 2. IV, 4. IX, 7. X, 3. XIV, 11. XV, 35. 59. sivit, concessit. XV, 29. Ethp. concessum est, permissum est. XV, 11.

ܫܒܪܐ puer, infans, imperitus. I, 15. XVI, 18. — XI, 2.

ܫܓܫ turbavit, part. ܫܓܝܫܐ, perturbatus, turbidus, turbulentus. VI, 1. XIV, 10. — ܫܓܫ tumultuatus est, conjuravit. XVIII, 22.

ܫܕܐ 1) jecit (sagittas, ܓܐܪܐ) vulgo c. c. ܒ et ܠ. I, 3. cll. 1. (ubi *sagittae* supplendae sunt, cll. X, 9.) XVII, 3. 2) ejecit, abjecit. Hinc rejecit XVIII, 5. edidit, evomuit. ib. 16. projecit, conjecit. XIX, 9. part. pass. XV, 19. 47. abnegavit, negavit (c. c. ܠ). III, 14. (coll. Ephr. T. II. p. 442. 444.)

ܫܕܠ blanditus, adulatus est. 2) commovit, illexit, inescavit. XV, 45.

ܫܕܪ misit, emisit, dimisit. VIII, 4.

ܪܟܒ insedit. Pa. construxit, composuit, condidit. XIII, 4. Ethpa. compositus, conjunctus, unitus est. IX, 6.

ܪܡܐ jecit, projecit, immisit. Part. pass. projectus, immissus; versatus (in bello, certamine). XVI, 1. (cll. Ephr. T. III. p. 362. A.)

ܪܡܐ (ܪܘܡ) altus, sublimis, עֶלְיוֹן. III, 15.

ܪܡܙ innuit, indicavit, jussit. VII, 7.

ܪܢܐ cogitavit, meditatus est, curavit. XV, 43. 51.

(ܪܣܣ) ܪܣ adspersit, conspersit. Aph. pavit. VI, 4.

ܪܥܐ pavit (se et alios), rexit. part. *pastor*. V.

ܪܥܘܡܬܐܝܬ turbate, dolenter (*Cast.*), clara voce, amare (flevit). XV, 7. 27.

ܪܥܝܢ, ܪܥܝܢܐ mens, animus. IV, 8. X, 1. XII, 7. XIII, 6. XIV, 6.

ܪܥܡ tonuit, intonuit, sonuit. XIX, 4.

ܪܦܐ, ܪܦܝܐ laxus, remissus, ideoque a) debilis, tener. XII, 9. b) dissolutus, iners (Ephr. T. II. 440. A.)

ܪܩܕܐ saltatio, exsultatio. VIII, 2. (ܪܩܕ saliit, exsultavit. 2) planxit, ploravit).

ܪܫܐ reprehendit, objurgavit, accusavit. V, 45.

ܪܫܡ signavit, notavit. V. impressit XIX, 9. adumbravit, delineavit. X, 2. XIII, 2. 4.

ܪܕܐ incessit (?). Aph. 1) viam commonstravit, direxit. 2) erudivit, monuit, correxit. XVI, 16.

ܪܛܢܐ balbuties, — locutio, sermo. XVI, 23. (ܪܛܢ balbutivit, — locutus est.)

ܪܘܝ madefactus, inebriatus, satiatus, incensus est (amore). III, 1.

ܪܘܙ laetatus est, exsultavit. VIII, 5.

ܪܘܚܐ spiritus. XVII, 7.

ܪܘܚܢܘܬܐ spiritualitas. XVII, 7.

ܪܘܚܩܐ distantia, longinquitas. ܡܢ procul. XVI, 16.

ܪܘܟܒܐ compositio, structura, conjunctio. IV, 4.

(ܪܘܡ) ܐܪܝܡ Aph. sustulit, extulit, abstulit. XV, 7.

ܪܘܡܐ altitudo, sublimitas, excelsitas. III, 11. XVI, 51.

ܪܘܫܡܐ nota, signum, signaculum, character. V. (in baptismo).

ܪܘܫܥܐ improbitas, iniquitas. V, 83.

ܪܚܝܡܐ amatus, dilectus. XV, 19.

ܪܚܡ amavit, dilexit. VI, 8. part. ܪܚܡ. XV, 40. pl. amici ib. 53. pass. ܐܬܪܚܡ, ܪܚܝܡܐ, XV, 1. 47. Pa. misertus est c. c. ܥܠ. XV, 32.

ܪܚܡܐ gratia, benignitas, amor. pl. I, 18.

ܪܚܡܢܐ misericors, clemens. XVIII, 16.

ܪܚܡܬܐ amor, dilectio. VI, 5. XV, 16.

(ܪܚܩ) ܐܪܚܩ elongavit, summovit — intr. processit, abiit, volavit XVII, 3. adj. part. ܪܚܝܩܐ, ܪܚܝܩ longinquus, remotus. XI, 3. XV, 46. XVII, 4. 15.

ܪܝܚܐ odor. IV, 10.

ܪܝܚܢܐ odorifer. 2) myropola, aromatarius (Cod. Nasar. ed. Norberg. I. 200. 20.) IX, 4. (si non est *aroma, unguentum* ipsum, ut *Bened.* intellexisse videtur opp. ܒܣܡܐ).

ܪܫ, ܪܫܐ caput, summa, principium. XVI, 50. dux, praefectus. XVIII, 21.

ܪ.

ܐܪܐܙܐ (et ܐܪܙܐ rad. ܪܙ) arcanum, mysterium. IV, 10. — Adumbratio, symbolum, typus. III, 11. XIII, 2. 5. (Ephr. T. III. 214. C. 219. C. E.) [h. III, 2. videtur esse *amiculum mysticum* s. spiritualc, *quo margarita induta est*]. — Occulta doctrina (gnosis Bardes.) V, 95. — Ars s. fraus clandestina *in eod. hymno*.

ܪܒ magister, praefectus. XVIII, 9.

ܪܒܐ multus fuit s. factus est, crevit, adolevit. Pa. crescere fecit, auxit, aluit, educavit. IX, 7. XIII, 2. XV, 10. XVI, 50.

ܪܒܘ myrias. II, 9.

ܪܒܘܬܐ magnitudo. III, 8. XI, 2. XII, 8. XIV, 4. superbia (*Grofsthuerey*). XVII, 2.

ܪܒܝܬ, ܪܒܝܬܐ foenus, usura. XV, 35.

ܪܓܝܓ desideratus, concupitus, optabilis. XV, 44. 47.

ܪܓܫ sensit, comprehendit, intellexit (discrimen, quod Castellus inter Peal et Aph. constituit, locum non habere multi loci nos docuerunt) XV, 42. XVII, 11. Aph. XIX, 5. — ܪܓܝܫ sciens, intelligens. XIX, 4.

ܪܕܐ descendit IV, 2. XII, 10. ivit, ambulavit, incessit XV, 37. XIX, 6. fluxit XIX, 3. Aph. fluere fecit. XVI, 3. 46.

ܪܕܝܐ fluxus (aquae et aëris). IV, 5.

ܪܗܒ festinavit, trepidavit, turbatus, tumultuatus est. Ethpe. timuit, expavit, territus est.

ܪܗܒܘܬܐ festinatio, — timor, — cura. XV, 20. (*trepida cura* matris familias circa liberos).

ܪܗܛ cucurrit, velox, promtus fuit. I, 9.

ܪܗܛܐ cursus, 2) alacritas, velocitas, promtitudo, studium. (?) XVI, 26.

ܩܠܣ Pa. laudavit, celebravit. Ethpa. laudatus, celeber factus est. XVI, 26.

ܩܢܐ acquisivit III, 13. XIV, 5. 2) (mente) assecutus est, comprehendit I, 10. (coll. 12.) Fthpe. XV, 43. Aph. possidere fecit, dedit. XVII, 19. XIX, 8.

ܩܢܐ nidus, impropr. sedes, fons (peccatorum). II, 4.

ܩܢܘܡܐ persona, substantia. Inservit pronominibus personalibus designandis v. c. XV, 21. XVI, 24.

ܩܢܝܢܐ possessio, acquisitio. pl. opes, divitiae. IV, 8. XV, 55.

ܩܦܚ contudit. Pa. id. XVIII, 17.

ܩܦܠܐ complexio brachii, sinus, involucrum. XIX, 8.

ܩܦܣ collegit, reposuit, contraxit. it. se collegit, reposuit, communicavit i. e. communicatus, traditus est. XII, 10.

ܩܨܐ fregit (panem in euchar.) II, 5. XVIII, 14. 21.

ܩܢܐ invidit c. c. ܒ. XVI, 20.

ܩܪܐ legit V. VI, 6. vocavit XV, 16. XVII, 6. c. ܒ 26. invocavit, imploravit (Deum) 60.

ܩܪܒ appropinquavit, accessit, attigit, auscultavit. XVIII, 13. c. c. ܠ. ܩܕܡ. Pa. obtulit, sacrificavit. XVI, 39.

ܩܪܘܝܐ lector. XVIII, 21.

ܩܪܝܒ, ܩܪܝܒܐ propinquus, proximus. XVII, 4.

ܩܪܢܐ cornu. VI, 6.

ܩܫܫ senuit. Eth. antiquum se fecit s. praedicavit. XVIII, 17 (ita Pa. antiquum fecit — dicendo — Ephr. T. I. p. 6. C.).

ܩܫܐ, ܩܫܝܐ durus, gravis, difficilis. VIII, 1.

ܩܫܝܫܐ, ܬܐ—, senior, decrepitus, grandis natu. VIII, 6. — Presbyter. XVIII, 21.

ܩܫܬܐ arcus. XII.

(ܩܘܡ) ܩܳܡ stetit, surrexit v. XV, 18. 39. animatus est vixit. IV, 1. 9. Aph. confirmavit, suscitavit, resuscitavit. VII, 5 sollicitavit. XVIII, 11. c. c. ܠ, institit alicui. Hinc: curavit aliquem — et sollicitavit aliquem, petiit ab aliquo. II, 2.

ܩܘܡܳܐ statio, status. VI, 2.

ܩܘܪܒܐ vicinitas, praesentia. ܩܘܪܒ, prope, coram, in praesentia. XVI, 16.

ܩܘܪܒܢܐ oblatio, munus, donum. XV, 54. XVI, 38.

ܩܘܫܬܐ veritas. XIX, 3.

ܩܛܝܪܐ vis, violentia, necessitas. XV, 8. 29. XVI, 5.

ܩܛܢ coangustatus, attenuatus, subtilis factus est s. fuit, propr. et metaphor. Hinc ܩܛܝܢ subtilis, astutus. X, 9. Ethpa. subtilis, astutus fuit, in quaestionibus subtilibus versatus est. XVIII, 4.

ܩܛܪ ligavit, colligavit (coronam). XIX, 2. (coll. Ephr. T. III. p. 211. inf. ubi Deus dicitur ligans s. nectens coronas = dispensator coronarum).

ܩܝܛܐ aestas, aestus. XV, 44.

ܩܝܡܐ foedus, pactum, in sp. de foedere s. voto monachorum et ascetarum. XVI, 42. XVIII, 21. — conventus, societas. XVI, 44.

ܩܝܣ, ܩܝܣܐ lignum, gubernaculum. XIII, 4.

ܩܠܩܠܬܐ sterquilinium. XIV, 12.

ܩܠ, ܩܠܐ vox, sonus. pl. X, 4. XV, 58.

ܩܠܝܕ, ܩܠܝܕܐ clavis. I, 21. V. claustrum, sera. III, 15.

ܩܠܝܠ parum, modicum, paululum X, 12. sine mora, velociter XIV, 4. 9. ܩܠܝܠ ܡ brevi tempore. XV, 50.

ܩܠܝܠܐ levis, velox, praeceps —, fortis. XV, 32.

ܢܟܠ dolose egit. Ethpa. astutus, callidus factus est s. fuit, dolose egit. XVIII, 4. XIX, 6.

ܢܟܝܠܐ astutus, callidus. XVIII, 3. XIX, 8.

ܢܒܙ stupravit, probris affecit. Ethpa. probris affectus, illusus est. XIX, 2.

ܢܒܙܐ ignominia, opprobrium. V.

ܢܙܙܐ ligamen, vinculum (quo tenetur gemma; ni forte fuit *pyxis*, quod placet *Petro Bened*, rad. ܢܙ, ligavit, vinxit, inclusit). III, 15.

ܩ.

ܩܐܪܣܐ altercatio, pugna, bellum. XVIII, 12.

ܩܒܐ custodivit, retinuit, continuit (flatum). X, 15. (part. pass.)

ܩܒܠ accusavit, interpellavit, se opposuit. Pa. accepit, suscepit. XV, 58. Ethpa. acceptus, susceptus est. XVI, 38.

ܩܒܪ sepelivit. IV, 4. XIII, 3. XV, 14.

ܩܒܪܐ sepulcrum. VII, 6.

ܩܕܢ possedit, mercedem recepit. Absolvit, perfecit. XVI, 29.

ܩܕܡ antevertit, praevenit. Pa. id. Inservit plerumque Graecorum et Latinorum verbis cum πρo et *prae* compositis exprimendis, aut Latinorum *olim* Graecor. ἐν ἀρχῇ (ab initio) v. c. I, 18.

ܩܕܡ coram, ante. XIX, 2. seq. ? *ante quam* ibid. 5.

ܩܕܡܝ, ܩܕܡܝܐ antiquus, major natu, aetate prior pl. XIII, 2.

ܩܕܫ sanctus fuit. part. ܩܕܝܫܐ. XVIII, 1. Pa. sanctificavit, consecravit. XIV, 16. Dominum celebravit, praedicavit. XIV, 11.

ܩܘܠܣܐ laus, encomium. XVI, 19. (ܩܠܣ).

ܨܗܐ sitivit. part. ܨܗܐ sitiens. IV, 6.

ܨܗܝܐ sitis. I, 14.

(ܨܘܕ) ܨܕ venatus est, indagavit, illaqueavit, irretivit *propr.* et *inpropr.* XV, 45.

(ܨܘܡ) ܨܡ jejunavit, abstinuit. XVI, 39.

ܨܘܡܐ jejunium, abstinentia. II, 10. XVI, 9. 15. 26. 35.

(ܨܘܪ) ܨܪ formavit, pinxit. X, 1. 14. XI, 4. adumbravit, praefiguravit. I, 8. XIX, 10. (cf. *Ephr.* Opp. T. I. pag. 159. extr. 160. 201. extr. T. III. 213. supr. 214. med.) Ethpe. formatus, transformatus est. IV, 6.

ܨܘܪܐ collum. XVI, 38.

ܨܘܪܢܐ tormen, tremor, vertigo, caligo. XV, 1.

ܨܘܪܬܐ imago, pictura, forma. X, 5. pl. XV, 47. 49.

(ܨܘܬ) ܨܬ audivit, auscultavit.

ܨܘܬܐ sermocinatio, conversatio. XV, 10. 17. 22. 26. 28. 31.

ܨܝܕ ad, apud, coram. XVI, 36. XVII, 15. XVIII, 14. ܡܢ ܨܝܕ a. XV, 9. 24. ܡܛܠ ܨܝܕܝܢ propter nos. XVI, 8.

ܨܝܪܐ pictor. X, 4. 8.

ܨܠܐ inclinavit, inclinavit se, — demisit se, descendit, delapsus est. XVIII, 10. Pa. oravit, precatus est. VI, 1. XV, 58. XVI, 52. cupiit, optavit (?). XVI, 20.

ܨܠܘܬܐ oratio. plur. ܨܠܘܬܐ. II, 10. VI, 3. XV, 57. pietatis monumenta. XVI, 29.

ܨܠܝܒܐ crux. XIII, 4. XV, 60.

ܨܠܠ colavit, defaecavit, purgavit. part. pass. purus, integer. V, 79. Ethpa. ܐܨܛܠܠ defaecatus est, se purgavit, puritatis, sanctitatis speciem affectavit. XVIII, 4.

ܨܠܡܐ imago, simulacrum. XVI, 13. (ܨܠܡ figuravit, pinxit).

ܨܡܚܐ fulgor, splendor, lumen. III, 7.

ܦܣܩ fidit, diffregit, dissecuit, abscidit, amputavit. Pa. id. XI, 9.

ܦܫܛ expandit, extendit. II, 1. XIII, 1.

ܦܫܝܛܐ simplex. XVIII, 8. XIX, 8.

ܦܫܝܛܐܝܬ simpliciter, sine fastu. I, 13.

ܦܬܓܡܐ verbum, effatum. VI, 6.

ܦܬܚ aperuit. I, 18. XV, 19. Pa. aperire fecit (oculos), restituit oculos. II, 1.

ܦܬܝܠܐ distortus, obliquus. XIX, 8. a rad.

ܦܬܠ torsit, pervertit, perturbavit. XIX, 8.

ܨ

ܨܐܬܐ et ܨܐܘܬܐ deformitas, foeditas. V, 85. XVI, 33. (ܨܐܐ deformavit, foedavit Ephr. T. II. 500. B.)

ܨܒܐ voluit, acquievit, elegit c. c. ܒ. I, 17. XIII, 1.

ܨܒܘ, ܨܒܘܬܐ res, negotium. II, 7.

ܨܒܝܢܐ voluntas, arbitrium. XVII, 13.

ܨܒܥ, ܨܒܥܐ digitus. II, 2. pl. ܨܒܥܐ et ܨܒܥܬܐ. IX, 8. XII, 11.

ܨܒܬ ornavit, decoravit. VIII, 4. part. pass. XV, 43. 52. XVI, 6. 16.

ܨܒܬܐ decus, ornamentum, pulchritudo. II, 10. III, 9. („auribus pulchritudo tua," *schöner* Ton). XV, 34. 51. 54.

ܨܕ intentus fuit. Aph. ܐܨܕ fixit, defixit oculos c. c. ܒ. X, 10.

ܨܕܐ vastus, desertus, vastatus fuit. part. ܨܕܐ. XV, 22. Aph. ܐܨܕܝ vacuum fecit, reliquit. XVI, 50.

ܨܕܝܐ vastitas, solitudo, desolatio. XV, 23.

ܦܩܚ expedit, consultius est. I, 12 ss.

ܦܩܪܐ rabiosus, furiosus. V. XVIII, 3.

ܦܪܐ foecundus fuit, fructum tulit. XIII, 3.

(ܦܪܓ) Aph. ܐܦܪܓ splenduit, nituit. III, 3. 4. IX, 4.

ܦܪܚ volavit. XV, 21. XVI, 30. erravit. XIII, 3.

ܦܪܚܐ volatus. XIII, 3.

ܦܪܘܓܐ pullus. XV, 21.

ܦܘܪܣ, ܦܘܪܣܐ modus, ratio. XII, 11.

ܦܪܘܩܐ redemtor, servator. V, XIII, 3.

ܦܪܘܫܐ discernens, prudens, sagax. XI, 2.

ܦܪܘܫܐܝܬ distincte, diligenter, perspicue. IV, 1. XVIII, 18. recta ratione, sapienter. XVII, 19. (coll. Ephr. T. II. p. 501. inf.)

ܦܪܝܫܐ divisus, separatus, varius, diversus. XII, 10.

ܦܪܟܣܘܬܐ πρᾶξις, πρᾶγμα. XVIII, 14. pl.

ܦܪܣ expandit, extendit. XV, 19. offudit (ܥܠ). VII, 3. XII, 10. intrans. s. pass. se expandit, expansus est, sparsus est (lux Ephr. T. I. p. 9. veritas. T. II. p. 547. C. III. 36. B.)

ܦܪܣܝ detexit, develavit. XVIII, 5. Ethpa. pass. ib. et 13.

ܦܪܥ retribuit, solvit, satisfecit. XVI, 28. Aph. fronduit, pullulavit. XVIII, 17.

ܦܪܦܥ oblectatus, delectatus est. Ethpa. id. V, 8.

ܦܪܨܘܦܐ (πρόσωπον), vultus, effigies. X, 12. XV, 49. XVI, 1.

ܦܪܩܠܛܐ παράκλητος, cujus dignitatem Manes sibi arrogabat. XVIII, 14.

ܦܪܫ separavit, segregavit. VI, 1. VII, 2. XV, 9. 24. intrans. discessit, separatus est. VIII, 2. IX, 7. 8. XVI, 4.

ܦܛܰܪ discessit. Aph. dimisit, dimovit. XIII, 2.

ܦܝܳܣܳܐ supplicatio, deprecatio. XV, 30. (ܦܰܝܶܣ)

ܦܠܰܓ divisit. Pa. id. XVIII, 14. distribuit. VI, 4. (in dubium vocavit Ephr. T. II. p. 447. extr.) Ethpa. nutavit, dubitavit, haesitavit. IV, 1. XI, 9. (coll. Ephr. T. I. p. 2. et 80.) — ܠܳܐ ܡܶܬܦܰܠܓ indivisus, simplex. XII, 10.

ܦܳܠܚܳܐ laborans, operarius, minister. XVI, 10. (ܦܠܰܚ 1) laboravit, 2) coluit (Deum), 3) militavit.)

ܦܰܠܳܚܳܐ arator, agricola, vinitor. XI, 9.

ܦܰܠܶܛ liberavit, remisit, reliquit, abjecit. XVIII, 5. (coll. *Ephr.* T. III. p. 4. E.) fugit ibid.

ܦܰܠܦܶܠ (ܦܠܠ) inquinavit. Ethpa. commaculatus est. XVIII, 4.

ܦܢܳܐ rediit. Aph. reduxit. XVIII, 2.

ܦܢܺܝܬܳܐ finis, terminus, plaga mundi. pl. ܦܢܺܝܳܢ, ܦܢܝܳܬܳܐ XIII, 3.

ܦܣܰܩ abscidit, amputavit, interclusit. IV, 5. intrans. defecit, discessit. XIX, 4. *Ethpa.* (spec. de supplicii genere) membratim concisus s. amputatus est. XVIII, 9.

ܦܣܳܩܳܐ amputatio, abscissio. ܦܣܳܩ ܣܰܒܪܳܐ desperatio. XVIII, 18.

(ܦܪܳܐ) ܦܪܰܩ liberavit, eripuit. XV, 52.

ܦܪܰܓ exhilaravit. XVI, 1. Aph. ܐܰܦܪܶܓ id. XVI, 37. 46.

ܦܪܺܝܓܳܐ hilaris, laetus, comis, benignus (freundlich). VI, 5.

ܦܩܰܕ 1) visitavit, accuratius visit, respexit. 2) requisivit, desideravit. XV, 26. 28. 3) praecepit, observare fecit, jussit. Pa. id. Ethpa. mandatum accepit, jussus est. XI, 1. (ell. *Ephr.* T. I. 2. et 129.)

ܦܶܩܚܳܐ flos. XV, 45.

ܦܗܐ erravit, labavit (mens). XIII, 6. XIX, 3. seq. ܒܬܪ, secutus est, adhaesit, nachlaufen. XV, 46. (cf. ܛܥܐ). Aph. ܐܦܗܝ in errorem induxit (Ephr. T. II. p. 547. c.), occoecavit, elusit. X, 12. XVII, 9. part. ܦܗܝܐ, femin. ܦܗܝܬܐ aberrans.

ܦܘܗܝܐ evagatio mentis, aberratio, stultitia. XII, 9.

ܦܘܚܡܐ comparatio. (pondus, mensura?) XIII, 1.

ܦܘܠܓܐ divisio. ܕܠܐ ܦ sine divisione, individuus, a, um. I, 2.

ܦܘܟܠܐ foedatio, inquinamentum, sordes (= ܛܢܦܘܬܐ de haeresi). V, 81.

ܦܘܡ, ܦܘܡܐ os, oris. X, 4. XV, 19.

ܦܘܢܝܐ reditus. XVIII, 8.

(ܦܘܣ), ܐܦܝܣ ostendit, probavit. XIX, 6. docuit, affatus est, respondit. XV, 25. (imp.) 27. — supplicavit, deprecatus est. VI, 3.

ܦܘܩܕܢܐ mandatum, praeceptum. VII, 7. XVI, 27.

ܦܘܪܓܝܐ deliciae, lasciviae, voluptates. VI, 8.

ܦܘܪܩܢܐ salus, redemtio. XIII, 4.

ܦܘܪܫܢܐ separatio, electio, libertas, libera voluntas. XVI, 40. — discessus (obitus). VI, 1. (cll. Ephr. T. I. 3. II. 541.) — sapientia (facultas optima *eligendi*, mala a bonis *separandi*). XVII, 19.

(ܦܘܫ) ܦܫ mansit, cessavit, quievit c. c. ܡܢ, recessit ab al. deseruit al. XV, 39. 40. 43. 55. destitutus est (veritate). I, 12. Aph. negligens, ignavus fuit. XVI, 20.

ܦܚܐ laqueus. XV, 5. XVI, 32. (pl.)

ܦܚܡ aequavit, comparavit, contulit. Pa. id. et mensus est. XVI, 21.

ܦܚܬܐ fovea, profunditas, hiatus. XI, 5.

ܥܩܬܐ, ܥܩܬܬܐ angustia, tribulatio. 2) tristitia, luctus. XV, 56.

ܥܩܒ investigavit, perscrutatus est. XI, 7. XVII, 9. XIX, 7. Ethpa. part. ܕܠܐ ܡܬܥܩܒ inperscrutabilis, inpervestigabilis, XIV, 4.

ܥܩܒܐ calx. plur. ܥܩܒ̈ܐ et ܥܩܒ̈ܬܐ calces, vestigia, notae. XIX, 5. 7. 9.

ܥܩܡ pervertit. XIX, 8. Ethpa. perverse egit, aberravit. XVIII, 4.

ܥܩܪ exstirpavit, diruit. Pa. id. II, 4.

ܥܩܪܐ radix, stirps. IV, 7. XI, 9.

ܥܪܒܐ ovis, agnus. V.

ܥܪܣܐ lectus, sponda lecti. XV, 18. 37.

ܥܪܩ fugit. XIX, 6.

ܥܬܝܕܐ accinctus, paratus, futurus. Sq. ܕ c. futur. inservit circumscribendo futuro. XV, 42.

ܥܬܪ dives fuit s. factus est. XVI, 30. 36.

ܦ.

ܦܐܐ, ܦܐܝܐ decens, decorus, pulcher. V, XV, 26. c. ܠ decet eum. III, 13. XII, 3. (cf. Ephr. T. II. 444. med.) rad. ܦܐܐ, cujus est part. pass.

ܦܐܝܘܬܐ, ܦܐܝܬ decentia, decor, pulchritudo, venustas. VIII, 5. XV, 33, 50.

ܦܐܪܐ fructus. pl. XVI, 50.

ܦܓܥ occurrit, obviam factus est, invasit c. c. ܒ. III, 4. 7. XIX, 9.

ܦܓܪ, ܦܓܪܐ caro, corpus. II, 2. 3. XV, 49. (promiscue de *cadavere* et de *corpore vivo* usurpatur).

ܥܠܥܠܐ pastor, praesul, gubernator. V, 101. 114.

ܥܠܠܬܐ, plur. ܥܠܠܬܐ proventus, fruges. XII, 11.

ܥܠܡܐ mundus, seculum. XIX, 10.

ܥܡ cum, juxta, apud. ܥܡܢ nobiscum. ܒܢ inter nos. XVI, 4. ܥ ܡܢ a nobis. ibid.

ܥܡܐ populus.

ܥܡܕ baptizatus est. II, 6. III, 4. V, 67. Aph. baptizavit. II, 5.

ܥܡܠܢܐ operarius, qui indefesso studio opus suum perficit. XVI, 10. pl.

ܥܡܠ laboravit, fatigatus fuit. XV, 40.

ܥܡܠܐ labor. II, 9. V, 101. XVI, 7. 17. 34.

ܥܢܐ exaudivit, respondit. XV, 16. 25. 60. 2) audivit, obsecutus est. IV, 10. 3) sollicitus, occupatus fuit, curavit c. c. ܒ. XI, 1.

ܥܢܐ grex, ovis, V. plur. ܥܢܐ.

ܥܢܕ peregrinatus est, decessit, — mortuus est. IX, 7. hinc adj. partic.

ܥܢܝܕܐ peregrinans, peregrinator, — mortuus. XV, 56.

ܥܢܝܢܐ responsum, sermo, confabulatio, familiaritas, consuetudo. XV, 24. 28.

ܥܢܘܝܘܬܐ vita sancta, disciplina severa. XVI, 15.

ܥܣܩܐ asper, difficilis. XVIII, 8. plur. fem. ardua, aspera, gravia. XI, 6.

ܥܦܩ amplexatus est. XV, 19.

ܥܦܪܐ pulvis. XIV, 12.

ܥܦܪܢܐ terrenus. XIV, 8.

ܥܨܘܒܐ medicus (Ephr. T. II. p. 550.), metaph. de pastoribus animos sanantibus. V, 116.

ܠܒܶܫ indutus est. Pa. induit, texit. VII, 3. part. pass. X, 10. XVI, 15. Ethpa. X, 13. — Part. Peil ܠܒܝܫ, indutus, vestitus a c. Accus. (lucc) i. q. ܠܒܝܫ. III, 12.

ܥܝܕ consuevit. Ethpa. id.

ܥܝܕܐ consuetudo, mos. XV, 26. ܐܝܟ ܕܥܝܕܐ, ut mos erat.

ܥܝܢ, ܥܝܢܐ oculus.

ܥܝܩܐ, ܥܝܝܩܐ angustiatus, moestus. XV, 2. (ܥܘܩ)

ܥܝܪ expergefecit. Aph. excitavit, suscitavit. XVI, 38.

ܥܝܪܐ 1) vigil, in spec. 2) angelus bonus isque tutelaris. 3) angelus omnino bonus (opp. ܒܝܫܐ). I, 1. XIV, 5. XVI, 38. (coll. Ephr. T. II. 455. infin. 456. supr. 546. A.)

ܥܝܪܘܬܐ vigilantia, praesentia animi. XVI, 34.

ܥܠ (tert. fem. ܥܠܠܬ) ingressus est, incessit. I, 10. 11. (opp. ܢܦܩ) c. c. ܠ. III, 12. (cll. Ephr. T. III. 209.) VII, 6. IX, 2. XV, 22. 29. 59. XVI, 6. Aph. ܐܥܠ, introduxit, intulit. V, XV, 4.

ܥܠ supra, super, propter, ad. — sq. ܕ (= עַל אֲשֶׁר), quoniam, quandoquidem, quia, propterea quod. X, 12. XII, 1.

ܥܠ. — — ܠܥܠ ܡܢ circa. XV, 18.

ܥܠܐ, ܥܠܬܐ causa, occasio, origo. I, 10. XVII, 1. ܒܥܠܬܗ culpa ejus. X, 15.

ܥܠܝܐ altus, excelsus. plur. superi. IV, 3. XII, 5. (ܥܠܐ vid. ܥܠܝ).

ܥܠܝܡܐ adolescens. VIII, 4.

ܥܠܝܡܘܬܐ pueritia, adolescentia. VIII, 1. XV, 11. 47. 50.

ܥܶܕܳܢ, ܥܶܕܳܢܳܐ tempus, momentum. XV, 61.

ܥܕܰܪ adjuvit, auxiliatus est. Pa. id. XV, 3. XVI, 17.

ܥܽܘܕܪܳܐ auxilium. XV, 3.

ܥܽܘܕܪܳܢܳܐ auxilium, salus. XVII, 19.

ܥܺܕܬܳܐ f. ecclesia. V, 79. XIII, 4. XVIII, 3.

ܥܗܶܕ meminit, recordatus est. XV, 1. 5. Aph. in memoriam revocavit, commonefecit. ibid. 15.

ܥܽܘܗܕܳܢܳܐ memoria, mentio, monumentum. XV, 5.

ܥܗܶܢ convenit, congruit. XIX, 8.

ܥܽܘܒ, ܥܽܘܒܳܐ sinus, thalamus, conclave. plur. XIII, 5. XIV, 13.

ܥܰܘܠܳܐ iniquitas, impietas. XVI, 39.

ܥܽܘܡܩܳܐ profundum, profunditas. XIII, 6.

ܥܽܘܡܪܳܐ habitatio, habitaculum. II, 2. VI, 1. VII, 6. XV, 23.

ܥܽܘܢܕܳܢܳܐ mors, obitus. VIII, 1. IX, 5. XV, 1. 4. XVI, 37.

(ܥܳܩ) ܥܳܩ arctatus, contristatus est. Aph. contristavit, cruciavit. V, 108.

ܥܽܘܩܳܒܳܐ (ܥܩܰܒ) disceptatio, perscrutatio, pervestigatio. I, 11. X, 6. XI, 4. XIII, 6. XVIII, 8. 22. ܕܠܳܐ ܥ inpervestigabilis, incomprehensus. I, 2. sine disceptatione, investigatione. ib. 16.

ܥܽܘܩܳܠܳܐ vox, ut aliae plures, in lexicis nondum lecta, *fluctum aquarum tortuosum et perversum* significat. *P. Benedict.* vertit: *intercurrentia aestuaria.*" Respondet rabbinico עִקּוּל, *vertex aquarum,* locus tortuosus in flumine.

ܥܘܰܪ viduavit, orbavit. 2) excoecavit. XI, 10.

ܥܽܘܬܪܳܐ divitiae, opulentia. VI, 7. XVI, 4. 34.

ܥܰܫܶܢ roboravit, conservavit. III, 7.

ܥܰܛܺܠ, ܥܰܛܺܠܳܐ durus, operosus, difficilis. X, 4. XI, 6. XII, 8.

ܣܩܘܒܠܐ contrarius, oppositus, adversarius. II, 8. (ܣܩܒܠ accusavit, se opposuit).

ܣܩܠ polivit, ornavit, fucavit. part. pass. XV, 48.

ܣܩܠܐ elegantia, ornatus, fucus. XV, 34. 39. 41. 54.

ܣܪܕ trepidavit, timuit. Pa. terruit. XV, 2.

ܣܪܚ irrupit, inundavit (aqua) c. c. ܒ. II, 6. (de daemone, quem cum aqua in corpus baptizandum illabi Ephraemus dicit e sententia Marcionis, cui aqua a Malo originem traxisse videbatur). Aph. largitus est, destinavit. XII, 11. XVI, 23.

ܣܪܦܐ Seraph. pl. ܣܪ̈ܦܐ. XIV, 11.

ܣܪܩ pexuit. — divisit, discidit. Ethpa. separatus, detractus, exutus est. IV, 4.

ܥ.

ܥܐܕܬܐ et sine ܐ: ecclesia, templum. II, 9. ubi *Bened.* „templa“ vertit. v. ܥܕܬܐ.

ܥܒܕ fecit, effecit, operatus est. XV, 8. (paravit viam) 38. ܐܒܠܐ ܥ̈ luctum fecit h. e. luctu s. moerore affectus est. ibid. 6. ܩܪܒܐ ܥ̈ (c. c. ܥܡ) pugnavit. XVI, 37.

ܥܒܕ, ܥܒܕܐ servus. XII, 1.

ܥܒܕ, ܥܒܕܐ factum, facinus, opus. XV, 56. pl. XVI, 6.

ܥܒܘܕܐ opifex. XVII, 16.

ܥܒܪ transiit, transgressus est. Aph. praeterire, transire fecit: trajecit, deportavit, — removit, abjecit, — dimisit, remisit (peccata). XV, 59.

ܥܕ ad, usque. ܥܕ ܠܗܠ seq. ܠ usque ad XV, 55.

ܥܕܐ apprehendit, arripuit. Aph. repetiit, reduxit, eripuit, liberavit. XIX, 17.

ܣܟܠܐ stultus, impius (in sp. de haeret.). II, 2. XIII, 6.

ܣܟܪ clausit, conclusit, obstruxit. II, 5. XVI, 49. (fontem).

ܣܠܐ rejecit, reprobavit, sprevit. Aph. id. II, 3. VI, 8.

ܣܠܩ adscendit, conscendit. XVI, 31. foeditas adscendit in (ܥܠ) corpus i. e. inhaesit, insedit corpori. ibid. 33.

ܣܡ, ܣܡܐ medicina, pharmacum. V, 115. XI, 1. ܣܡܐ ܕܡܘܬܐ venenum mortiferum. XVIII, 22. pl. ܣܡܡܢܐ pharmaca, aromata, — colores. X, 4. et saep. rationales colores, quibus efficitur descriptio, adumbratio v. c. ibid. 14. XII, 10.

ܣܡܟ nixus, innixus est. — appulit, appropinquavit. XIII, 3. XIX, 1. Pa. fulfit, sustentavit (part.). VIII, 6.

ܣܡܟܐ accubitus, convivium. VI, 8.

ܣܡܠܐ sinistra pars. XVIII, 11.

ܣܢܐ, ܣܢܝܐ, femin. ܣܢܝܬܐ odiosus, inhonestus, turpis, deformis. V. XVIII, 7. XIX, 9. (pl. ܣܢܝܐ).

ܣܢܝܩ (adj. part. v. ܣܢܩ indiguit), indigens, egenus. XII, 10. — inhians, cupidus. IV, 8.

ܣܢܝܩܘܬܐ egestas, indigentia, necessitas. XII, 11.

ܣܥܪܐ capillus. XV, 41.

ܣܦܢܐ nauta, gubernator. XIII, 4.

ܣܦܩ suffecit, sufficiens fuit, potuit, valuit. V, 103. X, 9. 10. 15. XII, 5. (ܠ par fuit ei). XIV, 16. XVII, 17. Pa. et Aph. evacuavit (propr. capacem = vacuum fecit). Ethaph. evacuatus est. XIII, 5.

ܣܦܪ, ܣܦܪܐ legisperitus, γραμματεύς. IV, 10. XVIII, 21. (ubi distinguitur a ܩܪܘܝܐ) lector. V.

ܣܦܪ, ܣܦܪܐ liber, scriptum. XVIII, 16.

ܣܦܬܐ, plur. ܣܦܘܬܐ labia, ora. XVI, 22, 42.

ܣܗܕܘ, ܣܗܕܘܬܐ testimonium, testificatio. XVII, 4.

ܣܘܓܐܐ multitudo, magnitudo, abundantia. XV, 59.

(ܣܝܟ) ܣܝܟ finivit, determinavit, continuit. XIII, 5. (cf. Ephr. T. II. 448. sup. 471. inf. 555. med.) Ethpa. part. finitus, limitibus circumscriptus. I, 23.

ܣܘܟܬܐ f. ramus. IV, 7.

(ܣܘܡ) ܣܡ posuit, constituit. VII, 6. XV, 34. XVII, 1. 5. (ܬܚܝܬ ܣ subjecit) statuit, affirmavit. XVII, 7. ܐܝܕܐ ܣ manum imposuit, ordinavit. XVIII, 19. Aph. id. ib. 18.

ܣܡܘܟܐ fultura, sustentatio, adminiculum. XVI, 18.

ܣܘܥܪܢܐ opus, factum, negotium. IV, 9. XV, 56. XVI, 17.

ܣܘܦܐ haustus, halitus, respiratio (ܣܘܦ respirare). XVII, 6.

ܣܚܐ lavit, abluit, abluit se. V, 85.

ܣܚܦ dejecit, subvertit, destruxit. II, 2. 4.

ܣܚܝܬܐ lavacrum. XVI, 33.

ܣܛܐ declinavit, deflexit. XVIII, 2.

ܣܝܒ polluit, vitiavit. adj. partic. ܡܣܝܒܐ, ܡܣܝܒܬܐ pollutus, impurus. X, 7.

ܣܝܒܘܬܐ senectus. VIII, 5. (r. ܣܐܒ).

ܣܝܡܬܐ aerarium, thesaurus. pl. XII, 11. XVI, 22. 34.

ܣܝܢܐ lutum, coenum, quisquiliae. III, 14. V, 81. XV, 32. 34. XVIII, 16. tabus. IX, 4.

ܣܝܦܐ (ξίφος), gladius, sicca, culter. XI, 11.

ܣܟ, ܣܟܐ finis, terminus, coronis. XIX, 4. ܣ ܕܠܐ infinitus, immensus, investigabilis. XI, 5. ܣܟܗ ܡܢ ܟܠܗ omnem a termino suo = omnem omnino. XVIII, 22.

ܣܟܝ spectavit, expectavit. XVI, 9.

ܣܟܠ insanivit, desipuit, *in spec.* de irreligiosis, improbis et haereticis. I, 3.

ܢܩܝܐ ovis. III, 6. plur. ܢܩܘܬܐ. V, 57.

ܢܩܦ adhaesit, adjunctus est. Ethpa. id. XIX, 9.

ܢܩܫ fixit, tetendit. XV, 36. signavit, signum impressit. XVIII, 9.

ܢܫܒ spiravit. XVIII, 16.

ܢܫܩ osculatus est. XV, 19. (imp.)

ܢܬܠ fut. ܢܬܠ dabit.

ܣ.

ܣܐܒ senuit, consenuit. Aph. id.

ܣܐܡܐ argentum. XV, 45. 54.

ܣܒܐ senex, senior. X, 52. adj. vetulus, a. XIII, 2.

ܣܒܝܟܐ densus, frequens, plenus, *assiduus*. II, 10.

ܣܒܟ fixit, infixit, invasit c. c. ܒ. XI, 6. (cf. Ephr. T. II. p. 440. 450.)

ܣܒܠ portavit, bajulavit. XV, 37.

ܣܒܪ opinatus est, cogitavit, existimavit. XI, 4. XVII, 3. Ethpa. existimatus, habitus, visus est. XIX, 9.

ܣܒܪܐ spes. XVIII, 18.

ܣܓܐ et ܣܓܝ multus fuit, crevit. XII, 10. XIII, 3. Aph. auxit, magnificavit, largitus est. I, 24. (imp.) V, 113. XVII, 3.

ܣܓܝ multus, copiosus, magnus. *adv.* multum, valde. I, 15. i. q. ܛܒ 14.

ܣܕܪܐ ordo, series, coetus, cohors. pl. XVI, 45. XVIII, 13.

ܣܕܩ segregavit et se segregavit. XVIII, 11. Pa. ibid. segregavit.

ܣܗܕ testatus est. II, 1. IV, 6. 9. XIII, 5. (pro: ܫ)

ܢܟܦ, ܢܟܦܐ verecundus, castus, sanctus. XIII, 1. fem. ܢܟܦܬܐ. XV, 61.

ܢܟܦܘܬܐ verecundia, castitas, innocentia. XIII, 1. XVI, 11. 27. 48.

ܢܟܪ alienavit, elongavit, abjecit, rejecit. XIX, 6. Ethpa. alienus factus est (alicui rei ܠ) i. e. caruit. XVI, 33.

ܢܟܬ momordit. XVIII, 3. (impropr. dictis) XVI, 41. coll. Gal. 5, 15.

ܢܣܒ accepit, cepit, sumsit, deprehendit. XVIII, 1. ܢܣܒ ܒܐܦܐ accepit personam, personae respectum habuit, in univ. rationem habuit. XV, 31.

ܢܣܘܒܐ accipiens, particeps, compos. XVI, 30.

ܢܣܩ adscendit: imperat. ܣܩ. III, 9. Aph. ܐܣܩ tulit, extulit, eduxit, adduxit, obtulit. III, 5. XIX, 2.

ܢܦܚ spiravit, flavit. ܢܦܚ ܫܪܓܐ inflavit lucernae. XVI, 49.

ܢܦܠ cecidit. XVIII, 3.

ܢܦܩ exiit, processit. XIII, 3. XVI, 42. imperat. ܦܘܩ V. Aph. ܐܦܩ eduxit, ejecit. VII, 6. XV, 23. 29.

ܢܨܐ contendit, litigavit, rixatus est XIV, 9. c. c. ܥܡ.

ܢܨܒ plantavit, sevit. XVI, 35.

ܢܨܒܬܐ planta, stirps. pl. XVI, 35.

ܢܨܚ purus, splendidus fuit. 2) vicit, triumphavit. XVI, 9. 26. Ethp. celebris factus. XVI, 28. seq. id. q. Pe.

ܢܨܚܢܐ victoria, triumphus. pl. XVI, 2. 43.

ܢܨܝܚܐ celebris, splendidus, nobilis. XVI, 10. 27. femin. XVIII, 20.

ܢܨܪ grunnivit, gannivit, pipivit, cecinit, mussitavit (*Castell.*) 2) Pe. et Pa. cantu, susurru mulsit, blanditus est (mater s. nutrix infanti). XV, 19. (cll. *Ephr.* T. III. p. 220. B. II. 557. F.)

fecit, reposuit, quietem praestitit, refocillavit. VIII, 3. XVI, 52.

ܢܘܚ, ܢܘܚܐ quies, cessatio, tranquillitas.

ܢܘܚܡܐ suscitatio, resurrectio. VII, 5. 6.

ܢܘܟܪܝ, ܢܘܟܪܝ, ܢܘܟܪܝܐ peregrinus, alienus. X, 2. XV, 55. *in spec. Deus bonus*, quem Marcion ad Christi usque ἐπιφάνειαν hominibus prorsus incognitum fuisse dixit. II, 4.

ܢܘܟܪܝܘܬܐ doctrina peregrina. XVIII, 22.

ܢܘܢܐ piscis. III, 8.

ܢܚܒ macruit, macuit, squaluit. XVI, 33.

ܢܚܬ descendit. III, 7.

ܢܚܬܐ indumentum, vestis (propr. *longior*, quae alte descendit, ideoque *pretiosior*. vid. Ephr. T. II. p. 438. med., ubi *sacco* opponitur). III, 1. X, 10. XII, 2.

ܢܛܘܪܐ custos, servator, tutor. XIII, 4.

ܢܛܠ gravis, e fuit (in libra: descendit). XIII, 1.

ܢܛܪ servavit, reservavit, custodivit, tuitus est. XV, 51. XVI, 34. Pa. id. XV, 60. Ethpe. XVI, 32.

ܢܝܚ, ܢܝܚܐ quies, otium, recreatio. XVI, 8. pl. VI, 8.

ܢܝܣܢ Nisan, fere mensis Aprilis anni solaris. XV, 44.

ܢܝܪ, ܢܝܪܐ jugum. IX, 10. XV, 48. XVIII, 16.

ܢܝܫܐ (נֵס) signum, vexillum. XVII, 1. meta, scopus. I, 1, 2. X, 9. exemplar. XVI, 19. imago pl. XIX, 10.

ܢܟܝܢ sincere, caste egit c. c. ܒ. III, 6.

ܢܟܝܠܘܬܐ versutia. XV, 41. rad.

ܢܟܠ decepit. III, 2. Ethpe. id. XVIII, 14.

ܢܟܣܐ pl. opes, divitiae. XV, 54.

ܢܟܦ erubuit, verecundus fuit, V. = ܒܗܬ. Pa. caste, modeste, sobrie fecit, tractavit. VI, 2.

ܡܫܠܡ integer, perfectus. XVIII, 1. (ܫܠܡ).

ܡܫܡܥܐ, ܡܫܡܥܬܐ auditus, aures, rumor. III. XVI, 1.

ܡܫܩܠܢܐ jura arrogata; *Bened. assumtiones* (ܫܩܠ Aph. abstulit, abduxit). XVIII, 20.

ܡܬܘܡ, ܡܢ ܡ s. ܡܬܡ unquam, aliquando. ܡܬܡ ܠܐ, nunquam. XI, 8. XII, 4. 6. XVII, 17.

ܡܬܚ extendit, tetendit, explicuit (mentem). XIV, 6. statuit XVIII, 8. Ethpe. extensus, traductus, propagatus est (manus h. e. manuum impositio). XVIII, 19.

ܡܬܠ similis, assimilatus, depictus, designatus fuit; part. ܡܬܝܠ III, 12. XIX, 10. Pa. parabolizavit, comparavit, simile declaravit (alicui rei: ܒ). (Ethpa. Ephr. T. I. pag. 290. C.)

ܡܬܩܠܐ libramentum, pondus. XIII, 1.

ܢ.

ܢܒܝܐ propheta. XVIII, 14. adj. vaticinans XIII, 3.

ܢܒܝܘܬܐ prophetia. meton. pro concreto: chorus prophetarum, prophetae. XIX, 4. (cf. Ephr. T. III. p. 216. inf. 218. A.)

ܢܒܥ scaturivit, pullulavit. XVI, 15. XVIII, 14.

ܢܗܝܪܐ lucidus, clarus, perspicuus, hilaris. III, 12. — *substant.* lux, luminare, stella. XVI, 10.

ܢܗܪ splenduit, illuxit, collustratus est. III, 6. 7. Aph. accendit, illustravit, collustravit. VII, 3. XVI, 7.

ܢܘܗܪܐ et ܢܘܪܐ lux, ignis. III, 1. XVII, 7. XV, 39. (ubi *Benedict.* ܢܘܪܐ *ardens rogus* reddidit).

(ܢܘܚ) ܢܚ quievit, cessavit. VIII, 3. Ethpe. id. et refocillatus, recreatus est. VI, 8. XVI, 8. Aph. quiescere

ܡܪܓܢܝܬܐ margarita, unio, gemma. III, 1. pl. 3.

ܡܪܚ ausus est, audax, impudens fuit. XIV, 5. 9. XVII, 16.
Aph. ܐܡܪܚ id. c. c. partic. et infinit. IV, 5. V. X, 2.

ܡܪܚܐ audax, arrogans, impudens. XVII, 1.

ܡܪܚܐܝܬ audacter, impudenter. XVII, 19.

ܡܪܚܡܢܘܬܐ misericordia, benignitas. XVI, 15.

ܡܪܘܕܐ rebellis, apostata. XVIII, 16. (ܡܪܕ rebellavit).

ܡܪܘܕܬܐ. XIX, 9. videtur esse femininum vocis praeced., nisi est substantivum: *rebellio, apostasia*, vel ܡܪܘܕܘܬܐ seu ܡܪܕܘܬܐ legendum.

ܡܪܝܪܐ amarus, amarulentus, acerbus. VIII, 1. IX, 5. XI, 9. XV, 4. XVI, 1.

ܡܪܟܒܬܐ solium, currus. III, 4. XVI, 31. (ܪܟܒ equitavit, insedit, vectus est. Aph. vehi fecit).

ܡܪܥܝܬܐ grex, metaph. ecclesia. V, 107. VI, 4. XI, 7.

ܡܪܩ tersit, abstersit, abluit (ܡܫܓ). XVI, 33.

ܡܪܩܕܬܐ planctus, luctus, gemitus. VIII, 2. IX, 1. (ܪܩܕ saliit, exultavit et gaudio et dolore; hinc planxit, ploravit.)

ܡܪܬܐ amaritudo, fel, venenum. XI, 11.

ܡܫܚ mensuravit, emensus est. XI, 3. XIII, 3.

ܡܫܘܚܬܐ mensura, metrum, modus, dignitas. XVI, 21.

ܡܫܚ unxit, inunxit. IX, 4. Ethpe. tinctus est (colore), X, 12.

ܡܫܚܐ unguentum, oleum. XVI, 33.

ܡܫܝܚܐ unctus, Christus.

ܡܫܝܚܘܬܐ unctio. XIII, 4.

ܡܫܝܚܝܐ Christianus. V.

ܡܰܣܟܶܢ depauperavit, depressit, despexit, pauperem et nudum habuit. XVII, 8.

ܡܣܟܺܝܢܳܐ pauper, egenus, tenuis. III, 13. privatus, orbus' XVI, 44.

ܡܣܟܺܝܢܽܘܬܳܐ paupertas, — paup. sponte suscepta, — rerum caducarum despicientia. XVI, 11.

ܡܣܰܠܝ contemtus, despectus, vilis. XVIII, 10. (ܣܠܳܐ reprobavit).

ܡܥܰܒܪܬܳܐ transitus. — Instrumentum, quo transitur s. trajicitur, pons (cf. Ephr. T. I. ad Genes. 1, 9), cymba. I, 6.

ܡܥܕܳܐ adsuetus, consuetus. III, 6. (ܥܘܕ)

ܡܥܺܝܢܳܐ fons, scatebra, scaturigo. II, 10.

ܡܥܰܡܽܘܕܺܝܬܳܐ baptisma. I, 9. II, 6. (ܥܡܰܕ ablutus, baptizatus est.)

ܡܥܰܣ discerpsit, vexavit, allisit. Pa. proculcavit. XVIII, 2.

ܡܥܪܒܳܐ occasus (solis), occidens. XIII, 3.

ܡܦܽܘܚܺܝܬܳܐ spiritus, flatus, ἐμφύσημα. XVII, 7. (ܢܦܰܚ, flavit, adspiravit). cf. Ephr. T. II. 544. A. 546. A. B.

ܡܦܰܩܬܳܐ exitus. XVIII, 8. (ܢܦܰܩ).

ܡܨܶܐ, ܡܨܝܳܐ potens, validus (part. v. ܡܨܳܐ potuit, valuit) c. c. *infin.* III, 2. IV, 9. c. *participio* V, 67. (cf. *Michael.* gramm. syr. pag. 236. — et ܡܫܟܚܝܢ et ܣܳܦܶܩ v. c. X, 10.)

ܡܨܺܝܕܬܳܐ rete (ܨܘܕ, ܨܳܕ indagavit, venatus est.) XV, 45.

ܡܨܰܥܬܳܐ medium, medietas. XI, 4.

(ܡܪܐ) Pa. ܡܰܪܝ assimilatus, imitatus est c. c. ܒ. XVI, 22. 38.

ܡܰܪ amarus fuit, ܡܰܪܡܰܪ exacerbavit. Ethpa. exacerbatus est. XVIII, 6.

ܡܠܐܟ, ܡܠܐܟܐ angelus. XV, 29.

ܡܠܚܐ nauta classiarius. IV, 8. nauclerus XIII, 4.

ܡܠܠܝܐ verbalis, vocalis, *λογικός*, rationalis. X, 14.

ܡܠܟܐ rex. XVIII, 9.

ܡܠܟܐ consilium. XIX, 8.

ܡܠܟܘܬܐ regnum, dignitas regia. XVIII, 12. ܐܘܪܚܐ ܕܡܠ via, qualis regalem decet majestatem. XIX, 5.

ܡܠܠ locutus est. V. XV, 27. Ethpa. XVII, 17.

ܡܠܠܐ loquens, qui loqui potest (opp. ܚܪܫܐ mutus. v. Ephr. T. III, 366.) 2) disertus, facundus, orator. I, 4.

ܡܠܠܘܬܐ locutio, loquendi facultas. XV, 18.

ܡܠܝܐ 1) lema, sordes, in spec. albugo. 2) albugine oculorum laborans, coecus. I, 1.

ܡܠܦܢܐ doctor. XVIII, 7. (ܝܠܦ).

ܡܡܘܠܐ diluvium. XIII, 6.

ܡܡܠܠܐ oratio, sermo. XVII, 19.

ܡܢ qui, quis. X, 4. seq. ܕ is, qui. XIII, 2. ܡܢܘ quis) quis ille? quid est? X, 7. XII, 3.

ܡܢ = *μὲν*, quidem. XII, 4. Saepissime redundat.

ܡܢ a, ab, de, ex. Seq. ܕ ab eo tempore, quo, quamdiu. XII, 2. ܗܘ ܡܢ ܗܘ unus post alterum. V, 80.

ܡܢ qui, quis, — aliquis, quidam. V.

ܡܢܐ numeravit. c. ܥܡ adnumeravit. VI, 5.

ܡܢܪܐ abominatio, nausea, foeditas. V, 87. (ܢܪ abominatus est.)

ܡܢܝܐ (ܡܢܐ) mina, libra, pondo. II, 10. P. Benedict. *opes*, quasi *pecunia numerata*, thesaurus.

ܡܢܝܢܐ numerus. IX, 8.

ܡܢܥ pervenit. Pa. id. VIII, 2.

ܡܙܓ miscuit, temperavit. Ethpa. mistus, conjunctus (aequalis, similis factus) est c. c. ܒ. IV, 3.

ܡܚܐ percussit, plausit. Ethpe. ܐܬܡܚܝ percussus, vulneratus est. XI, 7. Pa. verberavit. Deriv. ܡܚܘ.

ܡܚܒܒܝ dilecti, cari. VI, 5.

ܡܚܘ, ܡܚܘܬܐ percussio, plaga, vulnus. XI, 1.

ܡܚܙܝܬܐ (rad. ܚܙܐ) speculum. I, 7. III, 10. XVI, 6. 16.

ܡܚܝܠܐ imbecillis, humilis. XII, 3. 9.

ܡܚܫܒܬܐ cogitatio, disceptatio. — Cogitandi vis, intellectus. XI, 3. 10.

ܡܚܫܘܠܐ procella. XIX, 10.

ܡܛܐ pertigit, pervenit, advenit. III, 3. XV, 46. XVII, 3. XIX, 5. Pa. ܡܛܝ 1) pervenire fecit, admovit. 2) pervenit, pertigit. XVII, 3. (respond. verbum ܐܪܚܩ 1) amovit, 2) abiit. — al. cf. ܡܛܠ.

ܡܝܘܬܐ mortalis. IV, 2. X, 12. XI, 1. XII, 4. XIV, 7.

ܡܝܠܐ milliare, terminus milliaris. XVIII, 8.

ܡܝܩܪ honoratus, illustris. XIX, 2. (ܝܩܪ.)

ܡܟܘܪܐ desponsator. IX, 3. metaph. Apostoli, qui Christo sponsam — ecclesiam — adducunt. V.

ܡܟܝܟܐ dejectus, humilis, mansuetus. XII, 1.

ܡܟܝܟܘܬܐ humilitas, lenitas, mansuetudo. XVI, 12.

ܡܟܝܠ jam, nunc, itaque. I, 16.

ܡܟܝܪܬܐ desponsata, sponsa (ecclesia). V.

ܡܠܐ plenus fuit et implevit, perfecit, intendit. II, 9. Ethpe. impletus, completus fuit. IX, 8.

ܡܠܐ, ܡܠܬܐ verbum, — res, negotium, causa. II, 6. 7. III, 11. pl. ܡܠܐ. VI, 6. XVI, 44. — verbum aeternum et vivum — Christus ὁ λόγος. X, 1.

ܡܐܡܪܐ verbum, sermo, oratio. IV, 5. Adhibetur de quovis sermone, saepe vero de *carmine*.

ܡܐܢܐ vas. V, 106.

ܡܐܬܝܬܐ (ܐܬܐ) adventus. XIII, 5. XVIII, 25.

ܡܒܘܥܐ scaturigo, fons. (ܢܒܥ scaturivit). I, 14. IV, 6. XVI, 49.

ܡܓܢ gratis, frustra. III, 13.

ܡܕܝܢܐ, ܡܕܝܢܬܐ st. constr. ܡܕܝܢܬ civitas, urbs. XIX, 2.

ܡܕܢܚܐ oriens, plaga orientalis. XIII, 3.

ܡܕܥܐ, ܡܕܥ mens, intellectus, judicium. X, 2.

ܡܗܝܡܢ, ܡܗܝܡܢܐ (rad. ܐܡܢ) fidelis, verax, cui creditur. Hinc *Eunuchus* III, 4. (conf. סָרִיס). *Active:* credens, fidem habens (ܡܗܝܡܢ). IV, 10.

ܡܘܗܒܬܐ donum, munus. V, 121.

ܡܘܙܓܐ mistura. XVII, 8. (ܡܙܓ miscuit.)

ܡܘܟܠܐ vectis, repagulum. III, 15.

ܡܘܠܕܐ nativitas, progenies. IX, 11. XIII, 3.

ܡܘܠܟܢܐ promissio. I, 20.

ܡܘܡܐ, ܡܘܡܣ (μῶμος), vitium, macula, labes. XVI, 11.

ܡܘܢܝܛܐ moneta. XVIII, 9.

ܡܘܦܩܬܐ germen. XVIII, 17. (rad. ܢܦܩ prodiit.)

(ܡܘܫ) ܡܫ (ܡܫܫ) 1) palpavit, angreifen; 2) scrutatus, perscrutatus est, erforschen, begreifen. XII, 6. XVII, 11. ܡܬܡܫܫܢܐ ܠܐ, non comprehensus, qui comprehendi nequit. X, 1.

ܡܘܬܐ mors. XIX, 9. pl. XV, 5.

ܡܘܬܪܐ, ܡܘܬܪܢܐ 1) ditans. 2) utilis, commodus, ὠφέλιμος. XVI, 44. cll. Tit. 3, 8. (rad. ܝܬܪ, superfuit, profuit, lucratus est. Aph. reliquum, residuum fecit, lucrifecit. 2) juvit, profuit.)

ܠܛܫ acuit. XVIII, 15.

ܠܠܐ, ܠܝܠܝܐ, ܠܠܝܐ nox. pl. ܠܠܐ, ܠܠܘܢ, ܠܠܘܬܐ. ܐܝܡܡ ܠܠܝܐ, interdiu et noctu. XVI, 22.

ܠܝܬ (ܐܝܬ ܠܐ) non est, nihil est. XV, 52.

ܠܡ particula allegandi, citandi: *nempe, videlicet* etc. I, 10. XVIII, 23. — Particula frequentissima v. praeter ll. apud *Castellum* et *Michaelem*, Ephr. T. III. pag. 213. 214. Dubitamus vero, an, quod *Michaelis* conjecit, orta sit compendio scriptionis e ܠܡܐܡܪ.

ܠܡܐܢܐ, ܠܡܐܢܐ portus. XVI, 4.

ܠܡܦܐܕܐ et ܠܡܦܝܕܐ lampas, fax. III, 12.

ܡܠܠ locutus est. XVIII, 16.

ܠܘܩܒܠܢܐ adversarius, contrarius. XVIII, 11. (a ܩܒܠ accusavit).

ܠܩܛ legit, collegit, part.

ܠܩܘܛܐ colligens, alliciens (aves esca). XV, 45.

ܠܫܢ, ܠܫܢܐ lingua. X, 4. (*Bened.* penicillus).

ܡ.

ܡܐ quod, quid. ܠܡܐ et ܕܠܡܐ 1) num, numquid. III, 11. (Ephr. T. III. 220. B.) 2) ne, ne forte. I, 5. it. ܕܠܡܐ?? (Ephr. T. I. 6. et 278.). ? ܡܐ, si, quum, quando, quantum, in quantum. XI, 9. XV, 6. 26. XVI, 2. 46. ܡܐ? id. XIV, 16. XVI, 35. 46. ܡܐ ܐܘ o quam! quantopere. XI, 1. XVII, 4.

ܡܐܐ centum. XIX, 5.

ܡܐܢܝܐ piger. XVI, 25.

ܡܐܢܝܘܬܐ pigritia, socordia. XVI, 25.

ܠ.

ܠ (quae nota Dativi et Accusativi esse solet) contra, adversus. XI, 11.

ܠܐ non. ܒܠܐ et ܕܠܐ absque, sine. IV, 5. 9. XV, 12.

ܠܐܐ, ܠܐܝܐ lassus, fatigatus, defessus. XVI, 19. (rad. ܠܐܝ (לָאָה) defatigatus est, laboravit, aegre, moleste tulit.)

ܠܒܐ cor.

ܠܒܟ tenuit, prehendit, concepit, assecutus est (mente, oculo). X, 11.

ܠܒܘܫܐ vestis, indumentum. III, 1. XII, 2. XV, 40. 54.

ܠܒܫ induit, vestivit se, indutus est. III, 2. 4. XV, 49. XVI, 44. (c. c. accus. v. c. ܚܫܐ dolore = doluit: Pa. induit. XVIII. Aph. id. XV, 34. (aliquem: ܠ aliqua re: accus.) voces dolore = vocibus dolorem miscuit.

(ܠܗܒ) Aph. ܐܠܗܒ inflammavit. Ethpa. exarsit (siti, cupiditate), ardenter concupivit c. c. ܒܓܪ. cf. ܒܗܐ.

ܠܘ non.

ܠܘܐ, ܠܘܝ adhaesit, comitatus est, deduxit. XV, 56. 57. Ethpa. id. ibid. 55.

ܠܘܚܡܐ indignatio, comminatio, castigatio. XVI, 19.

(ܠܘܛ) ܠܛ maledixit, execratus est. part. pass. ܠܝܛ, ܠܝܛܐ maledictus, execrabilis. III, 2. XIX, 9.

ܠܘܝ utinam. XV, 2.

ܠܘܩܒܠ contra. XVIII, 14.

ܠܘܩܕܡ ante, antea, primum, prius. I, 6.

ܠܚܘܕ tantum, solum, seorsim, (Ephr. T. II. p. 454. C. vulgo: ܒܠܚܘܕ. XIV, 15.

ܐܟܪܝ contristavit. IX, 11. XVI, 1. neutr. doluit. ib. 43.

ܟܪܗ Ethpe. ܐܬܟܪܗ debilis, infirmus factus est, aegrotavit, doluit, senio mortuus est. XV, 9. adj. part. ܟܪܝܗ, ܟܪܝܗܐ aegrotus, debilis, infirmus. XII, 9.

ܟܪܙ praedicavit. Aph. proclamavit, promulgavit, indicavit, descripsit. X, 6. XI, 2. XIII, 2.

ܟܪܘܙܐ praedicator, praeco. XVIII, 14.

ܟܪܘܙܘܬܐ praedicatio. XIX, 10.

ܟܪܝܐ (*subst.*) cumulus *spec.* frumenti. XI, 4. (*adj. part.* a ܟܪܐ: tristis, brevis.)

ܟܪܝܘܬܐ moestitia, moeror. XV, 6. 23.

ܟܪܣ, ܟܪܣܐ f. venter. III, 11. (cf. Ephr. T. I. p. 3.: „Sara risit ܒܟܪܣܗ = in corde suo." cll. p. 246.)

ܟܫܐ struxit, congessit, accumulavit. XVI, 17.

ܟܫܦ. Ethpa. ܐܬܟܫܦ supplicavit, deprecatus est. XVI, 38.

ܟܫܪ prosperatus est. Pa. prosperavit, fortunavit. Ethpa. strenuus, alacris factus est. XVI, 25.

ܟܫܝܪ, ܟܫܝܪܐ prosper, fortunatus, generosus. XVI, 11.

ܟܫܝܪܘܬܐ prosperitas, solertia, alacritas. XVI, 25.

ܟܬܒ scripsit. XVIII, 1. 12.

ܟܬܒܐ liber, scriptum. IV, 7. XIII, 5.

ܟܬܡ cicatrices impressit, maculavit, foedavit. XVIII, 13. (part. Peil.)

ܟܬܫ certavit, altercatus est. Ethpe. et Ethpa. id. XVI, 42. c. c. ܒ, ܥܡ, ܠܘܬ.

ܟܡܝܢܐ insidiae. XIX, 7.

ܟܡܪ tristatus, moestus fuit. Aph. tristem, moestum fecit. IX, 5.

ܟܢܘܫܬܐ coetus, congregatio, synagoga V. pl.

ܟܢܐ cognominavit, cognomine s. titulo appellavit. Ethpa. V.

(ܟܢܟ) ܟܢܝܟܐ humilis, mansuetus, modestus. XVI, 22.

ܟܢܫ collegit, congregavit, part. XV, 6. — ܟܢܝܫܐ ܢܦܫܐ animus praesens, immotus (gesammelt, gefasst). XIII, 6. — Pa. id. IV, 8. V.

ܟܢܫܐ coetus, synagoga. V. XV, 7.

ܟܢܬܐ socius, sodalis, conservus. XVI, 10. plur. ܟܢܘܬܐ.

ܟܣܐ abscondidit, operuit, induit (Pa.) III, 1. XII, 3. omisit, misit (unterlassen) I, 24. (Pe.) Part. ܟܣܝܬܐ, ܟܣܐ, ܟܣܝܐ. XIV, 5. XVI, 30. pl. ܟܣܝܬܐ (= ܐܪ̈ܙܐ) arcana, mysteria. I, 4. IV, 4. 8. 10.

ܟܣܝܐܝܬ clam, abscondite. XVI, 31.

ܟܣܝܘܬܐ absconsio. ܟܝܢ ܟ natura absconsionis: abscondita. XII, 4.

(ܟܣܣ) Ethpe: ܐܬܟܣܣ reprehensus, redargutus est. XVIII, 23. Aph. ܐܟܣ arguit, redarguit, refutavit, reprehendit. XVI, 24. XXIII, 18. part. X, 7.

ܟܣܦܐ argentum. XVIII, 10.

ܟܦܐ incurcavit, incurvatus est. XVI, 38.

ܟܦܐ manipulus, fasciculus. XVIII, 2.

ܟܦܐ abscondidit, celavit, prostravit. part. ܟܦܐ, prostratus, provolutus (humi). VII, 2. XV, 19.

ܟܦܘܪܐ infidelis, incredulus, perfidus. XVIII, 13.

ܟܦܪ negavit, abnegavit, abjecit c. c. ܒ, II, 8. IV, 1. V.

ܟܪܐ doluit, debilitatus, contristatus est. XVI, 1. 51. Aph.

ܟܒܰܢ in servitutem redegit, junxit, alligavit jugo. XV, 48. XVI, 28.

ܟܗܶܢ sacerdotio functus est. XVIII, 18.

ܟܽܘܒܳܐ spina. XVIII, 2.

ܟܘܝܬܐ arca. XIII, 1. 5.

(ܟܘܠ) Aph. ܐܟܝܠ mensus est, mensuravit. I, 14. XI, 3.

ܟܘܢ arguit, reprehendit, increpuit. XVI, 40.

(ܟܘܪ) ܟܐܪ pudefecit, elusit. V. X, 12. Ethpa. XV, 48.

ܟܽܘܪ fornax, catinus. XVIII, 5.

ܟܽܘܫ Aethiopia. III, 3.

ܟܽܘܫܳܝܳܐ Aethiops. III, 3.

ܟܝ particula interrogativa et dubitativa, respondens Lat. *ne:* II, 1. 3. V.

ܟܝܠܐ mensura. XVIII, 1.

ܟܝܢܐ natura. XVII, 8.

ܟܝܬ partic. *interpret. conclud. exhortandi:* scilicet, nimirum, igitur. IV, 4. ergo, atqui. V. XIX, 6.

ܟܽܠ, ܟܽܠܳܐ omnis, universus, universum. ܟܽܠܗ ܟܽܠ omnino, omni modo, penitus. X, 3.

ܟܠܐ cohibuit, prohibuit, arcuit, V, 104. XVI, 35. XVII, 2. 18.

ܟܰܠܒܳܐ canis. XVIII, 15.

ܟܰܠܕܳܝܽܘܬܳܐ disciplina Chaldaeorum, astrologia etc. XVIII, 22.

(ܟܠܠ) Pa. ܟܰܠܶܠ coronavit. Ethpa. XVI, 9. Hinc ܟܰܠܬܳܐ (coronata) sponsa, nurus. plur. ܟܠ̈ܠܬܐ. ܟܠ̈ܠܐ VIII, 2.

ܟܡܐ (ܡܐ et ܟ), quantus, quanto, quantum. XVIII, 9. tantopere II, 6. XI, 3. XIV, 9. (cf. *Ephr.* T. III. 221. B.) ? ܟܡܐ sicut IV, 1. V, 103., quum, quamdiu, donec XVIII, 11.

ܝܺܪܶܬ, ܝܪܶܬ haereditavit, possedit. Aph. ܐܰܘܪܶܬ haeredem fecit, instituit, haereditate reliquit (aliquid alicui) IV, 10.

ܝܳܪܬܽܘܬܳܐ haereditas, possessio haereditaria. XV, 35. XVI, 32.

ܝܳܬܳܐ essentia. pronomini *ipse* circumscribendo inservit. e. g. ܝܳܬܶܗ ipse, ܝܳܬܳܗ ipsa. XVII, 10.

ܝܺܬܶܒ sedit, habitavit, versatus est. XIV, 12. Aph. ܐܰܘܬܶܒ collocavit. Eththaph. sedere factus est, sedit, peregrinatus est. III, 9.

ܝܰܬܡܳܐ pupillus. pl. IX, 7. XV, 31.

ܝܬܰܪ superfuit, reliquum fuit, lucratus est, lucrifecit. XV, 38.

ܝܰܬܺܝܪܳܐ superfluum, abundans. XVIII, 1.

ܟ.

ܟܐܳܐ increpavit, objurgavit, admonuit c. ܒ. XIV, 4. compescuit XIX, 10. (imperat. ܟܐܺܝ). Aph. (quasi a ܟܘܳܐ) infecit. futur. ܢܰܟܘܶܐ XI, 7.

ܟܐܒܳܐ dolor. V, 108. XI, 7. XV, 14.

ܟܐܡܠ nempe, utpote, quippe. XII, 4. (cf. *Ephr.* T. III. p. 364. et corrige *Michaëlem* ad Castellum.)

ܟܺܐܢܳܐ justus, probus. pl. (justi s. beati in coelis). VI, 8. XV, 59. XVI, 8.

ܟܺܐܢܽܘܬܳܐ justitia. XVIII, 19. ܟܢ juste. XIV, 1.

ܟܺܐܦܳܐ lapis. II, 9. XV, 22.

ܟܒܰܫ subjecit, subjugavit, domuit. Pa. id. XVI, 42.

ܟܰܕ quum, quando, dum, etsi, quamquam, quamvis, licet. II, 3. V. X, 3. XII, 8. — Ante participia et adjectiva nobis saepe redundat.

ܝܰܠܕܳܐ partus, nativitas, generatio, natales. XI, 3. XIV, 4. XVII, 3.

ܝܰܠܽܘܕܳܐ parvulus, infans, pubescens, juvenis. XIII, 2.

ܝܳܠܽܘܕܳܐ genitor, pater. XIII, 6.

ܝܠܶܦ didicit. I, 5. XIV, 11.

ܝܡܳܐ juravit. Aph. ܐܰܘܡܝ obtestatus est (deum). XIII, 13. ܕܡܰܘܡܶܐ cum per deum jurat.

ܝܰܡܳܐ mare. III, 8.

ܝܰܡܺܝܢܳܐ dexter, a, um. XIV, 12.

ܝܰܣܶܦ Aph. ܐܰܘܣܶܦ addidit. XVIII, 2. 4.

ܝܰܥܪܳܐ vepres, spina, dumus. XVIII, 17.

(ܝܦܳܐ) ܐܰܘܦܺܝ vulgo: defecit, evanuit, consumtus est. XIX, 4. it. potuit, suffecit, par fuit. (id. q. ܣܦܶܩ) V, 105. XVIII, 16. (cll. Ephr. T. II. p. 442. B)

ܝܳܨܽܘܦܳܐ curam gerens, provisor. XVI, 8.

ܝܰܨܺܝܦܽܘܬܳܐ cura, providentia, sollicitudo. XV, 20.

ܝܨܶܦ anxius, sollicitus fuit, sollicite perpendit, inquisivit.

ܝܩܰܕ, ܝܩܶܕ arsit, exarsit, combustus est. XVIII, 9. Aph. incendit, combussit. XV, 33.

ܝܰܩܺܝܪ gravis, ponderosus, honestus, nobilis, venerabilis (ut hebr. כָּבֵד). XIII, 1.

ܝܩܰܪ gravis, gravatus, oneratus fuit. Pa. honoravit, veneratus est; XI, 2. XIV, 4. part. ܡܝܰܩܪܳܐ, ܡܝܰܩܰܪ celeber, gloriosus. XIX, 2.

ܝܪܶܒ magnus, praestans fuit s. factus est, crevit. III, 8. fut. ܢܺܐܪܰܒ XVI, 22. Aph. ܐܰܘܪܶܒ magnificavit, extulit. XVII, 8.

ܝܳܪܬܳܐ haeres, pl. IX, 11. a verbo:

ܛܪܕ expulit, depulit, fugavit. XV, 24.

ܛܪܦܐ folium, (etiam auricula), ramus. III, 11.

ܛܪܝܐ immaculatus, praeclarus, excellens. XVI, 10. 21.

ܝ.

ܝܐܐ, ܝܐܝܐ (part. verbi ܝܐܐ quod non in usu esse videtur) pulcher, decorus; decet, convenit. XII, 1.

(ܝܒܠ) Pa. ܝܒܠ detulit, deduxit, adduxit, tradidit (docendo). XIX, 1. Aph. ܐܘܒܠ tulit, duxit, deduxit. XV, 38.

ܝܒܫ aruit, exaruit. Aph. arefecit. XV, 44.

ܝܒܫܐ arida (terra), continens. XIII, 3.

ܐܝܕ, ܐܝܕܐ manus. ܒܝܕ per, ad, secundum. I, 20. ܠܨܝܕ juxta. XIX, 7.

(ܝܕܐ) ܐܘܕܝ laudavit, confessus est, concessit, statuit. I, 23. V, 119. XIV, 6. XVII, 14. XIX, 4.

ܝܕܥ novit, scivit. XI, 3. v. ܝܘܕܥ. Aph. ܐܘܕܥ indicavit, ostendit. XVII, 14.

ܝܕܥܬܐ scientia, cognitio, intellectus. XI, 3. XVII, 16.

ܝܗܒ dedit, promisit, tradidit, attulit. imp. ܗܒ XVI, 32. XVII, 19.

ܝܘܒܠܐ (a ܝܒܠ) deductio, derivatio, cursus. XIII, 3. traditio. XVIII, 19.

ܝܘܠܦܢܐ doctrina, institutio. VI, 5. XVI, 18. 49. doctrinae (in spec. haereticae) auctor s. assecla. XIX, 8.

ܝܘܢܐ columba. XV, 45.

ܝܘܩܢܐ et ܝܘܩܢܐ εἰκων, imago, effigies. XVI, 24.

ܝܘܬܪܢ, ܝܘܬܪܢܐ utilitas, lucrum, commodum, opes. XVI, 22.

ܛܘܦܣܐ τύπος, figura. IV, 8. X, 1. XIII, 2. modus. pl. typi. XIX, 10.

ܛܘܪܐ mons. XI, 4. XVII, 3.

ܛܘܫܝܐ occultum. XVIII, 9. (a ܛܫܐ latuit)

ܛܝܒ paravit, praeparavit. IX, 3. XV, 36. XIX, 2. (rex *praeparatus*, cui omnia parata s. praeparata sunt.)

ܛܝܒܘ et ܛܝܒܘܬܐ gratia, beneficentia. V, 110. XV, 59.

ܛܝܪܐ caula. ovile, septum. V, 106.

ܛܟ fortassis, jam, nunc. XV, 2.

ܛܟܣ ordinavit, bene composuit. VI, 2. Ethpa. VII, 2.

ܛܟܣܐ et ܛܘܟܣܐ (τάξις) ordo, ordinatio, dispositio, ornatus. VII, 2. XV, 22. 41.

ܛܠܐ, ܛܠܝܐ infans, parvulus, puer, adolescens. XII, 1. recens. XVIII, 17.

ܛܠܝܘܬܐ infantia, adolescentia, juventus. XV, 45. 47. 50.

ܛܠܡ rejecit, sprevit. V, 100. XVIII, 18. negavit. XVII, 10. (cf. Ephr. T. II. p. 471. B. T. III. 224. A.

ܛܢܢ, ܛܢ (טְנַן chald.) invidit, aemulatus est, zelotypus fuit.

ܛܢܢܐ et ܛܢܢܘܬܐ invidia, aemulatio, zelus. XVI, 12.

ܛܥܐ erravit, aberravit, oblitus est. VI, 3. XVIII, 4. ܒܬܪ ܛܥܐ inhiare, insano studio insequi. XV, 51. Aph. seduxit, fefellit, damnum attulit. constr. c. ܒ. XV, 41. 43. sine ܒ. XIX, 8.

ܛܥܐ, ܛܥܝܐ errans, in spec. de haereticis et impostoribus. V. pl. emph. ܛܥܝܐ̈.

ܛܥܘܡܐ̈ esculenta, cibi. XVI, 40.

ܛܥܝܢܐ ferens, portans et portatus. II, 10.

ܛܥܡ gustavit.

ܚܬܡܬܐ annulus. (Siegelring) III, 15.

ܚܬܢܐ sponsus. VIII, 2. XV, 18.

ܚܬܪ. Part. ܚܬܝܪ, ܚܬܝܪܐ inflatus, tumidus, superbus. XV, 48. Pa. ܚܬܪ inflavit, superbum reddidit. Aph. id. XV, 50.

ܛ.

ܛܒ bonus. ܛܒܐ absolute, pro Deo. XVIII, 2. ܛܒ bene, valde, multum, admodum.

ܛܒܒ. Aph. ܐܛܒ s. ܐܛܐܒ famam sparsit, divulgavit.

ܛܒܐ s. ܛܐܒܐ fama. XVI, 1.

ܛܒܥ impressit, signavit. XVIII, 9. Ethpe. impressus, obsignatus est. X, 2. mersus est. XIII, 1. 6.

ܛܒܥܐ signaculum, nota. XVIII, 10.

ܛܘܒܐ beatitudo, salus. V, 78. (Heil!) IX, 2. XIII, 6. ܛܘܒܘܗܝ beatus ille! XIV. plur. beatitudines, bona. XVI, 17.

ܛܘܝܒܐ praeparatio. XIX, 5.

ܛܘܒܢܐ m. et ܛܘܒܢܝܬܐ f. beatus, a, um. III, 7.

ܛܘܗܡܐ domus, familia, genus. XV, 53. unde ܒܪ ܛ et ܒܪ congener, cognatus. II, 7. XVII, 4.

ܛܘܟܣܐ ordo. XIII, 19. XIX, 8.

ܛܘܠܚܐ dissipatio, dissolutio, abitus, interitus. XVII, 6.

ܛܘܣ, ܛܣ volavit. XIII, 3.

ܛܘܣܐ pavo. II, 10.

ܛܘܥܝܝ error, fallacia. XVIII, 16. XIX, 8.

ܛܘܦ, ܛܦ redundavit, supernatavit. XIII, 6.

ܛܘܦܢܐ inundatio. XIII, 1. 3.

ܚܦܛ studiose sectatus est. XVIII, 22.

ܚܣܪ defuit, defecit, detrimentum passus est. IX, 8. XIII, 1. seq. ܒ.

ܚܪܒ vastavit, destruxit, occidit.

ܚܪܝܢ, ܚܪܝܢܐ lis, contentio, jurgium. I, 11. 17. XVII, 2. pl. XIX, 10. ܕܠܐ ܚܪܝܢ absque ulla dubitatione. XIX, 5.

ܚܪܡ, ܐܚܪܡ (הֶחֱרִים) anathemate affecit, ejecit, abjecit, relegavit. V, 80. XVIII, 16.

ܚܪܡܐ excommunicatus, anathemate percussus, homo abominabilis et sceleratus. XVIII, 16.

ܚܪܫ obmutuit, obsurduit. Aph. surdum reddidit. XV, 33.

ܚܪܫܐ mutus. XVII, 12.

ܚܫܫ, ܚܫ passus est, dolore affectus est, doluit. futur. ܢܚܫ XVI, 43. 44. constr. c. ܥܠ coll. 44. Aph. ܐܚܫ dolore affecit. XV, 2. 8. commovit. 30.

ܚܫܐ passio, dolor, moestitia. VII, 3. XV, 5. 34. 56. XVI, 1. 2. XVIII, 6.

ܚܫܒ cogitavit, reputavit, aestimavit. XV, 30.

ܚܫܚ aptus fuit, profuit. XI, 1. Ethpa. usus est. seq. ܒ. XVII, 19. Part. Peal. fem. plur. ܚܫܚܢ et ܚܫܚܬܐ commoda, utilitates, res s. merces utiles. I, 6.

ܚܫܟ obscurus, obscuratus fuit. III, 6. Aph. obtenebravit, caliginem offudit, tenebras sparsit. XV, 33.

ܚܫܠ conflavit, fabricavit (in spec. de fabro.) I, 21.

ܚܫܠܬܐ aurificium, ornamentum, ex auro argentove conflatum, muraenula. XV, 40. 49.

ܚܬܐ soror. pl. ܐܚܘܬܐ. XV, 6.

ܚܬܡ signavit, obsignavit. III, 15. IV, 7. XI, 5. Pa. id. XIII, 2.

ܚܡ caluit, incaluit, calefactus est.

ܚܡܐ incaluit, aruit, marcuit prae calore, periit. Aph. arescere, marcescere, perire fecit, arefecit, siccavit. VIII, 5.

ܚܡܝܡܘܬܐ calor, ardor. XVII, 6.

ܚܡܪܐ vinum. XVI, 41.

ܚܢܢ, ܚܢ (חָנַן) misertus est, gratiosus fuit. VI, 1.

ܚܢܓ suspiravit, ingemuit.

ܚܢܓܬܐ, ܚܢܓܬܐ, ܚܢܓܬܐ, gemitus, suspirium. XV, 8. 58. XVI, 46.

ܚܢܓܐ suspirans, gemens, flebilis, lacrymabilis. XV, 4. 8.

ܚܢܓܐܝܬ gemebunde, blande. XVI, 3.

ܚܢܢܐ gratia, clementia, misericordia. VI, 3. XV, 58.

ܚܢܦ, Aph. ܐܚܢܦ apostata, gentilis factus est s. fuit. III, 6.

ܚܢܩ strangulavit, suffocavit. IV, 10.

ܚܣܐ, ܚܣܝ expiavit, purgavit, condonavit. XV, 59.

ܚܣܕ irrisit, contumelia affecit. Pa. exprobravit, vituperavit, excitavit (a sopore, afflicto statu) XVI, 26. (nisi forte est: *misertus est*, *succurrit*).

ܚܣܕܐ probrum, opprobrium, contumelia, exprobratio. III, 14. VI, 26.

ܚܣܝܘܬܐ puritas, sanctitas, pietas. XVI, 27.

ܚܣܝܠܐ ablactatus, exclusus, relictus, abjectus, orbatus. IX, 7.

ܚܣܝܪܐ vacuus, deficiens, egens, inops, debilis, imbecillis. XI, 6. XVIII, 1.

ܚܣܢ cohibuit, continuit, probibuit, immunem fecit. XVIII, 22.

ܚܣܠ ablactavit, cohibuit, continuit, prohibuit, arcuit aliquem, ܡܢ. XIV, 2. XVI, 41.

ܚܰܝܶܠ roboravit, confortavit, confirmavit. XVI, 26.

ܚܰܝܶܢ cognationem seu affinitatem contraxit. partic. passiv. ܡܚܰܝܰܢ, ܡܚܰܝܢܳܐ c. c. ܠ. 1) affinis, cognatus. II, 8. (nisi cum P. Benedicto *salutaris* vertere et a ܚܝܳܐ derivare velis, unde et ܡܚܰܝܢܳܐ vivificator, servator.) 2) congruus, congruens (entsprechend). X, 14. cf. Ephr. T. I. p. 8. — Occurrit XIX, 8. etiam part. act. in *Peal* ܚܳܝܶܢ cum significatione: affinis, cognatus.

ܚܰܝܘܬܳܐ bestia, animal. seq. ܕܢܰܦܫܳܐ bestia viva, animata. IV, 9. *P. Benedictus* consueta quidem libertate usus in versione sua *vitam* recte intellexisse videtur; rectius autem verteris *vis vitalis*, etsi hujus significationis nullibi praeter hunc locum nobis occurrit exemplum.

ܚܟܶܡ sapiens fuit, cognovit. Pa. id. Ethpa. eruditus, institutus est. III, 10.

ܚܰܟܺܝܡ, ܚܰܟܺܝܡܳܐ sapiens, peritus. XI, 2. 2) perite factus, aptus. (structura domus.) II, 2.

ܚܠܽܘܠܳܐ nuptiae, coena nuptialis, convivium. VIII, 2. IX, 3.

ܚܠܰܛ miscuit, conjunxit. VI, 7. XV, 61. Pa. commiscuit, immiscuit. XVIII, 22.

ܚܠܺܝܡ, ܚܠܺܝܡܳܐ sanus, salvus, valens, integer. ܡ̈ܠܐ ܚܝ̈ verba sana, bona, sancta. XI, 2.

ܚܰܠܶܠ luit, abluit, purificavit. XVIII, 16.

ܚܶܠܡܳܐ somnium. XVII, 9.

ܚܠܳܦ pro. XVII, 1. a partibus alicujus II, 1. quasi, instar. XI, 11. XIII, 4.

ܚܰܠܶܦ mutavit, alternavit, permutavit aliquid aliqua re, vendidit, constr. c. ܒ. III, 14.

ܚܰܠܫܳܐ debilis, vilis, contemtus. V, 119. VIII, 3. XI, 6.

ܚܰܠܫܽܘܬܳܐ debilitas, imbecillitas. XIII, 6. XVII, 11.

ܚܘܰܪ, ܚܳܪ vidit, intuitus est, respexit, spectavit; cum ܒ constr. III, 11. X, 1. XV, 17. (ܚܳܪ ܒܐܦܐ i. q. ܢܣܰܒ) 38. (imp.) XVI, 25.

ܚܘܪܐ forma, exemplum, exemplar. X, 2.

ܚܘܳܪܳܐ albus, candidus. III, 5.

ܚܘܪܒܐ vastatio, desolatio. XV, 23.

ܚܘܫܒܐ cogitatio, mens. X, 9.

ܚܘܬܡܐ sigillum. I, 22. (a ܚܬܰܡ signavit.)

ܚܙܐ vidit, consideravit. XV, 38. aestimavit (aliquid ex al. re ܒ). III, 14. XV, 12. 17. Ethpe. Part. adspectabilis. XVI, 31.

ܚܳܙܝܳܐ videns, spectator. XVI, 19.

ܚܙܬܐ visus, conspectus, intuitio, intuendi actus et facultas. I, 15. XV, 33.

ܚܙܰܩ abiit, cinxit, accinxit. Pa. part. pass. accinctus, praeditus, imbutus. XVI, 15.

ܚܛܐ erravit, peccavit.

ܚܛܗܐ peccatum, scelus. XV, 12. pl. 39.

ܚܰܛܳܝ, ܚܰܛܳܝܳܐ peccator. XI, 1. XVIII, 11.

ܚܛܝܬܐ peccatum. XVIII, 17. XIX, 9.

ܚܛܰܦ rapuit, abripuit. VII, 6. XV, 46. XVI, 50. sibi arrogavit. XVIII, 17.

ܚܝܐ vivit. Aph. ܐܰܚܝ vivificavit, conservavit. part. ܡܚܝܢܐ IV, 2. XVII, 1.

ܚܰܝܳܐ vivus, vivens. IV, 4., ubi per eminentiam Christus ita vocatur, (quemadmodum ζωή apud Johannem: vitae fons, auctor.) XVIII, 10.

ܚܰܝܶܐ vita.

ܚܰܝܠ, ܚܰܝܠܳܐ vis, virtus, potentia. VIII, 6. exercitus. XVIII, 9. XIX, 2. 6.

ܚܒܪܘܬܐ societas, amicitia, conjugium. XV, 3.

ܚܒܫ inclusit, conclusit, constrinxit v. c. carcere, reti. XV, 45. coercuit (hostes catholicae fidei.) XVII, 20. 21.

ܚܕ unus, quidam. XVIII, 7.

ܚܕܐ gavisus, exhilaratus est. XV, 11. XVI, 20. Pa. exhilaravit, laetificavit. VI, 2.

ܚܕܘܐ XVI, 22. et ܚܕܘܬܐ gaudium, laetitia. pl. XVI, 4. 47.

ܚܕܪ, ܚܕܪܐ et ܚܕܪܐ ambitus, circuitus. adverb. circum, circa. ܠܚܕܪܘܗܝ circum se, circumquaque (um sich herum.). XV, 7. 17.

ܚܕܬ renovavit, instauravit. VII, 7. XVII, 1.

ܚܕܬܐ m. ܚܕܬܐ f. novus, a, um. III, 7. XVI, 28.

ܚܘܐ Heva, s. Eva. XV.

ܚܘܒܐ amor, charitas. IV, 3. XIV, 1. XV, 9. XIX, 1.

ܚܘܒܠܐ corruptio. XV, 50. (inchoata, e Castelli sententia, quae h. l. confirmatur.)

ܚܘܒܠܬܐ id. q. ܚܘܒܠܐ. pl. XV, 35.

ܚܘܒܠܐ debitum, conveniens, jus, poena. XVI, 28.

ܚܘܪ, ܚܝܪ circumivit, se vertit, in spec. de oculis. (pudore attonitus est. ap. Castell.) XIV, 5.

ܚܘܛܪܐ virga, baculus. V, 114. VIII, 6.

ܚܘܝ indicavit, adnunciavit. XVIII, 14. XIX, 10.

ܚܘܝܐ serpens. XIX, 8. III, 2. XI, 11.

ܚܘܠܐ virtus, auxilium. XVI, 18.

ܚܘܡܐ aestus, calor. XV, 44. XVI, 35.

ܚܘܣ, ܚܣ pepercit, ignovit; constr. c. ܥܠ. II, 6. XV, 32.

ܚܘܦܝܐ et ܚܘܦܝܐ detersio, lotura. ܒܝܬ ܚܘܦܝܐ lavacrum. III, 4.

ܙܡܝܪܬܐ cantus, canticum, psalmus. plur. XVI, 42.

ܙܡܢ invitavit. XIII, 2.

ܙܡܪ cecinit, psallit. XV, 61.

ܙܢܝ, ܙܢܝܐ scortator, fornicator.

ܙܥܘܪ, ܙܥܘܪܐ parvus. III, 8. XII, 8. XVIII, 15. ܙܥܘܪܝܐ. XI, 3.

ܙܥܘܪܘܬܐ parvitas, paucitas. III, 8. XVII, 17.

ܙܥܪ parvus, exiguus, minutus, imminutus fuit. IX, 8. XII, 8. Aph. ܐܙܥܪ diminuit, parvum habuit, s. aestimavit. XVII, 8.

ܙܗܡܐ foetidus, nidorem redolens. V, 88.

ܙܪܥ seminavit, dispersit, impressit. XIX, 9. (notas s. vestigia mortis.)

ܙܪܥܐ semen, satio. XVI, 35.

ܚ.

ܚܐܪܐ fem. ܚܐܪܬܐ liber, ingenuus, nobilis. III, 14.

ܚܒ reus fuit. Pa. ܚܝܒ damnavit, confutavit, convicit XIX, 4.

ܚܒܝܒܐ dilectus. XIV, 1. XV, 4. 7. 53. XIX, 5.

ܚܒܠ corrupit, destruxit, perdidit. XV, 32. Ethpa. in corruptionem, putredinem abiit, periit, evanuit. VII, 5. XV, 46. 50.

ܚܒܠܐ funis, restis. IV, 10. debitum, foenus. XV, 13.

ܚܒܠܐ corruptio (absoluta, e Castelli sententia, quae confirmatur. XV, 51.)

ܚܒܪ, ܚܒܪܐ socius, alius. XVIII, 7. fem. ܚܒܪܬܐ socia. VII, 4. XI, 8. XV, 6. 26.

ܙܗܝܘܬܐ splendor, gloria, praestantia. XVI, 24.

ܙܗܡܘܬܐ foetor. V, 87.

ܙܗܪ splenduit, fulsit. part. pass. III, 10.

ܙܗܪܝܪܐ lux, splendor, scintilla. III, 7.

ܙܘܗܪ, ܙܘܗܪܐ admonitio. XVI, 18.

ܙܘܘܓܐ conjugium, matrimonium. XV, 12.

ܙܘܚ, ܙܚ motus est, occurrit, advenit. XIX, 6. Pa. ܙܝܚ gestavit, extulit, celebravit, laudavit. Ethpa ܐܙܕܝܚ gestatus, vectus est. XIX, 2.

ܙܘܝܚܐ gestatio, commendatio, laudatio. XVI, 3.

ܙܘܥ, ܙܥ movit, commovit se, commotus est, tremuit, timuit, seq. ܡܢ. XVIII, 12. Pa. et Aph. movit, concussit, conturbavit, terruit. V, 109.

ܙܘܥܐ, ܙܘܥܬܐ agitatio, commotio, motio, tumultus. XVII, 1.

ܙܝܘܐ splendor, fulgor, decor. III, 1. X, 10. XII, 3.

ܙܝܙܢܐ zizania. XVIII, 2. 17.

ܙܝܢ armavit. Ethpa. XII, 9. XVI, 42.

ܙܝܢܐ arma, armatura, gladius. V, 116. XII, 9. XIII, 1. XV, 57.

ܙܝܦ vid. ܐܙܕܝܦ.

ܙܟܐ vicit, impunis fuit, justificatus est. XIII, 1. XVI, 5. Ethpe. victus est, condonatum, remissum est (peccatum). V, 110.

ܙܠ defecit, deminutus est, caruit. constr. c. ܒ. XIII, 1. Ethpa. ܐܙܕܠܠ illectus est, gravioribus implicatus est obscoenitatibus. XVIII, 4.

ܙܠܝܩܐ fulgor, splendor, scintilla. III, 7. plur. radii (solis. Ephr. T. III. p. 210. inf.) lucis. III, 3.

ܙܠܠ hausit. XVIII, 16.

ܘ.

ܘ et, atque, inservit quoque, ut hebr. ו apodosi significandae. XIX, 7. in voce ܘܢܫܒܚܘܢ.

ܘܝ, ܘܝܐ interj. vae, heu, eheu. subst. luctus, plaga. VII, 1. XV, 34. (cf. Ephr. T. II. p. 550. D. et plur.)

ܘܥܕܐ (a ܘܥܕ pollicitus est) pactum, coetus. ܠܘܥܕܐ prope, juxta, prope ad. seq. ܕ. XIX, 7.

ܙ.

ܙܝܦܐ fraus, dolus. 2) id. q. ܛܘܥܝܝܢ et ܦܘܡܪܐ error, commentum, doctrina falsa et haeretica. V, 86. XVIII, 2.

ܙܒܢܐ tempus. VIII, 1. saeculum, aetas. XVIII, 17. rerum terrenarum brevitas et fragilitas. (Zeitlichkeit.) III, 4.

ܙܕܝܩܐ justus. XV, 59.

ܙܕܝܩܘܬܐ justitia. XVI, 6.

ܙܕܩ justus, aequus, aptus, conveniens fuit, debetur. XV, 61. ܙܕܩ ܗܘܐ seq. ܕ et fut. licet, par est, convenit. I, 10. (cf. Ephr. T. III. p. 365. inf.)

ܙܕܩܬܐ justitia, eleemosyna. plur. XV, 57. bona opera. XVI, 29.

ܙܗܐ superbus, magnificus fuit, gloriatus est. Pa. et Aph. illustravit. Ethpa. ܐܙܕܗܝ illustratus est, splendidus factus est. V. (de facie Mosis e monte descendentis.)

ܙܗܐ, ܙܗܝܐ illustris, splendidus, gloriosus. VI, 7. XVI, 36. plur. ܙܗܝܐ ib. et XIII, 1. XVI, 10. 45.

ܙܗܝܐܝܬ gloriose, alacriter. XVI, 42.

ܗܕܝܘܛܐ ἰδιώτης, imperitus. V, 111.

ܗܕܝܪܐ decorus, generosus, excellens. IV, 7.

ܗܕܡܐ membrum. II, 9. 10. III, 13. XVIII, 1.

ܗܕܪ, ܗܕܪܐ honor, decus. XII, 1.

ܗܘ et ܗܘ saepe redundat v. c. III, 11. 12. IV, 9. IX, 3. XVII, 3. v. Michael. gram. §. 133.

ܗܘܐ fuit. fut. ܢܗܘܐ et ܢܗܐ. XIII, 6.

ܗܘܦܐ flatus. XVII, 6.

ܗܝܡܢܘܬܐ fides (ab ܐܡܢ, ܗܝܡܢ credidit) I, 9. 16. XV, XV, 57. XVII, 1.

ܗܟܝܠ nunc, quidem. XVII, 13.

ܗܟܢ ita, pariter.

ܗܠܟ ambulavit, incessit, ivit. XIX, 10.

ܗܠܟܬܐ gressus, incessus, iter, via. plur. XV, 24.

ܗܓܣ meditatus est, cogitavit, scrutatus est. constr. c. ܒ. XI, 3. XVII, 16.

ܗܢܐ commodum, utilitatem attulit, percepit. Aph. ܐܗܢܝ id. profecit. XV, 56.

ܗܢܕܘܝܐ Indus, Indicus. II, 3. Sed Indi illi, Cuschaeis seu Aethiopibus oppositi sunt Arabes e parte Arabiae australi s. Jemen. cf. Castelli lex. ed. Mich. s. h. v.

ܗܦܟ vertit, evertit, rediit. Inservit verbis cum *re* compositis exprimendis v. c. ܗܦܟ ܚܕܬ renovavit. VII, 7. XVI, 35. XVIII, 5.

ܗܪܟܐ hic.

ܗܫ, ܗܫܐ nunc. XV, 11, 15. XVI, 31.

ܕܡܟ dormivit, sopitus est, jacuit, quievit, piger fuit. XVI, 34.

ܕܡܟܐ, ܕܡܟܐ, ܕܡܝܟܐ dormiens, sopitus, jacens, piger. XVI, 38.

ܕܡܥ lacrymatus est. VI, 3.

ܕܡܥܬܐ lacryma. plur. ܕܡܥܐ. VII, 11.

ܕܡܪ Ethpa. ܐܬܕܡܪ miratus, admiratus est, obstupuit. XIV, 12.

ܕܢ (דון) judicavit.

ܕܢܚܐ lux, splendor, proprie sol oriens. III, 7.

ܕܥܟ exstinctus est. part. pass. ܕܥܝܟܐ exstinctus. XVI, 7. Pa. exstinxit. VIII, 5. XVI, 49.

ܕܪܐ generatio, aetas. VII, 5. XIII, 1. XVI, 54.

ܕܪܓܐ gradus, dignitas. XV, 10. plur. 55.

ܕܪܟ calcavit, conculcavit. 2) assequutus est, deprehendit, comprehendit (mente). X, 8. Ethp. XVII, 13.

ܕܪܘܫܐ explorator, disputator. XVII, 9. V, 116. XI, 8.

ܕܪܫ trivit, calcavit, calcandum tradidit, descripsit, significavit, munivit (viam). XV, 3. XIX, 12. 3. 8. 10. inquisivit, disputavit (contra ܠܘܩܒܠ) XVII, 10.

ܕܪܫܐ inquisitio, quaestio, disputatio. I, 12. XI, 11.

ܗ.

ܗܐ ecce! saepe superfluum est. IV, 2.

ܗܒܒܐ flos, caliculus. XV, 44.

ܗܓܐ meditatus est, cogitavit, scrutatus est. constr. c. ܒ. XI, 1.

ܗܕܝܐ (a ܗܕܝ direxit, duxit) dux. XIX, 8.

ܕܘܫ , ܕܫ calcavit, conculcavit. XV, 34.

ܕܩܝܩܐ pulvis exiguus, pulvis omnino. I, 18. VII, 5.

ܕܚܝܠ , ܕܚܝܠܐ terribilis, formidabilis. XII, 3. XIII, 6.

ܕܚܠ timuit, veritus est. V.

ܕܝܠ particula, quae cum suffixis pronomina possessiva efficit, ܕܝܠܝ meus, ܕܝܠܗ suus, ejus. cf. Michaelis gramm. §. 91.

ܕܝܢ , ܕܝܢܐ judicium. XV, 59.

ܕܝܢ autem.

ܕܝܪܐ habitaculum, tugurium, stabulum. XVIII, 4.

ܕܝܪܐ habitans, incola, civis. XIII, 4.

ܕܝܐܬܝܩܝ *διαθήκη*, testamentum. V.

ܕܟܐ. Pa. ܕܟܝ purificavit, mundavit, expurgavit, renunciavit, abstinere jussit. XVI, 40. (ell. v. 12. subst.)

ܕܟܝܘܬܐ puritas, mundities, castimonia. XVI, 12.

ܕܟܪ (זָכַר) meminit, mentionem fecit. part. pass. ܕܟܝܪ omni recordatione dignus, nobilis, illustris. XVIII, 20. ܡܠܟܐ 〃 ܕ laudetur imperator!) Ethpe. recordatus est, memor fuit. XIV, 8. 13.

ܕܠ tenuis, submissus fuit; facilis, benignus fuit. XVIII, 13. (cf. דַּלַּל et דָּלַל.

ܕܠܝܠ , ܕܠܝܠܐ facilis. XII, 8. liberalis, promptus, benignus. ibid. 11.

ܕܠܩ arsit, flagravit. VI, 5.

ܕܡܐ num, numquid? ne forte. IV, 4.

ܕܡܐ sanguis. XVII, 6.

ܕܡܐ similis fuit. part. III, 2. Pa. assimilavit, comparavit. XII, 8. se assimilavit, imitatus est. XVI, 19. XIX, 9. Ethpa. similis fuit. XII, 8. imitatus est. XVI, 20.

ܓܫ palpavit, contrectavit, sensit, exploravit, investigavit. XII, 4. Ethpa. part. X, 15.

ܓܘܫܡ, ܓܘܫܡܐ corpus. IX, 6. XVI, 33.

ܕ.

ܕ notae genitivi; pronom. relativum; praeponitur, ubi locus aliquis aut sermo citatur et a nobis omittitur.

ܕܐܒܐ lupus. III, 6. V, 104.

ܕܒܘܪܐ dux. VI, 1.

ܕܒܪ duxit. III, 4. abduxit, rapuit. XV, 8. 9. 23. 29. XVI, 5, 51.

ܕܓܠ liquatus est. Pa. mentitus est, decepit, fraudavit, frustratus est. Ethpa. Pass. mendacii loco habitus, a, um est. XIX, 9. ܕܠܐ ܡܬܕܓܠ qui erroris convinci, refelli (s. qui mentiri) nequit. IV, 6.

ܕܗܒܐ aurum. III, 14.

ܕܘܒܪܐ ductus, regimen, gubernatio, institutio. I, 16. (institutionibus fidei i. e. duce fide.) IV, 7. (plur.) ubi sunt opera, actiones bonae et piae, (ut Benedict. vertit: operationes sanctae.) coll. stroph. 9. (ubi idem quod ܣܘܥܪ̈ܢܐ significat) et XIV, 16.

ܕܘܕ turbavit, perturbavit, agitavit. I, 10. (cll. Ephr. Opp. II. p. 502. med.) V, 102. XIX, 9.

ܕܘܘܢܐ (a ܕܘܐ anxit) miseria, aerumna, infelicitas, moestitia. VII, 3.

ܕܘܟ, ܕܘܟܐ, ܕܘܟܬܐ locus, hospitium. XV, 28. XVI, 50.

ܕܘܡܝܐ et ܕܡܘܬܐ similitudo, species, figura, forma, typus, imago. I, 7. coll. Ephr. Opp. II. p. 554. supr. I p. 128.) III, S. X, 14. plur. ܕܡ̈ܘܝ et ܕܡܘ̈ܬܐ. ܒܕܡܘܬ instar, quemadmodum. XII, 6. XV, 12.

ܓܡܪ defecit. Pa. ܓܡܪ perfecit. XIX, 2. Sed XIX, 3, etiam in *Peal*: perfecit, absolvit.

ܓܡܪܐ perfectio. ܠܓܡܪ prorsus, omnino. i. q. ܟܠܗ et ܟܠ. X, 11.

ܓܢܐ 1) incubuit, innixus est. 2) contumelia affecit. Pa. accusavit, vituperavit. II, 2. Ethpa. vituperatus, contumelia affectus est. XVI, 27. correctus est. XVI, 25. se abscondidit. III, 1.

ܓܢܒ furatus est. XVIII, 3. decepit. (de Juda Iscariota.)

ܓܢܒܐ fur. (Jud. Iscar.) IV, 10.

ܓܢܒܘܬܐ furtum. XIX, 7.

ܓܢܘܢܐ tabernaculum, habitatio, sedes coelestis. VI, 2. VIII, 4. XVI, 9. 51. XV, 36. thalamus. IX, 3.

ܓܢܙ abscondit, occultavit, texit. Part. Pe. ܓܢܝܙ. X, 15.

ܓܢܫ Ethp. commotus, perculsus est animo. XV, 1.

ܓܢܒܝܐ furtivus, subreptitius. XIX, 8.

ܓܢ Aph. obtexit, obumbravit. — supervenire, descendere fecit, demisit. XVIII, 19.

ܓܢܣ, ܓܢܣܐ γένος, genus, familia, stemma. XV, 53.

ܓܥܐ clamavit, vociferatus est. XV, 22.

ܓܥܠ commendavit, deposuit in fidem alicujus, Aph. id. XV, 60.

ܓܪܒܝܐ aquilo, boreas, septemtrio. XIII, 3.

ܓܪܓ provocavit, incitavit, sollicitavit, hortatus est. IX. delectavit, sublevavit. XII, 11. XV, 46.

ܓܪܡܐ os, ossis. pl. II, 10.

ܓܪܓܠ se vertit, volutus, agitatus est. XVII, 11. Pa. vertit, traxit.

(domum). ܠܓܘ ܡܢ intra. III, 15. XII, 5. ܡܢ ܓܘ e, ex. XV, 23. XVI, 6. ܒܓܘ in. XV, 37.

ܓܘܐ communitas. ܕܓܘܐ communis. XVIII, 3.

ܓܘܕܐ turma, congregatio, chorus. XV, 61. XVI, 45.

ܓܘܕܦܐ blasphemia. XVIII, 15.

ܓܘܙܠ inflammavit. ܐܬܓܘܙܠ exarsit. XVIII, 15.

ܓܘܚܟܐ risus. XVI, 22.

ܓܘܢ, ܓܘܢܐ color, species. X, 11. XV, 33. 47.

ܓܙܐ gaza, thesaurus. I, 18. ܒܝܬ ܓܙܝܢ gazophylacium. ibid. 21.

ܓܙܠ amputavit, totondit, orbavit. Ethp. orbatus, ablatus est. IX, 9. XV, 28. XVI, 8.

ܓܙܪܐ grex. (a ܓܙܪ abscidit.) V, 52.

ܓܚܟ risit, irrisit, derisit.

ܓܝܣܐ latro, sicarius (a ܓܘܣ latrocinatus est.) XVIII, 8. XIX, 7.

ܓܠ misertus est. Aph. abjecit, rejecit. XVIII, 2.

ܓܠ convolvit, convolutus est.

ܓܠܐ fluctus, unda. XIV, 10. XIX, 10. plur. ܓܠܠܐ.

ܓܠܐ revelavit, detexit. XVII, 2.

ܓܠܐ, ܓܠܝܐ fem. ܓܠܝܬܐ plur. ܓܠܝܬܐ revelatus, apertus. VI, 2.

ܓܠܐ abstulit, orbavit. XV, 9, 24.

ܓܠܝܐܝܬ publice, aperte, palam. XV, 48.

ܓܠܝܢܐ revelatio, manifestatio. XVIII, 22.

ܓܠܝܘܬܐ revelatio, detectio, claritas. XII, 17.

ܓܡܝܪ, ܓܡܝܪܐ perfectus, absolutus, consummatus. XVI, 10. 18. (adultus.)

ܒܪܐ creavit. Pa. id. II, 1.

ܒܪܘܝܐ creator. XIV, 14.

ܒܘܪܠܐ beryllus, crystallus, margarita, gemma. II, 10.

ܒܪܟ genua flexit, procubuit. Pa. benedixit.

ܒܪܝܟ benedictus. XVI, 52.

ܒܬܘܠܐ, ܒܬܘܠܬܐ virgo. III, 12, XV, 10.

ܒܬܘܠܘܬܐ virginitas. II, 10.

ܒܬܪ post. XV, 57.

ܓ

ܓܐܪܐ telum, sagitta. I, 3. XVII. 3. XVI, 36. pl. XVI, 17.

ܓܒܐ pars, latus. XI, 5. XIII, 2. (hominum) genus, species. XVI, 22. manipulus. XVIII, 13.

ܓܒܐ elegit, voluit, amavit. II, 3. XIII, 2. XIV, 11. per conseq. insignivit, distinxit (nomine) XVIII, 10.

ܓܒܝܠܐ fictus, formatus. subst. figmentum, plasma, massa. XI, 5.

ܓܒܠ finxit, formavit. II, 2.

ܓܓܘܠܬܐ cranium, mons calvariae, Golgatha. XIX, 2.

ܓܪܘܝܐ puer, juvenis. VIII, 4.

ܓܕܠ contorsit, implicavit, plexuit.

ܓܕܝܠܐ implicatio, intorsio (crinium), cincinni. XV, 41.

ܓܕܦ blasphemavit, maledictis insectatus est. II, 6.

ܓܗܐ evasit, elapsus est. Aph. id. et cessavit, requievit. XVI, 7.

ܓܗܪ caligavit. XI, 12.

ܓܘ medium, pars intima. III, 11. ܠܓܘ in. XV, 22.

ܒܠܥܕܝ absque, sine, contra. c. suff. plur. II, 8.

ܒܢܐ aedificavit. XV, 36.

ܒܢܝܐ aedificator, fabricator, architectus. II, 2.

ܒܢܝܢܐ aedificium, structura. II, 2.

ܒܣܝܡܐ suavis, blandus, hilaris. XV, 20. a verbo:

ܒܣܡ suavis, hilaris fuit. Ethpa. gavisus, laetatus est. XV, 29. XVI, 30. 51.

ܒܣܪ, ܒܣܪܐ caro. XVI, 40. corpus. III, 11.

ܒܥܐ quaesivit. XV, 21. 26. petiit, rogavit, requisivit, inquisivit, studuit. XI, 1. XIV, 14, XV, 17. (desideravit.)

ܒܥܘܝܐ investigator, scrutator. XVII, 4.

ܒܥܘܬܐ petitio, precatio, oratio. XV, 30. 61.

ܒܥܠܕܪܐ et ܒܥܠܕܪܐ (a ܒܥܠ dominus et ܕܪܐ s. ܕܪܐ lucta, bellum.) luctator, adversarius. XVI, 32. (ut ܒܥܠܕܒܒܐ)

ܒܥܬܐ quaestio, investigatio, disputatio. I, 24.

ܒܨܐ pervestigavit, scrutatus est, comprehendit. I, 10. XI, 3. XIV, 11.

ܒܨܘܝܐ scrutator, investigator. I, 4.

ܒܨܪ defecit, diminutus est. Part. ܒܨܝܪ diminutus, parvus, levis. XVIII, 14. Pa. diminuit. XVIII, 1.

ܒܨܪܐ pars, particula. XVII, 6.

ܒܨܬܐ investigatio, perscrutatio (mente instituta), quaestio, disceptatio. I, 15. XI, 5. 10. XVIII, 22.

ܒܩܐ tentavit, probavit, exploravit. Ethpa. consideravit, contemplatus est. XI, 10. constr. c. ܒ. XIV, 6. XVI, 47.

ܒܪ, ܒܪܐ filius. plur. ܒܢܝܢ, ܒܢܝ, ܒܢܝܐ.

ܒܪ, ܠܒܪ et ܡܢ ܠܒܪ foris, extra. III, 10. XII, 5.

ܒܙܚ illusit. Ethpa. illusus est. XIX, 2.

ܒܛܝܠ otium, quo vacare alicui rei possis, cura, diligentia. XVIII. 2.

ܒܛܝܠܐ otiosus, ignavus, inutilis. II, 8. XVI, 19. 25.

ܒܛܠ cessavit, intermisit. Pa. abolevit, irritum fecit, abrogavit. IX, 3.

ܒܛܠܢܐ otium, vacatio, feriae. XVI, 36.

ܒܛܢ (בֶּטֶן uterus.) concepit, parturivit. XV, 14.

ܒܝܢ, ܒܝܢܬ inter. contr. ܒܝܬ. ܡܢ ܒܝܢܬܢ a nobis. XV, 16.

ܒܝܐ consolatus est. VII, 1. VIII, 1. IX, 1. XV, 25. Ethpa. consolationem accepit, admisit. IX, 2. XV, 21. XVI, 3.

ܒܝܫ, ܒܝܫܐ, fem. ܒܝܫܬܐ malus, a, um. XV, 13.

ܒܝܫܬܐ malitia. XVIII, 22.

ܒܝܬ, ܒܝܬܐ domus. In circumscriptionibus frequentissimus est hujus vocis usus: Locus, coetus, copia quaevis.

ܒܟܐ flevit. XVIII, 6. XV, 7. 25. Pa. plorare fecit. IX, 5.

ܒܟܝܐ fletus, luctus. II, 10. IX, 2. XV, 30. 56. XVI, 1.

ܒܟܪ praemature exortus est. XVIII, 17.

ܒܟܬܐ fletus, luctus. VII, 3. IX, 1.

ܒܠܐ et ܒܠܝ inveteravit, attritus, serio confectus est, marcuit, consumtus est, periit. IV, 5.

ܒܠܒܠ confudit, commiscuit.

ܒܠܒܠ, ܒܠܒܠܐ confusus, inordinatus, commistus. XV, 41.

ܒܠܒܠܘܬܐ confusio, commixtio, ἀταξία, mutatio. XV, 42. XVIII, 18.

ܒܠܥ absorpsit, devoravit. VII, 5. (de orco; sed ܒܠܥܬܐ videtur substantivum esse: *vorago; locus, qui absorbet, devorat.*) XI, 7. (de membro morbido reliquum corpus corrumpente.)

ܐܦܠܘܢ ὤφελον, utinam. XV, 43.

ܐܬܐ venit. imper. ܬܘ agitedum! XVII, 10. Aph. ܐܝܬܝ adduxit, attulit. XVII, 17.

ܐܬܘܬܐ litera. XVIII, 1.

ܐܬܡܠܝ nudius tertius. XVIII, 14.

ܐܬܪܐ locus, regio, terra, solum. III, 6. 7. XV, 21. XIX, 1.

ܒ.

ܒܪ quare, ideo, quia. XVIII, 2.

ܒܪܡ itaque. XVIII, 19.

ܒܕܩ restituit, sparsit, investigavit. Pa. indicavit, promulgavit, praenunciavit. XVIII, 23. XIX, 1

ܒܕܪ sparsit, dispersit, proposuit. (semina, escam.) XV, 45.

ܒܗܠ quievit, cessavit. part. ܒܗܝܠ quietus, tranquillus, beatus. VI, 1.

ܒܗܬ erubuit, pudefactus est. part. ܒܗܝܬ pudefactus XV, 39.

ܒܗܬܬܐ pudor, confusio, erubescentia. XVIII, 18.

ܒܘܝܐܐ et ܒܘܝܐܐ (XVI, 45.) consolatio, solatium. VII, 3.

ܒܘܟܪܐ primogenitus, unigenitus. XVIII, 17. XIX, 10.

ܒܘܟܪܘܬܐ jus primogeniturae. XVIII, 17.

(ܒܘܢ) ܐܬܒܝܢ intellexit, consideravit, recogitavit. XIV, 8. XIX, 9.

ܒܘܣܡܐ suavitas, jucunditas, laetitia, felicitas, beatitudo. IX, 4.

ܒܘܨܪܐ defectus, delictum, peccatum. XV, 60.

ܒܘܪܐ expers alicujus rei; *spec.* eruditionis, literarum: idiota, imperitus. V, 111.

ܐܡܢ Aph. ܗܝܡܢ credidit, fidem habuit. XIV, 3. part. πιστός, πιστεύων. Ethpa. ܐܬܗܝܡܢ confirmatus, certus fuit. XVII, 4.

ܐܡܪ dixit, cogitavit, reputavit. (dixit animae suae, s. in anima sua.) XV, 44.

ܐܡܪܐ agnus, ovis. III, 4.

ܐܡܬܐ ancilla, famula. XV, 58.

ܐܡܬܝ quando. X, 6.

ܐܢ ἤν, si.

ܐܢܗܘ si ipse. ܕܐܢܗܘ quodsi, si, si vero. IV, 1. X, 15. XV, 22. XVII, 15. 16.

ܐܢܫܐ homo ܒܪ ܐܢܫܐ filius hominis, homo. XI, 1.

ܐܢܫܘܬܐ humanitas, natura humana. XI, 1. XII, 2. XVII, 3.

ܐܣܐ Pa. ܐܣܝ sanavit, curavit. XI, 7. Ethpa. ibid.

ܐܣܐ paries. VII, 3.

ܐܣܝܐ medicus.

ܐܣܟܝܡ, ܐܣܟܝܡܐ σχῆμα, figura, forma, species, habitus. X, 13. XII, 8. ritus. XVIII, 21.

ܐܣܪ vinxit, ligavit, conjunxit. IV, 3. Ethpe. vinctus fuit. IX, 10.

ܐܦ etiam; saepe pro simplice ܘ *et* ponitur. XVI, 44. et saep.

ܐܦܢ etiamsi. XIII, 6.

ܐܦܝܢ, ܐܦܐ (hebr. אַפַּיִם Genes. 19, 1. 42, 6.) facies. XV, 22.

ܐܪܥܐ terra.

ܐܪܥܢܐ et ܐܪܥܢܝܐ terrestris, terrenus plur. XVI, 48.

ܐܪܘܢܐ arca.

ܐܫܕ fudit, effudit. part. Ethpe. II, 9. ܐܫܝܕ projectus. VII, 2.

ܐܝܩܪܐ honor, decus. (ab ܝܩܪ gravavit.)

ܐܝܬܘܬܐ essentia, substantia; essentia aeterna. X, 13. XIV, 13. divinitas, numen.

ܐܝܬܝܐ aeternus. *subst.* ens, substantia. XVII, 8.

ܐܟܘܠܐ edax, helluo. XVI, 40.

ܐܟܘܬ sicut. XIX, 8.

ܐܟܠ edit, comedit.

ܐܟܝ i. q. ܟܝ. deinde, postea. I, 5. 6. XVIII, 14.

ܐܟܣܢܝܐ ξένος, hospes, peregrinus. VI, 5.

ܐܠܐ εἰ μή, ἀλλά, sed, nisi, profecto, immo, nonnisi, XV, 39.

ܐܠܗܐ (hebr. אֱלוֹהַּ) Deus.

ܐܠܗܘܬܐ divinitas, numen divinum. XVIII, 15.

ܐܠܗܝܐ divinus, Deo similis. XIV, 16.

ܐܠܘ si, utinam. XV, 14.

ܐܠܝܐ dux. XIX, 8.

ܐܠܥܐ costa, latus. IX, 9. (ubi alluditur ad Genes. 2, 21.)

ܐܠܦ didicit. Pa. docuit, informavit. III, 5. XII, 1. part. ܡܠܦ XVII, 1.

ܐܠܦܐ navis. IV, 8. XIII, 3.

ܐܠܦ ܒܝܬܐ Alphabethum. XVIII, 1.

ܐܠܨ coegit, afflixit, oppressit. XII, 8. ܐܠܝܨܐ ܗܘ cogit hoc, s. efficit, ut, i. e. necessarium est, sequitur. (seq. ܕ cum fut.) V, 72.

ܐܡܐ mater.

ܐܡܐ et ܐܡܬܐ cubitus. III, 8.

ܐܘܢܓܠܝܘܢ εὐαγγέλιον. XVIII, 1.

ܐܘܪܚܐ via, semita. XV, 37. plur. ܐܘܪܚܬܐ. (hebr. אֹרַח.)

ܐܘܪܝܬܐ Genesis, Pentateuchus et totum V. T. XIII, 5. XIX, 3.

ܐܬܢܟܠ (ܢܟܠܐ) fraudulentus, vafer, dolosus fuit. XVIII, 4.

ܐܙܠ ivit, abiit. XV, 21. 48. 56.

ܐܚܐ frater.

ܐܚܕ tenuit, apprehendit. X, 3. XV, 1. part. ܐܚܝܕ tenens. Ethpa. apprehensus est. XIX, 7. Aph. tenere, accipere fecit, jussit, h. e. tradidit. V, 113. X, 3.

ܐܚܝܢ, ܐܚܝܢܐ propinquus, cognatus. IX, 6.

(ܐܚܪ) ܐܘܚܪ distulit, cunctatus est. XVIII, 14.

ܐܚܪܝܐ postremus, ultimus, novissimus. XII, 2.

ܐܚܪܝܢ alius. XVII, 7. fem. ܐܚܪܝܬܐ XVIII, 1.

ܐܚܘܬܐ v. ܐܚܬܐ.

ܐܝܕܐ manus.

ܐܝܙܓܕܐ nuncius. XIX, 1.

ܐܝܟ Sicut, ut, quomodo. II, 6. (coll. Ephr. Opp. III. p. 365 inf.)

ܐܝܟܐ ubi? ܠܐܝܟܐ quo? XV, 21. ܡܢ ܐܝܟܐ unde?

ܐܝܟܢ, ܐܝܟܢܐ quomodo. II, 4. X, 14. sequente ܕ: ita ut, ut, *quo sensu forma longior vulgaris est; brevior* (ܐܝܟܢ ܕ) *poëtica tantum* v. X, 1. *Sed* ܐܝܟܢ ܕ *est etiam:* quemadmodum, *sequente* ܗܟܢ sic. it. ܐܝܟܢܐ ܕ XVIII, 23.

ܐܝܠܢ, ܐܝܠܢܐ arbor. III, 11.

ܐܝܡܡܐ dies, imprimis ea diei pars, qua sol lucet. XVI, 34.

ܐܝܢܐ qui, quis, qualis? X, 10. Sequente ܕ non interrogat, sed significat: qui, quisquis, quicunque. XI, 1. fem. ܐܝܕܐ XVII, 1. plur. ܐܝܠܝܢ XVI, 3.

ܐ.

ܐܐܪ aër. h. IV, 5. XVII, 6.

ܐܒܐ pater. plur. ܐܒܗܐ et ܐܒܗܬܐ.

ܐܒܕ periit, amissus est. VII, 2.

ܐܒܝܕܐ perditus. XI, 8. XVII, 13.

ܐܒܠ tristatus est. part. ܐܒܝܠ tristis, lugens.

ܐܒܠܐ luctus, tristitia. VII, 1. 4. XV, 6. 23. 49. XVI, 1.

ܐܓܘܢܐ ἀγὼν, certamen, bellum. XVI, 2. 37.

ܐܓܪ mercede contraxit, conduxit. IV, 10.

ܐܕܢܐ auris. III, 9. VII, I. XV, 33.

ܐܕܢܝ et ܐܕܘܢܝ (hebr. אֲדֹנָי) Deus. XIV, 8.

ܐܘܐ aequavit, amicus, benevolus fuit, concors fuit. XVIII, 12. (partic.)

ܐܘܕܝ (hebr. הוֹדָה) gratias egit, laudavit, confessus est. constr. c. ܒ.

ܐܘܝܐ concors, unanimis, bene conjunctus. IX, 6.

ܐܘܝܘܬܐ concordia, unanimitas, consensus. IX, 10. XVII, 2.

ܐܘܟܡܐ niger (ܐܘܟܡ nigruit. III, 3.

ܐܘܠܨܢܐ afflictio, oppressio. VII, 4.

ܐܘܠܝܬܐ (ܐܠܠ ululavit.) lamentum, ululatus. XV, 30. 56. plur. ܐܘܠܝܬܐ. IX, I. XV, 7.

ܐܘܢܐ mansio, diversorium. (*Vocabulum Michaëli falso suspectum, quod saepius in Ephraemi libris legitur, ut*) XVIII, 8. XIX, 1.

LEXIDION SYRIACVM.

ܒܒܥܘܬܐ ܕܡܫܬܐܠ ܒܥܢܐ.
ܩܠܟ ܕܟܐܐ ܒܢܚܫܘܠܐ.
ܘܦܫܛ ܫܒܝܠܐ ܥܠ ܡܝ̈ܐ.
ܕܐܦ ܒܫܓܫܝ̈ܬܐ ܐܝܟ ܕܫܬܩܬܗ.
ܘܦܬܐ ܠܥܒܕܝܟ ܐܘܪܚܐ ܕܩܘܫܬܐ ܀

terae, sequentibus simillimae, excidere. — Versionem subjungimus *Benedicti*: „Unigenitus, qui ambulavit super aquas, suoque discipulo similem viam patefecit, eidem arcana delineavit et proposuit: in undis descripta emicuere symbola, in profluente semitam instauravit descripsitque in mari continentis imaginem, significavit Apostolis, apertas fuisse vias ad promulgandas Evangelii leges per universum orbem, quem calcatum mare designabat. Tua, rogo, vox, quae fluctus increpuit, et super aquas novum stravit callem discordias componat, ut olim tempestatem compescuit, viamque veritatis famulis tuis expediat.“

ܐܘ ܗܘ ܐܠܦܐ ܢܬܗܦܟ.
ܟܕ ܗܘ ܒܐܘܪܚܐ ܘܐܬܒܥܝ.
ܘܪܥܘܡ ܡܘܒܠܗ ܒܬܪܥܝܬܐ.
ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܚܘܒܐ ܠܡܝܐ.
ܘܠܐܘܪܚܐ ܫܒܝܠܬܐ ܢܦܢܐ ܢܦܫܗ ❖

10. ܒܥܒܪܐ ܕܗܠܟ ܥܠ ܡܝܐ.
ܘܪܫܡ ܐܘܪܚܐ ܠܗܘ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ.
ܪܙ ܢܩܒ ܠܗ ܐܪܐ ܒܓܠܠܐ.
ܘܗܘܘ ܢܘܒܥܐ ܒܟܠ ܡܫܝܚܝܐ.
ܥܠ ܦܣܝܐ ܦܣܝܠܐ ܠܦܝ.
ܘܪܫܡ ܢܝܫܐ ܕܫܦܐ ܒܢܝܫܐ.
ܕܗܒܠܐ ܕܪܫܡ ܠܫܠܝܚܘܗܝ.
ܘܐܪܙܝܬܐ ܕܒܪܘܬܐ.

— *Benedictus:* (Peccati repertor v. 4.) *veritatis larvâ texit mendacium, ut vel repelleretur verum vel falsum admitteretur.*

Str. 10. v. *Matth.* 14, 22 — 36. et ll. parallelos. — Tres hujus strophae loci depravati restitutionem flagitant.

v. 2. pro ܠܬ ܗܘܢ legendum esse putamus ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. — v. 4. vel *Vau* ante ܗܘܘ resecandum vel ܒܟܠ decurtandum in ܒ, quod sequenti voci adhaerescat. Hoc magis placet, quia typi non bene videntur cogitari posse *inter* fl., sed *in fluctibus* exhibiti. *Benedictus*, qui et *copulam* omisit et *in* vertit, dubitantibus non consuluit scribens: „in undis descripta emicuere symbola." — Denique v. 9. integram lectionem esse ܒܟܠ ܥܠܡܐ et metrum et *Benedicti* versio („per *universum* orbem") loquuntur, et facile potuerunt duae li-

ܕܒܡܠܦܢܘܬܗ ܙܪܘ ܘܢܩܦܘ.
ܡܘܒܠܢ̈ܐ ܕܦܠܓܘ ܐܘܪܚܐ.
ܘܟܠ ܕܦܫܝܛ ܡܗܦܟܝܢ ܠܗ.
ܦܛܠ ܫܘܝܢܐ ܕܐܘܪ̈ܚܬܗܘܢ.
ܘܟܠ ܕܬܪܝܨ ܢܛܥܘܢ ܒܫܒܝܠܗܘܢ.
ܕܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܡܕܒܪ̈ܢܝܗܘܢ ܀

9\. ܕܐܫܬܒܪܬ ܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ.
ܦܫܝܛܐ ܗܝ ܘܡܫܪܪܬܐ ܗܝ.
ܕܐܬܢܩܦܘ ܠܗ ܫܒ̈ܝܠܝ ܐܦܐ.
ܡܫܬܐܠܬܐ ܓܝܪ ܒܐܘܪܚܐ ܕܛܥܝܬܐ.
ܒܦܪܨܘܦܐ ܕܫܪܪܐ ܐܠܒܫ.
ܠܫܪܪܐ ܠܟܕܒܐ ܢܗܘܐ.
ܕܫܟܝܚ ܐܝܟ ܠܫܪܪܐ.
ܘܐܘ ܗܘ ܛܘܥܝܬܐ ܢܬܚܫܒ.

et rectum quemque sua imbutum disciplina pervertunt, ut conveniat cum iis in ipsorum viis." ܡܘܒܠܢ̈ܐ respondent τοῖς ܡܕܒܪ̈ܢܝܗܘܢ scil. ܕܛܘܥܝܐ = *duces, auctores* s. *suasores errorum*. *Benedictus* quoque vertit: *haeresium inventores*. Exemplum hujus metonymiae occurrit in hymn. proxime praecedente p. 493. F. (Opp. T. II.), ubi *Secta* Cynicorum vocatur ܡܘܒܠܢܐ ܟܠܒ̈ܝܐ. Huc pertinet quoque ܛܘܥܝܢ in primo hujus str. versu.

Str. 9, 1 — 3. „Quae iis esse videtur via plana s. recta et tuta, ista est via defectionis; juncti sunt enim ei tramites erroris."

v. 7 — 9. „Error veritatis larvam induit, ut vel veritas mendacii loco habeatur, vel error credatur tanquam veritas."

ܗܘ ܓܢܒܐ ܗܘ ܕܟܠܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ.
ܐܦ ܗܢܘܢ ܓܢܣ ܓܢ̈ܣܐ
ܠܡܠܟܗ ܗܘ ܕܐܘܪܚܐ ܐܛܥܝ.
ܠܡܠܟܐ ܬܡܝܢ ܟܠܐ ܬܐܓܪܐ.
ܘܐܝܟܐ ܕܣܟܠܐ ܕܢܡܠܟ.
ܘܢܒܥܘܢ ܒܬܪ ܡܕܒܪܢܗܘܢ.
ܒܝܢܬ ܐܘܪܚܬܐ ܡܬܥܛܦܝܢ.
ܢܟܦܐ ܢܟܘܣ ܐܝܟ ܕܝܒܐ.
ܒܡܫܟܐ ܬܘܒܐ ܕܟܒܫ̈ܐ.
ܒܙܘ ܡܠܟ̈ܝܗܘܢ ܘܒܛܠܢ̈ܝܗܘܢ.
ܘܐܟܪܘ ܟܪܟܐ ܕܚܣܡܐ ܥܠܝܗܘܢ ❖

8\. ܓܘܡܝܢ ܓܒܪ ܕܢܒܝܐ ܒܥܠܐ.
ܡܒܝܐ ܓܢܒ̈ܝܐ ܕܦܥܠ ܐܢܘܢ.
ܡܢ ܫܒܝܠܗ ܕܐܘܪܚܐ ܕܫܪܝܪܐ.
ܗܘܐ ܠܫܠܝ̈ܚܘܗܝ ܒܡܫ̈ܝܚܘܗܝ.
ܫܒܩܘ ܫܘܒܐ ܡܪܝܪܐ.
ܗܪܟܐ ܒܥܠܐ ܕܐܚܕ ܬܪ̈ܥܐ.
ܕܢܫܡܗ ܡܠܬܗ ܐܟܘܬܗ.

Str. 8, 6. 7. (cognati serpentis antiqui) „ducis callidi, qui rectos seduxit, cujus consilium turpissimum fuit, qualis ipse, qui dedit.“ *Bened.*

v. 8—13. „Hujus vestigia secuti sunt errorum auctores, qui perverterunt viam, qui simplicem quemque induunt odiosis mysteriorum suorum involucris

6. ܐܘܪܚܐ ܗܝ ܕܪܕܐ ܒܗ̇ ܗܒܝܠ.
ܘܢܘܚ ܘܫܝܡ ܘܐܦ ܐܒܪܗܡ.
ܡܘܫܐ ܘܝܫܘܥ ܐܦ ܫܡܘܐܝܠ.
ܕܟܠ ܕܘܝܕ ܘܒܪܗ ܫܠܝܡܘܢ.
ܟܠܗ ܢܒܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܗܝ ܦܫܝܛܬܐ ܕܒܢܝ ܢܘܗܪܐ.
ܟܠ ܡܘܕܝܢ ܗܘܘ ܒܫܘܪܐ.
ܕܟܠܗܘܢ ܐܠܐ ܡܢܗ̇.
ܐܝܟ ܡܢܗ̇ ܒܬܪ ܒܒܪܗܘܢ.
ܐܘܪܚܐ ܡܩܕܫܬܐ ܕܐܝܟ ܡܠܟܐ.
ܒܬܪ ܢܝܫܗ. ܐܝܟ ܘܠܗܘܢ.
ܟܕ ܡܬܬܠܝܢ ܠܡܬܒܪܝܘ.
ܢܬܠܘܗ̇ ܠܐܘܪܚܐ ܒܫܪܗ̇ ܕܐܘܪܚܐ ܀

7. ܟܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܕܐܢܝܪܐ.
ܘܡܢ ܓܢܒ ܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܐ ܒܪܫܐ.

jure vocari non possit, et praeparationem viae a Joanne coeptam et absolutam fuisse in gratiam Filii Regis secuturi, atque Prophetis ejusdem adventum annunciantibus imposuisse silentium solam ejus praesentiam.“

Str. 6. v. 12. 13. *Benedictus:* „Sic Increduli dum callide in alieno solo peregrinari malunt, viam certâ viae Domini notâ signarunt.“ Non satis recte! Nos interpretamur: *Dum fraude doloque* (Christum) *removere* (via sua regnoque depellere) *studuerunt, viam ipso domino viae tanquam rectam signarunt.* Scilicet dolose et injuste agentes demonstrarunt, non se in recta via incedere sed Eum, qui piorum Patrum vestigia premeret.

ܘܩܡ ܠܗ ܡܪܢ ܒܡܥܒܪܬܐ.
ܒܝܬ ܩܕܡ̈ܝܐ ܠܐܚܪ̈ܝܐ.
ܫܬܩܘ ܫܝܦܘܪ̈ܐ ܕܢܒܝܘܬܐ.
ܙܥܩܘ ܩܪ̈ܢܬܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ ÷

5. ܡܛܠ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܥܬܝܕ ܕܐܬܐ.
ܒܫܘܪܝܐ ܐܬܐ ܝܘܚܢܢ.
ܠܡܛܝܒܘ ܐܝܟ ܩܕܡܘܗܝ.
ܡܐ ܕܡܫܬܥܒܕܐ ܢܩܒܠܘܢ.
ܐܘܪܚܐ ܙܒܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܟܠ ܐܢܫ ܡܢܗܘܢ ܕܫܡܥ ܡܠܬܐ.
ܗܘ ܢܬܠ ܡܠܐ ܗܝܡܢ ܘܥܡܕ.
ܝܗܒ ܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܘܐܚܕܘ ܡܠܟܐ ܒܥܘܕܪܐ.
ܢܟܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܕܠܐ ܢܬܪܡ.
ܕܗܘ ܢܬܒܥܘܗ ܕܢܘܚܢ.
ܡܛܠ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܟܦܢܗ.
ܕܡܛܐ ܕܐܬܐ ܫܠܡܗ ܒܢܘܪܐ ÷

hannes, cui discipulus adhaesit Simon. Tum conticuerunt buccinae prophetarum, sonuerunt tubae Apostolorum.

Str. 5, 3. „Ad praeparandam secuturo Messiae viam, ut ipsi (Judaei) fatentur“ *Benedict.* *Fassi* potius *fuerunt*, quum eum adirent, fidem verbis haberent, baptizarentur et quae sunt alia.

Versuum 10 — 13. sententiam recte descripsit *Benedict.*: „Constat itaque, ut in dubium

ܘܐܬܬܠܡܝܕܘ ܒܐܘܪܚܐ ܕܚܝܐ.
ܠܗܘܐ ܗܒܠܐ ܠܙܒܢܝܟ.
ܐܪܥܐ ܡܫܠܐ ܟܠܗ ܐܘܪܚܐ.
ܢܟܒܘܫ ܐܪ̈ܥܬܐ ܢܦ̈ܫܬܐ.
ܢܪܕܘܦ ܐܚ̈ܝ ܐܘܪܚܐ ܕܚܝ̈ܐ ✥

4. ܢܒܩܘܗܝ ܕܝܢ ܕܒܥܒܘܪܐ.
ܢܚܙܐ ܐܢܘ ܗܢܐ ܠܐ ܦܪ̈ܝܫܝܢ.
ܕܡܫܝܚܝܢ ܡܠܘܟܝ ܕܐܬܐ.
ܢܒܝܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܟܠܗ ܢܒܝܐ ܗܘ.
ܕܐܝܙܓܕܐ ܕܡܩܕܡ ܡܠܟܐ.
ܕܢܦܩܘܢ ܘܐܙܠܘܢ ܕܐܬܐ ܡܠܟܐ.
ܡܢܝܢܐ ܗܘ ܕܐܬܠܗܘܢ.
ܐܚܪܝܐ ܗܘܐ ܕܢܒܝ̈ܐ.
ܫܘܪܝܗܘܢ ܫܡܥܘܢ ܪܝܫ ܠܫܠܝ̈ܚܐ.

paremus sic, ut aliis expediti curis monstratum salutis iter persequamur" — neque tamen adversatur lectioni ܪ̈ܓܝܓܬܐ (pro ܢܦ̈ܫܬܐ), qua omnem difficultatem tolli putamus vertentes: „pro terris cupiditatum (*curas* dixit *Benedict.*) persequamur, fratres, viam vitae."

Str. 4, 4 — 6. Vertimus: „videamus vero, anne hic sit rerum ordo, legatos Regis praecursores discedere et evanescere, quando advenerit rex."

v. 9. cf. h. v. 48 — 52.

v. 10 — 13. *Johannes* prophetarum agmen clausit, *Simon* (quem Johannes non vidit solum (v. 9.), sed Christo adduxit Joh. 1, 35 — 42.), discipulorum et apostolorum Christi princeps exstitit. Inter utrumque quasi constitit *Christus*, cui discipulos adduxit Jo-

ܘܒܗ ܛܥܐ ܟܕ ܡܫܠܡܝܢ.
ܫܠܝܚܐ ܘܐܗܦܟܘ ܠܗ ܠܝܘܒܠܐ.
ܦܩܕܗ ܠܐܘܪܚܐ ܕܢܒܝܘܗܝ.
ܘܗܘܘ ܕܪܫܘܗ ܠܡܫܝܚܘܬܗܘܢ.
ܒܪܐ ܗܠܟ ܒܐܘܪܚܗ ܕܒܪܐ.
ܕܐܠܗܐ ܢܫܪܐ ܫܘܒܚܗ ܕܐܒܐ ܀

3. ܒܐܘܪܝܬܐ ܪܫܡܗ ܡܘܫܐ.
ܐܘܪܚܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܣܪܛ ܠܥܡܐ.
ܕܒܟܠ ܐܘܪܚܐ ܛܥܐ ܗܘܐ.
ܥܒܪ ܕܝܢ ܒܫܘܠܡܗܘܢ.
ܦܬܚ ܫܒܝܠܗ ܠܥܡܡܐ ܩܘܡܬܐ.
ܠܟܠܗܝܢ ܕܐܙܠܘ ܠܐܘܪܚܐ ܕܚܝ̈ܐ.
ܗܢܘ ܒܗ ܗܘܕܝܐ ܟܠ ܐܢܫ.
ܒܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܕܪܫ ܡܘܫܐ.

v. 10. 11. Viam Prophetarum suorum, quam ipse emensus est, ab Apostolis suis recalcari jussit.

Str. 3. *In Pentateucho Moses descripsit viam figurarum* h. e. per figuras significavit viam *populo ubivis erranti.* Legendum videtur (vers. 3.) ܐܘܪܚܬܐ, *Benedict.* etiam reddidit: populoque *per omnes palanti vias,* etsi verbis ejus propter licentiam saepe notatam non multum tribuendum est.

v. 7—9. *Sensum* bene expressit *Benedictus:* „Omnes itaque figuras a Mose in eo, quem aperuit, tramite designatas, via Filii Dei ad finem perduxit.“ Versum 12. male habere sponte apparet. Versio *Benedicti* nihil medelae affert: „Hoc ergo agamus, fratres, ut mens nostra fiat aequabile solum, *animam videlicet prae-*

ܘܡܫܒܚܐ ܕܪܘܚܐ ܒܦܘܡܗ.
ܬܦܠܘ ܫܡܥܗ ܒܐܬܪܐ ܦܫܐ.
ܘܒܟܠܗ ܢܒܝܐ ܘܡܠܟܝܐ.
ܒܗ ܡܬܢܝܢ ܪܒܘܬ ܡܫܝܚܘܬܐ.
ܐܦ ܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬ ܚܙܝܐ.
ܘܡܢܘ ܐܢܫ ܢܫܟܚ ܠܗ.
ܕܐܟܐ ܠܟܒܪܗ ܡܪܝ ܒܗ.
ܢܙܕܐ ܟܠܝ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܐ.
ܕܢܫܟܘܢ ܟܠܝ ܙܝ ܒܪ ܡܠܟܐ ✣

2. ܐܘܪܚܐ ܗܘ ܥܡܪ ܕܝܢܐ ܡܠܟܐ.
ܢܦܩ ܕܪܟܗ ܗܘܐ ܡܪܟܒ ܡܠܟܐ.
ܕܢܪܢܫ ܒܗ ܒܪ ܡܠܟܘܬܐ.
ܕܠܡܫܝܚܘܬ ܡܠܟܐ ܢܬܐ.
ܕܒܗ ܡܠܦܝ ܘܡܬܢܬܒ ܗܘܐ.
ܒܐܘܪܚܐ ܡܫܩܪܬܐ ܕܪܘܚ.
ܡܠܟܐ ܠܒܫ ܒܪ ܡܠܟܘܬ.

Str. 2. Cogitat celebrem Christi, asino vecti, in urbem ingressum. — v. 3. ad ܕܢܪܢܫܘܢ supple ܟܠ ܒܢܝܐ cf. T. III. p. 211. B. et 222. F. — Ultimae ejusdem versus vocis, ܡܠܟܘܬ in edit. Rom. excusae, produximus formam. — v. 6. legendum videtur ܕܡܫܬܩܪܬܐ

v. 7 — 9. *P. Benedictus* bene: „Et regis quidem ille personam induit, cum illuderetur; coronatus est, cum irrideretur; subiit in calvariae collem regalia gestans insignia."

IV.

HYMNVS VNDEVICESIMVS.

(E genere διχώλων h. e. carminum, quorum strophae versibus duplicis metri constant*)

VIA VERITATIS VIA VITAE.

Hymn. 25. *adv. haereses* Opp. T. II. p. 495 — 497. — Versus 3. 6. et 12. 13. cujusque strophae sunt *octosyllabi* et referendi ad metrum tetrasyllabum, reliqui *heptasyllabi*.

---

1. ܢܒܥ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܕܪܓܠܘ.
ܘܒܐܘܪܚܬܐ ܕܐܒܐ ܦܪܝܢ.
ܡܢ ܗܘܪܐ ܠܟܝ ܐܘܪܚܐ ܕܫܪܪܐ.
ܕܐܬܒܚܝܪܐ ܕܦܫܝܛܐ ܕܪܦܣܘܗ.

*) Hymnos esse, quorum strophae variis metris aptatae sint, jam indicavimus in *Bardes.* p. 46. 5.). Ex iis vero, quos ibi allegavimus, noluimus hîc aliquem describere, quod metra sive librariorum sive editorum negligentiâ turbatiora sunt. Quam etsi noster quoque expertus est negligentiam, fere tamen integer mansit. Eodem metro etiam compositus est proxime sequens (h. 26. *advers. haereses* p. 497 — 499.), male tamen nonnullis locis affectus; prae ceteris medela egent strophae 5. 6. 7. 9. (p. 498. E. F. 499. A — C. E. F.).

ܘܐܡܪܝܢܐ ܠܩܕܡܝܬܐ.
ܡܐܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܟܘܢ.
ܠܥܠܡ ܒܫܘܠܡܐ ܗܘ ܕܝܢܗ.
ܒܪܝܟ ܢܣܚܢ ܗܘ ܗܘܠܟܝܢ ✣

23. ܬܘܒ ܐܝܬ ܕܐܡܪܝܢ ܢܒܝ̈ܐ.
ܠܐ ܠܡ ܒܪܗ ܕܠܐ ܡܪܝ.
ܗܘ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܡܬܒܣܒܣܝܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܗܘܬ.
ܒܡܐܬܝܬܐ ܕܒܝ̈ܢܐ ܒܚܪܘ.
ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܡܟܣܢ̈ܐ.
ܗܘ ܕܬܢܒܝܘ ܒܚܪܘ ܠܗ.
ܢܟܣ ܡܐܬܝܬܐ ܒܡܐܬܝܬܐ.
ܠܒܚܝܢܘܬܐ ܒܗܘ ܕܬܢܒܝܘ.
ܒܪܝܟ ܕܠܐ ܟܠܐ ܬܪܥܘܗܝ ✣

stituendum erit ܗܘ, quod saepius in doxologiis legitur vid. str. 6. 9. 10.

Str. 23, 2. pro ܒܚܪܝ scripsimus ܒܚܪܘ. et v. 6. ܡܟܣܢܐ pro singulari.

v. 3. 4. bene reddidit *Benedictus*: „quorum temeritatem olim redarguet futurus eiusdem adventus.“ *Adventu futuro*, ubi judicem eum experientur, de quo vaticinatos esse prophetas negaverunt, *convincentur de praeterito*. — Tangit Marcionitas.

21. ܕܥܕ̈ܬܐ ܗܘܐ ܒܝܢܝܗܘܢ ܟܪܝܬܐ.
ܘܐܝܬ ܕܦܫܝ̈ܛܬܐ ܘܡܫܚ̈ܬܐ.
ܐܝܟܢܐ ܫܒܝ̈ܐ ܘܦܪܘ̈ܩܐ.
ܘܐܝܬ ܕܡܠܝܢܗ ܗܘܐ ܕܦܠܓܐ.
ܘܡܢ ܟܪܝܬܐ ܢܦܩܘ ܠܒܘܫܐ.
ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܐܫܟܝܚ ܐܫܟܚ.
ܠܡܢܝܢܗ ܘܠܡܢܢܝܢܘ.
ܘܠܡܫܡܫܢܐ ܘܠܡܠܠܒܘ.
ܕܐܬܐ ܡܢܝ ܐܦ ܐܬܐ.
ܒܝܘܡ ܕܝܢܚܐ ܟܠ ܒܫܪܗ ܀

22. ܦܝܫܘ ܘܐܬܦܪܢܣܘ ܕܐܦ ܢܟܠܘ.
ܫܟܚ ܡܘܬܐ ܒܡܘܠܟܢܝܗܘ،
ܐܝܟ ܕܒܣܬܐ ܘܡܫܘܦܐ.
ܐܝܟ ܕܢܟܠܘ ܗܘܘ ܢܒܝܘܬܐ.
ܘܐܝܢܐ ܕܒܫܘܫܬܐ.
ܐܝܟ ܕܢܫܘܫܘ ܠܟܪܝܘܬܐ.

vero versus reddendus est: „Laudetur imperator, qui congregavit eos!“ (qui constituerunt Synodum).

Str. 21. Agitur de ecclesiis Haereticorum. — v. 4. Reperiuntur quoque (in ecclesiis haer.), qui sunt e voto monachorum h. e. ex ordine mon.

v. 5. ܟܪܝܬܐ opponitur ταῖς ܟܪ̈ܝܬܐ v. 1. Ex illa haeretici suffurati esse dicuntur *ordinem rituum variorum* (de nominum geminatione v. *Michael.* Grammat. §. CXXIX. c.) *administrandorum.*

Str. 22, 10. post ܒܝܘܡ re-

ܒܪܝܫܗ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ܂
ܕܒܐܝܕܘܬܐ ܗܘ ܕܐܒܘܗܝ ܡܫܝܚ܂
ܕܠܐ ܢܐܒܕ ܠܗ ܟܗܢܘܬܐ܂
ܡܪܢ ܢܣܒܗ ܗܘܗ ܠܡܫܠܡܘܬܗ܂
ܗܘܐ ܒܝܕ ܒܪܗ ܢܣܒܗ܂
ܒܪܝܟ ܕܐܫܠܡ ܠܗ ܟܗܢܘܬܗ ⁘

20. ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܢܟܫ ܐܢܘܢ܂
ܗܘܐ ܡܫܪܝ ܣܡܟܢܝܬܗܘܢ܂
ܕܐܬܝܢܝܐ ܐܦ ܕܐܪܝܢܐ܂
ܣܒܠܝܢܐ ܘܩܛܪܐ
ܘܦܘܛܝܢܝܐ ܘܐܘܕܝܐ܂
ܕܡܢ ܥܕܬܢ ܣܡܟܘ ܐܝܕܐ܂
ܘܐܦ ܡܢܗܘܢ ܐܝܕܐ ܐܘܫܛܘ܂
ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܬܟܬܒܬ܂
ܒܗܘ ܟܢܘܫܝܐ ܣܘܢܗܕܘܣ܂
ܕܩܝܣܪ ܡܠܟܐ ܕܟܢܫ ܐܢܘܢ ⁘

nuum impositio propagata, transducta est ad Joannem usque.

v. 5. 6. v. Matth. 3, 15.

Stropham 20. *P. Benedict.* his verbis descripsit: „Jam vero Domini vox hostes suos coërcuit, sustulitque assumtiones Aëtianorum et Arianorum, Sabellianorm et Catharorum, Photinianorum et Audianorum, qui ab Ecclesia nostra manus impositionem suscepisse visi sunt, ut, quod quidam illorum fecerunt, eo petulantius impiam manum injicerent orthodoxae Fidei a celeberrima illa Synodo traditae, cujus congregandae auctor fuit Imperator aeterna dignus recordatione.“ Ultimus

ܐܪܥܐ ܕܟܘܒܝ ܘܐܒܪܐ.
ܒܐܪܥܐ ܢܦܩܝܢ ܡܘܟܠܬܗ ܀

18. ܦܪܘܫܘܬܐ ܢܫܬܐܠܘܢ،
ܕܡܢ ܡܢܘ ܩܕܡܘ ܐܚܪܐ.
ܐܘ ܡܢܘ ܩܕܡܘ ܘܡܬܡܘ.
ܫܘܒܐ ܗܘܐ ܠܫܪܪܐ.
ܘܐܢ ܗܢܘܢ ܒܗܢܘ ܘܐܡܪܝܢ.
ܫܘܒܐ ܗܘܐ ܠܦܘܠܚܢܗ.
ܟܕ ܗܘ ܗܘܐ ܠܟܗܢܘܬܗܘܢ،
ܕܟܠ ܐܢܫ ܒܗܢܐ ܗܘ ܐܘ ܪܒܐ.
ܕܢܫܡܫ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ.
ܒܬܠܡܝܕܘܬܐ ܕܫܘܫܛ ܫܒܪܐ ܀

19. ܕܠܐ ܪܡܐ ܥܠ ܓܒܪ ܫܡܝܢ.
ܘܐܝܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܡܘܡܐ.
ܡܘܡܐ ܫܟܒܗ ܥܠ ܐܝܩܪܗ،
ܘܐܬܬܠܝܬ ܕܝܢ ܒܩܢܝܢ،

natu majorem se praedicet? Atqui minor est natu maximis." Rectius sequentia: „Marcion quippe fuit illa spina omnium prima et velut primogenitus dumeti, quod est peccatum, lolium praecox ac temporaneum."

Str. 18, 5. „Quodsi vero sacerdotum munus sibi arrogarunt."

v. 10. *Benedictus*: „Videri confusionem desperatissimam?" Est potius exclamatio.

Str. 19, 4. sc. ܐܝܕܐ manus ordinans *extensa est.* = ma-

ܠܐ ܗܘ ܕܢܘܗܪܐ ܒܗܘܢ ܢܫܐܠ.
ܡܢܐ ܗܘ ܬܘܠܡܝܕܐ ܕܒܗܘܢ ܠܒܪܬ.
ܘܡܢܘ ܘܒܬܒܗ ܡܩܕܡܝܐ.
ܕܢܦܩܐ ܗܢܘܢ ܕܡܟܝܢܐ.
ܩܕܡ ܐܚܪܢ ܡܢ ܚܒܪܬܐ.
ܘܡܢ ܡܘܫܐ ܕܢܬܟܠܘܢ ܐܝܟ.
ܫܒܝܩܘܢ ܡܢ ܠܗ ܫܒܪܝܗܘܢ.
ܢܟܠܐ ܐܝܟ ܕܢܣܒܐ ܀

17. ܢܫܬܐܠܘܢ ܥܠ ܐܒܗܬܗܘܢ.
ܕܐܝܢܐ ܩܫܝܫ ܡܢ ܚܒܪܗ.
ܕܢܣܬܒܗ ܡܐܢܝ ܒܒܘܟܪܘܬܐ.
ܩܕܡ ܗܘ ܠܗ ܒܪܕܝܨܢ.
ܘܕܒܬܠܡܝܫܐ ܒܪܕܝܨܢ.
ܛܠܝܐ ܗܘ ܐܒܘܗ ܡܢ ܥܬܝܩܐ.
ܥܬܝܩܘܬܗ ܒܥܕܢܐ ܥܬܝܩܐ.
ܒܥܒܪܐ ܕܒܪܗ ܕܐܬܝܠܕ.

l. verbum ܟܠܒܐ, quod, etsi Ephraemo quoque in bonam, imo optimam partem accipiatur v. c. T. I. p. 2. B., *barbarum* ideoque sermonem *malum* et *profanum* significare consuevit. cf. לעז dial. *hebr.* et *rabbin.*

Str. 17. „Jam interrogentur de ipsorum aetate, quinam major sit altero; arrogabit enim sibi Manes primogeniturae jura."

v. 5. et 6. „Sed ut antiquum se praedicet Bardesanes, recens tamen est aetas ejus inter antiquos." (ܡܢ h. l. non facit comparativum) *P. Bened.* non bene: „Hicne (Bardes.)

ܘܒܗ ܢܩܘܦ ܕܠܐ ܡܬܬܢܝܚ.
ܠܡܠܐܟܬ ܕܡܝ ܫܢܝܬܐ.
ܡܟܝܟܐ ܢܦܫܗ ܦܫܛܗ ܗܘܐ.
ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܕܢܟܠܐ ܐܬܟܠܒ.
ܒܪܝܟ ܕܐܘܪܟ ܘܐܚܕܗ ܠܕܒܗ ∴

15. ܢܕܥ ܕܗܠܝܢ ܒܥܝܢܘܗܝ ܐܬܚܙܝ.
ܠܗܘ ܕܐܡܪܚ ܘܐܬܟܠܪ ܗܘ ܠܗ.
ܕܠܓܘܕܦܐ ܢܦܬܚ ܒܦܘܡܗ.
ܘܡܫܬܘܕܥܐ ܠܡܬܠ ܠܟܬܒܗ.
ܕܐܦ ܢܦܫܐ ܠܗܘ ܕܡܟܠܒܐ.
ܡܢ ܒܢܝܢܐ ܗܘ ܕܐܠܗܘܬܐ.
ܠܐ ܒܥܠ ܠܡܐܠܐ ܠܗ ܐܝܟܘ.
ܕܐܠܗܐ ܠܒܪ ܢܦܫܗ.
ܕܐܠܗܐ ܒܒܠܒܐ ܐܦܪܣ.
ܒܪܝܟ ܒܪܐ ܕܠܐ ܐܬܝܩܪ ∴

16. ܦܘܪܫܝ ܟܠܗܘܢ ܦܬܘܪܐ.
ܕܚܕ ܗܘ ܢܝܫܐ ܕܡܡܠܠܗܘܢ.

ortum." — v. 10. *Benedict.:* „Laudem illi dicito, qui immanem feram tam diu toleravit captamque demum oppressit."

Str. 15, 1 sqq.: „Sciamus, ista levia visa ei, qui ausus sit nec gravatus blasphemiae aperire os suum" et rel.

Str. 16, 3. 4. „Quodsi igitur uno spiritu aguntur, unus error per eos loquitur." Non sine ratione elegisse videtur h.

ܐܠܐ ܒܫܝܢܘܗܝ ܐܬܚܙܝ.
ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܫܠܐ ܒܫܘܒܗܪܘܗܝ.
ܕܐܩܝܡ ܐܒܢ ܒܬܠܡܝܕܘܗܝ.
ܒܪܢܫ ܕܢܫܩܘܗܝ ܘܗܒ ܠܒܝܫܐ.

14. ܡܫܝܚܐ ܕܐܒܐ ܐܬܩܪܝ.
ܢܦܚ ܪܘܚ ܛܘܥܝܐ ܒܥܒܕܘܗܝ.
ܘܩܪܐ ܦܪܝܗ ܠܫܠܝܚܘܗܝ.
ܘܦܠܓܝ ܐܒܕ ܠܚܒܪܘܗܝ.
ܩܡ ܡܪܝ ܠܦܘܩܕܢ ܡܪܝ.

v. 6. e Marc. 14, 45., qui locus Ephraemo haud dubie observatus est, ܪܒܝ bis ponendum esse conjicimus, quod metrum etiam flagitat: *Rabi, Rabi 'mar hvo leh.* v. 7. *Benedict.*: „quid animo coqueret, publicavere cohortes militum a tergo subsequentes.“

v. 8. pro ܕܠܐ punctavimus ܕܠܐ. Hujus et sequentium vv. *sensum Benedictus* expressit his verbis: „O quam submisse Jesus illic se gessit, quando coram aggressoribus cum suis solus discipulis stetit! Quam bonus ille fuit, qui turpissimo homini osculum petenti dedit!“

Strophas 14. et 15. de *Manete* agere vix dubitari potest; nihilominus mirum nobis visum est, quod *Benedictus* nomen ejus, quod in textu edito non legitur, in versione ponere non dubitavit. Nisi alibi saepissime simili licentia usus fuisset, suspicaremur, ܕܐܒܐ esse glossam loco nominis ܡܐܢܝ insertam. Quum enim vertendus sit textus typis exscriptus: „Christum qui temere se vocavit, inflavit spiritum erroris (opp. ܪܘܚܐ ܕܫܪܪܐ Joh. 14, 17.) prophetis suis et rel. — *Benedictus* habet: „*Idem Manes* Christi personam induit, nomenque sibi arrogavit“ et rel.

v. 6—9. „Et quum persuasisset, quasi non decipere posset, palam coram multis *Apostolum* se vocavit, *Paracletum*, hesterno demum die

12\. ܒܠܒܝ ܕܐܚܐ ܗܘ ܡܢ ܡܠܟܐ.
ܕܡܐܪܥܐ ܐܠܐ ܠܡܠܟܝ ܠܗ.
ܠܗ ܡܠܟܐ ܐܚܪܢܐ ܡܟܪܗ.
ܡܪܐ ܐܚܝ ܡܚܒܪܐ ܠܗ ܕܐܘܚܝ.
ܐܠܐ ܡܬܠܐ ܕܫܘܝ ܐܚܝ.
ܒܗܘ ܒܫܡܗܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܕܡܢ ܗܪܐ ܠܐ ܢܒܒܐ.
ܘܠܐ ܢܗܒ ܗܘܐ ܠܩܘܪܢܬܝ̈ܐ.
ܕܒܫܡ ܐܢܫܐ ܢܬܟܢܘܢ.

— — — — — — —

13\. ܠܫܘܬܦܐ ܐܦܐ ܠܟܫ ܗܘ.
ܕܒ̈ܫܝܢܐ ܫܐܠ ܢܛܪܐ.
ܘܒܫܘܪܐ ܐܢܘ ܕܫܘܛܐ.
ܒܠܒܗ ܒܦܪ ܐܠܘܗܝ ܗܘܐ.
ܡܗܘܪܐ ܠܟܪܘܒܝ ܐܫܟܚ.
ܪܒܝ ܐܦܪ ܗܘܐ ܠܗ.

tionem partis facit, sodalis ei est inimicus. Cujus imaginem ecce in Iscariota!

Str. 12, 1 — 3. cf. Luc. 14, 31. — v. 7 — 9. Hinc (veritus ne, horum regum et Judae str. 11. instar, *inimici sodales* pugnas et seditionem moverent) commotus est (Apostoli) zelus, neque concessit Corinthiis, ut hominis nomine appellarentur v. 11 ad str. 5. citatos.

Str. 13, 4. pro ܐܦܪ, quod vel scribae vel typographi errore invectum videtur, scripsimus ܒܦܪ.

ܕܪܝܫ ܠܥܡܐ ܕܐܠܗܐ.
ܬܪܥܐ ܡܠܐ ܕܐܠܗܐ.
ܘܐܦ ܐܬܟܢܝ ܒܫܡܐ ܐܢܫܐ.
ܬܪܥܐ ܐܢܫܐ ܡܠܐ.
ܕܡܣܠܒ ܗܘ ܠܥܡܐ ܚܝܐ.
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܦܠ ܒܫܘܠܗܘܢ ܀

11. ܢܗܘܪܐ ܒܪ ܢܒܒ ܗܘܐ.
ܬܠܡܝܕܐ ܡܫܬܠܡܢܗ ܗܘܐ.
ܘܪܗܘܐ ܦܝܫܐ ܠܫܡܠܐ.
ܩܪܝܗ ܡܪܢ ܚܒܪܐ ܘܠܠܗ.
ܕܐܦܝ ܢܗܘܐ ܬܠܡܝܕܐ.
ܒܥܠܐ ܕܠܐ ܦܪܫ ܬܠܡܝܕܐ ܗܘ.
ܘܐܦ ܐܢܫ ܚܛܐ ܘܦܪܫ.
ܗܘܐ ܠܗ ܚܒܪܐ ܕܠܫܘܒܠܐ.
ܗܘܐ ܬܘܒܬܗ ܒܐܣܛܪܘܬܐ.
ܠܡ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܢܚܫܘܬܢ ܀

Str. 11, 1. 2. cf. Joh. 12, 4. 6.

v. 3. 4. ܪܝܫܐ ܠܥܡܐ ܕܣܡܠܐ, *caput impiae turbae* ad laevam domini aliquando constituendae, dicendi formula e Matth. 25, 33. repetenda, cf. *Acta S. Ephr.* (ante Tom. III. Opp. ejus) p. LII., ubi ܟܢܫܐ ܕܗܝ turba adversariorum verae religionis. — „Cujus," ita disputat Ephraemus, „quum dux factus esset Judas, Dominus noster eum vocavit *sodalem* (Matth. 26, 50.), quo doceret, discipulum, quamvis peccatorem, quamdiu se non segreget, discipulum esse (discipuli loco non excidere). Quodsi vero sollicitando sedi-

ܘܡܫܘܚܬܐ ܐܝܟ ܟܫܘܡܐ.
ܗܪܘ ܐܝܟܘ ܠܐܠܗܐ ܕܒܪܘ.
ܡܢ ܡܢܐ ܠܐܪܐ ܒܫܡܐ.
ܒܪܢܫ ܕܡܬܛܪ ܠܡܫܝܚܐ ܀

9. ܚܙܘ ܐܚܝ ܕܨܠܡܗ ܕܡܠܟܐ.
ܕܡܐ ܒܠܗ ܡܫܘܚܬܐ.
ܘܠܐ ܡܢܐ ܙܒ ܚܠܠܗ ܙܒܐ.
ܕܡܫܘܚܬܐ ܒܨܠܡܗ ܢܬܟܠ.
ܘܒܪ ܨܠܡܐ ܕܡܠܟܐ ܨܠܐ.
ܗܘ ܗܘ ܕܒܬܘܠܬܐ ܨܠܐ.
ܐܘ ܢܦܩ ܐܘ ܐܬܦܫܛ.
ܒܡܐ ܒܢܠ ܐܡܪܝܢ ܗܘ ܕܨܠܐ.
ܚܠܦ ܡܢܝ ܨܠܡܐ ܕܢܬܡܗ.
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܫܡܗ ܨܠܐ ܠܢ ܀

10. ܙܠܝܠ ܡܣܬܒܪ ܕܗܒܐ ܠܡܠܟܢ.
ܕܨܠܡܗ ܒܣܐܡܐ ܠܐ ܨܠܐ.
ܒܒܪܢܫܐ ܗܘ ܕܪܒ ܡܢ ܟܠ.
ܨܠܐ ܫܘܦܪܗ ܦܪܘܩܢ.

Str. 10, 1—4. „Vile admodum aurum est regi nostro, qui suam imaginem argento non imprimit; in homine, omnium rerum praestantissimo, pulchram suam imaginem describit redemptor noster.“

7. ܡܠܦܢܐ ܐܢܐ ܕܦܪܘܫ.
ܕܒܢܝ ܥܘܫܢܐ ܠܐ ܡܥܘܩ.
ܟܠܐ ܢܦܠܚܢܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܡܫܝ̈ܚܐ ܐܝܟ ܠܟܬܒܝ̈ܘܗܝ.
ܘܐܝ ܡܥܘܩ ܐܒܐ ܡܟܠܐ.
ܦܬܚ ܠܗ ܦܘܡܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܘܒܦܘܡܗ ܕܢܟܠܗ ܕܐܝܬܝܐ.
ܡܬܠܒܢܝ ܐܦ ܠܟܬܒܝ̈ܘܗܝ.
ܕܐܒܐ ܠܒܘܫܬܐ ܠܐ ܡܟܠܐ.
ܒܪܝܫ ܕܐܢܫܝܢ ܟܫܝܪܘܗ ❖

8. ܦܫܝܛܐ ܗܝ ܐܘܪܚܐ ܠܦܫܝ̈ܛܐ.
ܗܝ ܕܐܝܬܝܗ ܗܝܡܢܘܬܐ.
ܕܐܘܢ̈ܐ ܘܡܝ̈ܠܐ ܡܬܬܚܬ.
ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܠܦܪܕܝܣܐ.
ܕܒܗܝ ܐܕܡ ܡܦܩܬܐ.
ܘܒܗ ܓܝܣܐ ܦܘܢܝܐ.

discipulus fuit Apostoli, qui doluit et rel.

Str. 8. *Benedict.* hujus strophae sensum assecutus vertit: „Plana patet via simplicibus et haec fides est, eademque ampla aperuit diversoria et milliaria distinxit directo tramite a Paradiso ad Paradisum, quoniam Adamus exitum, reditum post Latro monstravit (Luc. 23, 40 — 43.): disceptationum aestus, velut intercurrentia aestuaria, divinorum arcanorum scrutatores a vado ad scopulos impegerunt (rectius: e via plana in aspera loca dejecerunt s. dejiciunt). Illum proinde laudare justum est, qui simplices et ingenuos tuetur.“

ܘܠܗܕܐ ܕܒܠܬܗ ܘܦܪܫܘܗ.
ܢܗܘܐ ܚܪܡܐ ܟܠ ܐܢܫܐ.
ܕܒܫܡܥܐ ܕܐܦܘܠܘ ܢܠܒܢܐ.
ܐܠܐ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܒܦܘܡܗ ܕܚܪܡܐ ܦܪܫ ܐܢܘܢ.
ܕܠܡܚܪܡܘ ܠܐ ܨܒܝܢ.
ܒܕܝܢ ܕܚܪܡܗ ܐܬܦܪܫܘ ✤

6. ܘܐܦܠܐ ܐܦܘܠܘ ܨܒܐ ܗܘܐ.
ܕܒܫܡܗ ܐܢܫܐ ܢܠܒܢܘܢ.
ܘܠܗܘ ܚܕ ܗܘܐ ܠܟܠ ܐܢܫܐ.
ܡܛܠ ܗܕܐ ܡܚܝܪܐ ܗܘܐ.
ܕܠܡܦܫܩܘ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ.
ܕܟܬܒܐ ܢܒܝܐ ܘܐܬܡܠܝܢ.
ܟܠ ܡܘܙܠܬܐ ܕܡܫܒܚܘ.
ܡܛܠ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܬܒܢܝܘ.
ܒܡܦܩܢܐ ܕܒܢܝܢܐ.
ܒܕܝܢ ܗܘ ܕܐܠܦ ܠܗ ܡܪܝܐ ✤

clas *Apollinaris utriusque*, Syrorum, quos recte cum *Apollo* Alexandrino comparare potuit, eosdem ἄνδρας λογίους καὶ δυνατοὺς ὄντας ἐν ταῖς γραφαῖς (Act. l. l.).

v. 8. 9. „Anathematis caminus detexit eos, quod proprio errori anathema dicere noluerunt.“ Ita fere *Benedictus* etiam vertit. v. 8. loco ܒܦܘܡܗ scripsimus ܒܦܘܡܗ.

Str. 6, 4. 5. „Propterea vero diceret anathema, quia

ܘܦܘܠܝܢܝܢܐ ܕܐܬܦܠܛܘ.
ܘܒܘܪܒܘܪܝܢܐ ܕܐܬܛܢܦܘ.
ܘܩܛܪܝܢܝܢܐ ܕܐܙܕܟܝܘ.
ܘܡܪܒܘܢܝܐ ܕܐܬܦܠܦܠܘ.
ܘܣܛܪܐ ܟܠ ܕܐܬܛܠܠܘ.
ܘܡܘܕܐ ܟܠ ܕܐܣܛܪܝܘ.
ܘܡܣܟܢܐ ܕܐܬܟܠܠܘ.
ܛܒܐ ܠܒܪܗ ܢܣܒܐ ܐܝܟܘ ❖

5. ܗܐ ܕܠܩܒ ܐܦܘܠܘ ܩܥܝܢ ܟܠ.
ܘܠܝܬ ܣܒܪܐ ܠܡܣܬܡܟܘ ܒܗ.
ܗܦܟܘ ܕܝܢ ܡܢܗܘܢ ܐܦܟܝܢܐ.
ܡܪܟܒܬܐ ܗܝ ܕܠܝܬ ܐܦܠܘ.

quum subtiles esse vellent, et *Pauliniani* (*Pauli Samosateni* asseclae haud dubie) quum perverse agerent — s. s. vel pervertentes et torquentes vel prorsus ab ea deflectentes. — v. 6. 7. „*Borboriani* (a *coeno* s. *luto*; *βόρβορος*, dicti), quod se contaminarunt, *Cathari*, quod puri sibi videntur." — Horum memoriam prae illis prodere maluit antiquitas. — v. 8. *Audianos* (v. str. 20, 3.) h. 24. p. 493. F. deridens ܩܘܕܝܐ vocat, nomine ab ܩܘܕܐ, *noctua*, formato.

Str. 5, 1. 2. *P. Benedict.*: „Nunc vero miseros omnis destituit salutis spes, nec firmum ac stabile quidquam se offert, quo apprehenso se a casu sustineant."

v. 3 — 5. „Rursus vero inclamant nos *Apolliani*, qui grex est *Apollo* (1 Cor. 1, 12. 3, 4 sq. 22. coll. Act. 18, 24 — 19, 1.). Hunc quoque fugimus rejicimusque." — Illam tamen aevi apostolici sectam denuo exstitisse medio saec. 4. neque ullibi narrant scriptores eccl., neque probabile est. Haud dubie simili notat asse-

ܓܒܪܐ ܒܪܡܫܡܫܢ ܢܒܥܐ ܐܝܟ܂
ܡܢ ܦܘܡܐ ܠܓܘ ܡܫܪܒܠܗ܂
ܒܪܝܫ ܕܬܠܐ ܠܗ ܟܠ ܒܢܫܐ ✤

3. ܓܒ ܟܢܐ ܩܘܝܢܬܝܢܘܣ܂
ܡܢ ܟܢܪܐ ܘܦܪܗ ܒܫܡܗ܂
ܒܢܝܗ ܒܫܡܗ ܡܩܦܢܐ܂
ܓܝܢܗ ܕܢܝܟܐ ܒܪܝܢܐ܂
ܘܐܝܟ ܟܢܐ ܕܓܘܐ ܟܒܪܗ܂
ܡܪܩܝܘܢ ܕܒܝܬܗ ܫܟܢ ܗܘܐ
ܢܟܠ ܡܐܢ ܘܫܒܐ ܩܢܝܢܗ܂
ܟܡܪܐ ܠܟܡܪܐ ܢܟܠ ܗܘܐ܂
ܦܪܘ ܟܢܐ ܒܫܡܗܝܗܘܢ܂
ܒܪܝܫ ܕܗܪܐ ܐܝܟ ܡܢ ܒܢܠܗ ✤

4. ܕܐܘܣܒܘ ܘܬܒܘ ܐܪܝܢܐ܂
ܘܐܬܝܢܝܐ ܕܐܬܦܬܝܘ܂

ܐܦ ܩܘܩ ܠܩܘܩܝܐ܂
ܐܪܙܐ ܗܘܐ ܕܫܡܗ܂
ܕܩܘܩܐ ܓܒܪ ܐܝܟ܂
ܫܒܝܩܐ ܒܡܠܟܘܬܗ܂

h. e. „Etiam *Cucus Cuchitis* nomine suo typum exhibuit (sortem ipsorum adumbravit); scilicet amphoras reddidit vacuas par doctrinam suam.“ — Nusquam praeter hos locos de hac secta legere nos meminimus.

Str. 4, 1 — 3. Quum de suis adderent doctrinae S. S. errarunt *Ariani*, *Aëtiani* (contra quos iisque cognatas haereticorum familias *hymni adv. Scrutatores* compositi sunt),

ܒܝܠܐ ܓܡܣܝܪܐ ܕܠܐ ܢܩܫܐ

ܢܫܩܝܪܐ ܐܘ ܚܠܬܪܐ.

– – – – – – – ⁘

2\. ܕܝ ܐܘܣܦ ܐܒܐ ܡܪܩܝܘܢ.

ܓܠܝܬܗ ܥܕܬܐ ܘܛܪܕܬܗ.

ܘܠܢܛܝܢܘܣ ܟܕ ܣܛܐ.

ܐܘܣܦ ܘܕܫܗ ܩܘܩܝܐ.

ܕܒܠ ܐܒܗ ܒܪܕܝܨܢ.

ܡܐܢܝ ܗܘ ܕܒܠܠ ܐܦܠܛܘܢ.

ܒܣܡܐ ܕܟܠܕܝܐ ܘܗܢܕܘܝܐ.

Str. 2, 1. 2. „Quia addidit commentum Marcion, relegatum expulit ecclesia.“ Nisi cogitamus de erroribus et commentis, quibus *Antitheses* Marcionis scatent, quas evangelio suo praestruxit, fatendum est, Marcionem ipsum, qui *mutilando* potius *adulteravit,* paucis assumentis evangelium depravasse, longe tamen pluribus ejus asseclas. — Caeterum v. 2. per *synaeresin* pronuntiandum est: *Idthov' schdotheh.*

v. 3. 4.: „Valentinus quia deflexit (ab evangelio) etiam proculcavit (evang.) *Cucojo,*“ quem *Cucum* reddit Benedictus; recte quidem, nam h. II. pag. 440. E. vocatur ܩܘܩ. E loco nostro claret, *Valentini* vestigia pressisse *Cucum,* novam tamen scholam condidisse, ulterius, ut videtur, ipso magistro progressum. Idem intelligimus e str. 3, 1 — 3.: „Furatus est gregem Valentinus ex Ecclesia eumque vocavit *nomine suo.* Appellavit eum *nomine suo* Cucojo.“ Bis praeter hos locos, ab Ephraemo, quod nos quidem sciamus, *Cucus* cum secta sua commemoratur. H. 24. p. 493. F. post *Arianos* recensentur ܩܘܩܝܐ, quos „*Cuchitas*“ vocat Benedictus. Neque etiam h. 2. p. 440. E. quidquam prodit praeter paronomasiam, qua nomen cavillatur catholicae fidei acerrimus propugnator:

HYMNVS DVODEVICESIMVS.

(e *δεκαστίχοις*)

*Adversus omnes haereticos.**) Hymn. 22. *adv. haereses* Opp. T. II. p. 485—489. *Decimus* quisque versus est ἔφυμνος et vel *doxologiam* vel *votum* (str. 4. 16. 17.), vel *exclamationem* (str. 18.) continet, praeter strophas 1. et 12., ubi excidit.

ܐܝܟ ܡܫܘܚܬܐ ܕܠܐ ܒܨܝܪܬܐ. 1.
ܕܡܫܠܡܐ ܗܘ ܒܗܕܡܘܗܝ.
ܘܟܠܝܠ ܠܡܫܒܚܢܘܗ ܐܘܪܚܐ.
ܐܢܐ ܐܝܟܢܐ ܠܡܫܘܚܬܗ.
ܗܟܢ ܗܘ ܡܫܘܚܬܐ ܕܒܠܒܢ.
ܒܐܘܢܝܟܝܗ ܡܪܝܡܐ.
ܒܐܘܪܚܐ ܕܠܐ ܒܨܝܪܬܐ.

*) Cognatus est h. v.

Str. 1. Cf. *Das Evangel. Marcions* p. 32 sq. — v. 9. 10. *P. Benedict.* vertit: „perfecta mensura est, cui quidpiam addere aut detrahere nefas et crimen est.“ Supplevisse videtur, post ܕܠܐ vocem ܐܢܫ *ita ut nemo auferat mancum* (deficiens) *aut superfluum* (= auferre possit). — Veremur tamen, ut satis recte. Nihil nos supplendum et verba simpliciter accipienda esse putamus: „Mensura perfecta, quae neque defectum fert neque abundantiam (in qua nihil deest, nihil superfluum).“

ܕܠܐ ܐܕܪܘܗܝ ܡܫܪܝܐ ܠܗ.
ܐܦܠܐ ܐܫܠܘܗܝ ܡܫܟܚܐ ܠܗ.
ܠܟܘܢ ܡܫܬܠܐ ܕܬܘܕܝܐ.
ܘܐܚܕܐ ܫܠܝܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܀

cursum, cui haud par est (ܩܢܘܡܐ str. 17. — Ad ܕܟܝܢܐ, quae subjectum totius carminis est, ob genus non potest referri.) *et tene silentium, quod ipsum decet!*

Str. 19. cf. h. I, 24.

ܥܒܕܐ ܕܗܘ ܠܗ ܠܐ ܡܨܐ.
ܐܝܟ ܒܪܐ ܠܥܒܘܕܗ ✣

17. ܟܝܢܐ ܪܒܐ ܕܠܐ ܡܫܬܥܝܐ.
ܐܦܠܐ ܡܢ ܟܠ ܦܘܡܝܢ.
ܦܘܡܐ ܕܪܒܐ ܕܡܡܠܠ.
ܟܠ ܐܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠ.
ܠܪܒܘܬܐ ܡܢܬܐ ܠܗ.
ܕܠܪܒܘܬܗ ܠܐ ܫܘܝܐ ✣

18. ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܪܒܐ ܠܗ.
ܕܚܟܝܡܐ ܢܘܪܒ ܠܐܠܗܐ.
ܒܗܘ ܪܒ ܗܘ ܒܫܘܒܚܗ.
ܗܘ ܗܘ ܕܡܘܪܒ ܢܪܒ ܒܗ.
ܘܟܝ ܕܪܚܐ ܕܠܐ ܫܟܚ ܠܗ.
ܘܫܬܘܩ ܫܠܝܐ ܕܐܝܠܗ ܠܗ ✣

19. ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܒܬܠܬܝܗܘܢ.
ܐܬܢܗܢܢ ܦܪܘܫܘܬܐ.

Str. 17. Est natura magna, quam omnia ora nunquam enarrare possunt. Os illud, quod effari conatur ineffabilem, majestati ejus haud par, deminuit eam.

Str. 18. 19. *Epilogus:* Hominem sapientem decet, ut vel praedicet Dei magni gloriam immensam, quo ipse crescit, vel silentio colat.

Str. 18, 5. 6. *Cohibe dis-*

ܘܪܒܘܬܗ ܠܐ ܒܨܐ ܠܗ.
ܢܦܫܐ ܕܒܪܬ ܟܝܢܘܬܗ.
ܟܠܐ ܡܢܗ ܡܢܝܢܐ ܕܬܘܪܐ.
ܐܝܟ ܕܐܠܘܗܝ ܡܬܪܝܪܐ ܠ ܀

15. ܐܢܗܘ ܕܡܢܗ ܕܒܘܨܝܐ.
ܕܢܦܫܗ ܦܪܟܠ ܢܦܫܐ.
ܠܡܢܘ ܬܒܥܐ ܡܢܗ.
ܠܡܢܘ ܬܕܪܟ ܡܢ ܟܠܗ.
ܘܐܢ ܗܝ ܡܢܗ ܙܢܝܢܐ.
ܐܝܟ ܬܡܗܐ ܙܢܝ ܒܗܝܢܐ ܀

16. ܐܢܗܘ ܗܟܝܠ ܕܢܦܠ.
ܗܝ ܠܗ ܕܬܕܥ ܠܐ ܢܦܠ.
ܐܝܟ ܬܫܢܝ ܬܗܘܦܟ ܒܗ.
ܒܡܘܟܝܗ ܕܗܘ ܢܦܠ ܟܠܐ.

tur hominis animus, qui suam ipsius naturam et dignitatem aliarum rerum remotarum, nedum Filii Dei, sui Creatoris, perscrutabitur, quin aliquid de majestate ejus detrahat?

Str. 14, 1. 2. ad verba: „*Quodsi igitur illud omne negat animus — veritatem essentiae suae* (imo veritatem). — *P. Bened.:* „Jam si sua sic animam latent ornamenta“ — non omnino recte.

Str. 15, 1. 2. ad verba: „*Quodsi a perscrutatione* (de pleonasmo *suffixi* et *Dolath* sequentis pluraque hujus constructionis exempla vide in *Michael.* Gramm. Syr. §. CXXV. p. 268 sq.) *sui ipsius aberrat animus*“ = si se ipsum scrutando non assequitur et rel.

ܒܗܘܢܐ ܡܠܬܐ ܡܨܝܐ ܗܘܬ.
ܢܦܫܐ ܕܬܚܝܬ ܠܡܓܫܘܫܗ.
ܕܒܡܠܬܐ ܗܘ ܝܕܥ ܐܝܡܢܪܗ
ܡܢ ܚܝܘܬܐ ܡܚܪܫܬܐ ܀

13. ܟܕ ܗܘܝܐ ܢܦܫܐ ܐܝܬܝܗ.
ܗܝ ܠܗ ܠܝܬܝܗ ܟܕ ܝܕܥܐ.
ܐܝܟܢܐ ܗܪܟܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ.
ܕܗܐ ܒܡܦܥܠܢܘܬܗ ܡܬܕܪܟܐ.
ܘܟܕ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܒܪܘܝܐ.
ܐܟܚܕܐ ܡܢ ܨܒܝܢܘܗ ܀

14. ܐܢ ܗܘܟܝܠ ܗܘܝܐ ܒܟܠܗ.
ܙܟܝܬ ܢܦܫܐ ܠܒܣܪܗ.

Str. 12. *Sententia:* Etsi animus hum. non cadit sub adspectum, est tamen ipsi speculum, in quo se conspicere possit, *verbum* (loquendi facultas), quo apparet, quantum *mutis* animantibus praestet. — Priores versus igitur vertimus: „Non cadit sub adspectum substantia ejus, (sed) ut videat se esse, speculum est. In hoc — verbo valet et rel. — Sane erravit *Benedictus*, qui stropham reddidit: „Attamen etsi anima suum sub aspectum non cadit, speculum tamen ipsa sibi data est, in quo se videat; videbit autem, si tandem intelligat, mutis animantibus ratione intelligentiaque se longe praestare.“

Str. 13. Sensum bene expressit *Bened.:* „Anima quidem est, sibi tamen non est; quatenus sibimet ignota est. Quî enim illa non sit hîc, quam hîc esse suus ipse prodit actus? verumtamen sic a Creatore habet, quo sit, ut habeat a sua voluntate, quo pereat.“

Str. 14—17. *conclusionem* continent hanc: Quomodo igi-

ܡܠܘ ܦܘܡܗ ܕܒܪ̈ܟܬܗ.
ܗܘ ܕܒܪܐ ܕܠܐ ܡܬܥܩܒܢ ❖

10. ܬܘ ܢܥܗܕ ܟܐܢܐ ܕܐܡܪܢ.
ܟܠܐ ܢܦܫܐ ܕܠܐ ܚܙܬ ܐܝܬܝܗ̇.
ܕܒܪ ܐܦ ܗܘ ܢܦܫܐ ܦܓܪܐ.
ܗܝ ܒܗ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܢܦܫ ܗܘܬ.
ܗܝ ܠܗ ܠܡܬܥܠ ܕܐܡܪܬ ܗܘܬ.
ܟܠܐ ܠܗ̇ ܕܐܦܠܐ ܐܝܬܝܗ̇ ❖

11. ܢܦܫܐ ܕܗܝ ܠܗ ܠܐ ܡܫܟܚ.
ܕܐܢ ܐܝܬܝܗ̇ ܘܠܐ ܐܝܬܝܗ̇.
ܗܝ ܗܘ ܕܬܪܓܫ ܠܐ ܚܫܒܬ.
ܕܟܠܗ ܒܡܘܒܠܗ ܚܪܫ ܗܘܐ.
ܐܝܟܢܐ ܡܘܝܐ ܠܚܡܪܐ.
ܠܗܘ ܕܒܐܦܝܗ ܐܬܟܪܟܬ ܗܘܬ ❖

12. ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܒܡܫܘܬܦܘܬܗ.
ܕܬܚܙܐ ܕܗܝ ܗܝ ܡܚܙܝܢܝܬܐ.

Str. 10. *Jam* ipsam, Ephraemus innuit, *disputationis rationem* satis probare, quam *ineptus* sit animus humanus ad illas quaestiones instituendas str. 10 — 17. *Se ipsum* enim, quo *nihil ipsi propius* esse potest, *non assequitur*, imo negat, se esse str. 10. 11.

Str. 11, 4. ad verba: „*Cujus os circum eam volvitur*, *P. Bened.*: „sed agitur obvolviturque se circum trusatilis ad instar molae.“ Pingitur profecto impotentia, se ipsum in summa propinquitate assequendi.

ܐܦܠܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܠܒܪ ܡܢܗ.
ܘܐܦܠܐ ܬܘܒ ܕܢܦܫܐ ܩܪܐ ܠܗ ܀

7. ܟܕ ܕܢܦܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܡܢ ܠܒܪ ܐܡܪ ܕܐܠܗܝܗ.
ܐܚܪܢ ܕܢܦܫܐ ܪܘܚܢܝܘܬܗ.
ܡܢ ܪܘܚܐ ܗܝܟ ܕܗܘܬ.
ܟܕ ܒܪܐ ܡܢ ܐܠܗܐ.
ܘܐܚܪܢܝܐ ܡܫܒܚܢܝܬܐ ܀

8. ܐܦܠܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܠܗ.
ܘܐܦܠܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܚܝܠܐ.
ܐܦܠܐ ܕܡܢ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܪܗ.
ܘܐܦܠܐ ܕܡܢ ܫܒܥܐ ܡܫܬܪܝܢ.
ܐܦܠܐ ܕܐܪܒܥ ܘܐܣܛܘܟܣܝܢ ܒܢܝܢܗ.
ܘܐܦܠܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܘܐܠܗܐ ܫܪܟܗ ܀

9. ܐܝܢ ܕܝܢ ܢܦܫܐ ܦܓܪܢܝܬܐ.
ܗܝ ܕܐܦ ܢܦܫܬܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ.
ܗܟܝܢ ܦܓܪܝܢ ܒܡܠܬܗ.
ܕܪܘܚܐ ܕܚܪܒܐ ܡܢܗ.

tat interitum, aëris flatum putat.“

Str. 8, 2. v. c. *Bardesanes* v. Commentat. de hoc Gnost. saepius cit. §. 5. cll. 2. et 3.

ܠܐܠܗܘܬܗ ܗܘ ܪܚܝܩܐ.
ܬܗܘܐ ܠܟ ܢܝܫܐ ܩܪܝܒܐ.
ܕܫܪܪܗ ܡܢܗ ܡܩܪܒܐ ❖

5\. ܢܣܒ ܚܕ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ.
ܘܐܚܪܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܐܝܬ ܕܐܡܪ ܠܗ ܬܚܝܬ ܡܢܬܐ.
ܘܐܚܪܢܐ ܠܟܠܗ ܡܢ ܡܢܬܐ.
ܐܝܬ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܡܕܡ.
ܘܐܚܪܢܐ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ❖

6\. ܐܝܢܐ ܕܚܙܐ ܪܒܘܬܗ.
ܒܨܝܪܐ ܒܟܒܪܗ ܡܢ ܪܒܐ.
ܘܐܝܢܐ ܕܚܙܐ ܬܫܒܘܚܬܗ.
ܗܘܦܟܐ ܟܒܪܗ ܡܢ ܐܐܪ.

est str. 4 — 17. Et *primum* quidem de ipsius animi humani, quo homini nihil propius esse potest, *naturâ* et *existentiâ* diversissimae, ait, disputantium Scrutatorum sunt sententiae str. 4 — 9. Str. 4, 2. legere malimus ܠܩܪܝܒܐ: *Proponatur tibi signum* (scopus) *cognatum, simile illi remoto* (naturae Filii Dei), *ut testimonio propinqui fides praestruatur remoto.* „Age itaque, speculationi tuae scopum figito animam et vide, quantum ab eo aberravere rerum investigatores.“ *P. Bened.* — Nisi nostram lectionem probes, *Vau* ante ܩܪܝܒܐ restituendum erit: „*simile illi* (spirituale) *sed propinquum.*“

Str. 5. 5. *P. Benedictus* recte: „Quidam ex aliquo praeexistente fieri docent.“

Str. 6, 1 — 4. *P. Bened.:* „Qui ejus dignitatem considerat, parvam rei maximae partem aestimat, et qui ejus cogi-

2. ܐܢ ܫܘܒܗܪܐ ܗܘ ܕܟܠܗܘܢ.
ܡܢܝ ܢܒܠܐ ܪܚܡܘܬܐ.
ܘܐܢ ܚܪܝܢܐ ܗܘ ܕܟܠܗܘܢ.
ܡܢܝ ܢܓܠܐ ܐܘܟܬܐ.
ܘܐܢ ܕܝܢ ܚܘܒܐ ܗܘ ܕܟܠܗܘܢ.
ܢܓܠܐ ܒܕܝܠܗ ܗܘ ܕܝܠܗ ❖

3. ܐܘ ܕܚܝܪܐ ܠܡܬܘܪܐ ܕܒܪܐ.
ܠܐ ܠܡܫܟܚ ܕܢܬܒܥܘ ܓܐܪܝܢ.
ܡܛܠ ܗܘ ܐܪܝܡܘ ܡܢ ܟܠ.
ܘܠܗܘ ܢܫܐ ܠܐ ܡܬܒܥܘ.
ܪܡ ܗܘ ܢܣܝܩ ܠܥܠܡ ܕܒܪܐ.
ܡܢ ܗܘܢܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ❖

4. ܫܡܥ ܠܝ ܢܦܫܐ ܒܪ ܥܘܗܕܢܝ.
ܕܡܐ ܠܗܘܐ ܦܪܝܕܐ.
ܕܒܗܘܢܘܬܗ ܕܦܪܝܕܐ.

Str. 2, 6. ܢܓܠܐ haud dubie referendum est ad ܡܢܝ, quum praecedentia futura ab hoc subjecto pendeant: *suum* (amorem) *revelet super illo* h. e. suum infundat isti hominum perverso amori, ut vere divinus divina spiret. — Non liquet, quid sibi voluerit *P. Bened.* vertens v. 5. et 6.: „*Sin autem* (contentionum causa fuit) *caritas, in suis ipse sua prodat.*"

Str. 3, 5. 6. Generatio enim Filii Dei sublimior et altior est, quam ut humana mens eam penetrare possit.

Str. 4. Sententiam modo pronunciatam exemplo probat, quod ab *animo humano* repetitum

HYMNVS SEPTIMVS DECIMVS.

(ex ἑξαστίχοις.)

DE FILII DEI NATVRAM ET GENERATIONEM PERSCRVTANTIVM TEMERITATE.*)

Est *primus* hymnorum de fide *adversus Scrutatores.* *Opp. S. Ephr.* T. III. p. 1 sq.

---

1. ܚܠܦ ܗܘ ܢܝܫܐ ܡܚܝܢܐ ܟܠ
ܕܒܪܝܗ̇ ܠܝ ܗܘ ܡܠܦܢ ܟܠ.
ܗܘ ܡܠܦܢܘܬܐ ܚܕܬܐ ܠܢ.
ܗܕܐ ܕܪܢ ܡܪܚܢܐ.
ܡܢܐ ܟܠܗ ܕܝܢ ܗܘ ܡܢܐ.
ܐܝܕܐ ܗܝ ܝܕܥ ܐܝܟܢܘܬܗܘܢ ܀

*) Cf. hymn. 10.

Str. 1, 1. Sub *signo* vitam impertiente veram quidem h. e. catholicae ecclesiae *fidem* intelligit, quod sequentia docent, denominatione vero alludere videtur ad serpentem aeneam, a Mose, jubente Jehova, positam, cujus adspectus Israelitas sanavit. vid. Num. 21, 8. 9. coll. Ioh. 3, 14 sq. — „Pro illa fidei regula cunctis impertiente vitam, quam ille condidit, a quo omnes docti sumus, novam nobis invexit disciplinam aetas nostra, audax hominum genus. Quid istos civerit motus, haud ignorat, qui cuncta novit.“ *P. Bened.*

53. ܚܙܝ ܘܒܥܝ ܟܠ ܒܢܝܢ.
ܕܨܠܘܬܐ ܕܢܝ̈ܚܐ ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ.
ܘܡܦܝܣܝܢ ܚܝ̈ܐ ܘܠܒ̈ܢܝܗܘܢ.
ܒܡܠܟܘܬܐ ܗܝ ܕܡܝ̈ܬܐ ܀

54. ܡܘܟܟܐ ܠܡܦܪܫ ܒܟܠ ܒܢܝ.
ܠܗ ܠܦܪܘܫܘܬܐ ܘܠܡܟܫܪܘܬܐ.
ܡܢ ܡܫܚܬܐ ܐܦ ܡܢ ܚܣܝܪܐ.
ܠܒܪ ܕܪܝܢ ܐܦܝܢ ܘܐܦܝܢ ܀

Str. 53. En intercessionis a Sanctis demortuis expetitae exemplum!

ܡܢܘ ܦܪܫܗ ܠܒܒܘܬܟ.
ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܪܒܥܐ ܀

49. ܡܢܘ ܢܟܣ ܒܗ ܒܣܪܝܟ.
ܘܪܕܦܗ ܠܢܘܗܪܐ ܡܢ ܥܝܢܝܟ.
ܡܢܘ ܫܒܪܗ ܠܫܡܫܘܬܐ.
ܕܡܘܠܟܢܐ ܕܟܪܝܬ ܒܦܘܪܫܐ ܀

50. ܕܝܠܟ ܗܘ ܐܫܟܚ ܐܟܢ ܪܟܢ.
ܒܐܪܐ ܒܠܒܐ ܕܫܡܫܘܬܐ.
ܡܢ ܢܣܒܟ ܡܢ ܪܫ ܥܡܐ.
ܘܐܪܝܩ ܕܘܟܬܟ ܡܢ ܥܠܡܐ ܀

51. ܠܐ ܬܒܪܐ ܠܟ ܟܠ ܕܫܒܚܬܗ.
ܕܠܝܠܘܬܐ ܕܒܪܟ ܡܪܟ.
ܬܘܒܥܟ ܕܒܥܝܢܬ ܡܫܝܚܐ.
ܡܫܠܡܢܘܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܪܘܡܐ ܀

52. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܠܟ ܡܢ ܠܥܠܡ.
ܘܐܢܝܚܟ ܡܢ ܬܟܬܘܫܐ.
— — — — — — —
— — — — — — — ܀

Str. 50, 3. 4. *P. Bened.:* „Quis te populi coronam rapuit et locum tuum ex improviso vacuum reliquit?“

ܕܡܢ ܐܪܝܟ ܡܘܬܪܐ ܕܡܠܟܝ.
ܡܫܒܚܐ ܗܘܐ ܡܢ ܦܠܓܐ ܀

45. ܟܠ ܐܒܠܐ ܘܠܒܘܫܝܐ.
ܘܟܠ ܚܫܐ ܘܠܒܝܚܢܐ.
ܡܬܦܢܝܢ ܥܘܕܪܐ ܕܐܬܟܬܫܝܢ.
ܐܦ ܫܪܝܪܐ ܗܢܐ ܕܒܢܝܢ ܀

46. ܕܗܟܐ ܕܐܢܫ ܐܝܟ ܡܘܬܝ.
ܐܚܝܢ ܐܝܟ ܢܘܚܝ.
ܗܟܐ ܕܢܚܙܘ ܘܚܙܘ ܕܠܐ ܐܬܠܝ.
ܐܪܕܘ ܕܗܟܐ ܒܣܢܝܩܠܐ ܀

47. ܘܗܟܐ ܕܐܬܒܣܡܘ ܒܐܝܩܪܝ.
ܐܬܡܠܟܘ ܗܘܘ ܟܠܠ ܢܨܚܘܬܐ.
— — — — — — —
— — — — — — — ܀

48. ܡܢܘ ܢܡܠܠ ܐܘ ܗܢܐ.
ܡܢ ܟܢܫܐ ܕܚܒܪܬ ܡܨܘܕܐ.

Str. 45. et 46. cf. str. 1—3.
Str. 47. Versus 3. et 4. jam deleti fuisse videntur in codd. mss. saltem *P. Benedict.* haec solum modo habet: „Mox vero tuum illustre certamen et felicem exitum recogitantes laetitiâ exultant.“ Constat, quantum naufragium passi sint codices.

ܒܦܘܡܝ ܢܫܒܠ ܠܗܘܢ ܡܢ ܢܕܪܐ.

∵ — — — — — — —

42. ܦܓܪܟ ܟܒܫܬ ܐܗܙܝܬ.
ܕܠܐ ܬܬܟܬܫ ܒܩܝܡܟ.
ܘܙܝܢܬ ܠܗܘܢ ܠܣܦܘܬܟ.
ܒܙܡܝܪܬܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ∵

43. ܐܝܢܐ ܕܗܘܐ ܠܝܢܘܩܘܗܝ.
ܐܝܟ ܕܒܪܘ ܡܕܒܪܢܘܗܝ.
ܘܐܝܢܐ ܕܗܘܐ ܫܘܩܠܗ.
ܡܢ ܢܦܫ ܟܠ ܠܝܢܘܩܗ ∵

44. ܢܒܥܐ ܡܢܟ ܐܦ ܢܚܘܒ.
ܘܢܒܥܐ ܐܒܐ ܟܠ ܡܘܬܝ.

rum magnam rationem habuit, hanc et seq. stropham reddidit ita: „Carnes appetentium intemperantiam simul et maledicentiam reprehendebas, ut qui carnes comederent et dictis amicos morderent. Vini usum et caetera sensuum oblectamenta fugiens, ori injeceras fraenum, tanquam domesticae pacis et quietis firmamentum, labia insuper canticis, Spiritu S. dictante, scriptis obarmasti.“ Haec, magna licet, verbositas nihil nobis offert, e quo versum deperditum, certe non excusum, restituere conemur.

Str. 42, 1. 2. ad verba: „Corpus tuum domuisti gloriose, ne pugnares contra votum tuum.“ ܩܝܡܐ est votum, quo quis se sanctae, quae dicitur, vitae ascetarum s. monachorum obstrinxit. vid. *Acta S. Ephr.* ante Opp. T. III. p. LII. med. ubi ܒܢܬ ܩܝܡܐ, *filiae s. virgines foederis* vocantur, quae virginitatem Deo voverant.

ܒܝܢܝ ܕܡܟ̈ܐ ܗܘܝܬ ܐܟܘܬܐ.
ܥܠܟ ܩܒܠܐ ܒܣܘܪܐ ܘܙܘܡܐ.

38. ܒܟܝ̈ܐ ܛܪܝܠ ܒܢܠ ܕܥܒܕܐ.
ܒܟܝܐ ܕܒܟܝܢ ܥܠ ܕܥܒܕܐ.
ܘܪܝܫ ܒܥܠܘܗܝ ܘܐܬܒܣܠ.
ܕܬܡܒܣܡ ܗܘܘ ܡܘܪܒܝܢ ❖

39. ܗܘܠ ܟܝ ܥܢܝ ܐܢܬ ܡܘܪܒܐ.
ܘܒܥܝ ܛܪܒܠ ܠܒܗܐ.
ܒܘܣܝ ܕܝܠܟ ܗܘܐ ܥܠ ܟܝܢܐ.
ܘܟܒܝ ܕܝܠܟ ܗܘܐ ܥܠ ܟܘܠ ❖

40. ܨܘܡܐ ܓܒܝܠ ܟܝ ܕܦܘܪܫܢܐ.
ܕܨܘܡܟ ܒܘܣܝ ܐܦ ܟܒܝ.
ܨܒܘܬܐ ܕܒܠ ܠܒܘܠܐ.
ܟܕ ܗܘ ܟܝܣܝ ܕܐܟܠܐ ❖

41. ܗܘ ܒܗ ܕܐܬܒܛܝܢ ܒܣܪܐ.
ܘܡܢܬܠܝܢ ܟܠܒܝ ܐܢܫܐ.

Str. 1. 2. „Insomnes angelos imitatus es inter dormientes (quando dormiebas s. dormire videbaris), angelus excitabit te e dormientibus.“

Str. 40, 1. ܨܘܡܐ ܕܦܘܪܫܢܐ. jejunium propriae electionis = jej. spontaneum s. liberum.

v. 3. 4.: „Ciborum sapores et condimenta gulosis renunciasti lugentium victu contentus“ — *P. Bened.*

Str. 41, 1. Enallage personae, Syris quidem, ut Hebraeis, frequens h. l. male habet. — *P. Benedictus*, qui tamen neque verborum neque stropha-

33. ܢܨܒ ܗܘܐ ܦܓܪܗ ܘܐܬܕܒܪ.
ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܡܛܪܐ ܘܫܡܫܐ.
ܐܪܥܐ ܕܫܠܡܬ ܟܠܗ ܨܘܡܗ.
ܡܪܘܒܠܗ ܠܒܪܘܢܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ✣

34. ܦܓܪܗ ܒܛܘܪܗ ܢܛܪ ܗܘܐ.
ܐܦ ܒܢܝ ܛܘܪܗ ܫܘܝܠܗ.
ܕܐܡܘܢܐ ܕܕܡܒܝܢ ܡܠܐ.
ܠܡܠܟܐ ܕܡܠܟ ܫܘܐ ܗܘܐ ✣

35. ܠܐ ܒܟܝ ܠܟܝܐ ܡܢ ܐܪܒܐ.
ܘܠܐ ܡܫܡܐ ܡܢ ܢܝܒܠܐ.
ܕܡܐ ܕܐܪܙܐ ܘܢܝܒܐ ܕܘܡܝ.
ܗܘܝ ܐܫܦ ܒܟܒܐ ܕܦܗܪܝ ✣

36. ܦܠܠ ܒܛܠܒܐ ܕܝܒܝܢ.
ܠܐ ܐܬܚܝܠ ܐܘ ܐܬܘܐ.
ܦܢܘ ܕܠܐ ܫܦܠܐ ܡܢ ܥܘܠ.
ܡܢ ܠܐ ܒܠܕ ܡܢ ܫܘܫܠܝ ✣

37. ܠܡܢ ܠܐ ܐܒܝܫ ܦܪܘܒܝ.
ܠܡܢ ܠܐ ܐܝܟ ܒܘܢܝܢܝ.

Str. 35, 3. 4. *P. Benedictus* sensum bene expressit: „Semina, quae terrae commiserat jejunium, vigilia mox lacrymis rigabat."

29. ܫܡܥܬ ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܕܬܥܒܕ.
ܥܒܕܬ ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܕܬܫܡܠܐ.
ܐܪ̈ܗܛܝܟ ܘܕܚܠܬܟ.
ܗܐ ܒܟܠ ܕܘܟ ܡܫܬܟ̈ܚܝܢ ܗܘܘ ܀

30. ܗܐ ܟܬܦܝܢ ܢܫܘܒܚܗܘܢ.
ܘܡܬܒܣܡܝܢ ܦܘܠܚܢ̈ܝܗܘܢ.
ܨܠܘܬܐ ܡܪܟܒܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ.
ܒܝܬ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܦܪܚܬ ܀

31. ܒܗ ܫܡܥ ܗܘܝܬ ܒܫܡܝܢܐܝܬ.
ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܪܘܚܢܐܝܬ.
ܒܗ ܚܙܐ ܗܘܝܬ ܪܘܚܢܐܝܬ.
ܠܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܀

32. ܗܘܒ ܐܒ ܗܘܐ ܗܘܒ ܐܒܐ.
ܕܝܪܘܬܐ ܠܒܢܝܐ ܕܒܢܝܢ.
ܕܒܗ ܢܬܒܢܘܢ ܡܢ ܒܢܝܐ.
ܘܬܘܫܒܚܬܐ ܕܒܒܢܝܐ ܀

Str. 29. Audivisti, ut ageres, egisti, *ut coepta perficeres* (sic *Benedictus*). Misericordiae tuae et religionis monumenta (sic bene *Benedict.*; ad verba: *eleemosynae et preces*) en ubique locorum prostant.

Str. 30, 3. 4. Bene vocat *orationem* currum spiritualem media inter coelum et terram loca pervolantem.

ܢܗܝܪܘ ܗܘܘ ܟܝ ܐܦ ܡܐܢܐ.
ܒܡܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܐܬܓܠܝܘ ✣

26. ܠܚܒܝܒܐ ܡܫܝܪ ܢܦܫܗ ܗܘܐ.
ܠܒܪܢܫܐ ܗܘܐ ܢܣܝܒܐ ܗܘܐ.
ܒܪܚܡܬܐ ܕܩܘܡܬܐ ܐܬܢܓܝܬ.
ܘܒܩܘܡܬܐ ܠܗ ܐܬܦܠܓܬ ✣

27. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܐ ܐܬܓܠܝܬ.
ܒܬܒܥܬܐ ܠܗ ܫܒܩ ܗܘܬ.
ܬܪܝܢ ܦܘܩܕܢܝܢ ܪܘܪܒܝܢ.
ܕܢܚܒ ܡܪܝ ܘܠܒܢܝ ܐܢܫ ✣

28. ܒܝܢܬ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܒܝܢܬܐ.
ܒܫܘܡܐ ܕܦܘܫܘܬܐ ܕܒܢܝܐ.
ܘܦܠܓܬ ܫܪܝܪܐ ܠܐܠܗܐ.
ܡܘܗܒܬܐ ܠܒܢܝܐ ܫܦܝܪܐ ܗܘܬ ✣

Str. 27, 3 — 28. *P. Benedictus*: „Magna illa duo mandata [v. Matth. 22, 26 — 40.]: *Diliges Dominum Deum tuum et proximum*, ad normam novae legis [v. Joh. 13, 34.] indivisa observasti; ambo pari caritatis ardore complexus sua utrique jura integre cumulateque reddidisti.“

Str. 28, 3. 4. ad verba: „Inter hominem et Deum (ܠ — ܒܝܬ v. *Michaël*. Gramm. §. CXLI.) pulchra officia distribuisti.“

22\. ܐܝܬ ܠܚܫܘܗܝ ܕܐܘܪܚܗ ܠܚܝܝ.
ܘܠܚܝܪܘܗܝ ܐܦ ܒܝܘܒܪܝܗܝ.
ܗܒܐ ܬܪܒܐ ܗܘ ܠܥܒܕܝ.
ܠܒܢ̈ܝܠ ܐܠܗܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܀

23\. ܓܙܒܪܐ ܒܬܝܢܐ ܗܘ ܒܘܣܝ.
ܚܝܪܐ ܒܬܪܬܐ ܕܥܒܘܬܝ.
ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܥܘܬܪ̈ܝܢ ܐܦܪܢܣܬ.
ܠܬܪ̈ܝܢ ܓܢ̈ܣܝܢ ܕܐܢܫܘܬܐ ܀

24\. ܡܚܙܝܬܐ ܗܘܝܬ ܒܓܘ ܥܠܡܐ.
ܘܡܠܝܬܐ ܕܙܠܓܐ ܗܘܝܬ.
ܟܠ ܚܕ ܗܘܐ ܒܟ ܚܙܐ ܢܦܫܗ.
ܟܠ ܐܟܘܬ ܡܚܝܒܗ ܒܟ ܐܢܦ ܀

25\. ܚܙܘ ܗܘܘ ܟܠ ܥܡܠܟ ܒܛܝܠܐ.
ܒܡܫܪܝܘܬܗܘܢ ܐܬܟܣܘ.

Str. 23, 3. 4. *P. Bened.* bene: ,,Sic e duplici thesauro duplici hominum generi divinas opes dispensabas" — *duobus hominum generibus* scil. et quibus flendum erat et quibus ridendum, cum his laetatus, cum illis lugens.

Str. 24 coll. str. 6, 16. — v. 2.: ,,Imago plena splendore = omnium virtutum gloriâ insignis. — v. 3. 4. *Petr. Benedictus:* ,,In te quisque se inspiciebat respectansque ipse se tibi dissimilem accusabat."

Str. 25. *P. Bened.:* ,,Consuluere (te, ceu speculum) desidiosi tuosque labores admirati suam correxerunt inertiam, suum languorem damnavere socordes." ܐܬܟܣܘ, *vituperati*, et per consequens *correcti, emendati sunt*, quod membrorum parallelismus suadere videtur.

18. ܠܥܡܐ ܟܠܗ ܗܘܝܬ.
ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܢܬܠܡܕܘܢ.
ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܥܝܢ ܢܬܚܟܡܘܢ.
ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܢܦܠܘ ܢܬܢܚܡܘܢ ܀

19. ܓܒܪܐ ܕܒܪܐ ܡܬܟܬܫ.
ܘܡܥܕܪܢܐ ܠܒܘܝܢܐ.
ܕܢ̈ܫܐ ܒܟܠ ܕܡܘܬ ܠܟܠܗ.
ܕܒܗܘܢ ܢܚܙܘܢ ܢܘ̈ܗܪܐ ܀

20. ܒܐܝܠܝܢ ܕܚܣܡܘ ܚܕܐ ܗܘܝܬ.
ܘܒܐܝܠܝܢ ܕܐܬܡܚܝܘ ܛܢܢ ܗܘܝܬ.
ܕܢܬܕܠܐ ܗܘܐ ܡܨܠܐ ܗܘܝܬ.
ܟܠ ܐܢܫ ܒܝܘܬܪܢܐ ܠܡܛܐ ܀

21. ܡܟܝܟܐ ܕܥܡ ܟܠ ܗܘܐ ܗܘܐ.
ܠܟܠܢ ܕܥܡ ܟܠ ܟܠ ܠܗܘܐ.
ܥܡ ܙܥܘܪ̈ܐ ܡܫܘܚܬܟ ܡܫܚܬ.
ܒܙܥܘܪܘܬܐ ܦܫܝܛܬ ܢܦܫܟ ܀

Str. 19, 3. 4. *P. Bened.:* „*Omnis generis virtutum exemplaria omnium oculis subjecisti,*“ quae videntes imitarentur.

Str. 20, 1. 2. *Sensus:* Quum alii iis invideant, qui ipsos assequuntur, tu, his gavisus, istis invidisti, qui ob segnitiem te longe inferiores manserunt. — v. 3. ܡܨܠܐ ܗܘܝܬ *orasti, Benedict.* non male: *cupiens.*

Str. 21, 1. cf. 1 Cor. 9, 22. — v. 4. „apud parvos (convenienter) te mensus es“ h. e. parvum te fecisti.

ܙܢܬ ܐܢܘܢ ܟܠ ܗܪ̈ܣܝܣ.
ܘܪܫܡܬ ܐܢܘܢ ܟܠ ܙܢܝ̈ܐ ✤

14. ܟܠ ܐܝܟܐ ܕܗܘ ܡܪܐ ܗܘܐ.
ܐܦ ܠܗܘܢ ܗܘ ܡܪܐ ܗܘܐ.
ܕܥܒܕܘܬܗܘܢ ܙܒܢܐ ܗܘܬ ܗܘ.
ܠܥܒܕܘܬܗܘܢ ܪܫܝܥܬܐ ܗܘܬ ܗܘ ✤

15. ܒܢܝܢܘܬܗܘܢ ܡܠܟܐ ܗܘܝܠ.
ܡܬܪܥܝܢܘܬܗܘܢ ܡܢܝܐ ܗܘܝܠ.
ܠܟܢܐ ܗܘܐ ܦܪܝܫ ܙܘܥܝܗܘܢ.
ܙܟܘܬܝ ܢܟܟ ܡܢ ܙܘܥܝ ✤

16. ܒܪܘܫܥܐ ܬܓܪܝ ܠܟܠܗ ܗܘܐ.
ܒܬܘܪܒܐ ܒܟܝܢ ܡܬܪܬܐ ܗܘܐ.
ܕܗܘܝܠ ܒܬܘܪܒܐ ܘܒܪܘܫܥܐ.
ܡܫܬܠܝܐ ܠܝܦܬܓܒܠ ✤

17. ܥܡܠܝ ܬܘܒܐ ܡܟܝܫܐ ܗܘܐ.
ܚܣܘܝ ܚܙܝܐ ܒܥܐ ܗܘܐ.
ܠܝܬܚܫܒܐ ܟܝܪ ܬܐܒܝ.
ܘܠܥܝܬܒܐ ܫܥܒܕܝܢ ✤

Str. 16, 4. cf. str. 6.

10. ܒܪ̈ܝܫܐ ܬܪܥܐ ܐܝܠܝܢ.
ܟܦ̈ܢܐ ܒܝܬܐ ܘܡܕܒܪܐ.
ܒܕܘܟܬܐ ܐܝܟ ܢܗܪܐ.
ܠܡܦ̈ܩܬܐ ܦܠܚܐ ܛܒܐ ❖

11. ܒܡܫܚܐ ܕܠܐ ܡܘܡ ܐܝܠܝܢ.
ܫܪܝܪܘܬܗ ܕܫܡܘܐܝܠ.
ܡܣܒܒܘܬܗ ܕܐܠܝܐ.
ܢܟܦܘܬܗ ܐܝܟ ܕܐܠܝܫܥ ❖

12. ܛܢܢܘܬܗ ܐܝܟ ܕܡܬܬܝܐ.
ܕܟܝܘܬܗ ܕܒܪ ܝܘܣܦ.
ܡܟܝܟܘܬܗ ܐܝܟ ܡܘܫܐ.

❖ — — — — — — —

13. ܒܟܝܢܐ ܕܙܘܓܐ ܢܟܦܐ ܗܘܝܘ.
ܒܢ̈ܝܐ ܐܦ ܒܡܠܟܬܢܐ.

Str. 11, 2 — 12, 3. *P. Benedict.* vertit: „Samuelis constantiam, Eliae caducarum rerum despicientiam, Elisei modestiam, Mathathiae zelum, castimoniam Josephi et mitissimi Mosis mansuetudinem.“ Probamus praeter versionem str. 11, 4. *Modestia* enim quomodo prae ceteris virtutibus Elisae propria fuerit, ex historia non intelligimus. Neque *castitatem*, quae est vulgaris vocabuli vis, vertere licet, quia str. 12, 2. et 14, 3. ܕܟܝܘܬܐ discernitur a ܢܟܦܘܬܐ. Est haec profecto illi maxime cognata: *animi integritas nullis muneribus venalis, imo omne pretium respuens.* Hanc virtutem Ephraemus cum S. S. in Eliseo laudat in *Comment.* ad 2 Reg. 5, 15 sqq. T. I. p. 532. sq. E. F. A. et 8, 8 sq. ibid. p. 538 sq. F. A.

ܘܒܗ ܟܦܐ ܡܬܓܒܬ ܗܘܐ.
ܒܟܘܟܒܐ ܕܐܝܣܘܦܬܐ ❖

7. ܐܦܝܗ ܡܘܬܐ ܡܢ ܦܓܪܐ.
ܡܢܗܪܐ ܕܐܢܗܪܘ ܕܕܥܟܐ.
ܡܢܝܪ ܕܢܗܝܪ ܡܢ ܙܝܘܗ.
ܛܘܒܝܟ ܕܐܠܗܘܬ ܡܢ ܟܘܟܒܝܢ ❖

8. ܟܘ ܟܠ ܕܐܬܬܢܝܚܬ ܒܟܝܢܝ.
ܕܢܝܚܐ ܕܒܐܒܐ ܡܘܬܐ ܗܘ.
ܟܠ ܙܕܝܩܝ ܐܒܝܠܝܢ.
ܕܐܬܢܝܚ ܡܢ ܚܙܘܐ ❖

9. ܛܘܒܝܟ ܕܙܟܝܬ ܘܐܬܟܠܠܬ.
ܒܫܗܪܐ ܘܨܘܡܐ ܘܨܠܘܬܐ.
ܗܘܐ ܡܬܬܩܢܝܢ ܠܟ ܟܘܪ̈ܣܝܐ.
ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܠܟ ܡܠܟܘܬܐ ❖

Str. 7, 2. e verbo ܕܐܢܗܪܘ aut Olaph ejiciendum est (*ut* (= qua?) *collustrarentur exstincti*) — sed tum rectius dictum fuisset: ܕܢܗܪܘ ܒܗ — aut, quod consultius videtur, *Vau* rescindendum (*lucem, quae illustravit exstinctos*: homines tenebricosos).

Str. 9. *P. Benedict.* περιφράζων· „Et sane quidni te beatum praedicemus, qui vigiliis et jejuniis perpetuoque precandi studio hostem prostrasti et coronam adeptus es, coelestibus mox sedibus locandus et regalibus ornandus insignibus?" Talis esse solet ejus versio, in qua vix agnoscas Ephraemum.

3. ܒܐܠܝܢ ܗܘܝܠ ܢܬܡܬܐ.
ܟܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܝܘܩܪܟ.
ܗܐ ܕܫܡܠܠ ܩܠ ܬܘܢܝܬܟ.
ܐܘܕܝ ܕܡܠܟܐ ܢܚܡܝ ܐܝܬܟ ❖

4. ܐܘ ܬܓܪܐ ܡܫܒܚܐ.
ܕܐܬܬܓܪ ܒܥܘܬܪܐ ܒܟܠܟ.
ܘܙܒܢ ܘܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡ.
ܠܥܠܡܐܝܢ ܚܝܐ ܘܚܕܘܬܐ ❖

5. ܠܘ ܡܘܬܐ ܕܒܪܝ ܡܢܢ.
ܒܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܠܟܠ ܐܢܫ.
ܐܠܐ ܠܟܗܢܐ ܐܒܐ ܟܠ.
ܡܠܝܗ ܠܡܘܬܐ ܡܒܐ ܟܠ ❖

6. ܕܠܐ ܘܡܠܐ ܡܢ ܚܝܘ ܠܥܠܡ.
ܡܫܬܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܥܘܬܟ.

Str. 3, 2. Coetus, qui convenit tibi parentaturus. *P. Benedict.*: „Populus ad tui funeris pompam excitus.“ — Caeterum cf. str. 46.

Str. 4. Eandem imaginem expressit Ephraemus in *Madroscho adv. Judaeos* T. III. p. 209. B. C. *P. Benedictus*: „O coelestem Negotiatorem, ait lacrymans (coetus, qui ad exequias cohonestandas convenit), qui dum nobiscum versaretur, animum a rerum caducarum studio ad vera lucra convertit, et hinc tandem bene opulentus discessit ad Beatorum semperque viventium regionem profecturus.“

Str. 6, 3. 4. „Quo (speculo) consulto populus noster disceret se ornare operibus justitiae.“ cf. str. 16. 24.

HYMNVS SEXTVS DECIMVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE MONACHORVM. *)

Est carmen 15. sylloges I. et reperitur p. 251—255.

---

1. ܐܘ ܒܟܝܐ ܡܪܝܪܐ ܒܚܘܒܝܢ.
ܕܐܒܘܗ ܐܒܝܕ ܡܫܡܫܢܢ.
ܐܒܠܗ ܐܒܘܢ ܒܪܘܪܗ.
ܢܫܘܗ ܒܒܟܝܐ ܟܠܢ ܠܢ ܀

2. ܗܐ ܪܥܝܢ ܡܪܝܕ ܒܐܝܩܪܐ.
ܒܟܠ ܢܫܝܢ ܘܠܒܪܝܢܝܢ.
ܡܢ ܝܢܩ ܕܐܒܝܕ ܠܢ ܢܫܡ.
ܗܘ ܒܪܘܚ ܠܢ ܬܪܢܝܢ ܀

*) Hanc saltem rubricam in margine exhibuit *P. Benedictus*, sed dubitamus, an rectam. *Ascetam* quidem fuisse mortuum, in cujus funus hic hymnus compositus est, suadent str. 26. 33. 39. 40. 41. 42.; sed multa simul indicia probant, eum *coetus* (profecto Edesseni) *praefectum et doctorem* insignem fuisse, sive episcopum sive presbyterum cogites; vid. str. 18. 21—29. 36. 44. 45. 48—50.

Str. 1, 4. legendumne ܕܟܒܐ?

ܐܢܬ ܠܦܪܘܩܗ ܡܥܒܕܝ.
ܕܦܪܩܢ ܒܡܘܬܗ ܠܡܘܬܐ ܕܝܠܗ ܀

61. ܒܢܘܗܝ ܘܥܡܡܐ ܦܠܐ ܒܟܠܗ.
ܢܫܒܚܘܢܗ ܡܢ ܓܘܐ ܕܥܕܬܐ.
ܘܬܫܬܪܝ ܫܘܒܚܐ ܒܠܫܢܝܗܘܢ.
ܕܝܠܗ ܗܘ ܐܦܐ ܬܫܒܘܚܬܐ.
ܡܢ ܥܠܝ̈ܬܐ ܐܦ ܡܢ ܬܚܬܝ̈ܐ.
ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

Str. 61, 4 — 6. Longior doxologia metrumque supergrediens eum non movebit, qui reputat, doxologiam, uno versu expressam, saepius profecto, bis terve repetitam fuisse. cf. *Bardes.* p. 35 — 37.

ܠܐ ܟܘܬܐ ܘܠܐ ܐܘܟܠܬܐ.
ܒܢܘܪܐ ܕܒܥܝ ܟܠܗܘܢ ܠܗ ܀
[ܘܣܘܟܪܢܘܗܝ ܐܠܝܨܝܢ ܠܢܦܫܗ]

57\. ܕܟܘܬܐ ܐܦ ܐܪ̈ܥܬܐ.
ܐܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܦ ܒܠܒܗ.
ܗܘܢܝܬܐ ܕܡܪܐ.
ܟܘܠܐ ܠܗ ܕܪܘܚ ܬܘܒ ܐܢܬܐ ܀

58\. ܢܬܠ ܠܟܝ ܡܫܝܚܐ.
ܐܠܗܐ ܒܡܠܟܗ ܚܝ̈ܐ.
ܕܦܓܪܗ ܦܪܩ ܒܢܝ̈ܢܫܐ.
ܠܪܘܚܐ ܕܐܬܠܝ ܒܡܠܟܘܬܐ ܀

59\. ܘܐܦ ܗܪܟܐ ܒܫܘܐܠܐ ܕܢܒܥܘܢ.
ܒܢܝܢ ܥ̈ܕܬܐ ܘܐ̈ܪܡܠܬܐ.
ܫܒܘܩ ܘܐܥܒܪ ܘܚܘܣ ܢܦܫܗ.
ܘܠܐ ܬܫܟܘܠ ܟܪܝܐ ܠܢܦܫܗ ܀

60\. ܘܠܐ ܬܬܒܥ ܠܗ ܒܥܘܕܪܢܗ.
ܕܒܐܬܪ̈ܝܢ ܥܠܠܗ ܠܚܪܘܢܗ.

et a manu male sèdula ex Apoc. 14, 13. confictus.
Str. 58 — 61. Ἐξόδιον, — *intercessio totius coetus pro mortua apud Deum.*

52. ܬܐܬܐ ܬܚܪܐ ܢܦܩ ܟܦܪܝܢ.
ܘܬܫܘܒܬܗ ܠܫܘܒܪܐ ܡܓܒܠܐ.
ܡܢ ܡܘܬܐ ܟܠܗ ܕܡܥܬܐ.
ܘܡܢ ܡܕܪܐ ܟܠܗ ܕܡܫܘܐܒ ܀

53. ܠܐ ܐܚ̈ܐ ܘܠܐ ܐܒ̈ܗܐ.
ܠܐ ܡܟܪܐ ܐܦܠܐ ܒܢ̈ܝܐ.
ܠܐ ܬܘܗܡܐ ܐܦܠܐ ܓܢܣܐ.
ܠܐ ܪ̈ܚܡܐ ܘܠܐ ܚ̈ܒܝܒܐ ܀

54. ܠܐ ܕܗܒܐ ܐܦܠܐ ܣܐܡܐ.
ܠܐ ܫܘܦܪܐ ܐܦܠܐ ܓܒܠܐ.
ܠܐ ܟܘܒܫܐ ܐܦܠܐ ܣܘܠܐ.
ܠܐ ܫܘܚܕܐ ܘܠܐ ܫܘܪ̈ܒܢܐ ܀

55. ܠܐ ܢܟ̈ܣܐ ܘܠܐ ܩܢܝ̈ܢܐ.
ܠܐ ܪ̈ܓܐ ܘܠܐ ܫܘܟܬ̈ܢܐ
ܒܪܡܐ ܠܟܘܡܪܐ ܡܠܟܘܬܝ.
ܘܦܫܘ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܀

56. ܠܟܠܕ̈ܝܐ ܠܐ ܡܗܝܡܢ ܠܗ.
ܠܐ ܟܘܟܒܐ ܐܦܠܐ ܣܗܪܐ.

Str. 53, 3. *P. Benedictus:* „Non familiae splendor, non generis claritas.“

Str. 56, 5. Versus, uncis inclusus, spurius profecto est

ܒܟܠܡܫܡܫܘܬܐ ܕܪܚܡܬܐ ܗܘܬ.
ܘܬܟܠܡܘܬܐ ܕܪܚܝܡܬܐ ܗܘܬ ܀

48. ܗܐ ܒܟܪܣܗ ܕܡܪܬܐ ܒܪܝܟ.
ܕܟܠܗܘܢ ܕܐܒܗ̈ܝ ܩܘܕܡ.
ܟܠ ܫܘܒܚܐ ܒܟܠܒܘܗܝ.
ܡܢ ܬܬܒܪܐܝ ܟܠܡܕܡ ܀

49. ܟܠ ܕܢܡܠܐ ܒܫܘܒܚܗ.
ܡܢ ܬܫܘܪܢ ܘܬܟܠܡܢ ܐܒܐ.
ܟܠ ܕܢܦܫܐ ܒܡܪܘܒܗ.
ܘܡܫܒܪܐ ܒܓܘܪܬ ܦܪܝܐ ܀

50. ܒܫܘܒܚܢ ܬܫܪܐ ܒܐܝܬܘܬܗ.
ܕܟܝ ܦܟܠܐ ܘܐܬܫܒܚܡ ܠܗ.
ܟܠ ܕܫܒܚܗ ܬܟܠܡܘܬܐ.
ܘܒܟܠܡܫܘܬܐ ܐܫܬܡܥܬܗ ܀

51. ܬܪܝܢ ܕܟܠܦܪܐ ܕܫܡܪܐ.
ܘܫܒܩܐ ܒܫܘܠܐ ܗܘܝܐ.
ܟܠ ܕܬܟܡ ܒܗܪ ܦܘܒܪܐ.
ܘܐܬܟܠܗܘܡ ܒܗܪ ܓܒܥܐ ܀

43. ܠܐ ܙܢܝܬ ܕܗܘܢܐ ܦܪܐܫ ܡܢܝ.
ܫܢܝܐ ܡܣܟܠܬܐ ܕܐܬܚܒܝ ܒܝ.
ܐܫܬܘܦܝ ܟܠܗ ܡܫܬܒܩܢ.
ܫܝܢܝܬܐ ܕܒܗ ܡܫܬܩܠܝܢ ܀

44. ܚܙܝܬܗ ܕܙܢܝܐ ܐܦ ܕܫܦܝܪ.
ܐܝܟ ܗܕܡܐ ܒܚܘܪ ܥܝܢܝ.
ܠܐ ܐܫܪܬ ܕܐܬܠ ܠܗ ܐܓܪܐ.
ܕܦܝܬܐ ܒܚܘܒܗ ܡܘܒܫ ܠܗ ܀

45. ܒܛܠܝܘܬܐ ܐܝܟ ܕܒܫܝܢܐ.
ܦܪܣܝ ܢܦܫܝ ܒܡܨܝܕܬܗ.
ܕܗܒܐ ܘܫܪܐ ܐܝܟ ܠܒܬܐ.
ܓܪ ܠܝ ܘܓܕܝ ܐܝܟ ܢܘܢܐ ܀

46. ܟܠܐ ܕܫܒܩܬ ܘܫܒܗܬ ܒܬܪܗ.
ܒܚܘܪ ܡܘܬܐ ܗܘܐ ܙܢܝܘܬܐ.
ܫܘܒܪܐ ܕܙܢܝܐ ܐܦ ܚܬܢܝ.
ܡܬܐ ܠܗ ܡܘܬܐ ܘܐܬܚܒܠ ܀

47. ܝܘܡܐ ܫܪܝܐ ܕܓܘܢܝܬܐ.
ܗܐ ܫܡܫܐ ܘܫܪܝܪ ܒܐܪܥܐ.

Str. 45. Bene *P. Benedictus*: „Pubescentis juventae specie quasi objecto flore me mundus inescavit inque suum rete pertraxit."

40. ܗܐ ܫܫ̈ܠܬܐ ܫܕܝ̈ܢ ܩܕܡܝ.
ܕܡܘܪܬܐ ܕܒܠܬܐ ܠܐ ܫܚܝܬ.
ܗܐ ܠܒܘܫܐ ܕܫܘܟܠܬ ܒܪܬ.
ܟܠܗ ܗܘܘ ܐܝܟ ܠܐ ܗܘܝܬ ✣

41. ܗܐ ܝܘܡܢܐ ܘܫܒܝܐ ܕܫܥܝܬܐ.
ܒܟܠܗ ܘܫܒܩܢ ܕܠܐ ܬܘܒܟܝܢܐ.
ܗܘܬ ܠܗ ܠܟܠܡܐ ܕܐܬܟܢܝ ܒܝ.
ܘܠܐ ܢܬܠ ܠܟܢܫܬܗ ✣

42. ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܝ ܡܢ ܟܠܗ ܠܗ.
ܕܬܬܚܠܝ ܕܢܦܩܢ ܩܕܡܘܗܝ.
ܠܐ ܩܢܝܬ ܣܡܠܡܬܗ.
ܕܡܘܬܐ ܫܠܚܢ ܟܠܗ ܠܗ ✣

Str. 40, 1. *P. Benedictus* liberius: (ecce jacent) „armillae torques, et mundum omnem meum detraxit mihi mors.“ Legatur locus de ornatu foeminarum Syrarum insignis *Opp.* T. III. p. 215. (*Madroscho adv. Judaeos*) E. F., ubi quidem Ephraemus Synagogam, quasi foeminam, prostituit, quam, utpote perfidam, Deus cultu suo exuat, ita tamen pingit, ut Syrae adornatae mundum in Judaea agnoscas. Ibi vero *armillae* distinguuntur a ܫܫ̈ܠܬܐ, quae collum ornaverunt:
ܫܩܠ ܫܫ̈ܠܬܐ ܡܢ ܨܘܪܗ.
ܘܐܕܫܐ ܡܢ ܐܕܢ̈ܝܗ ܘܫܒ̈ܝܟܐ ܘܩܕ̈ܫܝܗ
Illas Benedictus h. l. recte vertit *murenulas* (h. e. torques aureos a collo pendentes), hos (ܩܕ̈ܫܐ ܘܩܕܫܐ) *annulos* et et *inaures*; ܩܕ̈ܫܐ certe sunt *armillae*. conf. 2 Sam. 1, 10., ubi respondet: אֲשֶׁר אֶצְעָדָה עַל-זְרֹעוֹ.

36\. ܗܐ ܠܥܘܬܪܐ ܕܟܠ ܐܝܟ.
ܩܒܪܐ ܘܚܫܘܟܐ ܘܫܘܢܩܐ.
ܗܐ ܝܘܢܐ ܕܢܫܦܠ ܢܦܠ.
ܠܟܢܘܫܗ ܐܝܟ ܕܚܘܒܐ ܀

37\. ܗܐ ܟܪܣܐ ܕܦܘܠܣ ܠܡܠܠ.
ܕܡܠܝܐ ܠܡܒܪܐ ܫܒܩ.
ܗܐ ܐܘܪܚܐ ܕܪܕܦܠ ܚܘܐ.
ܕܚܝܐ ܒܝܘܗ ܠܐ ܙܕܩ ܀

38\. ܗܐ ܦܬܓܡܐ ܕܒܟܬ ܐܝܟ.
ܕܒܝܫܐ ܠܡܒܪܐ ܡܢܘܠ.
ܐܘ ܢܒܪܬ ܢܘܪܝܢ ܘܢܗܝܪܝܢ.
ܕܦܓܪܐ ܡܠܪܬ ܡܢ ܢܫܢܐ ܀

39\. ܠܐ ܚܘܒܐ ܘܚܛܗܐ.
ܘܢܘܪܐ ܘܚܫܘܟܐ ܘܫܘܢܩܐ.
ܗܐ ܨܒܬܐ ܩܦܨ ܟܕ ܒܗܬ.
ܦܘܩܣܐ ܩܡ ܠܗ ܒܬܗܪܐ ܀

Str. 39. „Nihil sane praeter debita et peccata, ardentem rogum, tenebras (tenebricosum carcerem) et tormenta. En! ornatus recessit, quasi pudore suffusus, fucus constitit in stupore" (h. e. perturbatus, quasi attonitus, ita, ut non laetam gratiam vultui affundat, sed horrorem).

ܠܐܡܐ ܦܪܫ ܡܢ ܥܒܪܘܗܝ.
ܘܗܘܝ ܢܠܦܐ ܡܢ ܙܘܥܗ ❖

32. ܠܐ ܢܕܪܫ ܟܠ ܡܣܒܪܐ.
ܘܟܠ ܡܠܬܐ ܠܐ ܢܒܨܐ.
ܠܫܘܒܪܐ ܕܐܒܐ ܡܫܬܠܡ ܠܗ.
ܘܟܢܫ ܠܗ ܚܝܠܐ ܠܫܘܠܡ ❖

33. ܠܝܘܢܐ ܕܢܚܐ ܕܡܘܟ ܠܗ.
ܘܐܒܪܐ ܡܢ ܡܥܒ ܒܐܘܬܗ.
ܠܚܪܬܐ ܕܫܢܝܐ ܡܚܣܢ.
ܠܫܒܥܐ ܕܐܪܙܐ ܡܚܪܫ ܠܗ ❖

34. ܠܫܘܠܡܐ ܚܕܬܐ ܝܗܒ ܠܗ.
ܠܝܘܒܠܐ ܕܫܒܪܐ ܕܐܦ ܠܗ.
ܒܟܠ ܒܣܘܡܝܢ ܘܢܐ ܫܐܠܟ.
ܠܟܠ ܡܠܝܢ ܢܫܐ ܡܠܒܫ ❖

35. ܗܐ ܝܪܬܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܝ.
ܐܝܟ ܢܘܢܐ ܒܟܘܪܝܗ.
ܗܐ ܐܣܛܪܐ ܕܢܘܒܠܐ.
ܕܡܘܬܐ ܠܟܠ ܕܒܥܠܗ ❖

Str. 35. conf. str. 13.

28. ܗܐ ܕܘܟܬܟܝ ܣܦܝܩܐ ܒܓܘܢܢ.
ܕܐܬܦܪܩܬܝ ܠܟܝ ܡܢ ܥܝܕܝܢ.
ܐܘ ܐܡܗ̈ܬܢ ܡܪܬ ܒܝܬܐ.
ܕܒܢܝܟܝ ܡܘܬܐ ܠܗ ܢܩܒܟܝ ❖

29. ܠܐ ܡܬܦܢܝܐ ܡܠܟܝ ܡܘܬܐ.
ܕܐܬܚܬܡ ܒܗ ܒܢܝ̈ܢܫܐ.
ܐܝܟ ܡܬܐ ܟܠ ܒܢܝܢ.
ܘܕܪܝܢ ܘܐܬܦܢܝܢ ܒܡܬܚܪܐ ❖

30. ܠܐ ܚܙܝܬ ܒܗܢܐ ܡܢܗ.
ܘܡܢ ܒܬܪܐ ܠܐ ܫܡܥܬ ܠܗ.
ܠܐ ܡܠܘܐ ܠܗ ܡܠ ܒܝܬܐ.
ܘܠܐ ܡܫܝܢܐ ܠܗ ܐܘܠܨܢܐ ❖

31. ܠܐ ܢܩܒܠ ܒܢܝ̈ܟܝ ܫܘܚܪܐ.
ܘܠܐ ܢܬܪ ܒܢܝ̈ܟܝ ܕܗܒܐ.

Str. 28, 1. *P. Benedict.:* „*Tuus ecce vacat in nostro consessu locus*, postquam ablata es e consuetudine nostra.

Jam *materfamilias* iterato (conf. str. 8, 3.) eoque multo longiori carmine (str. 28, 3—57.) lugentium choro respondet, cum suam suorumque funestam eamque immutabilem sortem deplorans, tum monens et hortans, ut mundi vanitatem et illecebras fugiant pietatique studeant nunquam intercidenti.

Str. 29, 3. pro vulgari punctatione metrum poscit ܟܠܟܝ, cf. XI, 9. et II, 6, 8., ubi *Benedictus* quoque edidit ܟܠܟܝܗܘܢ.

23. ܡܢܘ ܐܒܘܢ ܡܢ ܒܫܡܝܢ.
ܘܒܪܗ ܚܘܒܐ ܐܦ ܙܕܩܐ.
ܡܢ ܕܒܪܐ ܡܢ ܠܗ ܒܦܘܪܩܢ.
ܘܒܪܗ ܐܒܠܐ ܘܡܪܝܘܬܐ ܀

24. ܡܢܘ ܫܠܝܛ ܘܫܘܠܛܢܐ.
ܘܡܢ ܒܫܡܝܢ ܡܢܘ ܓܙܪܢ.
ܡܢܘ ܦܪܩܢ ܡܢ ܓܘܪܝܐ.
ܡܢ ܠܒܪܢ ܡܢ ܒܢܝܢܐ ܀

25. ܐܦܝܫ ܠܝ ܕܗܘܐ ܦܪܝܩ ܚܛܝ.
ܘܒܝܬ ܠܝ ܕܗܘܐ ܒܢܝܢܐ.
ܒܫܐܠ ܠܒܢܝܢ ܘܠܒܫܠܡܢ.
ܕܗܘܐ ܐܒܠܝܢ ܠܠܐ ܡܘܫܠܡܢ ܀

26. ܚܒܝܒܢ ܗܘܐ ܒܢܝܢ ܠܒܢ.
ܘܦܩܝ ܓܘܬܢ ܒܫܠܡܗܘܢ.
ܡܐ ܕܦܪܝܢ ܒܦܩܕܢ ܦܐܕܐ.
ܠܐ ܒܢܫܠܢ ܐܝܟ ܕܒܠܒܐ ܀

27. ܦܩܠܝ ܕܢܒܝܢ ܚܒܝܒܢ.
ܘܢܦܠܠܝ ܢܒܘܡܐܬܐ.
ܐܘ ܚܒܝܒܝ ܡܐ ܦܫܝܫܢ.
ܘܠܐ ܡܒܝܫܐ ܐܝܬ ܚܒܝܒܢ ܀

19. ܒܦܘܡܗܘܢ ܐܡܪܝܢ ܘܡܩܠܣܝܢ ܠܡܪܝܢ.
ܘܠܒܗܘܢ ܬܘܒ ܗܘܘ ܠܡܬܟܫܦܝܢ
ܒܠܒܗܘܢ ܒܒܟܝܢ ܘܢܦܩܝܢ ܡܠܒܝܢ.
ܕܗܐ ܦܪܝܫ ܘܒܟܝܢ ܟܠ ܐܪܒܐ ❖

20. ܐܡܐ ܗܝ ܟܠܗ ܕܗܝܡܢܘܬܢ.
ܘܡܝܩܪܘܬܢ ܕܠܐ ܡܠܝܢ.
ܐܡܐ ܦܠܚܢ ܒܫܡܝܐ.
ܕܦܪܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܡܬܟܫܦܝܢ ❖

21. ܠܐܡܐ ܓܝܪ ܕܐܝܠܐ ܢܒܟܝܢ.
ܘܒܐܡܐ ܐܬܪܐ ܡܬܒܠܒܠܝܢ.
ܕܢܒܝܗ ܒܪܝܫܬ ܒܪܘܓܙܐ.
ܘܢܝܚܐ ܡܢܘܚܝܢ ܘܬܒܥܐ ❖

22. ܠܡܘ ܫܬܩܐ ܐܢܬܝ ܕܢܒܠܐ.
ܗܐ ܕܝܐ ܘܐܡܠܐ ܡܢ ܬܘܒܢ.
ܕܐܡܘܗܘܢ ܟܝܢܐ ܡܢ ܐܒܘܗܘܢ.
ܟܠ ܬܘܒܫܬܢ ܗܘܢܐ ❖

cumfusi lectulum ambiunt teque dolentes inclamant, uti sponsum extinctum thalamo viduata conjux. Quid obticuisti et nihil respondes, mater? An forte tibi loquendi facultatem ademit mors?

Str. 22, 3. 4. *P. Benedict.* περιφράζει: „Ipsi parietes dum tuas enarrant et laudant ordinationes, conceptam de tuo obitu moestitiam exaggerant.“

ܗܫܐ ܕܝܢ ܗܐ ܡܬܬܟܒܢܐ. 15.
ܕܡܟܪܝܗ ܒܟܠܬܗ ܗܐ ܡܬܠܝܢ.
ܗܐ ܐܡܐ ܒܪܬܗ ܕܝܠܕܬ.
ܡܒܟܝܐ ܠܗ ܢܘܚܐ ܕܡܘܬܐ ⁘

ܗܐ ܒܦܘܠܚܢܗ ܦܪܕܐ ܠܒܢܝܗ. 16.
ܘܠܝܢ ܠܗ ܒܩܠܐ ܚܢܝܢܐ.
ܐܡܐ ܕܫܟܠܬ ܝܠܕܝܗ.
ܡܢ ܦܘܠܚܢ ܡܢ ܒܝܬܟ ⁘

ܢܦܘܩ ܘܢܬܠ ܒܟܢܫܐ ܕܒܢܝܟܝ. 17.
ܕܒܠܝܢ ܙܘܓܟܝ ܢܨܒܐ.
ܐܪܥܟܝ ܒܢܝܟܝ ܠܚܕܪܝܟܝ.
ܘܢܬܠ ܓܘܕܐ ܕܝܠܕܝܟܝ ⁘

ܕܗܐ ܦܘܫܩܢ ܠܟܠ ܡܢ ܒܪܘܟܝ. 18.
ܘܦܪܝܢ ܠܟܝ ܐܝܟ ܕܠܚܝܬܐ.
ܐܘ ܐܡܐ ܡܘܢ ܚܙܝܬܝ.
ܡܟܠܬܐ ܕܦܬܘܗ ܡܠܘܬܐ ⁘

Str. 15, 3. *Μεσωδός* hujus strophae posteriores et sequentis priores versus (str. 15, 3 — 16, 2.) complectens, ab eadem fortassis persona, quae *προωδὸν* cecinit, cantata.

Str. 16, 3 — 28, 2. efficiunt *ἀντιστροφάς*, verbis matris respondentes, quae a choro *juvenum et virginum*, qui liberos mortuae referrent, nobis cantatae esse visae sunt, conf. *diss. de cantu Syr.* l. c. p. 75. cll. p. 69. — Ipsi canentes se *chorum* (ܟܢܫܐ, ܓܘܕܐ 17, 1. 4.) esse dicunt.

Str. 18. *P. Bened.*: „Cir-

11. ܘܗܘܳܐ ܕܰܡܠܶܟ݂ܬ݂ ܐܰܒ݂ ܕܒܶܝܬ.
ܠܳܐ ܐܶܬ݂ܟܰܠܰܬ݂ ܕܶܐܚܪܺܢܳܐ ܒܗܽܘܢ.
ܡܶܛܽܠ ܕܗܳܢܽܘܢ ܠܶܗ ܢܦܰܩܘ ܠܡܶܫܩܳܠܘܢ.
ܘܦܪܺܝܫܳܐ ܕܡܰܠܟܽܘܬ݂ܳܐ ܀

12. ܕܠܳܐ ܓܰܒ݂ܪܳܐ ܐܳܦ݂ܠܳܐ ܢܩܰܒ݂ܬܳܐ.
ܠܳܐ ܣܺܝܒ݂ܳܐ ܘܠܳܐ ܥܽܘܠܳܐ.
ܡܶܛܽܠ ܕܝܢ ܗܳܢܽܘܢ ܠܶܗ ܕܶܐܬ݂ܪܥܺܝܘ.
ܒܫܡܽܘܢܺܝ ܫܰܒ݂ܥܰܬ݂ܗ ܠܒ݂ܢܰܝ̈ܗ ܀

13. ܚܰܘܳܐ ܝܶܗܒܰܬ݂ ܡܰܘܬܳܢܳܐ ܕܗܳܠܶܟ ܝܰܗܒ݂ܳܐ.
ܕܶܐܫܛܳܪܶܗ ܡܰܘܬܳܐ ܬܳܒ݂ܰܥ.
ܐܳܘ ܐܶܡܳܐ ܕܚܰܝ̈ܶܐ ܕܝܺܠܕܰܬ݂.
ܐܶܡܳܐ ܕܡܰܘܬܳܐ ܠܒ݂ܰܪ̈ܝܳܬ݂ܳܐ ܀

14. ܡܳܢܳܐ ܕܒ݂ܚܽܘܒ݂ܳܐ ܡܠܶܟ݂ܬ݂ ܒܒ݂ܰܪܬ݂.
ܒܐܽܘܠܨܳܢܳܐ ܘܚܰܫܳܐ ܘܡܰܘܬܳܐ.
ܟܽܠܶܗ ܡܰܘܬܳܐ ܠܳܐ ܐܶܟ݂ܠܰܬ݂.
ܐܶܡܳܐ ܒܒ݂ܢܰܝ̈ܳܐ ܡܠܶܟ݂ܬܳܐ ܗܘܳܬ݂ ܀

Str. 12, 4. Nomen matris, quae cum septem filiis ab Antiocho martyrium passa est sec. 2 Macc. 7. cf. *Barhebr.* Chron. Syr. Dyn. VII. pag. 43. fin.: „Deinde adducta est *Schamuni uxor Schalumi:* ܫܡܘܢܝ ܐܢܬܬ ܫܠܘܡ."

Str. 13. *P. Bened.:* „Heva donum exitiale dedit, cujus syngrapha tanquam pro foenore reposcit suscipientis interitum; o vitae parentem, quae natis suis peperit interitum!" conf. str. 35.

7. ܘܫܡܥܬ ܕܐܬܩܛܝܠ ܐܘܟܝܠܗ.
ܟܕ ܡܚܝܐ ܙܟܘܬܗ ܕܠ.
ܡܪܗܛܐ ܠܒܢ̈ܝܗ ܠܡܚܝܪܘܬܗ.
ܘܡܚܘܝܐ ܟܐܒܐ ܕܡܟܐܒܘܬܗ ❖

8. ܘܡܟܒܪܐ ܠܗܘܢ ܟܝܢܝܬܐ.
ܘܡܚܝܐ ܠܗܘܢ ܒܟܠ ܚܝ̈ܢܝܬܐ.
ܐܘ ܡܟܝܟ ܡܢܐ ܐܒܝ.
ܕܗܐ ܕܡܪܝܡ ܠܟ ܒܡܫܬܪܐ ❖

9. ܢܟܟܒ ܡܢܘ ܒܪܗܒ,
ܘܡܢ ܢܚܒܒܘܢ ܡܢܘ ܝܠܕܝ.
ܒܢ̈ܝܐ ܕܢܫ̈ܐ ܘܢܟܒܐ.
ܡܢ ܕܒܪܝܢ ܡܢ ܙܥܘܪܘܬܗܘܢ ❖

10. ܢܫ̈ܐ ܕܪܒܬ ܒܐܘܠܕܝ.
ܡܢ ܫܬܠܒܝ ܡܢ ܙܘܥܪܗܘܢ,
ܡܢ ܫܬܠܒܘܢ ܐܬܝܠܕܝ.
ܡܢ ܕܝܚܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ❖

Str. 8, 3. — Str. 15, 2. *Ipsa materfamilias mortua*, cujus personam profecto *mulier quaedam*, forte e *praeficis*, ܐܠܝܬܐ (vid. *diss. de cantu Syr.* l. c. pag. 69 seq.), induit, sortem suam plangit et acerbis doloribus commota mediam stropham rumpit.

3. ܕܡܢܗ ܦܪܫ ܕܡܘܬ ܡܘܬܐ.
ܘܡܛܠܬܗ ܡܫܬܠܕܝܢ.
ܡܢܐ ܟܒܪ ܢܣܒܪܘܬܗ.
ܕܥܕܪܐ ܠܐܕܡ ܐܬܝܗܒܬ ÷

4. ܕܐܟܠܬ ܡܘܬܐ ܟܠ ܕܒܪܝܗ.
ܘܡܚܒܪܐ ܟܠ ܢܨܒܬܗ.
ܐܘ ܡܢܐ ܢܝܫܐ ܕܡܘܬ ܒܒܪܝܗ.
ܘܡܬܕܪܐ ܦܓܬ ܡܘܬܗ ÷

5. ܕܟܠ ܡܘܬܢܐ ܒܗ ܡܬܟܪܗܝܢ.
ܘܟܠ ܢܦܫܢ ܒܗ ܡܬܬܢܝܢ.
ܒܢܝܫܗ ܦܫܐ ܒܟܫܝܪܐ ܠܟܝ.
ܘܒܡܘܬܗ ܠܗܘܢ ܢܦܫܐ ÷

6. ܡܢܐ ܕܐܬܒܪܬܗ ܒܡܘܬ ܡܘܬܗ.
ܐܒܢ ܟܒܪܐ ܘܒܪܘܬܐ.
ܒܢܫܐ ܠܒܢܝܗ ܘܠܒܢܬܗ.
ܘܐܢܫܘܬܗ ܘܠܡܢܒܪܬܗ ÷

Str. 3, 3. 4. *P. Benedict.*: „Quid ergo profuit, quod Adae adjutorium data fuerit?"

Str. 6. Jam *recitative*, quod dicunt, canit praecentor de *matrefamilias*, quam, quum verbis non significet, oculorum, manuum totiusve corporis motu et gestu variato indicasse putandus est.

HYMNVS QVINTVS DECIMVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE MATRISFAMILIAS.*)

Est carmen 31. *e carminibus* 85. *exequialibus*, qua *Necrosima* appellavit *P. Benedictus*, et legitur in *Opp. S. Ephr.* T. III. p. 284 sqq. — Est canticum ἀντίφωνον e genere dramatico, de quo prolixius egimus in *diss. de cantu in eccl. Syr.* l. l. p. 71 sqq., ubi etiam hoc carmen nostro sermone redditum et in suas partes distinctum exhibetur.

1\.
ܡܘܬܗ ܕܚܘܐ ܐܬܦܪܣܬ.
ܘܐܬܓܡܠ ܘܐܣܝܪܝܢ ܠܗܘܪܐ.
ܦܟܠ ܒܦܘܪܢܗ ܒܗܪܬ.
ܘܐܣܪܘܗܝ ܥܡ ܦܠܓܝ ܙܘܪܐ ܀

2\.
ܘܐܦܪܬ ܒܗ ܒܢܝܢܫܐ ܟܠܗ.
ܕܟܠܗ ܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܡܠܟܗ.
ܘܦܫ ܡܘܬܐ ܠܐ ܐܢܫ ܟܠܗ.
ܘܦܣܩ ܒܦܘܩܕܢܐ ܠܐ ܫܪܝܢ ܀

*) Eandem rubricam habet *P. Benedictus*.

Προσῳδός, a viro quodam, ut videtur (v. str. 2, 2.), cantata, complectitur strophas 1 — 8, 2., et primum in universum de morte et miseria e. lapsu Evae ortis queritur (str. 1 — 5.), deinde speciatim περιστάσεις mortis matrisfam. exponit (str. 6 — 8, 2.).

16. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܗܘܐ ܡܕܡܝ
ܠܐܠܗܐ ܒܥܒܕܘܗܝ
ܕܟܕ ܢܩܕܫ ܢܦܫܗ ܢܩܪܝܟ
ܐܠܗܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܀

Str. 16. „Beatus est is, qui factus est Dei similis actionibus suis, ut, quum sanctum reddiderit animum suum, vocare te possit Deum, Filium Dei."

13. ܬܡܗܘܬܗ ܠܐܢܫܐ ܕܝܠܟ ܡܪܝ.
ܕܒܥܘܒܗ ܐܝܟ ܕܐܝܟܘܬܐ.
ܘܐܬܕܟܪ ܕܐܦ ܗܘ ܢܦܠ ܠܗ.
ܒܥܘܒܗ ܕܐܪܥܐ ܐܡܗ ܀

14. ܡܢܘ ܡܪܝ ܠܐ ܢܬܕܡܪ.
ܕܐܝܟ ܒܪܘܝܐ ܕܟܠ ܒܪ̈ܝܢ.
ܟܕ ܕܢܒܨܐ ܒܟ ܐܢܫܐ.
ܕܢܦܫܗ ܡܢܐ ܗܝ ܠܐ ܝܕܥ ܀

15. ܗܢܘ ܬܗܪܐ ܕܐܝܟ ܗܘ ܡܪܝ.
ܝܕܥ ܠܗ ܠܐܒܘܟ ܒܠܚܘܕ.
ܘܡܣܬܟܠܐ ܒܒܪܐ ܚܙܝܐ.
ܕܐܦ ܠܐܒܘܟ ܒܗ ܡܪܝ ܢܚܙܐ ܀

Str. 13, c. cf. Ioh. 1, 18. — v. 3. ܠܗ dativus, quem *commodi* vocant, Syris frequentissimus: „*et memor est, se ipsum recidere in sinum terrae, matris suae.* Ita enim vertendum est, non cum *P. Benedict. se autem cecidisse recogitat.*

Str. 14. *P. Bened.:* „Quis non miretur, Domine, hominem de te (quum tu sis) rerum omnium Opifice disputare audentem, quem adhuc latet, quid sua sit anima.“

Str. 15. cf. Ioh. 1. 18. 6, 46. Luc. 10, 22. — Quis vero est, qui non miretur Ephraemum, quod neque illos ll. neque totum novum testamentum hac in re intellexerit, quum id summum sit, quod Deus invisibilis et incomprehensus per Filium suum, tanquam imaginem, se nobis revelaverit, ut qui Filium cognoverit, Patrem noverit.

10. ܬܫܒܘܚܬܗ ܠܠܝܐ ܕܐܫܬܘܕܝ܂
ܕܫܠܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ܂
ܘܐܪܥܐ ܕܟܠܗܝܢ ܫܝܢܐ ܗܘܬ܂
ܘܡܟܝܢ ܢܦܫܗ ܒܗ ܫܠܝܐ ܀

11. ܬܫܒܘܚܬܗ ܠܠܝܐ ܕܡܟܟ ܡܪܢ܂
ܕܫܪܝܐ ܡܫܪܐ ܘܫܠܐ܂
[ܫܪܝܐ ܡܫܪܝܐ ܠܐ ܡܬܪܓܙ܂]
ܘܫܒܩ ܕܫܪܝܐ ܫܒܩܘ܂
ܫܒܩܐ ܕܫܪܝܐ ܫܒܩܘ ܀

12. ܡܢܘ ܕܚܙܐ ܕܠܐ ܢܬܕܡܪ܂
ܕܐܢܫ ܢܦܠ ܥܠ ܡܫܬܪܝܐ܂
ܘܟܫܪܐ ܕܢܦܠ ܥܠ ܟܦܪܐ܂
ܥܠ ܫܘܟܠܠܐ ܟܪܐ ܠܟܝ ܀

Str. 10, 4. Et „animum inter frementis polagi fluctus pacatum servat.“ *P. Bened.*

Str. 11. Versus uncis inclusus haud dubie est glossema (ex alio forsitan hymno repetitum), quo lector quidam explicare voluit participium ܘܫܠܐ (*et acquiescit*). *P. Benedict*, nondum stropham praegravatum purgasse haud miramur, quum metri securum saepissime cognoverimus.

Str. 12, 3. 4. *P. Bened.*: „Quis rursus hominem humi projectum conspicatus ejus non stupeat petulantiam, tua in suo sterquilinio pervestigantem arcana.“

6. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܡܦܫܩ ܡܕܥܗ.
ܘܒܪܒܘܬܗ ܐܬܒܩܝ ܒܟ.
ܕܠܐ ܫܘܝܢ ܠܟ ܒܪܝܬܐ.
ܘܐܘܕܝ ܕܫܘܐ ܕܬܫܪܐ ܒܗ ܀

7. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܝܕܥ ܡܕܥܗ.
ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗܐ.
ܘܝܕܥ ܢܦܫܗ ܕܒܪ ܡܢܘ.
ܕܡܢܘܬܐ ܗܘ ܒܪ ܡܢܘܬܐ ܀

8. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܐܬܒܣܡ.
ܕܐܪܘܢ ܗܘ ܡܠܘܟܝ.
ܘܐܬܕܪܒ ܐܦ ܡܠܟܗ ܕܡܠܟܗ.
ܕܒܪ ܐܢܫ ܗܘ ܒܟܪܝܐ ܀

9. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܐܬܒܣܡ.
ܕܟܠܗ ܒܫܠܡܐ ܡܘܕܐ ܠܟ.
ܘܚܙܐ ܡܟܝܠ ܠܟ ܢܦܫܗ.
ܕܫܠܡܐ ܙܪܥ ܠܢܦܫܗ ܀

procefferet (procedat) hominum audacia."

Str. 6. *P. Benedict.:* „Beatum dico, Domine, quisquis suam explicat mentem, tuamque speculatus magnitudinem intellexit, huic mentes creatas neutiquam esse pares, tibique gratiam se habere dixit, quod tuo illum dignatus fuisses illapsu." (*potius:* et grato animo laudat, quod dignus habitus sit, in quo tu habites.)

Str. 7, 3. „Et scit, cujusnam ipse sit filius."

2. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܢܫܐܠ ܡܢܟ.
ܒܫܡܗ ܡܢ ܟܠ ܫܘܐܠܝܢ.
ܘܩܪܝ ܗܘܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ.
ܕܒܪܟܝ ܐܒܘܟ ܕܒܫܡܝܐ ܀

3. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܫܘܐ ܡܢܟ.
ܕܢܗܘܐ ܠܡܫܡܫܘܬܟ.
ܘܒܪܝܫ ܒܪܐ ܐܝܟ ܕܦܪܘ ܗܘܘ.
ܟܠܗܘܢ ܢܒܝܐ ܘܫܠܝܚܐ ܀

4. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܫܠܐ ܡܢܟ.
ܕܠܐ ܡܫܬܥܒܕܢܐ ܕܒܘܬܟ.
ܘܐܝܟܐ ܕܒܫܒܩܗ ܡܢܟܠ.
ܕܒܫܠܡܐ ܢܫܒܩ ܒܟܠܝ ܀

5. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܒܥܐ ܡܢܟ.
ܥܝܢܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܗ ܢܚܙܐ.
ܕܒܗ ܢܬܦܢܘܢ ܡܢܟ ܥܝܪܐ.
ܘܒܗ ܡܢܟ ܟܪ ܐܢܫܐ ܀

eo nomine, quo Te dilectum filium suum dixit ipse Deus Genitor tuus." ܫܘܐ, quod str. 6, 4. *dignus habitus* reddendum est h. l. videtur esse: *par* (*fähig*), *qui potest*, sicuti str. 3.

Str. 5. *P. Benedict.*: „Beatus, qui fidei oculum sibi, Domine, quaesivit, quo aspiceret, unde angeli ab aspectu tuo obtutum averterent, (*rectius:* quo cognoscat, quam venerabundi oculos a Te avertant angeli), quove (et quo) contra

III.

HYMNI METRO HEPTASYLLABO COMPOSITI. *)

HYMNVS QVARTVS DECIMVS.

(e τετραστίχοις.)

BEATVS EST, QVI ABSQVE PROCACI SCRVTATIONE FIDEM PONIT IN FILIO DEI.

Hymnus 3. *adv. Scrutatores* in *Opp. S. Ephraemi* Tom. III. pag. 4 sq.

1. ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫܐ ܕܙܟܐ ܡܪܝ.
ܕܒܚܘܒܐ ܪܒܐ ܢܩܪܝܟ.
ܒܪܐ ܡܫܒܚܐ ܐܝܟ ܕܩܪܝܟ.
ܗܘ ܠܐܠܗܐ ܢܩܘܪܝ ܀

*) Syri hoc metrum κατ' ἐξοχὴν vocant *Ephraemicum*: ܡܫܘܚܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ v. *Bardes.* p. 46. — Ibidem vero erravimus scribentes, hymnos 22. et 48. *adv. Haeres. Opp.* T. II. aequales habere versus, atque, veluti carmina Graecorum Latinorumque heroica, uno cursu defluere. Decepit nos editor *P. Benedictus* aste..scis, in ejusmodi carminibus pone singulos versus conspicuis, hîc falso positis. Uterque enim hymnus est e genere *odarum* et singulae strophae denis versibus constant.

Str. 1. *P. Benedict.*: „Beatus, qui dignus fuit, Domine, Te in magna caritate appellare,

III.

HYMNI
METRO HEPTASYLLABO
COMPOSITI.

6\.

ܪܒܝܢ ܗܐ ܒܗܘܐ
ܕܝܠܦܝܢ ܒܥܘܡܩܘܗܝ
ܕܫܝܢܐ ܕܦܪܘܣܝܢ
ܬܘܒܗܘܢ ܠܒܘܫ ܕܐܦܢ.
ܬܦܠ ܒܦܣܩܘܬܐ.
ܠܟܗ ܘܒܘܝܐ.
ܢܦܫܗ ܡܢܝܚܐ ܗܘܬ.
ܬܗܐ ܡܪܝ ܗܝܡܢܘܬܝ.
ܠܟܦܐ ܠܡܚܝܠܘܬܝ.
ܕܗܐ ܚܙܝܬ ܣܓܝܐܐ.
ܒܥܘܡܩܐ ܕܪܙܝܟ.
ܛܒܥܘ ܒܥܠܥܠܘܗܝ ∵

significationibus) et arcae symbola adimplevit erectum ab ipso Ecclesiae aedificium.“

Str. 6. v. 1. pro ܒܗܘܐ punctavimus ܒܗܘܐ et v. 2. pro ܕܡܠܦ, *quae s. quum docet*, quod sensu caret h. l., ܕܝܠܦ, *quae s. quum* discit h. e. *occupata est*, *cogitat*. — v. 6. *Vau* = ܘ et *καὶ* praesertim in hellenismo (v. c. Gal. 6, 16. *καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ*) explicativum est: *navis ejus*, *nempe arca*.

v. 7. ܡܢܝܚܐ ܗܘܬ opp. ܒܗܘܐ v. 1.

v. 8. ܬܗܐ, *sit* pro ܬܗܘܐ, forma rarior: „Sit, domine, fides mea navis imbecillitati meae!“

v. 10. 11. *P. Benedictus: quandoquidem video, plurimos arcanorum tuorum pelagum temere ingressos, ejus vorticibus repente haustos periisse.* — Fidem Noachi, mandato Dei haud cunctanter obsecuti, opponit eorum procacitati, qui *μυστήρια* divina funditus perscrutari sibi arrogant.

ܘܪܘܚܐ ܢܫܒܬ ܢܘܚܐ.
ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܝܬܐ.
ܘܪܐܙܐ ܕܦܘܪܩܢܗ.
ܬܫܒܚܢ ܠܦܪܘܩܗ ❖

5. ܪ̈ܐܙܘܗܝ ܒܐܘܪܝܬܐ.
ܘܛܘܦ̈ܣܘܗܝ ܒܟܬܒ̈ܐ.
ܗ̈ܢܝܢ ܚܙܐ ܠܚܕܐ.
ܕܐܝܟ ܕܐܣܬܟܡܘ.
ܠܒܘܟ̈ܝܗ ܕܟܬܒ̈ܐ.
ܗܟܢ ܐܦ ܐܣܬܟܡܘ.
ܛܘܦ̈ܣܐ ܕܟܬܒ̈ܐ.
ܕܣܡܝܢ ܒܫܘܠܡܬܗ.
ܪ̈ܐܙܐ ܕܢܡܘܣܐ.
ܛܘܦ̈ܣܐ ܕܟܬܒ̈ܐ.
ܫܠܡ ܒܟܪܝܬܐ.
ܡܫܝܚܐ ܠܫܘܠܡܬܗܝܢ ❖

Str. 5. *P. Benedict.*: „Nostrae itaque Ecclesiae mysteria (pot. τύπους) in veteris Instrumenti libris habes: vides ejusdem in Noëmica Arca figuram: omnia mirifice congruunt, mutuoque sibi adstruunt fidem. Quemadmodum itaque arcae thalami, serenato coelo, vacuati fuerunt; ita figurae in Scripturis expressae, rerum adumbratarum praesentiâ inutiles evaserunt (= *expunctae* h. e. impletae sunt, ut *Tertullianus* scribere consuevit de vaticiniis et typis). Christus namque suo adventu finem attulit legis ceremoniis (pot. τύποις, prae-

ܘܠܡܕܒܪܢܐ ܫܡܫܬ.
ܟܠ ܬܕܡܝܬܐ ܚܙܬ.
ܘܠܝܒܫܬܐ ܟܒܫܬ
ܒܪܚܡܗ ܕܟܠ ܡܪܝܐ.
ܢܒܝܐ ܗܘܐ ܠܒܢܝܢܐ.
ܘܒܪܐ ܕܡܘܠܕܗ.
ܦܪܐ ܠܟܠ ܝܒܫ̈ܢ.
ܘܦܫܝܐ ܠܟܠ ܦܪ̈ܝܢ.
ܬܫܒܘܚܢ ܠܦܪܘܩܗ ܀

4 ܪܫܡܬ ܒܝܘܒܠܗ.
ܢܝܫܐ ܕܢܛܘܪܗ.
ܨܠܝܒܗ ܕܡܕܒܪܢܗ.
ܘܡܫܘܛܗ ܕܡܠܚܗ.
ܕܐܬܐ ܡܪܒܒ ܠܗ.
ܥܕܬܐ ܒܡܝܐ ܡܫܝܐ.
ܘܒܫܡܐ ܬܠܝܬܝܐ.
ܡܫܘܙܒ ܠܒܢ̈ܝܬܗ.

Str. 4, 1—4. *P. Bened.*: „*Suo illa cursu vexillum sui Tutoris descripsit; sui videlicet gubernatoris crucem, sui gubernaculum naucleri*,“ (v. 5—11.) *qui venturus esset, conditurus ecclesiam in aquis* (baptismatis) *et nomine triplici* (P. F. et Sp. S.) *ab interitu vindicaturus ejus cives. Spiritus vero S. per columbam adumbratus* (ܒܕܡܘܬ instar, sub specie) *significavit unctionem et mysterium redemtionis nostrae.*

2. ܒܟܠܗ̇ ܕܗܘܐ ܠܐܦܣܩܘܦܘܬܗ.
ܒܝܢܬ ܬܪܝܢ ܙܒܢܝܢ.
ܘܪܫܡ ܬܪܝܢ ܦܪܨܘܦܝܢ.
ܫܠܡ ܠܗܘ ܕܥܒܪ.
ܘܫܪܝ ܒܗܘ ܕܗܘܐ.
ܘܒܝܢܬ ܬܪܝܢ ܕܪܝܢ.
ܦܠܓ ܬܪܝܢ ܙܘܐܝܢ.
ܕܐܒܗܬܐ ܠܡܦܩܬܐ.
ܘܩܒܪ ܐܦ ܠܐܡܗܬܐ.
ܠܒܪܐ ܡܪܒܐ ܗܘܐ.
ܘܪܒܐ ܠܛܠܝܘܬܐ.
ܠܥܠܡ ܟܠܗ ܙܒܢܝܗܘܢ.

3. ܩܪܝܬ ܒܬܒܘܬܐ.
ܠܟܠܗ ܕܢܘܚܐ ܟܠܐ.
ܠܡ ܡܪܝܐ ܕܟܠ.

Str. 2. v. 4. pro ܡܠܘܟ, quod *Petr. Benedictus* edidit, scripsimus ܡܠܘܟ, metri causa; conf. *Bardes.* p. 41 sqq., ubi plura exempla talium vitiorum ex edit. Rom. exhibuimus. — v. 1 — 9. *Sensus:* Duarum aetatum, quibus operam suam navavit, duas figuras signavit, dum praeteritam absolvit, praesentem inchoavit, dum veteres dimisit, posteros invitavit, vetulam progeniem funerans, pubescentem educans. — ܦܪܨܘܦܝܢ et ܙܘܐܝܢ sunt synonyma cf. 5, 1. 2. 7. 9. et ܕܪܝܢ explicat praecedens ܙܒܢܝܢ.

Str. 3. Arca Noachi s. navis Domini rerum omnium, frequens τύπος ecclesiae.

HYMNVS TERTIVS DECIMVS.

(e *δωδεκαστίχοις*.)

L A V D E S N O A C H I.

Hymnus 49. *adv. Scrutatores* in *Opp. S. Ephr.* Tom. III. p. 89 sq. et in nostrum sermonem translatus legitur in diss. *de cantu Syr.* l. c. p. 89 — 93. cf. *Bardes.* pag. 34 sqq. — *Duodecimus* quisque versus est *ἔφυμνος doxologiam* continens.

---

1. ܐܘ ܡܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܢܘܚ.
ܕܪܒܐ ܒܡܘܟܟܐ.
ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܕܪܗ.
ܚܣܝܪܘ ܗܘܘ ܒܚܣܝܪܘܬܐ.
ܕܐܬܬܩܠܘ ܒܡܬܩܠܬܐ.
ܘܬܩܠ ܚܕ ܒܢܘܚܐ.
ܒܡܪܕܝܐ ܕܒܢܘܬܐ.
ܢܒܠܘ ܗܘܘ ܒܬܘܦܢܐ.
ܕܠܘ ܗܘܘ ܒܫܘܠܡܐ.
ܘܐܬܬܪܝܡ ܒܡܘܡܐ.
ܢܒܝܐ ܡܘܒܪܐ.
ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܕܒܗ ⁘

11\. ܒܪܝܟܐ ܐܢܬ ܡܪܢ.
ܚܘܒܟ ܠܣܘܢܩܢܢ،
ܕܟܢܫ ܚܕ ܒܣܘܪܐ.
ܠܡܣܪܢܫ ܡܢ ܡܫܟ̈ܠܝ.
ܒܡܣܘܪܐ ܕܟܝܠܐ ܦܠܓܗ.
ܡܪܝ ܠܡܣܟܢܘܬܢ،
ܕܬܬܪܘܡ ܚܕ ܠܬܪܥܟ ❖

Str. 11. *P. Benedictus:* „Victualium copiam inopiae nostrae tuus coacervat amor, ut unicuique certam de horreis tuis rationem dispenses, nostram svavibus (benignis) modis, Domine, prolectas inopiam, ut ad januam tuam appareat."

9\. ܣܟܠܐ ܗܘ ܫܪܝܪ ܗܢܐ.
ܕܡܝܘܬܢܐ ܡܙܕܝܢ،
ܠܦܓܪܗ ܙܪܕܐ ܡܠܒܫ.
ܠܗ ܐܝܟ ܕܢܚܫܐ.
ܐܢܬ ܠܟܝܢܘܬܟ ܡܪܝ.
ܠܒܫܬܗ ܦܓܪܐ.
ܕܪܦܝܐ ܕܢܬܢܟܐ ܒܗ ܀

10\. ܣܡ̈ܡܢܐ ܡܪ̈ܝܥܐ.
ܪܕܘ ܡܢܟ ܠܡܣ̈ܟܢܐ.
ܟܕ ܒܟܠܗܘܢ ܚܕ ܗܘ.
ܚܝܠܐ ܕܠܐ ܡܬܦܠܓ.
ܗܟܢ ܠܟܪ̈ܝܗܐ ܡܪܣܣ.
ܠܡܣ̈ܟܢܐ ܡܦܣ ܗܘܐ.
ܚܕ ܫܪܪܐ ܠܪ̈ܚܡܐ ܀

— Medela tantummodo e codicibus sperari posse videtur.

Str. 9. Vertimus: *Stultum sane est, mortalem se armare, dum muniat corpus suum loricâ aeneâ. Tu, Domine, naturam tuam corpore imbecillo induisti, quo peti p o s s e s.* Ita recte ܕܢܬܢܟܐ glossator quidam explicuit: ܕܢܬܚܒܠ ܢܬܢܟܐ, quam glossam *P. Benedictus* metri securus in textum recepit.

Str. 10.: „*Varia medicamina manant ex te egentibus, etsi omnibus una est vis et indivisa. Ita multiplex aegrotantibus spargitur et egentibus communicatur, est vero una veritas veritatis amicis.*“

ܕܐܬܐ ܠܟܝܢܘܬܐ.
ܢܟܝܠܬܐ ܢܟܝܠ ܡܢ ܟܠ.
ܕܟܒܫ ܩܝܕܐ ܩܝܕܐ.
ܢܫܘܗܝ ܟܕ ܙܥܘܪܐ.
ܡܫܬܘܕܥ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ÷

8. ܪܒܐ ܗܘ ܕܐܟܒܘܗ.
ܠܫܘܒܚܗ ܟܠܗܝܢ ܙܥܘܪܬܐ.
[ܕܒܐܣܟܝܡܗܘܢ ܐܬܙܥܪ.]
ܕܐܦ ܗܘ ܒܗܘܢ ܐܬܕܡܐ.
ܕܒܗܘܢ ܥܣܩܐ ܗܘܐ.
ܕܢܬܕܡܘܢ ܠܗ ܠܪܒܘܬܐ.
ܠܗ ܕܝܢ ܗܘܐ ܦܫܝܩܐ.
ܕܒܗܘܢ ܢܬܕܡܐ ÷

Str. 8. Multa nobis sumsimus in hac stropha restituenda. Qui audaciae nos accusent, iis Benedicti textum lubenter felicius sanandum relinquimus. Vertimus: *Magnum sane est, parvos* (Judaeos adversarios) *afflixisse hanc majestatem* [*quia in ipsorum forma parva facta esset*], *quia his quoque similis extitisset, quum illis quidem difficile esset, similes fieri illi majestati, huic vero facile* [*esset, his se similem facere*] (hum. naturâ assumtâ). — *Dolath* v. 2. verbo ܫܘܒܚܗ praepositum, inde sublatum praeposuimus particulae ܐܦ v. 3. (4.). Verba uncis inclusa spuria esse judicamus, glossema scilicet e textu releganda. — *Dolath* ante ܒܗܘܢ v. 4. rescidimus et pro ܐܬܕܡܐ scripsimus *Ethpa*. per synaeresin pronuntiandum. — Versui 4. addimus ܗܘܐ et 5. ܠܪܒܘܬܐ. V. 6, pro ܗܘ habet ܗܘܐ ܕܝܢ.

ܡܢ ܟܠ ܘܠܒܪ ܟܠ.
ܗܘܝܘ ܣܘܟܠܗ.
ܗܘܝܘ ܐܦ ܚܝܐ.
ܕܢܦܫܐ ܕܥܡܪܐ ܒܢ ܀

6\. ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܟܠ ܒܗ.
ܕܟܕ ܟܠ ܒܗ ܗܘ ܘܐܝܬܘܗܝ.
ܒܟܠ ܟܠܗܘܢ ܠܐ ܡܣܟܠܘܢ.
ܡܡܫܝܢ ܠܗ ܒܗ ܐܦܢ،
ܒܕܡܘܬ ܦܓܪܐ ܕܠܐ.
ܡܫܗ ܒܐܝܕܐ ܕܩܢܝܗ.
ܠܢܦܫܐ ܕܥܡܪܐ ܒܗ ܀

7\. ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܘܕܐ.
ܠܗܘ ܕܚܝܐ ܒܚܝܐ ܡܢ ܟܠ.

qui non intelligeret, quo fuffixum (a *Benedicto* perperam pro masculino habitum) vocis ܣܘܟܠܗ referendum esset. Quo glossemate inserto librarius metri aut ignarus aut incurius (quod etiam in *Benedictum* cadit), particulâ ܐܦ quoque transpositâ, miseras excitavit turbas. Vertimus: „*Hic ipse est intelligentia, idem quoque vita animae habitantis in nobis.*“

Str. 6. v. 5. post ܕܠܐ editio Rom. habet ܡܣܟܠܘܢ, quam vocem, quum proxime ante legatur, huc per nefas immigrasse putavimus ideoque rescidimus. Vertimus: *Quis est, qui non miretur, quod, quum omnia per eum sint et ipse sit in omnibus, nunquam attingant eum, etsi sint per eum, — instar corporis, quod manu, qua praeditum est, non assequitur animam in se morantem.*

4\. ܠܐ ܡܛܘܠ ܢܝܪ ܢܫܠܗ.
ܬܪܥܝܬܐ ܕܦܫܝܛܘܬܐ.
ܠܡܓܫܘ ܐܝܟ ܐܝܕܐ.
ܕܪܘܚܐ ܕܒܪܘܝܢ.
ܠܗܘ ܕܐܦ ܬܪܥܝܬܢ.
ܕܐܠܦ ܦܓܪܐ ܗܘܬ.
ܟܝܢ ܒܟܣܝܘܬܗ ܀

5\. ܠܐ ܬܘܒ ܫܩܠ ܠܗ.
ܢܝܪܟܠܬܐ ܕܟܠܝܬܐ.
ܠܗܘ ܦܓܪܐ ܕܠܒܫܘ.

Str. 4. v. 1. Relegavimus ܡܢ ante ܡܛܘܠ, vulgare quidem, neque vero necessarium, quod profecto incuria librarii addidit. — Voces post v. 3. in edit. Rom. expressas: ܕܪܘܚܐ ܘܒܪܝܬܐ per se plenum versum non efficientes, non dubitavimus quoque textu ejicere. Turbant enim totam stropham, quae, nisi ejiciantur illae, octo versus constituere videatur, hunc tamen mutilum. Interpolatae sunt profecto ab homine legislationis in monte Sinai memore, ubi Jehova *digitis* leges conscripsisse perhibetur, quos in margine addere placuit *manibus*, unde in textum irrepserunt. Est vero additamentum ab h. l. prorsus alienum, ubi poëta negat, esse homini, sicuti Deo, *manus spirituales*, quibus Deum assequi et comprehendere possit, quemadmodum Deus, licet invisus, nos assequatur: „*Cuinam sunt manus spirituales Creatoris nostri, cujus quippe naturae abditissimae ipsa ratio nostra corpus esse videatur?*“

Str. 5. v. 4. editio Rom. habet etiam ܡܢ post ܘܒܠܝܢ, quod eâdem, qua supra str. 4, 1., ratione ducti abesse jussimus. — Sequentes versus 5. et 6. ibidem leguntur. ܗܘܝܘ ܗܠܝܢ ܘܐܦ ܡܟܠܝܢ ܗܘܝܘ ܝܘܢܐ. — Sed ܡܟܠܝܢ aperte est glossema hominis,

ܦܓܪܟ ܗܘ ܕܗܘܐ.
ܠܒܘܫܗ ܕܐܠܗܘܬܟ.
ܙܢܝܢ ܠܒܘܫܝܢ ܗܘܘ ܠܟ.
ܡܪܢ ܢܘܠܐ ܘܦܓܪܐ.
ܠܚܡܐ ܠܚܡܗ ܚܝܐ ܀

3. ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܡܗ.
ܡܠܒܘܫܐ ܕܫܘܚܠܦܝܢ.
ܗܐ ܦܓܪܐ ܟܣܐ.
ܐܣܘܟ ܒܐܘܪܐ ܕܢܝܚܐ.
ܢܝܚܐ ܠܚܙܝܐ ܘܕܚܝܠܐ.
ܡܟܣܝܐ ܠܒܘܫܐ ܟܣܐ.
ܢܘܪܐ ܕܫܪܝܐ ܒܗ ܀

manam quidem naturam tuam contexere vestes, texit corpus divinam: amictum ergo tibi, Domine, comparasti duplicem, pannum et corpus, idem est panis, panis vitae.“ ܡܪܝ v. 6. mutavimus in ܡܪܢ, quod tum ob literarum similitudinem, tum incuriam librarii, qui ܡܪܝ dicere consueverat, quod Syris usui est, *Jud* cum *Nun* facile permutari potuit.

Str. 3. Habes h. l. indicium doctrinae antiquae ecclesiae de coena s. literis SS. unice confirmatae, esse nempe panem coenae s. loco corporis, quo Dominus olim erat indutus, Dominum ergo in pane, utpote corpore suo, praesentem communicantibus perinde jungi, ac olim, quum corpore hum. indutus inter homines versaretur. *P. Bened.: Vestes mutatorias tibi invenisti, quis inventum non obstupescat? tuam corpus texit lucem gratam spectantibus et formidabilem. Texere naturam humilem vestes, panis occultat ignem in ipso reconditum.*

HYMNVS DVODECIMVS.

(ejusdem metri.)

LAVDES FILII DEI, HOMINVM SERVATORIS.

Hymnus 19. *adv. Scrutatores*, Opp. *S. Ephr.* Tom. III. pag. 35 sq.

---

1. ܢܐܬܐ ܠܗ ܫܘܒܚܐ.
ܠܒܪܐ ܕܥܠܡܐ ܫܘܒܠܐ.
ܬܘܕܝ ܠܗ ܠܡܫܪܐ.
ܕܗܘܐ ܐܚܐ ܠܒܢܝ̈ܗܘܢ.
ܢܐܬܐ ܠܗ ܗܕܪܐ.
ܡܢ ܕܥܠ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ.
ܘܫܡܫ ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܀

2. ܢܚܬ ܡܢ ܕܗܘܐ.
ܠܒܘܫܗ ܕܐܢܫܘܬܢ.

Str. 1. v. 5. restituimus ܠܗ, quod et metrum postulat et, quum bis v. 1. et 3. praecedat, casu quodam excidisse apparet. — v. 6. enunciamus: *Men d'ald' hvo taljo: inde quod* s. *propterea quod factus est puer et infimis ministravit.* ܥܠ ܕ, *quoniam, quia, quandoquidem* v. Castell. et conf. *Ephr.* T. II. 485. B. et supra X, 12. = עַל אֲשֶׁר. Insuper praeposita est particula ܡܢ: *inde quod* v. v. sq.

Str. 2. *P. Benedict.*: „Hu-

ܠܐ ܬܗܘܐ ܐܦ ܬܪܟܢܝܠܝ.

ܦܘܫܠܐ ܠܡܫܦܫܦܬܐ.

ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܒܘܢ ܕܪܘܫ.

ܒܡܫܟܢܐ ܢܒܘܬܐ ܕܩܪܐ.

ܦܬܪܐ ܒܡܫܒܘܬܗܘܢ ܀

v. 5. *Lo nehve. P. Bened.:* „*Vide rursus, ne linguam exeras quasi gladium, ut ferias, aut quasi arcum mentem tractes, ut tua contorqueas in coelum tela. Cave iterum, ne insidiosa illa tua disceptandi ratio quasi coluber suo corda audientium veneno inficiat.* — De lectione et pronunciatione v. 6. vide, sîs, quae in praefatione disseruimus.

ܢܦܣܘܩ ܠܗ ܕܝܢ ܦܠܚܐ
ܡܐ ܕܐܪܓܫ ܗܘ ܒܗ.
ܕܒܐܒܗ ܡܪܝܪܐ ܗܘ ❖

10. ܠܐ ܢܬܦܪܘ ܥܒܐ.
ܕܡܫܝܚܗ ܒܫܒܬܐ.
ܕܢܗܘܬ ܠܗ ܬܘܪܥܝܬܗ
ܕܠܐ ܡܝܪܐ ܕܬܬܒܥܐ.
ܒܗ ܒܥܒܐ ܗܒܠܐ.
ܒܗ ܥܐܒܐ ܘܒܒܪܐ.
ܘܐܦܠܐ ܒܪܘܚܐ ܒܩܘܕܫܐ ❖

11. ܠܐ ܬܫܬܘܝܢ ܟܠ ܐܢܫ.
ܟܬܒܘܗ ܢܟܬܒ ܫܒܝܐ.

primis, ut in Christo constanter maneat (confirmetur): *caveat ramus, ne a sua degeneret radice* (rectius: *ne nutet ramus ejus* — Christi, nisi legere malis ܒܥܩܪܐ — *in radice sua); alioquin succidet agricola vitem, si amaros senserit tulisse botros.*

Str. 10. in edit. Rom. graviter affecta. v. 3. habet ܬܗܘܐ ܒܝܗ, unde lit. ܒ, quippe quae metrum turbat neque sensum fundit, rescidimus. E v. 4., ubi legitur ܬܘܒ ܠܐ relegavimus particulam ܬܘܒ, vulgarem quidem et ad nauseam usque frequentem, et pro ܠܐ e sensu scripsimus ܕܠܐ (*ita ut caliget intellectus noster neque valeat cognoscere oculo puro Patrem Filiumque neque Sp. S.*). In v. 5. pro ܒܗ ob seq. foemininum punctavimus ܒܗ̇. Versui denique 6. addidimus ܒܗ̇ܕ quae vox profecto errore librarii periit.

Str. 11. v. 3. *Lo thehve'ph th[a]rithan,* cf. *Bardes.* p. 40.

8. ܟܠ ܐܝܢܐ ܕܒܥܐ.
ܡܫܪܪܗ ܗܘ ܕܐܒܝܕܐ.
ܘܐܝܢܐ ܕܒܥܐ ܗܘܐ.
ܫܒܒܗ ܗܘ ܕܐܝܢܐ ܕܬܓܐ.
ܠܐ ܚܣܢ ܡܫܬܘܬܦܘܬ ܒܥܐ.
ܐܒܝܕܐ ܘܐܫܟܚܗ ܠܢܦܫܗ.
ܕܡܘܬ ܕܒܨܘܝܐ ܀

9. ܐܝܢܐ ܕܗܪܓܐ ܗܘ.
ܢܫܬܐܠ ܒܡܫܡܫܢܐ.
ܠܐ ܢܬܥܒܠ ܡܫܢܝܢܗ.
ܟܠܗܘܢ ܠܥܩܪܗ.

pus. Et quia corrumpit, Is, qui omnes morbos sanat, abjiciat illud et segreget a suo grege." V. 5. pronuncia: *Metu^{e}ld'* — et v. 6. ultimam vocem δισυλλάβως: *M^{a}ritho.*

Str. 8. In v. 3. restituimus verbum ܗܘܐ in editione Rom. omissum, v. 4. pronunciamus: *Schbobeuh d' ainod' tgho.* — V. 6. est ὑπέρμετρος; prima vocalis absorbetur s. adsciscitur ab ultima voce versus praecedentis et reliqua efferri possunt: *Bidov'schchahh* etc. *P. Benedictus* vertit: *Scrutator majestatis perituri socium se facit, quemque de illa disceptare delectat, cum errore affinitatem inivit. Si quis perditum quaesivit et se ipsum invenit, huic similem credito scrutatorem.*

Str. 9. v. 4. *P. Benedictus* edidit ܟܠ contra metrum, addidimus suffixum, sane pleonasticum sed vulgare. Forma quidem usitatior est ܟܠܗܘܢ, sed lit. Ee vocalem A, quam ubi vocali destituta est, adsciscere amat, h. l. metri gratia poscit. conf. v. 29. Ejusdem gratia in v. 6. inseruimus ܗܘ, in edit. Rom. inepte post ܚܢ v. 5. positum. *F. Benedict.*: „*Quisquis ambit Christi accenseri membris, consulat in-*

6\. ܐܝܢܐ ܕܡܬܥܠܝܐ ܗܘ.
ܠܐ ܠܗ ܘܠܡܥܠܝܘܬܐ.
ܐܝܢܐ ܕܡܬܡܣܟܢܐ ܗܘ.
ܠܐ ܠܗ ܘܠܡܟܝܟܘܬܐ.
ܘܪܚܡ ܐܕܡܐ ܗܘ.
ܠܐ ܢܪܗܛ ܢܬܥܫܢ.
ܒܥܘܫܢܗ ܒܒܪܘܝܗ ܀

7\. ܐܝܢܐ ܕܡܥܩܒ.
ܗܕܡܐ ܗܘ ܕܐܬܟܪܗ.
ܢܬܐܣܐ ܕܠܡܐ.
ܢܒܐܫ ܠܟܠܗ ܓܘܫܡܐ.
ܘܡܛܠ ܕܟܠܗ ܚܝܪܐ.
ܢܥܒܕܘܢ ܡܢ ܡܪܢܝܬܐ.
ܡܐܣܝܐ ܟܠ ܒܐܣܘܢ ܀

Str. 6. v. 2. 4. ܠܐ ܠܗ ܘܠ nihil illi cum arduis = hebr. מַה לִּי וָלָךְ. — v. 5. *P. Benedict.* edidit ܗܘ ܐܕܡܐ, quae voces vel punctandae sunt ܗܘ ܐܕܡܐ (v. exempla, e genere quidem contrario, in *Bardes.* p. 40. med), vel potius ܗܘ mutandum in ܗܘܐ. — Idem editor in v. 6. ante ܢܪܗܛ habet: ܕܢܬܥܫܢ, haud dubie glossema, quo lector quidam fortius exprimere voluit, quam male deceat hominem luto fictum *et humilem naturâque depressum*, insurgere in suum Creatorem. Ejecimus textu.

Str. 7. „Quisquis divina scrutatur, membrum est morbo infectum. Sanetur, ne inficiat totum (lege ܠܟܠܗ) cor-

ܠܗܘ ܢܚܬܐ ܕܣܝܡ.
ܢܣܒܬ ܠܟ ܠܡܡܢܝܘ.
ܠܛܘܪܐ ܡܢ ܗܕܪ ܐܝܬ.
ܕܐܠܗܘܬܗ ܒܡܫܟܚܬܐ.
ܢܚܬܬ ܠܟ ܠܡܡܢܝܢܗ ❖

5. ܒܡܠܟܘܬܐ ܚܠܝܨܐ ܕܒܘܨܝܐ.
ܠܐ ܢܣܒܪܘܢ ܠܡܥܠܝܢ.
ܕܠܐ ܢܒܥܘܢ ܒܪܝܐ.
ܠܒܪܝܐ ܒܪܗ ܕܒܪܝܐ.
ܕܦܬܝܘܬܐ ܗܘ ܪܒܐ ܕܕܠܐ.
ܗܘܐ ܒܝܬ ܠܟ ܠܒܪܐ.
ܒܓܘ ܐܬܪܐ ܕܒܨܝܐ ❖

ulare jubet vocem ܒܪܝܐ post ܛܘܪܐ v. 5., utpote glossam hujus; non enim patebat, *qualis mons* cogitandus esset, cumulus scil. magnus frumenti, in cujus singulis granis enumerandis frustra laboraveris. — In v. 6. contra vulgare suffixum verbi subst. ܐܝܬ in illa editione excidit, quod restituimus, metro clamante. Vertimus: „*Dic mihi, quomodo fingas mente tua generationem* (Filii Dei) *longe remotam a tua cognoscendi facultate. Montem* (frumenti) *sane cogitas, in medio positum, — sumsisti tibi* (ad verba: *descendisti*) *enumerare.*“ *P. Benedictus* non intellexit stropham.

Str. 5. abundat cum praecedente synaereseos exemplis. v. 5. 6. cum turbare possint, qui Syrorum versus legere non consuevit. Legas ultima illius verba: *rabo d' dlo* et primam hujus vocem ܗܘ, nisi etiam, quod nobis placet, sic scribere velis. Vertimus: „*Ingens est hiatus idemque immensus inter te et Filium in regione perscrutationis*“ h. e. in terra, ubi tu eum perscrutari conaris.

ܚܘܒܐ ܒܫܬܩܐ.
ܠܐܠܗܘܬܟ ܟܠܐ ܪܒܘܬܟ.
ܚܟܝܡܐ ܕܝܢ ܫܬܩܐ.
ܣܟܬܢܐ ܠܡܫܒܪܐ ܢܒܪܐ.
ܫܒܪܢܐ ܕܡܠܟܘܬܟ ∴

3\. ܢܒܥܐ ܠܐ ܢܛܥܐ.
ܘܢܗܦܘܟ ܒܗ ܒܐܠܗܢ.
ܢܦܫܘܟ ܠܝܘܬܟ.
ܘܢܚܠܦ ܐܦ ܡܫܒܚܘܬܟ.
ܘܠܐܝܕܘܬܟ ܢܚܠ.
ܕܢܕܥ ܐܟܡܢܐ ܘܡܛܠܐ.
ܕܬܒܐ ܠܟܠܗ ܟܠܐ ∴

4\. ܐܦܢ ܟܢ ܐܟܢܐ.
ܕܬܗܘܐ ܒܢܘ ܬܘܟܬܝ.

vit prudens Divinitatem tuam tacitus silentio venerari, majestatem tuam tacitus admirari didicit doctus, et sapiens sanctis sermonibus gloriam regni tui parvulis narrare." Caeterum v. 2. 4. 5. 6. synaereseos exempla habes; pronuntia: *Lal°huthoch* — *r^a bu-thoch* — *Hh^a chimo* — *Schabron^a chres.*

Str. 3, 1. 2. „Nostrae animae ne obliti scrutemur Deum nostrum." *Synaeresin* observa in v. 2. et 4. atque pronuntia: *Bal°han* et *Vanchil°ph.* Versus 6. est ὑπέρμετρος (cf. *Bardes.* p. 41.) et *Dolath* primae vocis ab ultima versus praecedentis adsciscitur, ita ut syllaba percat et pronuncietur: *Neda d' - Chmo's* et rel.

Str. 4. in editione Rom. turbata est, librariorum Syrorum profecto, fortasse editorum quoque incuriâ. Metrum enim ex-

HYMNVS VNDECIMVS.

(ex ἑπτασυλλάβοις.)

NE HOMO SCRVTETVR ARCANA NATVRAE DIVINAE!

Hymnus 15. *adv. Scrutatores* Opp. *S. Ephr.* T. III. p. 30 sq.

---

1. ܐܝܢܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ.
ܢܒܥܐ ܒܪܐܢܫܘܬܐ.
ܐܝܢܐ ܕܒܥܘܬܐ ܗܘ.
ܢܗܓܐ ܒܪܬܘܡܐ.
ܘܐܝܢܐ ܬܘܒ ܕܚܛܝܐ ܗܘ.
ܢܒܥܐ ܗܘ ܗܟܐ.
ܕܦܩܝܕܝܢ ܠܡܫܡܥܢܘܬܗ ❖

2. ܒܪܘܫܐ ܒܫܠܡܐ.
ܢܥܒܪ ܠܐܠܗܘܬܟ.

Str. 1. v. 2. pronuntia: *Nene-b d'noschutho.* cf. *Bardes.* l. l. Plurima in hoc et seq. hymno synaereseos exempla. — v. 4. *P. Bened.* falso puncta conj. Ethpe. posuit, rectius vertit: *legem meditetur mortalis*, melius tamen: *quae ipsi mandata sunt*, quae ergo meditari et scrutari ipsius est et jure potest. — v. 5. pronuntia: *Vaino thub dhhtojhau.* — v. 6. restituimus e conjectura voc. ܗܘ.

Str. 2. *P. Bened.*: „No-

14. ܗܐ ܓܝܪ ܨܒ̈ܥܐ.
ܡܠܠܝ̈ܐ ܕܟܠ ܠܘ̈ܕܝܢ.
ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܒܪܐ.
ܕܒܗܘܢ ܕܡܘܬ ܕܣܘܟܠܐ.
ܕܢܚܘܗ ܠܡ̈ܩܒܠܢܐ.
ܕܢܕܥ ܕܐܝܟܢ ܗܘ.

15. ܘܐܢܗܘ ܕܗܢ ܪܘܚܐ.
ܕܡܪܝܐ ܘܩܫܛ ܢܦܫܐ.
ܠܐ ܗܒܩܝܢ ܠܡܥܒܪ.
ܡܢܘ ܕܢܗܘܪ ܢܟܝܐ.
ܕܠܐܒܐ ܗܘ ܓܠܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ.
ܘܓܢܝܙ ܟܣܐ ܡܢ ܟܠ ܀

Str. 14. Ne verba quidem, quibus mens humana utitur ad res depingendas (*colores vocales s. logicos* ܨܒ̈ܥܐ ܡܠܠ̈ܐ vocat Ephraemus), etiam si omnium hominum mentes cooperentur, congruent Filio, quibus exhibeamus effigiem ejus iis qui cognoscere cupiunt, ut intelligamus, qualis sit. cf. str. 8. et 4.

Str. 15, 5. 6. cf. Matth. 11, 27. Luc. 10, 22.

ܕܟܣܝܪ ܢܬܠܒܒܘܗܝ
ܒܥܝܢܐ ܘܬܪܥܝܬܐ
ܕܦܪܝܫ ܠܡܬܕܪܟܢܘܬܗ ܀

12. ܐܢ ܓܝܪ ܦܪܨܘܦܗ.
ܕܣܒܐ ܘܡܫܝܬܐ.
ܟܠܐ ܕܐܨܛܒܝ ܡܟܝܠ.
ܨܘܪܐ ܡܨܝܢܐ.
ܕܐܪܐ ܠܡܨܝܪܢܐ.
ܘܐܦܘܗܝ ܠܨܝܪܐ ܀

13. ܡܢܘ ܕܢܨܘܪ ܗܟܝܠ.
ܒܢܝܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ.
ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܚܙܐ.
ܘܥܝܢܐ ܕܟܬܝܒ ܕܚܙܝܗ.
ܠܘ ܠܗ ܚܙܐ ܐܠܐ.
ܐܣܟܝܡܐ ܕܐܬܥܛܦ ܀

poterunt ab oculo aut mente hominis, quia remotissimus est filius Dei ab utraque percipiendi facultate.

Str. 12 — 13, 3. *P. Benedictus:* Etenim „si vultus effoeti senis levi coelestis vultus irradiatione illuminatus, pictorum artem elusit, naturae ingenitae omnium plane oculorum aspectum fugientis imaginem quis dabit?“

Str. 13, 4 — 6. „Ille vero (Moses), qui perhibetur vidisse eam (naturam essentiae divinae s. aeternae v. 2.), neutiquam eam vidit, sed speciem, quam illa induerat“ (Ex. 33, 18 sqq.). — Caeterum in tribus versibus (1. 4. 6.) hujus strophae observes synaeresin et legas: *Manud' n'zur — Vaino-d' chthib — Schimo dethataph.*

ܗܳܟܰܢ ܐܳܦ ܡܰܚܫ̈ܒܳܬܳܐ.
ܠܳܐ ܫܳܡܛܳܢ ܠܰܒܪܳܐ.
ܕܢܺܝܫܳܐ ܕܰܠܶܗ ܫܳܕ̈ܝܳܢ
ܡܶܢ ܡܰܕܥܳܐ ܩܰܠܝܼܠܳܐ ✣

10\. ܐܰܝܟܳܐ ܡܶܢ ܨܰܝ̈ܳܪܳܐ.
ܐܶܪܙ ܒܗܰܘ ܐܝܩܳܐ.
ܕܡܽܘܫܳܐ ܡܠܰܒܶܫ ܗܘܳܐ.
ܠܳܐ ܣܰܝܒܰܪ ܫܽܘܦܪܗܽܘܢ.
ܠܳܐ ܕܳܡ̈ܝܳܢ ܐܰܦ̈ܶܐ.
ܘܠܳܐ ܕܳܡ̈ܝܳܢ ܢܰܚ̈ܬܶܐ ✣

11\. ܘܐܳܦܠܳܐ ܡܨܰܝܢ ܗܘܰܘ ܨܰܝܳܪ.
ܨܽܘܪ̈ܬܗܽܘܢ ܫܡܰܝܳܢ̈ܝܳܐ.
ܕܒܪܶܗ ܕܗܰܘ ܐܰܠܳܗܳܐ.

quentissima cf. *Bardes.* p. 39. sq. — v. 3 — 6. vertimus: „*ita etiam cogitationes non assequuntur Filium, scopum, quem petunt* (*ad quem mittunt* sc. tela ܓܐܪ̈ܐ cf. hymn. 1, str. 1. 3. XVIII, 3.) *e mente subtili.*“

Str. 10, 4 — 6. „Non pares fuerunt ei (luci ex ore Mosis fulguranti) pingendae, caetera assueti hominum vultus et vestium colores penicillo describere.“

Str. 11. Construe: ܘܐܳܦ ܗܘܰܘ ܡܨܰܝܢ ܠܳܐ ܐ̱ܢܳܫ ܨܽܘܪ̈ܬܗܽܘܢ ܠܫܡܰܝܳܢ̈ܝܳܐ ܕܒܪܶܗ ܨܰܝܳܪ. Si Mosis, hominis, splendorem nemo pictorum ferre et depingere potuit, multo minus coelestes *Filii Dei* (ad ܨܽܘܪ̈ܬܗܽܘܢ supple ܕܨܰܝܳܪ) colores concipi

7. ܘܐܢ ܕܝܢ ܒܡܥܩܒܢܘܬܐ.
ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܛܢܦܬܐ.
ܡܢܘ ܒܡܒܨܝܢܘܬܗ܆
ܕܗܘ ܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ.
ܪܘܚܐ ܡܫܬܒܠܐ.
ܡܒܣܐ ܠܥܘܕܪܢܗܘܢ ܀

8. ܐܝܟ ܕܢܦܫܐ ܥܒܝܪ܆
ܠܛܝܦܐ ܡܢ ܨܝܪܐ.
ܗܟܢ ܥܠ ܚܕ ܒܡܐܐ.
ܦܪܚܐ ܠܟܠ ܗܘܢܐ.
ܩܢܘܡܗ ܕܐܠܗܘܬܐ.
ܕܠܐ ܐܕܪܟܗ ܕܐܝܟܢ ܀

9. ܘܐܝܟ ܕܡܫܒܚܢܐ.
ܠܐ ܕܪܝܟ ܩܠܐ.

Str. 7. v. 5. 6. Spiritus immundus (ܛܢܦܬܐ), quippe cujus naturam non assequi valet hominum ars et sagacitas, redarguit Scrutatorum arrogantiam, qui Spiritus S. naturam penetrare et explicare sibi sumunt.

Str. 8. *P. Bened.:* „Uti enim animus omnes pictorum conatus sua subtilitate praevertit; sic omnem intelligendi facultatem supervolat cum infinito etiam excessu (ad verba: super unum in centum h. e. quantum maxime fieri potest) Divinitas, quamobrem nullus intellectus hactenus deprehendit, qualis ipsa sit.“ ܕܐܝܟܢ scil. ܗܘ. — v. 2. ܨܝܪܐ est δισυλλάβως pronuntiandum, sicut 10, 1.

Str. 9. v. 3. ܗܟܢ ܐܦ δισυλλάβως pronuntia: *Hochanoph*, quae synaeresis est fre-

ܠܥܘܡܩܗ ܗܘ ܕܝܠܗ.
ܠܡܠܐܟܐ ܕܠܐ ܕܝܠܗܘܢ.
ܒܥܘܬܐ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ ✣

5\. ܘܡܢ ܕܝܠܝܕ ܒܨܒܝܢܐ.
ܠܐ ܕܝܠܝܕ ܢܒܥܐ.
ܘܡܢ ܕܝܠܝܕ ܒܫܘܠܛܐ.
ܠܐ ܕܝܠܝܕ ܗܘܐ.
ܕܠܐ ܢܬܩܛܠܢ ܗܠܝܢ.
ܠܬܚܬ ܕܨܘܪܬܐ ܠܟܝܦܢ ✣

6\. ܒܟܬܒܐ ܕܒܪܐ ܡܠܦܝܢ.
ܠܐ ܒܪܐ ܠܝ ܕܐܬܝܠܕ.
ܘܡܢ ܡܥܒܕܢܝ ܠܐܒܐ.
ܠܐ ܡܥܒܕܢܝ ܕܐܝܟܢ.
ܠܬܚܬ ܚܘܫܒܐ.
ܠܐ ܢܩܛܠܢ ܗܠܝܢ ✣

cibus suis s. verbis assequi possunt.) — v. 3. ܚܘܫܒܐ *δισυλλάβως* pronuntiandum est cf. *Bardes.* p. 39 sq.

Str. 5. v. 5. 6. „Quia haecce omnino non cadunt sub penicillum (*Syr.* picturam)."

St. 6. *P. Benedict.* bene: „Divinae scripturae, quae Filium genitum docent, conceptionis tempus non produnt; et ubi Patrem generantem indicarunt, generationis reticuere modum, quoniam ejusmodi arcana labore prorsus inutili quaeruntur."

ܡܨܘܪܐ ܕܪܫܡܬ ܠܢ.
ܪܘܚܐ ܒܝܘܚܢܢ.
ܘܒܗ ܐܬܚܬܡ ܠܒܢ.
ܘܡܚܫܒܢ ܘܪܥܝܢܢ ܀

3. ܟܝܢܗ ܟܣܐ ܘܓܠܐ.
ܟܕ ܓܠܐ ܟܣܐ ܗܘ ܟܠܗ.
ܓܠܐ ܓܝܪ ܒܗܘܢ ܕܐܬܠܘܗܝ.
ܟܣܐ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܗܘ.
ܠܚܫܒܘܢ ܠܗܘܢ ܕܚܫܒܝܢ.
ܗܘܢ ܕܐܘܚܢ ܕܐܡܪܘ ܀

4. ܐܢ ܕܝܢ ܠܨܝܪܐ.
ܥܡܠܐ ܕܢܨܘܪܘܗܝ.
ܠܝ ܪܘܚܐ ܒܡܫܚܬܐ.

quam delineavit nobis Spiritus per Ioannem, et qua obsignatum est cor nostrum et rel.

Str. 3. „Natura ejus (Dei Verbi = Filii Dei v. str. 4, 5. str. 6. et sqq.) cum latet tum patet, etsi omnino (per se spectata) quam maxime latet.“

v. 5. 6. *P. Bened.:* „Sed nec nobis fas est contingere, quod divinus spiritus intactum reliquit, aut non tenere, quod idem nobis tenendum tradidit.“ Neque vero per genus licet subjectum verbi ܕܚܫܒ cogitare ܪܘܚܐ, sed ܝܘܚܢܢ, per quem Spiritus S. Filium Dei descripsit.

Str. 4. *P. Bened.:* „Caeterum si pictori operosum est levis aurae flatum coloribus imitari, nae ille insanit, qui jactat, se penicillo posse describere Unigenitum, quem nec verbis explicare potuit“ (rectius: quem ne ora quidem vo-

HYMNVS DECIMVS.

(ex ἑξαστίχοις.)

DE FILIO DEI INCOMPREHENSO. *)

Hymnus 33. *adversus Scrutatores* Opp. *S. Ephr.* T. III. p. 59 sq. — in nostrum sermonem conversus in *diss. de cantu Syr.* promtuar. hist. eccles. c. p. 97 — 100.

---

1. ܦܪܘܗ ܕܝܘܚܢܢ
ܟܕ ܚܪ ܒܟ ܙܗܝܪܐ.
ܕܡܠܬܐ ܐܝܬ ܘܐܠܗܐ.
ܕܠܐ ܡܬܡܫܫܐ ܕܐܢܫܝܢ.
ܕܟܠ ܐܢܫ ܒܗܘ ܨܘܪܬܐ.
ܢܨܘܪ ܒܪܥܝܢܗ ܀

2. ܘܠܐ ܢܡܫܚܘܢ ܠܡܫܪܐ.
ܦܪܨܘܦ ܕܠܐ ܢܒܪܝܢ.

*) Cf. hymn. 17.

Str. 1. *P. Benedictus* sensum bene expressit περιφράζων: „*Ad veritatem loquebatur Ioannes, quum te diligenter contemplatus, tuam nobis imaginem depinxit, affirmans, te esse Deum Verbum, a nostris proinde sensibus longe remotum;* satagebat nimirum, *ut* quam ipse ex archetypo expresserat, *effigiem tuam, suae quisque menti imprimeret.*"

Str. 2. v. 3.: „O imago,

ܕܠܐ ܢܛܠܘܗܝ ܦܘܬܒܗ.

ܒܠܝܡ ܬܘܒ ܬܪܝܢܘܬܗܘܢ ܀

10. ܬܘܪܐ ܗܘ ܕܦܪܝܫ.

ܙܘܓܐ ܡܢ ܙܘܓܗ.

ܬܘܪܐ ܬܪܝܢ ܕܦܪܝܫܘ.

ܡܢ ܢܝܪ ܐܘܝܘܬܐ.

ܒܚܘܒܟܝ ܢܬܠܐܡܘܢ ܀

11. ܢܦܫܗ ܕܦܘܠܚܢܝ.

ܚܪܒ ܠܐܒܗܘܗܝ.

ܢܦܫܐ ܕܒܢܘܗܝ.

ܐܚܪܒ ܠܒܝܬܗܘܢ.

ܒܟܪܝܗ ܢܫܬܘܢ ܀

hibeatur Gen. 2, 21 sqq., conjuge mortuo, ipsi uxori costa exscissa dicitur. — Male, ut nobis videtur.

Str. 10. v. 3 — 5. *P. Benedictus:* „Qualis taurus jugalis a jugo dimissus a socio disjungitur. Tua, quaeso, caritas mutui inter eos amoris redintegret nexum!“

ܡܢ ܥܘܩܣܐ ܐܘܪܟܐ.
ܕܐܚܘܗܝ ܘܕܐܚܝܢܘܗܝ.
ܒܟ ܡܪܝ ܢܬܪܟܒܘܢ ✣

7. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܐܒܗ̈ܐ.
ܒܢܘ ܒܗ ܘܦܪܩܘ ܒܗ.
ܘܦܠܓܘ ܢܟܣܝ̈ܗܘܢ.
ܡܢܬܐ ܘܡܫܘܚܬܐ.
ܐܝܟ ܡܪܝ ܙܒܢܐ ܐܦܝ ✣

8. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܒܗ ܐܚܐ.
ܦܪܫ ܡܢ ܐܚܘ̈ܗܝ.
ܘܡܢܝܢ ܡܬܒܨܪܐ.
ܘܐܨܒ̈ܥܐ ܒܨܝܪܢ.
ܒܟ ܡܪܝ ܢܬܡܠܘܢ ✣

9. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܦܪܫ ܒܗ.
ܓܒܪܐ ܡܢ ܐܢܬܬܗ.
ܘܐܬܦܪܩܬ ܠܗ ܥܠܥܐ.

Str. 8. „Hic est dies, quo frater separatur a fratribus suis et imminuitur numerus et imminuuntur digiti. --- Per te, Domine, restituantur!“ *P. Benedictus* non bene: „Quove die mors fratrem a fratre dirimet, numerusque minuetur, atque digitorum compactio dehiscet, tuo, precor, munere fiat, ut rato tempore funestus coëat hiatus.“

Str. 9. v. 3. 4. Quum uxor e costa mariti formata esse per-

3. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܡܒܛܠ.
ܫܪܪܐ ܕܡܟܘܪܘܬܐ.
ܘܡܒܛܠ ܗܘ ܡܘܠܟܢܐ.
ܩܒܪܐ ܗܐ ܠܓܢܘܢ.
ܢܚܝܪܗ ܒܢܚܠܘܬܗ ❖

4. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܦܪܐ.
ܠܒܝܪܐ ܡܢ ܚܬܢܐ.
ܘܡܒܛܠ ܕܚܬܢ̈ܐ.
ܫܢܝܐ ܡܫܚܝܢ ܠܗ.
ܢܒܪܝ ܒܒܘܣܡܐ ❖

5. ܝܘܡܐ ܕܒܘܝܢܐ.
ܝܘܡܐ ܗܘ ܡܪܝܪܐ.
ܝܘܡܐ ܗܘ ܡܒܟܝܐ ܟܠ.
ܝܘܡܐ ܗܘ ܡܡܪܪ ܟܠ.
ܢܬܬܢܝܚܘܗܝ ܡܢܗ ܝܘܡܢ ❖

6. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܢܘܪܐ.
ܗܠܠ ܗܕܡܐ.

Str. 3. Hic est dies, qui eludit fidem desponsatorum s. promissa eorum irrita reddit. *P. Benedictus:* „Iura dissolvit jugalia mors et pro thalamo ecce tumulum parat."

Str. 5. v. 5. ܢܬܬܢܝܚܘܗܝ 1. p. pl. fut.

HYMNVS NONVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE PATRISFAMILIAS.*)

Est carmen 35. sylloges I. et legitur p. 292 sq.

---

1. ܢܘܡܐ ܗܘ ܕܡܫܪܝܢ.
ܠܥܢܝܕܐ ܠܡܕܡܟܬܐ.
ܐܝܟ ܠܡܫܪܘܬܐ.
ܘܡܘܬܐ ܠܐܘܟܝܬܐ.
ܐܝܟ ܡܪܢ ܒܝܬܐܝܠܐ ⁘

2. ܢܘܡܐ ܗܘ ܕܡܪܐ.
ܠܒܝܬܐ ܠܡܫܝܚܐ.
ܕܠܐܘ ܘܕܢܒܗ.
ܒܝܬܐ ܡܠܐ ܒܡܘܬܗ.
ܒܡܘܬܝ ܢܠܒܫܐ ⁘

*) *P. Benedictus* quidem in margine habet; *in funere juvenum*, sed vel ipsius vel typothetae errore quodam rubricam hanc aperte falsam ortam esse putamus. Strophae 7. 9. et 11. persuadent nobis, eam, quam posuimus, genuinam esse. cf. canon 30. Ephr. l. l. pag. 282 sqq.

Str. 2. v. 3. 4. *P. Benedictus:* „Quotquot funerandi juvenis tectum ingrediuntur, vel inde decedunt, pleno ore plorant."

6. ܬܒܥܐ ܫܒܘܚܬܐ.
ܕܠܝܠܝܗ ܒܠܝܫܘܬܐ.
ܕܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫܐ.
ܠܦܢܦܢܐ ܒܢܘܡܠܐ.
ܒܥܘܕܪܢܟ ܢܣܬܡܟ ❖

Str. 6. v. 5. „Ut tuo praesidio sustentemur,“ Deus, quaesumus.

3. ܥܠܡܐ ܩܪܐ ܠܟܝ.
ܕܬܦܘܩܝ ܠܥܠܡܐ.
ܩܒܪܐ ܩܪܐ ܠܟܝ.
ܕܬܐ ܢܦܫ ܥܡܠܬܐ.
ܡܚܘܫܬܐ ܠܣܪܝܩܐܝܬ ❖

4. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܠܩܒܪܐ.
ܡܩܒܠ ܝܠܘܕܐ.
ܘܥܠܝܡܐ ܡܩܒܠ.
ܡܫܒܪ ܠܗ ܠܫܒܫܘܠ.
ܢܚܬ ܥܡ ܝܢܘܩܐ ❖

5. ܐܘ ܠܟܝ ܒܠܫܡܡܘܬܐ.
ܬܐܝ ܗܘ ܕܫܢܝܢܘܬܐ.
ܡܢ ܕܒܗ ܠܚܘܒܪܟ.
ܘܐܬܚܕܝ ܠܥܠܘܬܟ.
ܬܬܒܣܡܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ❖

Str. 3. Mundus te vocat, ut exeas e matris utero in vitam laboribus, inanibus saepe, fatigatam, sepulcrum vero etc. — Caeterum in hac stropha *Homoeoteleuti* exemplum habes; assonant versus, imo alternatim sibi respondent. cf. *Bardesan.* p. 42.

Str. 4. „Dies est, qui tumulo componit puerum juvenemque componit" et rel.

Str. 5. v. 5. „*Laeteris in regno coelorum.*" Hic versus ἔφυμνος *videtur* tantum a reliquis, qui preces ad Deum missas vel laudem ejus continent, recedere. Res enim ipsa loquitur, Deum innui, qui juventuti gaudia in suo regno concedat.

HYMNVS OCTAVVS.

(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE JVVENVM.*)

Est carmen 34. sylloges I. et legitur p. 292. nostro sermone expressum exstat in *diss. de cantu Syr.* l. c. p. 88 sq.

---

1. ܢܦܩܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ.
ܫܘܝܐ ܗܘ ܠܟܠ ܕܝܢ ܐܢܫ.
ܡܪܝܪ ܕܝܢ ܘܩܫܐ.
ܕܡܛܝ ܠܥܠܝܡܘܬܐ.
ܐܝܟ ܥܛܪ ܒܫܐܢܝܢ ܀

2. ܫܘܝܐ ܗܘ ܕܦܪܫܘ ܒܗ.
ܥܢܝܬܐ ܘܒܟܝ̈ܬܐ.
ܘܥܠܝܡܐ ܗܘ ܝܩܝܪܐ.
ܗܘܬ ܠܗ ܡܪܝܪܘܬܐ.
ܠܚܒܝܒܘܗܝ ܠܥܠܝܡܘܬܗ ܀

*) Ita etiam *P. Benedictus* in margine habet.
Str. 1. v. 1 sqq.: „Omnibus quidem mortalibus aequalis imminet e vita exitus, acerbus tamen et gravis etc.

ܡܘܬܐ ܥܐܠ ܢܣܒܗ̇. 6.
ܘܐܦܩܗ̇ ܡܢ ܒܥܘܡܪܗ̇.
ܘܒܩܒܘܪܐ ܡܕܪܐ.
ܣܡܗ̇ ܥܕ ܗܘܐ
ܝܘܡܗ̇ ܕܢܘܚܡܗ̇ ܀

ܢܦܩܬ ܠܗ ܢܦܫܐ. 7.
ܕܫܢܝܐ ܒܦܘܩܕܢܟ.
ܗܐ ܗܘܬ ܕܫܝܢܐ.
ܕܫܢܝܐ ܒܦܘܩܕܢܐ.
ܗܦܘܟ ܡܪܝ ܐܚܝܗ̇ ܀

Str. 6. „Mors ingressa rapuit eam et extulit ejus domo et in sepulcro, (novo) domicilio, eam posuit, donec illucescet dies resurrectionis ejus.“

Str. 7. *P. Benedictus:* „Sic animus e corpore excessit, corpus in cineres abibit, utrumque te jubente fit:“ — tu, Domine, eam in novam vitam revoca.

3. ܢܘܦܐ ܗܘ ܕܡܠܟܘܬܟ.
ܒܝܫܬܐ ܒܒܝܫܬܐ.
ܘܒܪܫ ܟܠ ܐܦܘ̈ܗܝ.
ܚܫܟܐ ܘܕܘܘܢܐ.
ܢܒܘܪܗܘܢ ܒܘܕܐܝܬ ܀

4. ܒܝܘܡ ܝܠܕܗ ܡܘܬܐ.
ܒܚܝ̈ܘܗܝ ܐܘܠܨܢܐ.
ܝܘܡ ܡܘܬܗ ܐܒܠܐ.
ܠܟܢܘܫܬܐ ܕܚܒܪ̈ܬܗ.
ܫܘܒܚܐ ܠܕܫܩܠܗ ܀

5. ܒܫܢܝܩܠܐ ܒܟܒܬܐ.
ܕܡ̈ܠܬܐ ܕܟܠ ܕܪ̈ܝܢ.
ܡܬܚܒܠܐ ܦܓܪܗ.
ܘܗܘܐ ܕܢܝܚܐ.
ܠܡܩܝܡܢܗ ܠܩܘܝܡ ܀

tota jacet, squalido turpis situ. Tu, Domine, offusas tenebras dissipa et perturbatum rerum ordinem repone.“ Sensum saltem assecutus est.

Str. 4. a cujus sensu mirum quantum aberravit *P. Benedictus*, ita explicanda est: „Die ejus natali mors (eam corripuit). — In vita ejus afflictatio (fuit s. afflictata fuit), dies mortis ejus luctum attulit coetui sociarum ejus. — Laus sit ei, qui eam abstulit!“

HYMNVS SEPTIMVS
(ejusdem metri.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE MVLIERIS.*)

Est carmen 32. sylloges I. et exstat p. 289.

---

1. ܕܡܟܐ ܒܟܘ ܟܢܫܐ.
ܘܒܐܪܥܐ ܡܩܒܠܬܐ.
ܘܗܐ ܒܟܘ ܒܩܘܡܐ.
ܐܒܠܐ ܒܟܘ ܠܒܐ.
ܐܢܬ ܡܪܝ ܒܝܐܝܢܝ ∴

2. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܛܪܕ.
ܐܢܬܬܐ ܡܢ ܒܝܬܗ.
ܘܒܝܬܐ ܐܦ ܐܒܝܠ.
ܕܐܒܕ ܠܡܪܬܗ.
ܒܒܘܗܪ ܠܢܬ ܒܢܝܗ ∴

*) *P. Benedictus* in margine scripsit: *in funere mulierum,* quae rubrica argumento congruit.

Str. 1. v. 5.: „Tu, Domine, consolare me.“ Forma imperat. Pa. c. suff. 1. pers. quando Olaph accedente suffixo non perit, = ܒܝܐܝܢܝ Matth. 15, 25. Pronuncia: *Bajajain'*.

Str. 2. *P. Bened.:* „Heram hic dies expulit, domus idcirco

8\. ܕܣܢܐ ܗܘܐ ܠܒܘܣܡܐ.
ܘܐܣܠܝ ܠܒܛܝܠܬܐ.
ܢܥܠܝܢܝ ܒܡܫܬܘܬܟ.
ܒܢܘܗܪܟ ܢܬܒܣܡ ܠܝ.
ܥܡ ܟܐܢܐ ܕܪܚܡܝܟ ܀

Str. 8. *P. Bened.*: „Deliciarum contemtorem et incertis otii osorem tuo exceptum triclinio, tuâ item luce frui cum Iustis tui amantibus decernes (pot. decernas, precamur).“ — *Ἔφυμνος* in fine carminis consuetum modum excedit et tribus versibus constat, cujus anomaliae, alibi etiam observatae, musices cantusque periti rationem, e rei natura facile repetent. cf. *Bardes.* p. 35 sqq. et *dissert. de cantu Syr.* l. l. p. 85 sq. cll. p. 83.

ܘܩܪܝ ܠܡܫܪܝܬܟ.
ܬܪܥܝܘܗܝ ܥܡ ܐܡܪܝܟ ·:·

5. ܕܒܚܘܒܗ ܗܘܐ ܘܫܠܡܐ.
ܚܘܒܐ ܠܘܬ ܐܚܘܗܝ.
ܘܪܚܡܬ ܐܟܣܢܝܐ.
ܒܚܘܒܗ ܕܠܩܐ ܗܘܬ.
ܡܢܝܘܗܝ ܥܡ ܡܚܒܝܟ ·:·

6. ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܕܟܢܪܐ.
ܩܠܐ ܡܘܠܒܝܟ.
ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܠܩܘܡܝܐ.
ܒܠܚܘܕ ܪܘܚܐ.
ܢܫܡܥ ܩܠ ܩܪܢܐ ·:·

7. ܕܬܡܗ ܗܘܐ ܘܬܗܪ.
ܒܟܬܒܐ ܕܒܠܡܠܝ.
ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܠܒܗ.
ܒܡܠܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ.
ܚܠܛܝܗܝ ܒܢܗܝܪܐ ·:·

fungi ministeriis tuumque Corpus tuumque Sanguinem, gregi tuo porrigere, ipsum ad communem cum tuis agnis pastum vocari, quaeso, jubeto."

Str. 5. v. 3. 4. „Et in cujus amore (erga fratres simul) caritas in peregrinos flagravit." —

Str. 6. v. 5. „Audiat vocem tubae (resurrectionis)."

Str. 7. v. 3—5. „Et cujus cor illustratum est effatis Spiritus S., eum junge illustribus tuis."

ܠܗܘ ܢܘܗܪܐ ܒܫܡܝܐ.
ܢܚܙܐ ܒܒܥܘܬܐ.
ܕܢܚܘܢܝܘܗܝ ܕܒܪܗ ܀

2. ܛܟܣ ܓܠܝܬܗ.
ܘܕܟܝ ܟܣܝܬܗ.
ܗܢܝܢܐ ܘܣܟܠܐ.
ܡܠܐ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܘܬܗ.
ܚܝܪܗ ܒܟܝܢܘܬܐ ܀

3. ܥܝܢܘܗܝ ܕܫܗܪܝ ܗܘܘ.
ܒܩܘܡܐ ܩܕܡܝܟ.
ܘܪܕܝ ܕܡܥܐ ܒܨܠܘܬܐ.
ܘܒܥܝܢ ܥܠ ܚܘܒܘܗܝ.
ܢܚܙܝܢ ܠܚܢܢܟ ܀

4. ܕܦܩܕܬܗ ܕܢܗܘܐ.
ܡܫܡܫܢ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ.
ܘܒܟܠܝܟ ܒܝܬܪ.

mus in decessu (ejus), *ut misereatur ejus dux ejus!*

Str. 2. v. 1. 2. ad verba: *Ordinavit publica sua et casta fecit occulta sua* h. e. publice juste et temperate egit atque in occulto castus fuit.

Str. 3. „Oculi ejus, qui (quum viveret) excubuerunt in statione coram te et inter preces lacrymas profuderunt atque supplicarunt propter peccata ejus, — conspiciant gratiam Tuam.“

Str. 4. *P. Bened.*: „Quem jussisti in sanctuario tuo sacris

B) *E genere odarum* h. e. carminum in strophas divisorum.*)

HYMNVS SEXTVS.

(e πενταστίχοις.)

CARMEN EXEQVIALE IN FVNERE DIACONI.**)

Est carmen 13. e *carminibus* 85 *exequialibus*, quae excusa leguntur in *Ephr. Opp. T. III. p.* 225—359., quorum inscriptionem ܡܕܖ̈ܫܐ ܕܥܠ ܥܢܝ̈ܕܐ (*carmina super defunctis*) P. Benedictus reddidit: *Necrosima* seu *Funebres Canones*. Quintus quisque versus stropharum hujus carminis est ἔφυμνος ideoque a typotheta separatim positus. De ratione carminum hujus modi canendorum egimus in *Bardes.* p. 35 sq. et in *diss. de cantu in eccles. Syr.* l. l. p. 83 sqq. ubi (p. 86. et 87.) etiam hoc carmen vernaculâ l. redditum exhibetur.

1\. ܗܐ ܦܪܫ ܗܕܡܢ.
ܡܢ ܟܘܢܫܐ ܡܫܡܫܢܝܬܐ.

*) *Bardes.* p. 45.

**) *P. Benedictus* in margine posuit: „*In funere Diaconorum*" profecto e rubricâ in cod. ms. repertâ, quam praeter totum argumentum probat str. 4, 2. ubi defunctus designatur ܡܫܡܫܢ (ܡܫܡܫܢܐ est διάκονος).

Str. 1. *membrum nostrum*, socius, frater. v. 4. 5. *ore-*

ܙܥܘܪܐ ܡܠܐ ܘܡܫܦܥ܀
ܘܐܝܟ ܕܫܠܡܐ ܗܘ܀
120. ܟܠܝ ܡܪܝ ܒܛܝܒܘܬܟ܀
ܫܦܥܐ ܕܡܘܗܒܬܟ܀

v. 118 — 121. *P. Benedictus:* „Eho, Domine, vas tuo munere plenum exundat; vile est, hoc idem fatetur; gratiae tuae fluxum siste, precor" — *ad verba:* siste gratiâ tuâ fluxum doni tui.

ܠܡܫܠܡܘܗܝ ܕܠܒܠܒܝܢ܀
ܕܠܐ ܢܪܘܬ ܒܢܝܢ܀
ܐܠܐ ܒܡܢܐ ܕܫܒܘܩܬܐ܀
ܕܐܟܪܐ ܒܟܠܗ ܡܢܬܗ܀
ܘܟܢܫܬ ܒܡܢܐ ܕܐܘܒܠܬ܀
ܛܝܪܐ ܕܡܪܥܝܬܐ܀
ܠܐܡܪܐ ܕܡܪܥܝܬܟ܀
ܕܐܟܪܐ ܡܟܪܟܝܢ ܠܗ܀
ܢܩܘܒܐ ܡܬܟܪܟܝܢ ܠܗ܀
ܢܬܪܒܘܢ ܒܛܝܒܘܬܐ܀
ܠܒܘܪܐ ܘܗܕܘܛܐ܀
ܒܟܝܬܘܗܝ ܬܟܫܦܝܐ܀
ܘܐܫܬܠܝ ܘܐܬܟܢܬܘܗܝ܀
ܫܘܦܪܐ ܕܒܬܘܠܬܐ܀
ܘܫܠܡܐ ܕܟܘܡܪܐ܀
ܐܒܠܐ ܕܕܘܫܐ܀
ܘܫܠܝܐ ܕܦܫܝܛܐ܀

cui adnexi sunt, sed ad totum, quod hoc hymno finitur, *opus adversus haereses*, 56 hymnis constans. „Ne, Domine, spernantur opera pastoris a Te vocati!" et rel.

v. 105—107. „Construxi, quantum potui, caulas, carmina nempe, (quae tueantur contra haereticorum luporum fraudes) ovibus gregis tui."

v. 117.: „Et otium simplicium" i. e. ascetarum.

ܕܟܠ ܡܪܡܘܢ ܒܣܦܪܐ ÷
ܘܦܫܝܛܝܢ ܠܥܡܐ ܒܣܦܪܐ ÷
ܘܪܘܫܐ ܕܟܠ ܡܐܢܝܢ ÷
ܘܣܝܡܝܢ ܒܝܕ ܐܬܐ ÷
ܕܐܒܗܘܢ ܕܫܪܝܪܝܢ ÷
ܘܡܢܗܪܗ ܕܐܠܗܘܬܐ ÷
ܕܐܒܐ ܢܘܗܪܐ ÷
ܡܪܝܢ ܢܦܪܘܫ ܦܪܝܢ ÷
ܟܪܝܬܐ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ÷
ܕܠܐ ܐܝܟ ܟܢܝܢ ܫܒܪܗ ÷
ܕܗܘ ܡܪܡܘܢ ܒܣܦܪܐ ÷
ܐܦܠܐ ܒܠܗ ܠܥܡܐ ÷
ܕܗܘ ܫܒܐ ܡܐܢܝܢ ÷
ܐܦܠܐ ܫܒܪ ܙܪܥܘܗܝ ÷
ܫܢܝܐ ܕܫܪܪܝܢ ÷
ܬܪܬܝܢ ܕܝܐܬܝܩܝܢ ÷
ܕܡܠܟܐ ܘܒܪ ܡܠܟܐ ÷
ܣܝܡܝܢ ܒܐܪܘܢܟ ÷
ܠܐ ܡܪܝܢ ܠܡܬܟܬܒܘ ÷

v. 95. 96. cf. l. c. *Bardes.* p. 22 sq. et 54 sq., ubi exposuimus, Bardesanem in privatis electorum conventibus γνῶσιν suam explicuisse et scriptis hymnisque occultis commendasse.

v. 97—99. *P. Benedict.*: „Gemina duntaxat testamenta Regis Regisque Filii tua recondit arca.“

v. 100—121. Non solum pertinent ad hunc hymnum

ܘܢܒܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܀
ܘܐܬܩܪܘ ܡܫܝܚܝܐ ܀
ܕܒܪܘܫܡܐ ܘܫܡܐ ܀
ܬܗܘܘܢ ܒܟܠ ܡܕܡ ܀
ܥܢܐ ܡܫܝܚܝܐ ܀
ܠܐ ܐܢܫ ܡܬܩܪܐ ܠܟܘܢ ܀
ܒܫܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܀
ܐܦܠܐ ܕܢܠܟܬܐ ܀
ܟܠ ܫܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܀
ܐܘ ܕܝܢ ܡܠܟܬܐ ܀
ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܦ ܢܒܠܟܝܢ ܀
ܒܫܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܀
ܐܘ ܠܡܠܟܘ ܒܫܡܗ ܐܢܫܐ ܀
ܘܐܬܩܪܘ ܒܫܡܗ ܐܢܫܐ ܀
ܐܘ ܠܡܠܟܘ ܒܫܡܗ ܢܫܘܠ ܀
ܘܐܬܩܪܘ ܒܫܡܗ ܢܫܘܠ ܀
ܠܟܢ ܢܦܘܩ ܒܟܠ ܦܘܡܝܢ ܀
ܒܪܬܐ ܡܓܠܠܬܐ ܀
ܕܐܝܟ ܡܪܩܝܘܢ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܀
ܛܝܢܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܀

v. 64—66.: „Ut signo et nomine sitis omnino grex Christianus."

v. 81. 82. Lutum foedum Marcionis furiosi cum suis = *τῶν περὶ Μαρκίωνα.* cf. 22.

ܘܡܠܐܟ ܘܒܪܢܫܝ ܀
ܫܒܩܘܢ ܫܠܝ̈ܚܘܗܝ ܀
ܠܡܪܐ ܕܫܘܒ̈ܚܘܗܝ ܀
ܠܐܟܢ ܕܫܠܘ ܕܪܫܐ ܀
ܡܫܝܚܐ ܠܫܡܝ ܕܐܡܪ ܀
ܕܐܢܐ ܕܟܐܦܐ ܐܢܐ ܀
ܐܘ ܕܝܢ ܒܫܡܗ ܕܟܐܦܐ ܀
ܠܐ ܐܬܩܪܝܘ ܟܝ̈ܦܐ ܀
ܟܕ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܀
ܘܐܚܝܢ ܡܫܝ̈ܚܝܐ ܗܘܐ ܀
ܘܥܠܬܐ ܢܝܪܐ ܗܘܐ ܀
ܘܢ ܠܗ ܠܫܡܗ ܕܐܡܝܢ ܀
ܕܟܪܝܐ ܕܠܐ ܕܡܠܟܗ ܀
ܒܫܡܗ ܢܒܢܐ ܐܢܫ ܀
ܒܩܘܡ ܠܘ ܒܢܝ ܟܪܝܐ ܀
ܐܡܝܪܐ ܘܬܩܠܘܬܐ ܀
ܢܝ̈ܒܝܢ ܠܟܠܟ̈ܐ ܀
ܘܒܥܘܪ ܒܡܣܬܡܟܢܘܗܝ ܀
ܘܡܫܝܚܘܗܝ ܕܝܢ̈ܐ ܀
ܘܠܐ ܐܬܦܫܛܘ ܒܫܡܫܐ ܀

v. 45—47. *P. Benedict.:* „Adeone, nec Apostoli reveriti sunt sententiam damnantis dicentes: „Ego sum Cephae." (1 Cor. 1, 12.)

ܡܘܫܐ ܕܐܙܕܗܝ ܀
ܡܛܘܪܐ ܠܬܚܬܝܐ ܀
ܕܠܐ ܐܡܪ ܒܫܡܐ ܕܫܡܗ ܀
ܐܠܐ ܒܫܡܐ ܡܪܗ ܀
ܢܒܝܐ ܕܡܠܠܘ ܠܘܬܟܘܢ ܀
ܒܫܡܐ ܡܪܝܐ ܡܠܠܘ ܀
ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܐ ܀
ܘܠܐ ܐܝܬ ܠܘܬܟܘܢ ܕܐܡܪܝܢ ܀
ܕܐܡܪ ܒܫܡܐ ܕܫܡܗ ܀
ܒܫܡܐ ܡܪܝܐ ܢܒܝܐ ܀
ܡܟܬܒܢܐ ܒܫܡܐ ܢܫܩܘܠ ܀
ܠܐ ܩܡ ܕܢܩܘܡ ܘܢܩܪܐ ܀
ܕܒܫܡܐ ܒܢܝܢܫܐ ܀
ܒܠܒܝܢ ܒܠܒܢܝܗܘܢ ܀
ܘܡܛܠ ܫܒܪܐ ܕܢܫܡܥܘܢ ܀
ܘܢܣܪܐ ܕܗܘܒܢܐ ܀
ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܨܒܐܘܬ ܀
ܐܠܐ ܕܗܘܒܢܐ ܀
ܐܡܪ ܡܪܩܝܘܢ ܦܩܝܪܐ ܀

v. 23. Moses, qui coruscabat, quum e Sinai monte descenderet vid. Exod. 34, 29 — 35.

v. 37.: „Nec est (coetibus eorum) scriba s. lector, qui surgat et legat sic: *Dicit Dominus Zebaoth* — sed sic: *Dicit Marcion furiosus*“ et rel.

ܒܗܘ ܦܪܘܩܢܢ ܫܒܝܐ ܀
ܐܬܪܫܡܘ ܓܢ̈ܒܐ ܀
ܟܕ ܒܫܡܗ ܕܦܪܘܩܢ ܀
ܡܬܟܢܝܐ ܥܢܗ ܀
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܟܢܫ ܠܗ ܀
ܐܝܟ ܡܫܝ̈ܚܐ ܀
ܡܐܢܝ ܘܒܪܕܝܨܢ ܀
ܓܝܪܘ ܒܓܢܒܘܬܐ ܀
ܥܕ̈ܬܐ ܕܓܢܒܐ ܀
ܘܐܚܠܦܘ ܫܡܗ̈ܝܗܘܢ ܀
ܚܠܦ ܗܘ ܫܡܐ ܪܒܐ ܀
ܕܡܫܒܚܘܬܗ ܒܫܡܗ ܀
ܡܪܘܕܗ ܡܒܘܪܐ ܀
ܡܟܝܟܐ ܒܢ̈ܝ ܡܘܫܐ ܀
ܕܡܐ ܗܘ ܠܡܘܠܕܗ ܀
ܕܒܘܫܠܗ ܒܫܡܗ ܀
ܡܪܘܕܗ ܕܒܝܬ ܡܘܫܐ ܀

v. 6 — 9. „Infami nota furum signati sunt, quum nomine servatoris nostri insignitur grex ejus.“

v. 12 — 16. „Mani et Bardaison incestarunt ecclesias clandestina moechorum arte et induxerunt nomina sua loco nominis illius augusti.“

v. 17. ܕܡܫܒܚܘܬܗ sc. ܕܡܫܝܚܐ

v. 22. ܕܒܝܬ ܡܘ h. e. discipuli Mosis. cf. v. 82.

II.

HYMNI METRO PENTASYLLABO COMPOSITI.

A) *e genere μονοκώλων*, h. e. carminum, quae uno tenore decurrunt, strophis non divisa.*)

HYMNVS QVINTVS.

Adversus haereticos Bardesanem, Marcionem et Manetem. **)
Hymn. 56. *adv. haereses* T. II. p. 559 sq. — vernacula lingua redditus in promtuario histor. eccles. I. I. p. 101 — 106.

ܦܫܝܪܗ ܕܒܪܕܝܨܢ ܀
ܒܫܡܗ ܕܦܫ ܘܒܪܗ ܀
ܘܠܐ ܫܡܗ ܕܡܪܐ ܠܘܬܢ ܀
ܡܥܒܕܢܐ ܦܫܝܪܗ ܀
5. ܐܝܟ ܐܡܪ̈ܐ ܒܝܢܬ ܕܐܒ̈ܐ ܀

*) Largiantur viri metrici hoc nomen Syrorum poësi, donec forte propria iis nomina cognoverimus. Caeterum vid. *Bardes.* p. 45.

**) cf. h. XVIII.

II.

HYMNI
METRO PENTASYLLABO
COMPOSITI.

10\. ܒܩܠܐ ܠܠܥܙܪ.
ܡܢ ܩܒܪܐ ܘܢܦܩ.
ܘܒܣܡ ܪܝܚܗ.
ܒܩܠܐ ܕܩܪܝܗ.
ܘܚܝܘ ܒܥܡ̈ܡܐ.
ܒܪܐܙ ܠܠܥܙܪ.
ܚܝ̈ܐ ܒܟܣܝ̈ܐ.
ܘܒܪܐܙ ܠܥܡܐ.
ܡܝܬ ܓܢܒܐ.
ܕܚܢܩ ܢܦܫܗ.
ܘܐܘܪܬ ܚܒܠܗ.
ܠܣܦܪ̈ܐ ܕܐܓܪܘܗܝ ܀

omne testimonium desideramus. — v. 12. periit, rem reperies str. 7, 1 — 4.

Str. 10. v. 2. *et prodiit* sc. e sepulcro ܡܢ ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ cf. Ioh. 11, 43. 44. et 38. in v. Syr. et t. graeco.

v. 3 sq. Qui antea, jam putrescens, foetuit, suavem recepit odorem vi vocis Ejus, qui eum vocavit.

v. 5 — 7. non male *Bened.:* et „revixere Gentes in Lazaro adumbratae; et Gentilium quidem ad Dei cultum conversionem Lazarus nobis repraesentat.“ Ad verba: *et revixerunt Gentiles in Lazaro typo occulte viventes.*“ Mirati sumus, *hunc* Lazarum gentilium typum esse propositum. *Pauper* ille *Lazarus*, foris jacens, multo aptius possit τοὺς ἔξω repraesentare. Putamus, hujus Lazari, de quo parabola (Luc. 16, 19 sqq.) agit, lineamenta translata esse ad imaginem illius, qui esset typus Gentium, consummandam.

v. 8. ܒܪܐܙ = ܘܒܪܐܙ s. ܘܠܪܐܙ (nisi ita legendum est): „et *tanquam typus populi* (Israel cf. עם et עמים) mortuus est fur ille, qui se strangulavit et restim suam haereditate reliquit scribis, qui mercede eum conduxerant.“

ܐܝܟ ܡܠܟܣܐ.
ܠܗܝܡܢܘܬܐ.
ܠܟܐܦܐ ܕܚܝܐ ❖

9. ܘܐܝܟ ܗܘ ܦܓܪܐ.
ܒܚܝܘܬܗ ܗܘ.
ܕܢܦܫܐ ܡܬܬܪܣ.
ܐܦ ܗܝ ܢܦܫܐ.
ܒܝܕ ܥܒܕ ܚܝܐ.
ܕܠܐ ܡܝܘܬܐ.
ܐܦܠܐ ܚܝܐ.
ܕܒܣܘܥܪܢܐ.
ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
ܡܝܬܐ ܠܡܐܬܐ
ܘܗܘܝܐ ܒܥܠܡܐ.

❖ * * *

Str. 9. *Sententia:* Sicuti corpus vi vitali animae sustentatur, ita animae vita actionibus fidei nutritur, sine quibus, quamvis immortalis, mortua est. — v. 1 — 3. secundum vulgarem v. ܚܝܘܬܐ significationem vertendi erunt, ut nuper l. c. fecimus: *Quemadmodum corpus bestiis animatis sustentatur.* Neque est, quod ܗܘ pleon. mutemus in ܗܘܐ, ut l. c. suasimus. — *P. Benedictus* liberius quidem, pro more, vertit: „Corpus vitam, quam ab anima trahit, cibo potuque sustentat," nobis tamen addidit (utpote ipse *Syrus* — licet nonnunquam in versione vix eum agnoveris) animum, ut ܚܝܘܬܐ accipiamus pro *vi vitali*, etsi hujus significationis

ܐܝܟ ܒܦܐܪܐ.
ܗܕܝܪܐ ܒܥܒܕܗ.
ܘܠܒܘܟܪܐ.
ܐܝܟ ܕܠܒܬܪܐ.
ܒܗܝܡܢܘܬܐ.
ܫܩܠ ܘܬܠܐ ܐܢܘܢ.
ܒܐܝܠܢܐ ܕܩܘܫܬܐ ∴

8\. ܒܨܘܪܬܐ ܚܕܬܐ.
ܗܝ ܕܨܝܪܬܐ.
ܡܬܚܘܝܐ ܠܢ.
ܐܝܟ ܕܒܟܣܝܐ.
ܕܦܘܪܩܢܐ.
ܐܝܟ ܬܓܪܐ.
ܟܠ ܩܢܝܢܐ.
ܘܐܦ ܙܒܢܐ.
ܠܟܢܫ ܐܢܘܢ.

I, 17. — Fides est, unde omnes actiones vere bonae gignuntur, vera vita, vita justorum, promanat (cf. 9, 4 sqq.). Quae igitur actiones fide ponderatae justae deprehenduntur, eas Deus arbori veritatis suspendit, quam, velut novam arborem vitae, his in terris plantavit, cujus fructus non caduci.

Str. 8. Novam profert imaginem, quae depicta exhibet arcana salutis. *Corpus* nempe repraesentatur, velut mercator, inhians pecuniae, — quo excitetur *anima*, ut, velut nauta, colligat opes easque *fidei* committat, quae, *navis* quippe *vitae*, eas incolumes advectura est in portum regni coelorum.

6. ܠܐ ܨܒܐ ܐܢܐ.
ܒܡܘܬܗ ܕܚܛܝܐ.
ܐܣܗܕ ܢܒܝܐ.
ܗܘ ܡܐܢܐ ܒܠܐ.
ܐܝܟ ܢܦܫܐ.
ܗܘ ܦܪܝܫܐ.
ܕܠܐ ܡܬܕܓܠ.
ܡܒܣܡ ܚܝ̈ܐ.
ܠܐ ܨܒܝܢܗ.
ܘܐܦ ܢܣܒܗ.
ܕܨܗܐ ܗܘ ܦܝܣ.
ܕܢܦܩܬܗ ܠܡܦܩܢ ❖

7. ܒܠܒܐ ܢܬܠܘܙ ܠܢ.
ܕܗܘ ܐܪܕܝܐ.
ܒܗܝܡܢܘܬܐ.
ܡܫܟܚ ܚܝ̈ܐ.
ܠܗ ܠܟܫܝܪܐ.

Str. 6. Locus est *Ezech.* 18, 32. cll. 23. v. 9—12. *P. Benedict.* reddidit: „Diserte suam declaravit voluntatem, ne scilicet de sua in nos caritate nobis dubium relinqueret, neve quisquam posthac de ejus incenso destruendae mortis desiderio ambigeret.“ ܡܘܬܐ v. 2. et 12. eodem sensu tropico, quo ܡܝܬܐ et ܦܓܪܐ Str. 4. et 5. et 6, 2.

Str. 7. v. Habac. 2, 4. Rom.

ܕܢܦܫܗܘܢ ܡܝܬܐ

ܦܓܪܗܘܢ ܡܝܬܐ ܀

5. ܐܐܪ ܗܕܐ.

ܢܫܒܐ ܕܠܐ.

ܗܘܝܐ ܢܦܫܐ.

ܡܐܚܝܢܐ ܠܦܓܪܐ.

ܘܐܝܢܐ ܕܡܣܟܪ ܠܗ.

ܒܫܘܦ ܡܝܢܗ.

ܓܠܝܐ ܐܒܕܐ.

ܡܝܬܐ ܗܘ ܠܒܪܐ.

ܘܐܝܢܐ ܕܣܟܪ.

ܡܠܬܗ ܕܫܪܪܐ.

ܢܦܫܗ ܦܓܪܐ ܟܣܝܐ.

ܡܢ ܠܓܘ ܗܘ ܡܝܬܐ ܀

Str. 5. quam *P. Benedictus* non satis percepisse videtur, levius saltem tractavit, ita recte vertetur: „Aër fugax haecce est anima, spiritus vitalis, qui vitam impertit corpori. Atque is, qui audet sibi intercludere (aëris) fluxum vivum, aperte perit (corpore perit, est ἔξω νεκρός). Is vero, qui intercludit sibi verbum veritatis, ejus anima est cadaver occultum (intrinsecus perit cf. str. 4, 8.).“ Gravissimum negotium facessit nobis ܕܠܐ v. 2., quam vocem ideo profecto praeteriit *Benedictus*. Jam non dubitamus, esse verbum idque referendum ad ܐܐܪ. Si quis vero facilius auxilium suppeditaverit, gratos nos experietur. Nuper liberius vertimus: „*Diese Luft ist die vergängliche Seele, der lebendige Othem, der den Leib belebt* — quum accuratius reddendum: *Vergängliche Luft ist diese Seele etc.*

ܘܡܢ ܦܓܪܐ.
ܡܢܝܐ ܘܗܕܡܐ.
ܒܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܫܘܒܚܐ ܘܫܒܚܐ.
ܡܬܬܦܪܥܝܢ ܠܗܘܢ.
ܡܠܟܘܬܐ.
ܘܡܬܬܦܪܥܝܢ ܒܥܡܠܗ ܀

4\. ܠܐ ܒܥܠ ܢܫܪܝܗܘܢ.
ܟܪܘܒܐ.
ܗܢܐ ܬܡܝܗܐ.
ܘܠܐ ܬܫܬܪܐ.
ܗܝܡܢܘܬܐ.
ܡܢ ܢܦܫܬ،
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܟܠܢ.
ܡܝܬܐ ܒܟܣܝܐ.
ܗܢܘܢ ܕܐܡܪ.
ܚܝܐ ܥܠܝܗܘܢ.

Str. 4. v. 2. ܟܪܘܒܐ τετρασυλλάβως pronuntiandum, quo diaereseos certo exemplo observationes metricae et prosodicae augentur, quas emisimus in libello *Bardes. gnost.* p. 34 sqq., inprimis p. 41 sq.

v. 7—12. „*ne forte fiamus mortui occulto* (ἔσω νεκροὶ), *tales, de quibus Vivus* (auctor vitae, ἡ ζωὴ) *dixit Matth.* 8, 22.: *sine mortuos sepelire mortuos.*"

ܐܘ ܬܬܟܠܝܢ:
ܗܘܬ ܠܗ ܡܟܝܪܐ ܀

2\. ܦܐܪܐ ܗܟܠ.
ܗܘ ܡܫܝܚܘܬܐ.
ܗܐ ܬܡܢ ܒܢܦܫܐ.
ܘܢܦܫܐ ܬܠܝܐ.
ܒܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܗܝܡܢܘܬܐ.
ܬܠܝܐ ܐܦ ܗܝ.
ܒܐܠܗܘܬܐ.
ܕܡܢܗ ܕܐܒܐ.
ܒܒܪܐ ܢܓܕܐ.
ܡܫܘܚܬܐ ܕܡܐܢܐ.
ܠܟܠܗܘܢ ܒܪܘܚܐ ܀

3\. ܒܗܘܢܐ ܫܪܝܪܐ.
ܟܕ ܡܫܒܚ ܐܢܫ.
ܐܡܪ ܢܦܫܗ.
ܠܗ ܠܟܠܢܫܐ.
ܒܢܦܫܐ ܚܝܐ.

Str. 2. v. 9 — 12. „A Patre quippe per Filium manat veritas, quae vitam omnibus instillat spiritu."

HYMNVS QVARTVS.

(e *δωδεκασυλλάβοις*.)

DE FIDE.

Opp. S. Ephr. T. III. p. 149 sq. hymn. 80. *adv. Scrutatores*, vernacula lingua redditus in diss. *de cantu in eccles. Syriaca*, *Kirchenhistor. Archiv* von *Stäudlin*, *Tzschirner* und *Vater* für 1823. 3. Heft. p. 93—96.

1\. ܫܐܠܘ ܘܦܫܩܘ.
ܒܪܘܫܐܠܬܐ.
ܕܢܦܫܐ ܕܬܘܬܕܝ܆
ܗܝܡܢܘܬܐ ܗܝ.
ܘܓܘܫܡܐ ܕܦܓܪܐ.
ܒܢܦܫܐ ܩܐܡ.
ܘܐܝܟ ܗܝ ܢܦܫܐ.
ܬܒܥܐ ܐܦ ܚܝܝܗ.
ܒܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܐܝܢܘ ܕܬܒܥܘܢ.

Str. 1. v. 5—7. „Et quemadmodum corpus per animam existit s. animatur, eadem animae est ratio (perinde vitam suam aliunde repetit).“

ܡܪܓܢܝܬܟ܂
ܒܡܫܪܝܢܘܬܐ܂
ܕܐܒܬܐ ܠܢܛܪܗ܂
ܠܗܝܢ ܕܠܟܠܟܘܢ ܀

15. ܗܝ ܕܝܢ ܒܬܪ̈ܥܐ܂
ܘܐܦ ܒܡܫܟܢܬܐ܂
ܘܡܟܝܐ ܬܟܐ܂
ܠܟܝܢܗ ܗܝ ܬܒܝܪܬܐ܂
ܬܒܝܪܐ ܐܝܟ ܫܪܝܬܐ܂
ܕܝܠܟ ܡܚܬܡܐ ܠܒܝܬܗ܂
ܘܡܠܟܐ ܕܡܢ ܠܘܬܗ܂
ܡܪܓܢܝܬܟ܂
ܪܫܐ ܗܘ ܕܢܣܒܗ܂
ܐܝܟ ܬܒܥ ܟܠ ܀

sius, recte tamen explicuit: „Sed nec nobilis matrona suam auro distrahat margaritam. Videsis, qui talia audis, qualem quamve turpem notam laturus sis, si forte cogitas in lutum projicere tantae auctoritatis gemmam. Ex fragilis porro lapilli pretio aeviterni unionis dignitatem aestimare debes.“

Str. 15. ܗܝ ܕܝܢ: *illa quidem* (margaritae seculi s. terrena et fragilis gestari s. contineri et condi solet) et rel.

v. 5. (imo intra) *plures januas.*

v. 8 — 10. *P. Benedictus:* „Tuam vero margaritam Altissimus ille tuo repositam pectore obsignavit; uti enim rebus pretium ponere novit, sic datorum et acceptorum rationes exigere solet.“ Ergo multo diligentius custodienda est.

13. ܡܓܢ ܢܬܠ.
ܡܪܓܢܝܬܐ.
ܠܒܪܬ ܡܣܟܢܐ.
ܕܒܪ ܬܟܠܐ ܠܗ.
ܠܐ ܒܐܝܐ ܠܗ.
ܬܨܒܬ ܡܢܗ.
ܗܝܡܢܘܬܐ.
ܕܟܠܗ ܒܐܝܬ.
ܠܟܠ ܗܕܡܝܢ.
ܕܒܢܝܢܫܐ ❖

14. ܘܐܒܠܐ ܒܪܗܒܐ.
ܡܢܟܒܐ ܡܬܝܪܬܐ.
ܡܪܓܢܝܬܗ.
ܢܫܡܥܐ ܗܘ ܙܒܐ.
ܕܐܝܬܝܗ ܒܫܡܝܐ.
ܡܢܝ ܬܩܪܒܝ.

rum Matth. 13, 45. 46. coll. 7, 6. — Parabola de virginibus coruscis, quas margaritae lucenti comparat Ephraemus v. 4 sqq., legitur Matth. 25, 1 sqq.

Str. 13. Nova laus margaritae spiritualis (v. 7.), quod gratis possit acquiri et cujusvis hominis quaevis membra condecoret, quum margaritam proprie ita dictam nemo offerat v. c. pauperi foeminae (*filiae pauperum* v. 3.), cui quippe ejusmodi cultus non congruit.

Str. 14. Ex virtutibus margaritae hucusque descriptis apparet, quanti sit habenda. Hanc Str. *P. Benedictus* etsi verbo-

ܐܣܟܡ ܒܣܪܐ.
ܘܐܢܬ ܗܘ ܒܢܝܗ.
ܒܐܪܐ ܕܢܘܗܪܐ.
ܕܠܡܐ ܠܟܪܣܐ.
ܕܡܘܠܕܐ ܢܘܗܪܐ.
ܡܪܐܙ ܪܐܙܟ ܀

12. ܟܕ ܗܘ ܡܬܠܠܗ.
ܠܗܝ ܡܠܟܘܬܐ.
ܡܪܢ ܫܬܐ.
ܘܒܬܘܠܬܐ.
ܕܟܠܝ ܠܗ ܢܡܫܟ.
ܢܘܗܪܐ ܠܒܢܝܟ.
ܕܠܡܫܡܫܢܝܗ.
ܠܟܝ ܗܘ ܕܡܫܚ.
ܢܗܝܪܬܐ.
ܠܡܫܡܫܬ ܢܘܗܪܐ ܀

v. 8 — 10. *Petr. Benedictus* reddit: „forsan tua etiam symbola lucis genitricem respectant.“ Subjecit igitur conj. ܕܠܡܐ significationem: *nonne? = profecto, forsan.* Nullum subest hujus significationis testimonium, sed contextus probat. Videtur haec forma metri causa posita esse pro vulgari ܕܠܡܐ: „Quo ventrem, qui lucem parit, tuum symbolum (pomum splendidum) adumbret“ — ut ex te, fructu scilicet, intelligatur, cujus originis sit verbum.

Str. 12. Margaritae Christus simile esse dixit regnum coelo-

10. ܒܐܕܢܐ ܡܠܬܐ.
ܘܥܠܬ ܡܢܗ̇.
ܡܢ ܥܡܩܬܐ.
ܕܐܘܗܪܐ ܒܟܝ.
ܒܟܝ ܐܬܬܚܒܒܬ.
ܘܬܗܘܐ ܗܕܪܐ.
ܒܡܠܟܬ ܡܫܡܥܬܐ.
ܗܘܝ ܡܚܝܪܬܗ.
ܫܘܦܪܗ ܕܡܠܬܐ.
ܒܫܘܦܪܟܝ ܬܬܚܙܝܘܗܝ ܀

11. ܡܢܝ ܗܘ ܬܐܠܒܢ.
ܒܡܠܐ ܡܫܡܫܢܐ.
ܡܠܬ ܕܪܘܡܐ
ܠܫܪܒܐ ܐܕܢܐ.

Str. 10. docet, quae ratio sit inter *aurem* et *margaritam*. Aurem ingreditur verbum, nempe sonus, non ita *margarita* corusca, qua, verbum veritatis illustrante, auris eruditur (v. 5. h. e. permovetur, ut accipiat et teneat). Quapropter v. 8 — 10. provocatur margarita, ut speculi instar verbi pulchritudinem reddat, quam auris cognoscat. Subjectum verborum v. 5. et 10. et str. 11, 1. est ܐܕܢܐ, *auris*, qua omnis percipiendi facultas significari videtur.

Str. 11. v. 3. *Verbum altitudinis* = coelitus revelatum cf. str. 9, 9. 10, 7.

v. 4 — 7. nova imagine rationem illam illustrat. Hominem arbori comparat, aures esse fingit ramos, corpus truncum, margaritam s. fidem et pietatem fructum splendidum.

ܠܐܕܪܐ ܕܒܝܬܟܝ.

ܣܦܩ ܠܟܝ ܡܝܐ.

ܫܟܒܬ ܡܫܟܢܐ.

ܘܠܟܝ ܐܬܬܘܪܒܝ.

ܕܡܢ ܦܫܝܫܘܬܐ.

ܬܪܡܝܣ ܐܕܡ.

ܩܠܬ ܢ̈ܥܡܐ.

ܐܝܟ ܕܪܚܡܬܟܝ ❖

obtulisse dicitur. *Mare* vero, in quo *margarita* (proprio sensu), utpote bacca maris et in conchis occulte nata, propriam sedem habet, h. l. tanquam exilium fere consideratur, in quod *margarita* (vera fides et pietas) post homines lapsos secesserit. Rogatur ideo, ut mare, cujus pisces, maximi licet, parvi esse maneant, fidei scilicet vitaeque spiritualis non capaces, relinquat et in terram ascendat, cui sit vicina et destinata, atque homines, auribus animoque recepta, pristinâ gloriâ induat. Utraque stropha ita videtur reddenda esse: „*Sunt quidem in mari* (in quo habitas), *pisces omnis generis et maximi, sed in magnitudine sua admodum tamen parvi. Per te vero, parvam licet, crescit corona, o imago Filii, cujus parvitate* (humilitate) *Adam* (homo lapsus) *crescit* (ad pristinam dignitatem evehitur), ita ut *capiti tua corona, oculo tuus decor, auribus tuus concentus* reddatur." (Versus 4 — 10. str. 9. *Benedictus* ita vertendo explicat:) „*Ohe satis in aquis jacuisti, cui terrestre domicilium natura dixit. Quin ergo ad propria remigras, nostris assuefacienda auribus: consentaneum namque est, ut istae verbum salutis tecum pari amore complectantur.*" E versione „*tecum*" apparere videtur, *Benedictum* in cod. ms. legisse ܕܪܚܡܬܝܗ, (sicuti) *amasti* (o marg.) *illud* (Verbum vitae). Textus expressus rem invertit: *quemadmodum* (Verbum v.) *amavit te* (margaritam). Minus bene, ut videtur.

ܕܢܚܐ ܡܢ ܐܬܪܐ.
ܒܟܝ ܗܘܕܝܪܐ.
ܒܗܘ ܐܠܗܐ.
ܘܒܗܪ ܐܬܪܐ ❖

8. ܐܝܟ ܒܗ ܒܝܡܐ.
ܢܘ̈ܢܝܢ ܢܘ̈ܢܝܢ.
ܕܐܣܟ̈ܡܝܢ ܐܣܟ̈ܡܝܢ.
ܘܒܪܒܘܬܗܘܢ.
ܫܟܝܚ ܐܟܘܬܢ.
ܒܝܠܕܘܬܟ.
ܡܪܝ ܬܠܝܐ.
ܕܦܫܛܗ ܒܪܐ.
ܕܐܝܟ ܡܪܝ.
ܒܝܠܕܘܬܗ ❖

9. ܟܪܣܐ ܬܠܝܟܝ.
ܟܠܝܠܐ ܡܦܪܟ.

lerat, lumen suum conservavit, donec adjuncta nova luce (Evangelii), scintillula crevit in solem, qui, dissipata undique errorum caligine, universam provinciam collustravit."

Str. 8. 9. Durior sed orientalis imaginum collatio. *Mare* pisces continens variae summaeque magnitudinis, alibi etiam ecclesiae symbolum est, idem est *corona*, margaritis (hominibus fide collustratis et regeneratis, e quibus *imago Filii Dei* (v. 8.) resplendet) distincta, quam Filius str. 5. Patri

6. ܡܠܟܬܐ ܕܫܒܐ.
ܢܫܪܐ ܕܐܬܬ.
ܠܡܬܪܐ ܕܕܐܒܐ.
ܚܙܝܪܐ ܕܩܘܫܬܐ.
ܫܡܗܘܢ ܠܗ ܡܠܝܟܘܗܝ.
ܗܘ ܕܢܟܦ ܒܗ.
ܟܕ ܐܣܛܝ ܗܘܐ.
ܢܗܪܬ ܘܐܙܠܬ.
ܘܚܫܟܘ ܗܢܘܢ.
ܐܝܟ ܕܡܥܕܝܢ ❖

7. ܗܘ ܙܗܪܝܪܐ.
ܕܐܥܠܬ ܥܡܗ ܗܝ.
ܛܘܒܢܝܬܐ.
ܠܒܝܬ ܚܫܘܟܐ.
ܟܠܗ ܫܒܝܢܗ.
ܠܝܘܡܐ ܕܐܬܐ.

Str. 6. De regina Sabae v. 1 Reg. 10, 1 sqq. — v. 6—10.: „qui caste egit cum ea, quamvis (postea l. l. 11, 3. 4.) apostata evaderet? Et regina quidem luce collustrata discessit, obscurati vero sunt illi (Hebraei), ut consueverunt.“ Dixerat Ephr. str. 3, 8 sq., radios lucis Domini pertigisse Cuthaeos et Indos. Quomodo ad illos transierint, str. 4. et 5. docuit, quomodo ad hos h. e. incolas Arabiae australis lux veritatis delata sit, haec et sequens stropha docet.

Str. 7. *Petr. Benedictus* sensum assecutus est vertens: „Caeterum scintilla, quam illa beata in opacam regionem intu-

ܒܪ ܡܪܐ ܗܘܐ.
ܒܛܝܒ ܒܫܘܦܝܐ.
ܘܠܒܫ ܢܘܗܪܐ.
ܘܐܬܕܒܪ ܘܕܒܪ ܀

5. ܠܐܬܪܗ ܘܐܬܐ.
ܡܢ ܐܘܟܡܐ.
ܒܚܡܝ ܚܘܪܐ.
ܘܟܘܫܝܬܐ.
ܐܘܟܡܬܐ.
ܡܪܓܢܝܬܐ.
ܗܘܝ ܠܗ ܠܒܪܐ.
ܐܣܩ ܠܐܒܘܗܝ.
ܟܠܝܠܐ ܕܡܨܛܠܝܢ
ܡܢ ܟܘܫܝܐ ܀

tidissimus agnus de lavacro veniens, atrum hominem convenit et sacra prius lectione eruditum sanctis mox aquis expiavit, inde nova accedente luce illustratus Aethiops, eâdem ducente, interruptum resumsit iter." Versus 9 et 10. ad verba reddendi: „Et indutus est luce splendente et ducente."

Str. 5. Bene *Petrus Ben.* circumscripsit: „In patriam revectus gentiles suos colorem mutare docuit et atros Aethiopas in candidas margaritas transformavit, quas quum Filius Dei accepisset, Patri suo Aethiopicis gemmis illuminatum diadema obtulit" ad verba: coronam splendentem ex Aethiopibus. Aethiopes enim *fidem habentes et fide regenerati* h. l. vocantur margaritae. Hinc str. 8, 8. margarita appellatur *imago Filii.*

ܕܟܘܫܝ ܐܝܟ ܕܒܬܝܗܘܢ.
ܠܟܘܫܝ ܕܐܘܟܡܐ.
ܡܢܗ ܢܗܒܒܝ.
ܗܘ ܡܢ ܕܝܗܒ ܗܘܐ.
ܢܘܗܪܐ ܠܥܡܡܐ.
ܘܠܟܘܫܝܐ.
ܘܠܗܢܘܕܝܐ.
ܡܠܬܗ ܐܠܒܫܬܗܘܢ ❖

4. ܡܗܝܡܢܐ ܕܡܢ ܒܟܘܫ.
ܟܕ ܡܪܟܒܬܐ.
ܚܙܐ ܦܝܠܝܦܘܣ.
ܦܓܥ ܒܐܘܟܡܐ.
ܐܡܪܐ ܕܢܘܗܪܐ.
ܡܢ ܟܬ ܚܘܒܐ.

פטדת reddidisse per ܡܪܓܠܬܐ. — Inest in hac stropha lepida antanaclasis; nam *margaritae Aethiopiae* primum physico, deinde spirituali sensu accipiuntur v. 4 sqq. et str. sq.

Str. 4. Ostenditur, quomodo pertigerint ad Aethiopes radii lucis Domini, per Eunuchum nempe Candaces ministrum v. Act. 8, 26 — 39. — ܡܗܝܡܢܐ, 1) *fidelis*, *verax*, cui fides habetur et haberi potest; 2) *eunuchus*, cui gynaeceum, gaza aliaque creduntur. Inversa est significationum consecutio vocis סָרִיס v. *Gesen.* s. h. v. et *Rosenmülleri* Schol. ad Gen. 37, 36. — Versus 5 — 10. intelliges, ubi in baptismate *Φωτισμόν*, quo nomine Graeci usi sunt, agnoveris. Sensum non male expressit *Petrus Ben.* vertens: „Quum enim Eunuchum Aethiopem curru vectum aliquando vidisset Philippus, ni-

2\. ܠܚܘܐ ܕܗܝܡܢܬܝ.
ܕܥܪܛܠܝܬܐ ܗܘܬ.
ܒܡܠܝܚܘܬܗ.
ܠܝܛܐ ܗܘ ܕܢܟܠܗ.
ܘܫܠܚܗ ܫܒܩܗ.
ܠܐ ܡܨܝܐ ܢܫܠܚ.
ܡܫܠܚ ܡܫܒܚܢܝ.
ܒܐܪܙܟ ܢܠܒܫܢ.
ܠܒ̈ܫܝ ܢܫ̈ܐ.
ܢܘܗܪܐ ܒܥܕܢ ܀

3\. ܦܫܝܛ ܐܦܪܝܢ.
ܡܪ̈ܓܢܝܬܐ.

mnorum, tum argumentum docet, modo subjective, modo objective pro verbo, cui fides habetur, accipienda esse videtur. cf. et str. 5. et 8. — v. 4 sqq. cf. Matth. 13, 45 sq.: „*Tui amore incensus est vel mercator, ut vestibus suis* (pretiosis) *se exspoliaret, non ut te indueret* (sed quod cognosset, se per te satis locupletatum facile illis carere posse). *Tua* (enim) *vestis* (est) *lux tua, indumentum tuum splendor tuus, o nuda!*“ (Qui enim te possidet, quamvis nudam et simplicem, opulentus est et splendidus, quantumvis nudus et sordidus.)

Str. 2. Aptissime comparat fidem simplicem Evae, quae, quum nuda esset, minime nuda erat. Etsi vero exsecrabilis serpens illam decepit nudatamque dereliquit, non tamen valet margaritae ornatum exuere. — v. 8 — 10.: „Tuo mysterio (vi tua arcana) induent foeminae splendorem in Eden“ h. e. recuperabunt beatam illam dignitatem, qua serpens Evam exuit. — ܕܗܝܡܢܬܝ v. 1. *praesens periphr.*

Str. 3. v. 3. Innuit profecto פִּטְדַת כּוּשׁ Iob. 28, 19. Non tamen e commentario *Ephr.* in l. l. T. II. p. 12. patet, eum

HYMNVS TERTIVS
(ejusdem metri.)

IN MARGARITAM h. e. FIDEM.

Est hymnus tertius e septem hymnis, qui inscribuntur ܥܠ ܡܪܓܢܝܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܝܡܢܘܬܐ, et excusus legitur in *Ephr.* Opp. T. III. p. 154 sq.

ܠܐ ܡܛܫܝܢܬܝ. 1.
ܒܡܫܠܚܘܬܟܝ.
ܡܪܓܢܝܬܐ.
ܪܘܐ ܗܘ ܒܚܘܒܟܝ.
ܘܐܦ ܬܐܓܪܐ.
ܕܡܫܟܚ ܢܫܠܘܗܝ.
ܠܘ ܕܢܒܙܒܝ.
ܠܒܒܘܒܝ ܢܘܗܪܒܝ.
ܢܫܠܒܝ ܐܦܒܝ.
ܐܘ ܡܫܟܚܬܐ ❖

Str. 1. „*Non delitescis in nuditate tua, margarita!*“ — (praes. periphr. e participio et pronomine compositum) Fides, quam per margaritam significari cum inscriptio 7 hy-

ܕܗܘܐ ܡܬܐܡܪ܆
ܘܡܟܪܬܐ.
ܒܒܐܪܬܐ ܟܡܝܪ.
ܠܥܝܢܐ ܫܝܠܐ.
ܕܒܗ ܡܣܬܟܠܝܢ.
ܡܠܟܝܢ ܗܕܡܘܗܝ ܀

10. ܫܒܝܚܐ ܒܓܘܫܡܐ.
ܘܒܓܠܝܘܬܐ.
ܝܩܝܪܘܗܝ ܟܠܗܘܢ.
ܒܢܝܗ ܡܢܝܗ.
ܠܢܝܗ ܡܒܢܝܢܗ.
ܘܒܠܘܟܠܬܗ.
ܒܗ ܒܝܪܟܬܗ.
ܙܘܥܐ ܕܪܘܚܐ.
ܕܙܕܩܝܢ ܠܓܒܘܗܝ.
ܟܠܗ ܗܕܡܘܗܝ ܀

dant, corpus odisse et repudiare, cujus membra sexcentos labores exerceant.

Str. 10. Enumerat opera corporis eximia pro pietatis tum temporis modulo ascetico. — — *Ossa* v. 3. vocat thesauros latentes, *lacrymas* contra v. 4., quarum fons inexhaustus oculus, *pecuniam numeratam* (ܡܢܝܢܐ), in *virginitate* v. 6. esse dicit *gemmam*, qua totum corpus coruscet. Ita hominem pingit pavonem spiritualem, qui, quibuscunque excellat, membris suis prodat.

8. ܐܘ ܕܝܢ ܠܠܚܡܐ.
ܡܚܫܒܝܢ ܗܘ ܠܗ.
ܠܚܣܡܐ ܣܘܟܠܗ.
ܟܡܐ ܡܚܫܒܝܢ ܠܗ.
ܦܓܪܐ ܠܢܦܫܐ.
ܕܗܘ ܒܠܚܘܕܘܗܝ.
ܐܦ ܒܬܚܘܡܐ ܗܘ.
ܒܪܐ ܕܝܠܗ.
ܐܠܠܦ ܕܝܠܗ.
ܘܠܐ ܐܬܒܣܪܝ ܒܗ ❖

9. ܐܘ ܕܝܢ ܒܠܚܘܕܝܬܐ.
ܦܓܪܐ ܡܝܬܐ.
ܘܐܦ ܡܝܐ،
ܘܗܝܟܠܐ ܟܐܦܐ.

Str. 8. Ephr. ita argumentatur: Si panem, naturâ suâ hylicâ animae adversarium et alienum, eidem cognatum putátis (ita ut in eucharistia vitam salutemque ejus promovere possit), quanto magis corpus animae cognatum est putandum, sine quo ne vitam quidem exserere potest. E pane igitur alieno mens discat, nec corpus suum esse abnegandum et respuendum, — ܒܪ ܢܦܫܐ = ܡܚܫܒܝܢ. Versus 3. pentasyllabus in tetrasyllabum contrasyendus est (*Lachmos' kubloh*). Plura *synizeseos* exempla vid. *Bardes.* p. 39 sq. scribi etiam potest ܣܘܟܠܗ.

Str. 9. Improbabile esse dicit Ephr., Dominum, quem in pane (corpore mortuo) et aquis (in baptismate effusis) et templis lapideis (v. 7. scribendum fortasse ܕܟܐܦܐ) habitare cre-

7. ܐܢ ܢܡܛܘܢܗ.
ܕܒܘܬܐ ܒܢܦܫܐ.
ܬܘܒ ܡܬܟܣܣܝܢ.
ܕܡܨܝܐ ܗܘ ܡܛܬܐ.
ܕܬܗܘܐ ܠܢܦܫܐ.
ܡܥܡܘܕܝܬܐ.
ܐܝܟ ܒܪ ܓܢܣܗ.
ܕܠܚܡܐ ܕܩܨܝܢ.
ܒܪ ܓܢܣܗ ܗܘ.
ܕܦܓܪܐ ܕܣܢܘ ❖

cant, filius Boni, quem tantopere ipsi blasphement. (Ipse enim baptizatus est panemque fregit).

Str. 7. Ita vertenda videtur: „*Quod si pertinere volunt opus* (administrationem sacramentorum) *ad* (solam) *animam, iterum erroris convincuntur putantes, fieri posse, ut attingat animam baptismus. Quomodo cognatus est ei?* (Res enim cognatae inter se contingunt). *Panis utique, quem frangunt, cognatus est corpori, quod oderunt.*“ — *Petrum Ben.* in errorem induxit ܡܛܬܐ (v. 4.), quae vox h. l. non *verbum*, sed, ut Str. 6., *rem* denotat. Semel lapsus iterum peccavit inserendo „*non ita*“ ante v. 8. Vertit enim; „Quod si ad animam modo dicta pertinere volunt, eisdem adhuc premuntur angustiis, quum *verbum* queat animae utpote congeneri baptismi tenere vicem, *non ita* panis, corporis, quod oderunt, cognatus.“ — Ephraemus hoc sibi vult, illo Marcionitarum praetextu, quod sacramentorum administratio ad animam solam spectet, repugnantiam non tolli, quum inter animam atque aquam et panem nulla intercedat cognatio et ratio.

ܒܪ ܒܝܫܐ.
ܘܥܡܪ ܫܐܕܐ.
ܒܥܘܡܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ.
ܐܝܟ ܐܒܠܗ.
ܩܕܫ ܦܓܪܐ.
ܐܢ ܫܟ ܒܫܡܐ ܗܘ ܗܘ ܀

6. ܘܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ.
ܡܥܡܘܕܝܬܐ.
ܦܬܪܐ ܗܘ ܫܪܝܟ.
ܒܦܓܪܐ ܕܥܡܪ.
ܠܒܝܫܐ ܗܘ ܠܚܡ.
ܘܡܫܬܒܪܐ.
ܠܣܛܢܐ ܩܨܝ.
ܢܚܘܣ ܥܠܝܗܘܢ.
ܗܘ ܒܪ ܛܒܐ.
ܕܫܐܕܐ ܦܪܩܗ ܀

si corpus, a Creatore formatum, *e malo est* et daemonum quasi propria sedes, *Christus baptismo* (sibi) *sacravit corpus?*

Str. 6. Quum omnem materiam (ergo et aquam et panem) e malo principio repeterent malamque esse dicerent Marcionitae, miratur Syrus, quod baptisma exerceant et panem frangant in eucharistia; sequi enim ex eornm sententia, ut corpus, in quod cum aqua daemon irruat, malo sacretur et panis Satanae frangatur. Horret tamen pius pater tantos adversariorum errores optatque, ut ignoscat iis hic, quem di-

ܘܐܝܟ ܢܘܟܪܝܐ.
ܠܗܝܟܠܐ ܕܨܗܝܘܢ.
ܟܦܪܗ ܕܩܕܝܫܘܬܗ.
ܘܗܝܟܠܐ ܗܘܐ ܠܗ.
ܦܓܪܐ ܕܚܛܝܬܐ.
ܚܒܒ ܒܗ ܡܘܒܕܐ.
ܘܐܡܟ ܦܓܪܐ.
ܗܝܟܠܐ ܕܢܦܫܗ ܀

5\. ܘܐܢ ܡܢ ܫܐܕܐ.
ܠܐ ܡܩܒܠ ܗܘܐ.
ܫܘܒܚܐ ܕܫܩܪ.
ܕܝ ܣܟܪ ܠܦܘܡܗ.

culenter apparere Bonum Creatori inimicum, quod hujus templum in arce Sion destruxerit. *At*, disputat Ephr., *utrumque templum est C r e a t o r i s, corpus et aedes Sionis. Qua tandem ratione ductus P e r e g r i n u s templum Sionaeum, sanctitatis officinam, adeo persecutus est odio, ut funditus everteret, corpus vero, peccatorum conceptaculum, adeo amavit, ut servaret sibique tsmplum esse vellet?*

Str. 5. Marcionitae ipsis dictis et actionibus Christi probare conati sunt, nullam ei cum Creatore rationem et amicitiam intercedere. Quum igitur homo daemone obsessus Christum *Sanctum Dei* (h. l. v. 5. metri causa ܒܪ ܡܪܝܡܐ) appellaret filiumque Dei *Creatoris* innueret (Luc. 4, 33. 34.), non accepit hunc, qui homini videbatur honorem (ܫܘܒܚܐ), sed *pro importuno et mentito honore, quo ab illo afficiebatur* (v. 7.), os daemoniaci obstruxit. (Luc. l. l. 35. cf. *Marcionis Fvangelium* supra cit. p. 134.). — *Cur vero*, interpellat Ephraemus v. 8 — 10.,

ܢܫܬܒܚ ܒܢܝܐ ܕܝܠܗ.
ܐܦ ܕܝܢ ܪܘܚܗ.
ܕܗܘܬ ܡܥܡܪܗ.
ܒܪܝܟ ܒܥܠܝܠܗ ܀

3. ܗܘ ܕܠܐ ܐܪܓܪܓܗ.
ܕܝܢ ܒܢܝܢܐ.
ܘܪܚܡ ܘܚܢܢܐ.
ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ.
ܕܝܢ ܒܪܘܚܐ.
ܘܓܒܐ ܘܐܣܠܝܗ.
ܘܠܦܓܪܐ ܒܗ.
ܠܢܦܫܐ ܙܕܩܗ.
ܦܓܪܐ ܣܢܐ.
ܒܢܐ ܠܗ ܒܗ ܀

4. ܗܘ ܕܠܐ ܪܓܝ ܠܒܗ.
ܕܝܢ ܒܪܘܚܐ.

3, 17. 2 Cor. 13, 5. Gal. 2, 20. al.), *laudetur ejus architectus* (Creator).

Str. 3. At, inquiunt Marcionitae, non corpus desideravit, sed animam, quam solam redemturus in mundum Creatoris descendit. Quibus, quae scilicet ante hanc stropham supplenda sunt, objicit Ephraemus, mirum sane esse, quod, quum *unius Creatoris* utrumque sit templum, et corpus et anima, hanc amaverit *Bonus*, illud oderit idemque nihilo secius sibi habitaculum elegerit.

Str. 4. Inde vero, opponere cogitantur Marcionitae, lu-

ܕܒܗܘܢ ܢܩܛܘܠ.
ܐܣܝܗ ܣܗܕ.
ܥܠ ܒܪܘܝܗ.
ܕܫܦܝܪ ܒܪܝܗ ÷

2\. ܢܩܘܡ ܗܫܐ.
ܠܡܪܢ ܕܐܣ̈ܝܐ.
ܕܒܢܝܢܗ ܦܓܪܐ.
ܢܦܘܩ ܠܐ ܦܐܪ.
ܕܐܠܐ ܢܣܬܪ.
ܒܢܝܢ ܫܪܝܗ.

vel malus, ܒܝܫܐ, πονηρός, e sententia Marcionitarum, a Patribus eccl. appelletur. Non igitur, qui hic vocatur *mālus*, permutandus est *malo principio*, quod praeter illa numina Marcion statuit. Exprobrat Ephraemus haeretico fabulas de numinibus male sibi constantes: *Estnê Bonus, quem adversarium Mali finxisti, a partibus hujus? Restituit alicui* (post ܬܪܝܢ supple ܥܝܢܐ, idem post ܢܩܛܘܠ) *oculos, quibus concupiscere posset, alii expandit manus ad caedes perpetrandas.* Nón ergo potest esse carnis operumque Creatoris osor. *Medicus ejus* (hominis) *testatur super* (pro) *Creatore ejus, illum bonum creasse hunc.* — V. 10. legendum videtur ܒܪܝܗ formae *Pael,* quam, rariorem quippe, librariorum Syrorum incuria in Pe. mutavit, cf. *Bardes.* p. 41 sq.

Str. 2. Contra adversarios, qui corpus humanum male factum a Creatore esse clamabant, ex ipso Christi, utpote Dei boni, judicio feliciter pugnat. *Instemus*, inquit v. 4 sqq., *Domino nostro, ut, si non apta sit structura domus* (corporis) *ejus* (quem sanat), *diruat solvatque eam. Si vero desideravit eam, ut esset sua ipsius habitatio* (id quod desideravit v. c. Ioh. 14, 23. cll. Ephes.

HYMNVS SECVNDVS.

(e δεκαστίχοις.)

ADVERSVS MARCIONITAS.*)

Hymnus 42. adv. haereses Opp. Ephr. T. II. p. 554 sq.

1\. ܛܳܒܳܐ ܕܐܰܠܳܗܽܘܬܗܘܢ.
ܠܡܘܟܠܐ ܟܢܫܐ.
ܡܠܟܘܗܘܢ ܗܘ ܒܗ.
ܦܬܚ ܟܢܫܐ.
ܕܒܗܘܢ ܠܢܝ.
ܘܒܩܠܗ ܐܣܝܪܐ.

*) Gnosin Marcionis cognoscere cupientes adeant: Aug. Neander's *genetische Entwickelung der vornehmsten gnostischen Systeme* p. 276 — 337. et *Das Evangelium Marcions* — von. Aug. Hahn p. 67 — 89. itemque *Antitheses Marcionis Gnostici* — commentat. Aug. Hahn p. 8 sqq. et *dissert. de gnosi Marcionis antinomi* P. I. et II. Regiom. 1820. et 1821.

Str. 1. ܛܳܒܳܐ, *bonus deus*. qui in Christo primus, assumta carnis specie, apparuit, quem Marcion etiam ܢܘܟܪܝܐ, *peregrinum*, vocavit (v. c. str. 4.) et *creatori*, ܒܪܘܝܐ, opposuit, qui, licet *justus*, δίκαιος, ܟܐܢܐ vocari soleat, ita crudeliter, summa justitia ductus egisse subinde perhibetur, ut

24. ܐܫܬܐܠ ܠܝ ܡܪܝ.
ܫܠܝܐ ܘܩܠܐ.
ܕܒܗܘܢ ܐܚܐ.
ܕܐܒܥܐ ܒܫܠܝ.
ܘܐܡܪ ܫܘܒܚܝ ܀

Str. 24. Expetit sibi poëta et silentium et vocem in salutem suam, *silentium*, ne cum scrutatoribus de mysteriis divinis disputare eaque indagare conetur, *vocem* vero, ut laudes Dei praedicare possit. cf. XVII, 19.

ܒܝܕ ܡܘܠܒܢܐ.
ܘܐܦܪܫ ܠܐܪ̈ܙܐ.
ܒܐܝܠܝܢ ܢܣ̈ܒܐ ܀

21. ܫܘܒܚܐ ܠܒܢܩܠܐ.
ܗܢܐ ܩܠܝܕܐ.
ܕܟܕ ܗܘ ܚܕ ܗܘ.
ܗܘܝܘ ܦܬܚ.
ܟܠ ܒܝܬ ܓܙ̈ܝܢ ܀

22. ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ.
ܕܟܣܝܐ ܒܐܝܬܘܬܗ.
ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ.
ܕܟܣܝܐ ܒܡܘܠܕܗ.
ܒܚܬܡܐ ܫܬܩܐ ܀

23. ܬܘܕܝ ܠܐܒܐ.
ܕܠܐ ܡܬܒܨܐ.
ܬܘܕܝ ܠܒܪܐ.
ܕܠܐ ܡܬܥܩܒ.
ܥܡ ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܀

Str. 21. *Laus sit ei, qui fabricavit hancce clavem* (npe. *fidem* Str. 16.), *quae licet una sit, omnes aperit thesauros!*

Str. 22. v. 3 — 5. ad verba: *laus sit Filio, qui reconditus est quoad generationem sui* s. originem suam *sigillo silentii.*

17. ܫܟܘܟ ܕܝܢ ܒܗܠܝܢ
ܥܕܬܐ ܛܘܒܬܐ.
ܦܠܘܚ ܬܪܝܨܬܐ.
ܘܠܒܫ ܢܘܒܬܐ.
ܘܐܒܪܐ ܡܫܡܠܝܬܐ ܀

18. ܡܪܟ ܒܠܚܘܕܘ.
ܠܡܢܝܐ ܕܬܫܒܘܚܬܗ.
ܩܒܠܬܗ ܠܐܪܟ.
ܕܝ ܠܐ ܐܠܗܘܬܗ.
ܡܢ ܕܚܒܝܒܬܐ ܀

19. ܗܘܝ ܢܦܩ ܒܠܚܘܕܘ.
ܠܥܕܪܐ ܕܦܘܠܐ.
ܘܐܣܩ ܡܢܗ.
ܡܢܗ ܕܐܪܟ.
ܕܗܘܐ ܠܒܪܐ ܀

20. ܗܘܝ ܢܦܩ ܒܠܚܘܕܘ.
ܢܪܐ ܒܪܘܚܐ.

Str. 17. Acquiesce itaque illis (ܒܗܘ̈ܢ) ecclesia beata.

Str. 18. Et sane est, quod nihil agas nisi ut laudibus praedices, quae fide accepisti. Nam quem olim amor Dei e pulvere formavit (Str. 18.), eum postea lapsum contritumque ex orco gratia ejus liberavit (Str. 19.) reclusoque paradiso arbori vitae admisit (Str. 20.).

Str. 20. v. 3. *secundum promissa*, *ex promissis.*

14. ܦܰܩܺܝܚ ܗܽܘ ܠܶܗ.
ܠܰܨܗܝܳܐ ܕܢܶܕܠܶܐ.
ܡܰܝܳܐ ܠܡܰܫܩܝܳܬܳܐ.
ܘܠܳܐ ܢܶܡܫܽܘܚ ܡܰܒܽܘܥܳܐ.
ܕܢܶܒܥܳܐ ܡܰܒܽܘܥܳܐ ❖

15. ܦܰܩܺܝܚ ܗܽܘ ܠܶܗ.
ܠܰܒܪܳܐ ܫܰܦܺܝܪ.
ܕܢܶܚܙܶܐ ܠܐܰܒܽܘܗܝ.
ܒܶܗ ܒܚܶܙܳܬܳܐ.
ܘܠܳܐ ܒܪܶܢܝܳܐ ❖

16. ܦܰܩܺܝܚ ܛܰܒ ܠܰܢ.
ܕܰܒܪܽܘܢܳܐ.
ܕܗܰܝܡܳܢܽܘܬܳܐ.
ܢܶܚܙܶܐ ܒܩܽܘܫܬܳܐ.
ܕܠܳܐ ܒܥܽܘܩܳܒܳܐ ❖

Str. 14. Deus 'fons vitae. Praestat vero sitientem haurire, quam metiri fontem.

Str. 15. ܫܰܦܺܝܪ construe cum ܦܰܩܺܝܚ, sicuti ܠܶܗ in

str. 14. — Multo magis profecto interest pueri ipso intuitu patrem cognoscere, quam meditatione. Scilicet *fides* est oculus, quo deum intuemur, v. str. sq.

11. ܥܠ ܒܥܘܡܩܐ.
ܥܠ ܚܕܝܐ.
ܥܠ ܠܒܠܘܬܐ.
ܘܥܪܩ ܡܘܫܠܐ.

⁘ * * *

12. ܒܦܫܝܛ ܗܘܐ ܕܝܢ.
ܕܠܐ ܕܪܫܐ.
ܠܫܒܝܠܝ ܡܘܫܬܐ.
ܘܠܐ ܕܒܪܗܐ.
ܠܒܘܫ ܡܢ ܒܟܗ ⁘

13. ܒܦܫܝܛ ܗܘܐ ܬܘܒ.
ܕܢܚܫܘܒ ܐܬܐ.
ܢܝܣܐ ܚܝܐ.
ܘܠܐ ܒܚܝܒܫܬܐ.
ܡܘܬܐ ܠܚܟܡܬܐ ⁘

Str. 11. ܥܠ, *irruit.* — *Versus quintus* aut periit, aut versu quarto repetito compensatus est.

Str. 13. Satius esse praedicat, simplici fide vitam beatam lucrari, quam *sapientiae fastu* (*sapientiis* = magnâ sap.) vitae jacturam facere. — Metri causa constructio variata est in versibus postremis pro: ܘܠܐ ܕܢ ܠܗ ܢܝܣܐ.

8\. ܫܡܐ ܗܘ ܠܐܒܐ.
ܕܘܡܝܗ ܕܐܒܐ.
ܘܒܪ ܗܘ ܠܐܒܐ.
ܘܟܠܗ ܕܒܪܐ.
ܘܪܘܚܐ ܩܘܕܫܐ ܀

9\. ܣܝܡܝܢ ܫܡܗ̈ܐ.
ܕܬܠܬܝܗܘܢ.
ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ.
ܒܗܝܡܢܘܬܐ.
ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܀

10\. ܟܠܬܐ ܟܠܬ.
ܠܫܡܝ ܪܘܪܘ.
ܕܐܝܟ ܗܘ ܠܟܐ.
ܕܢܒܪܐ ܐܢܫ.
ܕܢܫܒܐ ܐܢܫ ܀

Str. 9. Quemadmodum *in codice*, quasi speculo, omnibus, quibus oculi puri et sani, Dei triunius imago se offert (str. 7. 8.); ita trium personarum nomina *fidei regula* complectitur, *in baptismate* recitanda. ܗܝܡܢܘܬܐ = *fides* i. e. fidei regula, formula, symbolum = *der Glaube*, conf. h. XVII, 1. XVIII, 20. (ubi est *fides Nicaena*).

Str. 10. *P. Benedictus* non male παραφράζει: „Nunc vero nova mentes hominum incessit cura perturbavitque. Examinanda esse clamant divina, quae didicimus, nomina, conquisitisque rationibus eorum ratam certamque notionem esse demonstrandam.“

5. ܢܐܠܦ ܒܘܣܡܐ.
ܕܐܟܡܢ ܢܐܡܪ.
ܘܐܟܢ ܢܐܡܪ.
ܕܟܡܐ ܢܬܬܘܐ.
ܒܬܪ ܕܐܡܪ ܀

6. ܢܐܠܦ ܠܒܘܣܡܗ.
ܘܐܟܢ ܢܠܦ.
ܕܟܡܐ ܢܗܘܐ.
ܐܝܟ ܡܥܒܪܬܐ.
ܡܠܝܐ ܢܟ̈ܣܝܢ ܀

7. ܦܫܝܩܢ ܟܬܒ̈ܐ.
ܐܝܟ ܡܫܝܚܘܬܐ.
ܕܦܫܩܐ ܟܣܝܘܗ.
ܘܟܡܐ ܕܒܘܣܡܐ.
ܢܣܪܐ ܬܦܢܝ ܀

tate sua vel subtilitate assequuntur. Ergo sileant!

Str. 5. v. 3. *atque ita, atque deinde loquatur.* ܟܢ = ܐܟܢ in lexico Castelli desideratur. *Olaph* prosthet. ut in ܐܟܘܬ ܐܟܡܐ. ܐܟܡܢ.

Str. 6. *Subiectum* strophae est idem, quod praecedentis: ܒܘܣܡܐ. — v. 4. *Os* comparatur *cymbae* mercibus plenae. Similiter *docere* et *doceri* describitur tanq. *negotiatio spiritualis* in *Ephr.* serm. adv. Iudaeos Tom. III. pag. 209. B. C. —

2. ܢܝܫܐ ܗܘ.
ܕܐܒܐ ܚܕ ܗܘ.
ܕܠܐ ܒܦܠܓܐ.
ܘܒܪܐ ܚܕ ܗܘ.
ܕܠܐ ܒܦܘܫܒܐ܀

3. ܢܝܫܐ ܓܠܝܐ.
ܣܝܡ ܗܘ ܒܢܘܗܪܐ.
ܘܣܟܠܐ ܥܘܪܐ.
ܠܠܝܐ ܒܓܐܪ̈ܐ.
ܒܥܝܘ ܢܝܫܘܒܐ܀

4. ܪܙܐ ܗܘܐ ܟܣܝܐ.
ܠܡܡܠܠܘ ܡܠܬܐ.
ܘܦܝܠܣܘܦܐ ܗܘܐ.
ܠܡܡܠܠܘ ܒܥܘܕܪܐ.
ܕܠܐ ܒܟܫܝܬܐ܀

Str. 2. ܕܐܒܐ cum ܕ pleonastico, quod dicunt, ad nauseam usque frequenti: *Vexillum illud Pater unus est individuus* et rel.

Str. 3. *Sensus:* Conspicuum est vexillum in luce positum; quemadmodum vero homo desipiens, tenebris quasi coecatus, noctes jaculis petit, ita scrutatores vesani, fidei simplicitate destituti, quaestionibus et disputationibus suis, quasi telis, ipsum deum incomprehensum lacessunt conf. Str. 11 — 13. 22 sqq.

Str. 4. *μυστήρια,* arcana divina, neque oratores verbis neque naturae indagatores sagaci-

I.

HYMNI METRO TETRASYLLABO COMPOSITI.

HYMNVS PRIMVS.

(e πενταστίχοις.)

Trinitatis mysterium, codicis s. auctoritate certum, credendum est non perscrutandum. — *Opp. Ephraemi.* T. III. p. 129 sq. hymn. 67. adv. scrutatores.

1. ܢܝܫܐ ܕܦܫܝܛܘܬܐ.
ܣܝܡ ܒܡܨܥܬܐ.
ܦܢܝܢ ܗܘܢ ܡܣܟܠܐ.
ܕܦܪܥܘ ܦܪܩܝ.
ܠܡܪܐ ܕܥܝܪ̈ܐ ܀

Str. 1. *Deus Triunus*, ut utamur vocabulo ecclesiastico, vocatur ܢ̈ ܕܦ̈, *vexillum veritatis* (Str. 2.), in S. S. conspicuum (Str. 3. cll. Str. 7 et 8.), ad quod congregantur omnes pii, fidei lumine ducti, quod vero, qui hoc destituti ideoque *coeci* sunt, deseruerunt vel eo vesaniae ducti, ut jaculis eum petere conantur, quem *Angeli* dominum agnoscunt. Respexisse videtur Ies. 6, 3. cll. Apoc. 4, 8. — ܦܪܩܝ scil. ܥܘܪ̈ܐ Str. 3. cll. hymn. X. 9. et XVII. 3.

I.

HYMNI
METRO TETRASYLLABO
COMPOSITI.

PJ5425 .E63
Chrestomathin syriaca,

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00027 6131